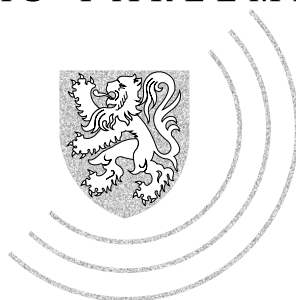

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

14 februari 2008

ONTWERP VAN DECREET

betreffende het toeristische logies

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	31
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	49
Advies van de Raad van State	53
Ontwerp van decreet	81
Bijlage bij de memorie van toelichting: Reguleringsimpactanalyse.....	99

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. Algemene toelichting**De huidige toeristische logiesregulering**

Op vandaag beschikken alleen de hotel- en de kampeersector over een door de wetgever bepaalde reglementering en classificatie. Beide decreten beogen een minimale kwaliteitsgarantie voor de betreffende toeristische logiessector en een betrouwbare communicatie over het aan de toerist aangeboden comfort. Vergunde ‘campings’, hotels en vakantieparken verkrijgen een herkenningsteken (een kwaliteitslabel).

Voor andere categorieën van (commercieel-toeristische) logiesverstrekkers is er momenteel geen vergelijkbare vergunningplicht en classificatie, met uitzondering van een aantal gemeentelijke reglementeringen en de labeling die door diverse sectoriële of commerciële organisaties wordt toegekend.

Echter, zowel vergunningplichtige als niet-vergunningplichtige logiesverstrekkende aanbieders worden door de overheden en hun aanverwante instellingen gepromoot. De consument wordt hierdoor dus mogelijk naar een product geleid waarvan er onvoldoende zekerheid bestaat over de aangeboden kwaliteit. Deze toestand werkt minstens oneerlijke concurrentie tussen de verschillende logiesaanbieders (en deelsectoren) in de hand.

Het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven

Het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven regelt tot op vandaag de wijze waarop en de voorwaarden waaronder een toeristische handelsexploitatie die logies (lees: hotels en aanverwante logiesaanbieders) verstrekt, officieel als dusdanig kan vergund worden. Het Hoteldecreet werd destijds door de decreetgever genomen vanuit een gemeenschapsbevoegdheid. Toeristische handelsexploitaties die ten minste vier kamers verhuren of die tien personen kunnen herbergen en die deze kamers voor minimaal één nacht verhuren, moeten een exploitatievergunning aanvragen bij Toerisme Vlaanderen. Een logiesgelegenheid met minder dan vier kamers kan op vrijwillige basis

een vergunning aanvragen (categorie ‘overnachtingsgelegenheid’).

Bij het opstellen van dit decreet wilde de decreetgever vooral een eerste algemeen kader scheppen voor alle ‘economisch-toeristische’ bedrijven die logies verstrekken. Het decreet zorgde voor een kwaliteitsverbetering van het hotelaanbod en een sanering binnen de hotelsector (met het oog op een internationale vermarkting) en heeft bovendien de verdienste dat het de aanleiding was tot een wettelijke regeling op het gebied van specifieke brandveiligheid (goedgekeurd in 1988).

Van 1988 tot 1997 kende Toerisme Vlaanderen een ondersteunende hotelpremie toe voor het bouwen of moderniseren van logiesverstrekkende bedrijven. Deze premie bedroeg maximaal 30% van de kosten met een maximumsubsidie van circa 50.000 euro. In totaal subsidieerde de Vlaamse overheid meer dan 700 verschillende hotels.

In 1994 werd het decreet een eerste maal aangepast en werd een vrijwillige vergunning (voor logiesverstrekkende bedrijven die over minder dan vier kamers voor minder dan tien personen beschikken), een beroepsprocedure en een jaarlijkse bijdrage tot dekking van de administratieve kosten van het agentschap Toerisme Vlaanderen ingevoerd.

In 1999 werd in het decreet een specifieke regeling voor verblijfschouwers ingeschreven. Het ingevoegde artikel trad echter tot op heden niet in werking (aangezien de Vlaamse Regering de noodzakelijke modaliteiten van de specifieke aanvraagprocedure nog niet nader bepaalde).

Samen met de goedkeuring van het decreet betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van ‘Toerisme voor Allen’, werd in 2003 een verdere duidelijke ontkoppeling gemaakt tussen het commerciële en het sociaal-toeristische logies: verblijven (uitgezonderd ‘campings’) erkend op basis van het ‘Toerisme voor Allen’-decreet werden vrijgesteld van de vergunningplicht van het decreet van 20 maart 1984.

Cijfers van het Steunpunt Buitenlands Beleid, Toerisme en Recreatie en Toerisme Vlaanderen tonen aan dat begin 2007 meer dan 90% van de hotels in Vlaanderen beschikken over de noodzakelijke exploitatievergunning; wat overeenkomt met bijna 30.000 vergunde hotelkamers (goed voor meer dan 64.000 bedden).

Elk logiesverstrekkend bedrijf wordt, bij de toekenning van de vergunning, geëvalueerd volgens het aangeboden comfort en de kwaliteit. Deze Benelux-classificatie bestaat momenteel uit zes categorieën, gaande van ‘overnachtingsgelegenheid’ (categorie 0), eenvoudig hotel (categorie 1) tot luxehotel (categorie 5). Het merendeel van de vergunde hotels in Vlaanderen bevindt zich in de standaard- (categorie 2) en middenklassecategorie (categorie 3).

De categorie 0 (‘overnachtingsgelegenheid’) ondergaat de laatste jaren een constante stijging: enerzijds door de opgedreven controle op hotelinrichtingen waardoor minder hotels onterecht een vergunning of classificatie toegekend krijgen maar anderzijds ook (en niet te onderschatten) omdat het aantal vrijwillige vergunningen toeneemt en een aantal vergunde ‘hotels’ (met meer dan vier kamers en dus door het decreet als hotelinrichting worden aanzien) zich promoten als gastenkamer.

Een nieuwe, aan de hedendaagse normen aangepaste kwaliteitsindeling dringt zich dan ook op. Ook Nederland zegde de samenwerking in het kader van de Benelux-sterrenclassificatie voor hotels reeds op.

Het hoeft niet gezegd dat ongeveer de helft van de hotels gelegen zijn in de provincie West-Vlaanderen. In de provincie Limburg neemt de laatste jaren vooral het plattelandstoerisme toe. De gemiddelde grootte van een hotel in Vlaanderen bedraagt ongeveer 25 kamers. Deze kleinschaligheid verwijst naar het uitgesproken familiale karakter van een groot aantal hoteluitbatingen.

Bovendien blijkt uit cijfers van Toerisme Vlaanderen dat er een sterke correlatie bestaat tussen de classificatie van de vergunde hotelbedrijven en de schaalgrootte op grond van het aantal kamers. Hoe hoger de classificatie, hoe groter het gemiddelde aantal kamers per bedrijf.

De luxe hotels (inrichtingen met vier of vijf sterren) nemen op vandaag ongeveer één tiende van het hotelaanbod in, maar zorgen wel voor een kwart van de totale capaciteit. Deze hotels zijn dus gemiddeld gezien de grotere inrichtingen.

Cijfers van het Steunpunt Buitenlands Beleid, Toerisme en Recreatie tonen aan dat na een stagnatie in 2005 het aantal ketenhotels in Vlaanderen in 2006 weer is toegenomen: waar in 2005 nog 128 hotels (met een totale capaciteit van 23.746 bedden) lid was van

een keten, was dat in 2006 opgelopen tot 141 hotels (met een totale capaciteit van 24.392 bedden). Tussen 2002 en 2006 is het marktaandeel van deze ketenhotels in Vlaanderen gestegen van 9,2% tot 11,6% wat het aantal hotels betreft en van 31,8% naar 37,8% wat de totale bedden capaciteit betreft.

De toepassing van het decreet (vooral in de beginperiode na de inwerkingtreding) en de recente verhoogde druk vanuit de immobiliënsector (voornamelijk aan de Kust – uit cijfers van Westtoer apb blijkt dat onder druk van de vastgoed in drie jaar tijd 10 procent van de kusthotels is verdwenen) zorgde onmiskenbaar voor een daling van het aantal hotels en van de capaciteit in bedden en in kamers. Ondanks deze daling van de capaciteit, heeft zich in Vlaanderen onder meer door het verhoogde kwaliteitsaanbod, de laatste jaren een toename in hotelovernachtingen voorgedaan.

Een algemene evaluatie leert ons dat het decreet houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven tot uitstekende resultaten heeft geleid. Bijsturing is echter noodzakelijk.

Voornamelijk het toepassingsgebied van het Hoteldecreet roept vragen op. Logiesverstrekkers die ten minste vier kamers verhuren of die tien personen kunnen herbergen en die deze kamers voor minimaal één nacht verhuren, zijn vergunningplichtig. Een logiesgelegenheid met minder dan vier kamers kan op vrijwillige basis een vergunning aanvragen. Deze vrijwillige vergunningen wordt automatisch de laagste ‘comfortcategorie’ 0 toegekend. Deze kleinschalige logiesverstrekkers (vaak logies met minder dan vier gastenkamers of vakantiewoningen) worden hierdoor vaak op gelijke voet geplaatst met de minder kwalitatieve aanbieders.

Een logies met meer dan vier gastenkamers valt momenteel onder het bovenstaande toepassingsgebied en wordt ingedeeld in één van de comfortclassificaties, terwijl in principe de hotelregelgeving niet afgestemd is op deze specifieke logiesvorm. Daarnaast biedt de huidige reglementering moeilijk een antwoord op de huidige branchevermenging en -vervaging die plaatsvindt binnen de sector: denk maar aan het plattelandstoerisme waar vaak zowel gastenkamers als vakantiewoningen in één exploitatie worden aangeboden, de apart-hotels, de suitehotels enzovoort. Om nog maar te zwijgen van de diverse mengvormen van klassieke verblijven (zoals boothotels, apart-hotels enzovoort).

Het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven

Kamperen of de uitbating van een kampeerterrein is sedert ruim 50 jaar geregeld door een vergunning-wetgeving. Door de jaren heen raakte deze wetgevingen echter verouderd en bovendien liet de toepassing ervan steeds meer te wensen over.

Tot 1993 werden de ‘kampeervergunningen’ afgeleverd door de gemeentebesturen. De sterke groei van het kamperen in de jaren ’70 en ’80 enerzijds en het ontbreken van een strakke uitvoering van een ruimtelijk ordeningsbeleid anderzijds, maakte dat de kampeersector destijds gekenmerkt werd door een geringe kwaliteit en kwaliteitsuitstraling, het vaak niet voldoen aan minimale technische eisen, een (deels) zonevreemde ligging en als gevolg van voorgaande elementen een slecht imago.

Gelet op deze evolutie en mede als gevolg van de regionalisering van het toerisme door de bijzondere wetten van 1980 op de staatshervorming, werd in 1993 een geactualiseerde regelgeving uitgevaardigd: het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven, kortweg het Kampeerdecreet. Ook de vakantieparken werden onder dit statuut geregeld.

Net als het Hoteldecreet werd het Kampeerdecreet destijds door de decreetgever genomen vanuit een gemeenschapsbevoegdheid. Niemand mag vandaag zonder een vergunning van Toerisme Vlaanderen een terrein waarop ten minste drie openluchtrecreatieve verblijven (tent, caravan, kampeerauto, chalet, trekkershut, vakantiewoning enzovoort) staan (of kunnen staan), en dat ingericht is met het oog op kamperen (in de ruime zin van het woord), uitbaten.

Bij de inwerkingtreding van het nieuwe decreet in 1995 werd tevens een premie ingevoerd die vooral betrekking had op modernisering- en saneringswerken. Een subsidiemechanisme dat bovendien in 2006 nog door de Vlaamse Regering werd bijgestuurd aan de actuele noden in de sector.

Onmiskenbaar is het Kampeerdecreet een noodzakelijke maatregel geweest dat in product-technisch opzicht voor een ‘sanering’ van de kampeersector heeft gezorgd. Vooral de tweede helft van de jaren ’90 heeft de kampeersector in het teken gestaan van de invoering van het decreet.

Algauw na de invoering van het decreet werd de regelgever echter geconfronteerd met twee belangrijke problemen die voor een groot aantal terreinen verhinderden zich in regel te stellen met de nieuwe normen en voorwaarden: permanente bewoning en (al dan niet gedeeltelijke) zonevreemdheid. Problemen waaraan het Kampeerdecreet, respectievelijk het ‘exploitatiebesluit’ in 1999, 2000 en 2004 werd aangepast.

De sanering van de kampeersector mag op enkele uitzonderingen na als afgerond beschouwd worden. Vandaag beschikt meer dan 85% van de (vergunbare, niet-zonevreemde) kampeerbedrijven in Vlaanderen over de noodzakelijke exploitatievergunning (volgens cijfers van Toerisme Vlaanderen goed voor meer dan 57.000 vergunde plaatsen – niet inbegrepen de tentplaatsen op de kampeerweide).

Er mag echter worden aangenomen dat het totale aantal (kampeer)plaatsen in Vlaanderen is afgenomen sinds 1995: enerzijds doordat de nieuwe regelgeving strengere normen hanteert en anderzijds omdat een aantal kleinere bedrijven hun activiteiten hebben stopgezet wegens de investeringen die de nieuwe regelgeving met zich mee bracht.

Daarbij komt dat al een aantal jaren wordt vastgesteld dat de ‘verblijfsrecreatie’-gronden aan de Kust meer en meer gebruikt worden voor vastgoedprojecten (‘witte visserhuisjes’) waarbij de oorspronkelijke bestemming ‘verblijfsrecreatie’ verengd wordt tot uitsluitend het bouwen van tweede verblijven. Deze evolutie doet zich het sterkst voor aan onze Kust en in de meeste gevallen op gronden die tot dan als kampeerterrein werden geëxploiteerd. De kampeersector aan de kust verloor zo in de voorbije tien jaar meerdere campings aan de vastgoedsector.

Met een grote waardering voor tal van elementen erin, is de kampeerregelgeving toch op een aantal punten verouderd: de ‘hokjesgeest’ van het decreet in de indeling naar kampeerterreinen en kampeerverblijfparken met de daarbij horende getalsmatige normering met betrekking tot het aantal toeristische kampeerplaatsen (‘maandplaatsen’), welke niet meer beantwoorden aan de actuele vraag en ontwikkelingen binnen het kamperen. Bovendien laten de huidige classificatienormen te weinig plaats voor subjectieve normering en is de klassering geëvolueerd naar een kwantitatieve (in plaats van een kwalitatieve) classificatie.

Ook hier roept het toepassingsgebied van het Kampeerdecreet soms vragen op. Een terrein waarop ten minste drie openlucht recreatieve verblijven (tent, caravan, kampeerauto, chalet, trekkershut, vakantie-woning enzovoort) staan (of kunnen staan), en dat ingericht is met het oog op kamperen (in de ruime zin van het woord), is vergunningplichtig.

Dit maakt dat een terrein waarop enkel drie trekkershutten staan of een weekendverblijfspark waar drie particuliere eigenaars hun vakantiewoning aanbieden aan de toeristische markt, onder dit toepassingsgebied vallen (met alle gevolgen en problemen van dien om het terrein in regel te krijgen).

Ook de huidige kampeerregelgeving biedt met moeite een antwoord op de branchevermenging en -vervaging binnen de sector: meer en meer kampeerbedrijven evolueren naar gemengde bedrijven die naast kampeerplaatsen ook vakantiewoningen, appartementen, studio's enzovoort aanbieden.

Daarnaast krijgt ook de plattelandsector meer en meer de vraag om kampeerplaatsen aan te bieden (hoevecampings). Kamperen bij de boer kent in onze buurlanden reeds een groot succes. De Vlaamse kampeerregelgeving beschouwt de hoevecamping niet als een specifieke terreinsoort (momenteel dient er voor de uitbating van een hoevecamping een vergunning verkregen te worden als regulier kampeerterrein). Volgens signalen uit de sector liggen de gestelde normen en voorwaarden echter te hoog voor de geïnteresseerden die een hoevecamping wensen uit te baten.

Een nieuw statuut

Dat bovenstaande decreten tot uitstekende resultaten hebben geleid, neemt niet weg dat er ondertussen heel wat andere vormen van (commercieel-)toeristisch logies zijn ontstaan. De huidige twee decreten dekken duidelijk niet alle toeristische logies. Er mag gesteld worden dat de twee bestaande decreten momenteel in grote mate voorbij gaan aan een aantal actuele noden en ontwikkelingen binnen de logiessector. Denk maar aan de sterke groei van nieuwe, kleinschalige logiesvormen (zoals gastenkamers, vakantiewoningen gelegen buiten vakantieparken – de zogenaamde 'solitaire vakantiewoningen' –, plattelandstoerisme enzovoort) en diverse mengvormen van klassieke verblijven (zoals boothotels, al dan niet rondvarend of permanent vastliggend). De twee naast elkaar

bestaande decreten bieden moeilijk antwoord op de huidige branchevermenging en -vervaging.

Voornamelijk de logiesvorm gastenkamers kent de laatste jaren een kenmerkende stijging (volgens cijfers van het Steunpunt Buitenlands Beleid, Toerisme en Recreatie tijdens de periode 2002-2006 van 487 tot 718 inrichtingen of +47,4% en van 2.528 tot 3.592 bedden of +42,1%). Bijna de helft van het aanbod (respectievelijk 47,2% van de aanbieders en 49,9% van de bedden) bevond zich op 1 juli 2006 in de provincie West-Vlaanderen.

Gastenkamers zijn een eerder recente formule voor toeristen. De meeste gastenkamers zijn pas 'opgestart' na 2000. Mogelijke verklaringen voor deze sterke toename zijn de toenemende vraag naar kleinschaligheid in de toeristische sector, de subsidies die sommige provincies geven voor het opstarten van gastenkamers, de minimale administratiekosten die gepaard gaat met het opstarten van een gastenkamer en de verbreding van de landbouwsector die er voor zorgt dat een deel van de boerderij wordt omgevormd tot hoevelogies als aanvulling van de agrarische activiteit. Deze factoren maken het voor velen aantrekkelijk om een gastenkamer uit te baten.

Kenmerkend is bovendien dat de afgelopen jaren het sanitair comfortniveau van de gastenkamers in Vlaanderen een beduidende stijging kende. Gasten hechten blijkbaar meer en meer belang aan aspecten als slaap- en sanitair comfort.

Daarnaast kende in de jaren '90 (voornamelijk aan de Kust) het aantal individuele huurvakantiewoningen (op de toeristische markt) en tweede verblijven (die niet op de toeristische markt worden aangeboden) een opmerkelijke groei. Het Steunpunt Buitenlands Beleid, Toerisme en Recreatie raamt de capaciteit van het aantal individuele huurvakantiewoningen in Vlaanderen (in 2006) op bijna 150.000 bedden. Cijfers tonen aan dat zo goed als alle individuele huurvakantiewoningen in Vlaanderen zich aan de Kust bevinden (145.035 bedden).

Vooralsnog ontbreekt er binnen de toeristische sector echter een accurate methode om de sector van de vakantiewoningen in even groot detail als de andere logiesvormen in beeld te brengen. Het aantal individuele tweede woningen en gegroepeerde tweede woningen op domeinen aan de Kust wordt (door Westtoer apb) geschat op meer dan 80.000. Er wordt geraamd dat ongeveer 25.000 van deze vakan-

tiewoningen worden aangeboden aan de toeristische markt.

Gelet op de evolutie gedurende de laatste jaren, mag er worden aangenomen dat deze aantallen de komende jaren alleen nog maar zullen toenemen. Van de geschatte 500.000 slaapplekken aan de Kust (alle logiesvormen), worden er ongeveer 350.000 aangeboden door de sector van de tweede verblijven (al dan niet in toeristische verhuur). Er wordt daarnaast geraamd dat er jaarlijks ongeveer 1500 slaapplekken bijkomen binnen deze sector; dit terwijl de reeds geschetste druk van de vastgoedsector op de hotel- en kampeersector aan de Kust toeneemt. Logischerwijze mag er aangenomen worden dat van de jaarlijks toenemende tweede verblijven er een aantal in de toeristische verhuurmarkt zullen terecht komen.

Ondanks een gebrek aan cijfermateriaal, bekleedt deze typische logiesvorm, in de meeste gevallen zonder bijkomende recreatieve voorzieningen, onmiskenbaar meer en meer een concurrentiele positie ten aanzien van vakantieparken, hotels en campings.

De laatste jaren duiken bovendien signalen op van een gebrekkige woonkwaliteit van sommige individuele huurvakantiewoningen in appartementsgebouwen en studio's wat voorzieningen en oppervlakte betreft. Signalen die het gevolg zijn van het verouderingsproces van het logies dat werd ontwikkeld in de periode na de Tweede Wereldoorlog. Daarenboven wijzen studies uit dat een vakantiewoning of een appartement gemiddeld slechts tien jaar in dezelfde eigendom blijft en daarna weer wordt overgedragen, wat eveneens niet aanzet tot grote structurele verbeteringen.

Bovenstaande evoluties tonen ons een schaalparadox binnen de toeristische logiessector. Kleine, vaak familiale hotels komen meer en meer onder druk, hetzij door het opgaan in grotere hotelketens hetzij door de omvorming tot appartementen. Vooral de ketenvorming, die ook gepaard gaat met een comfortverhoging, wijst op een economische schaalvergroting en kapitaalconcentratie binnen de sector. Daartegenover staat het feit dat het belang van logiesvormen waar persoonlijk contact met de uitbaters en andere gasten kenmerkend is, toeneemt. Deze tendens naar kleinschaligheid kan gekaderd worden binnen de zoektocht naar een intensere en intiemere vakantiebeleving. De schaalparadox zoals we die de voorbije jaren in de logiessector hebben kunnen vaststellen, past volledig in het proces van mondialisering, waarbij er een duidelijke fragmentatie zichtbaar wordt

tussen 'globaliteit' en 'lokaliteit'. Enerzijds is er een tendens naar kleinschaligheid (die teruggevonden kan worden in de stijging van het aantal gastenkamers) en anderzijds is er een tendens naar economische schaalvergroting en kapitaalconcentratie (die teruggevonden kan worden in ketenvorming) (bron: Toerisme Research Paper – n°14 'Te gast in Vlaanderen – Logiesaanbod 2002-2006', 2007, 166 p., ISSN 1379-2504.).

De behoefte aan 'toeristisch logies' is onomstreden, doorgaand en veelal ook steeds groter wordend. Het begrip 'toeristisch logies' mag hier ruim beschouwd worden: van appartement, vakantiewoning, gastenkamer en hotelbedrijf tot 'camping' of vakantiepark. De Vlaamse Kust is het beste bewijs van deze behoefte.

Een nieuw overkoepelend decreet met duidelijke definities voor de verschillende types van (commercieel-)toeristisch logies met steeds een duidelijke reglementering en uniforme basisvoorwaarden op het gebied van onder meer hygiëne en specifieke (brand)veiligheid moet aan bovenstaande tekortkomingen en behoeften tegemoetkomen. De keuze voor een overkoepelend Logiesdecreet zal daarbij de eigenheid van elke logiesvorm niet in de weg staan. Naast dit decreet zullen er namelijk sectorspecifieke uitvoeringsbesluiten komen. Dit voorstel laat dan ook in elke logiesvorm (lees: categorie) voldoende ruimte voor differentiatie en creatief toeristisch ondernemen.

Het zal bovendien voor de consument een verbetering zijn om (bij confrontatie met de vele nieuwe logiesvormen, de branchevermenging en zelfs branchevervaging) een goed overzicht te krijgen betreffende indeling en classificatie van het volledige gamma van toeristisch logies. Dit decreet zal de consument zekerheid geven over de veiligheid en het aangeboden comfort van het toeristische logies.

Omtrent de nood aan een nieuw decreet voor de (commercieel-toeristische) logiesverstrekking dient er tevens verwezen te worden naar een advies van 20 september 2000 van de toenmalige Vlaamse Raad voor het Toerisme (kenmerk: Vlaamse Raad voor het Toerisme 'Advies inzake een kaderdecreet voor toeristische logiesverstrekking', 2000, 15 p., VRTADV-00.05).

De Vlaamse Raad pleit in haar advies voor het tot stand komen van een kaderdecreet op de toeristische logiesverstrekking. Dit kaderdecreet dient een alge-

mene vergunningplicht en de basisvoorwaarden op het gebied van hygiëne, (brand)veiligheid en comfort voor ieder logiesverstrekkend bedrijf te bepalen. De Vlaamse Raad is van oordeel dat de algemene vergunningplicht, bepaald in dit kaderdecreet, dient gekoppeld te worden aan een meldingsplicht. Bij inbreuken op deze verplichtingen stelt de Raad voor om naast de strafrechterlijke betuigeling, te werken met administratieve boetes.

Met dit ontwerp van decreet wordt ingegaan op de vraag om de kwaliteit van elk toeristisch bed dat aangeboden wordt aan de toeristische markt te verzekeren.

Dat de logiessector gereguleerd dient te worden, wordt niet in vraag gesteld, ook niet door de sector zelf. Er is op vandaag een duidelijke vraag van de lokale overheden en de diverse (al dan niet aanbiedende) vzw's ('Gilden der Gastenkamers', Plattelandstoerisme in Vlaanderen enzovoort) naar een uniforme regelgeving op het gebied van de verhuur van gastenkamers. Ook de aanbieders van vakantie-woningen zijn vragende partij voor een transparante en uniforme logiesregelgeving ter zake.

Dit Logiesdecreet zal een verdere professionalisering van de sector stimuleren. De administratieve lasten die dit voorstel op korte termijn zal genereren voor de nieuwe gereglementeerde sectoren, zal onmiskenbaar op langere termijn in winst (op het gebied van kwaliteit en bezetting) ombuigen.

De huidige geregelde logiessector heeft nood aan een administratieve vereenvoudiging en lastenverlaging, echter bepaalde kwaliteitseisen moeten ter bescherming van de consument blijven gelden. Dit decreet gaat dan ook uit van een gereglementeerde sector, die uiteraard ook aan zelfregulering doet.

In het Vlaamse regeerakkoord 'Vertrouwen geven. Verantwoordelijkheid nemen' verbonden de Vlaamse coalitiepartners zich ertoe werk te maken van een stabiel, sober, rechtszeker en dus voorspelbaar regelgevend kader met zo weinig mogelijk administratieve lasten. Dit houdt onder meer in dat de overheidsdiensten online beschikbaar zijn en er één loket voor de onderneming wordt gecreëerd.

Het regeerakkoord roept verder op om werk te maken van een samenleving met minder regels, maar beter gehandhaafde regels. Eén van de instrumenten daartoe is het verminderen van het aantal strafsancities, en, waar dat nodig is, het vervangen van strafsancities door administratieve sancities.

Dit overkoepelende decreet voor alle (commercieel-)toeristische logiesvormen voldoet aan de bepalingen hieromtrent in de beleidsnota Toerisme 2004-2009, meer bepaald strategisch project 14 'Administratieve lastenvermindering én een correct handhavingsbeleid': "De vergunnings- en subsidiëringsprocedures binnen toerisme moeten worden vereenvoudigd, vaak ook geïntegreerd. Bij voorrang wordt gestart met overleg over de herziening van het decreet logiesverstrekkende bedrijven, een decreet dat niet langer beantwoordt aan de actuele noden én overigens voorbij gaat aan een reeks nieuwe ontwikkelingen in de sector (bijvoorbeeld, de gastenverblijven). De optie om een koepeldecreet uit te werken voor alle logiesvormen verdient volle aandacht. De keuze om te starten met een kaderdecreet hoeft daarbij de eigenheid van elke logiesvorm niet in de weg te staan. Ook het zogenaamde premiebesluit voor de kampeersector is toe aan een diepgaande herziening zodat de moderniseringsplannen beter kunnen worden beantwoord. Daarnaast verdient ook het statuut van de reisbureaus een nieuwe bespreking.

In dit kader is een diepgaande samenwerking met de kenniscel Wetsmatiging (Administratieve Lasten vermindering (ALV), regelgevingsimpactsanalyse (RIA) enzovoort) aangewezen.

Het Agentschap moet het dossierbeheer dringend informatiseren als eerste, volwaardige stap naar een e-loket voor de toeristische ondernemer (zeg maar: de 'bedrijfswebsite' van Toerisme Vlaanderen) met als allereerste project het ter beschikking stellen van de Vlaamse toeristische 'Codex' van wet- en regelgeving;

Samengaan met de vereenvoudiging van de toeristische regelgeving, wordt ook het handhavingsbeleid geoptimaliseerd. De respectieve taken en bevoegdheden dienen te worden verduidelijkt (vermijden van dossiers waarbij men kan optreden als rechter én partij) én een systeem van administratieve sanctionering (vertrekkend van, bijvoorbeeld, geldboetes) wordt uitgewerkt."

Kwaliteit is één van de belangrijkste troeven van het Vlaamse toeristische aanbod. Met een decreet voor alle (commercieel-)toeristische logiesvormen zal dit uitgangspunt alleen maar versterkt worden. Dit decreet zal inspelen op de geloofwaardigheid van Vlaanderen als kwalitatieve toeristische bestemming. Bovendien levert dit voorstel ons een opstap naar een coherente promotie van het toeristische logiesaanbod (in zowel binnen- als buitenland).

Het voorliggende Logiesdecreet beoogt zowel een modernisering en een versterking van de kwaliteitszorg als een vereenvoudiging van de regelgeving en een gevoelige administratieve lastenverlaging (voor de huidige geregelde hotel- en kampeersector).

De procedure tot aanmelding of tot het verkrijgen van een vergunning werden in dit decreet zo eenvoudig mogelijk gehouden. Bovendien werd de doorlooptijd van de aanmelding en/of de vergunningaanvraag zo beperkt mogelijk gehouden. Toerisme Vlaanderen zal bij de toepassing van dit decreet de administratieve lasten voor de aanvrager tot een minimum trachten te beperken. Zo zal Toerisme Vlaanderen onder meer in deze de MAGDA-principes (MAGDA: maximale gegevensdeling tussen diensten en administraties) toepassen.

Dit decreet bepaalt (in artikel 3) dat indien éénzelfde exploitant verschillende vergunningplichtige of meldingplichtige categorieën of subcategorieën van toeristisch logies als dusdanig aan de toeristische markt aanbiedt, iedere categorie of subcategorie het voorwerp uitmaakt van een afzonderlijke vergunning of aanmelding. Toerisme Vlaanderen zal in beide gevallen de documenten die aan de aanvraag of aanmelding moeten worden toegevoegd, tot het noodzakelijke beperken en zal de vereiste afzonderlijke vergunningen en/of aanmeldingen in één enkel aanvraagformulier integreren. In de met het agentschap Toerisme Vlaanderen gesloten beheersovereenkomst (d.d. 24 oktober 2007) is afgesproken dat Toerisme Vlaanderen de stap zal zetten naar een volwaardig e-loket zodat de toepassing en uitvoering van dit decreet (aanmeldingen en vergunningaanvragen) digitaal kan aangeboden worden aan de sector (van aanvraag tot aanmelding/vergunning).

Samen met de vereenvoudiging en actualisering van de toeristische logiesregelgeving, bevat dit ontwerp van decreet een administratief sanctiemechanisme. Een efficiënt en correct handhavingsbeleid, in handen van de Vlaamse overheid, moet zowel de noodzakelijke bescherming van de consument verzekeren, als leiden tot het uitsluiten van oneerlijke concurrentie ten aanzien van de bonafide logiesaanbieders.

Dit decreet zal dan ook een gevoelige winst opleveren voor de consument én de sector. Het hoeft niet bijkomend benadrukt te worden dat ook de logiessector zelf belang heeft bij dit overkoepelende decreet dat deloyale concurrentie vermijdt.

Daarbij zal dit decreet de Vlaamse overheid toelaten op regelmatige basis statistische gegevens bij de logiesverstrekkers op te vragen.

Bijzondere aandacht wordt bovendien gevraagd aan Toerisme Vlaanderen om een volgende stap te zetten naar een volwaardig e-loket zodat de toepassing en uitvoering van dit decreet (aanmeldingen en vergunningaanvragen) in grote mate digitaal kan aangeboden worden aan de sector.

Dit ontwerp voorziet in de mogelijkheid om informatie (en documenten) elektronisch gedateerd te verzenden. Elektronische en gedateerde verzending van documenten bespaart niet alleen de kost van de aangetekende zending maar bespaart eveneens een tijdrovende verplaatsing naar het postkantoor (bron: Kenniscel Wetsmatiging, 'Metten van de Administratieve Lasten in het kader van het Koepeldecreet voor Logiesvormen (Toerisme)', 2005, 22 p.).

Bovendien legt dit ontwerp de nadruk op de noodzaak van de invoering van een éénloketsysteem (rechtstreekse informatietransfer van overheid naar overheid).

Dit ontwerp voldoet aan de bepalingen van Richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt. In verband met het belangrijkste vereiste dat de opgelegde vergunningvoorwaarden moeten zijn gerechtvaardigd om een dwingende reden van algemeen belang (waaronder de richtlijn onder meer de bescherming van afnemers van diensten, consumentenbescherming, de voorkoming van oneerlijke concurrentie en fraude verstaat), komt het de Raad van State voor in haar advies dat aan deze noodzakelijke criteria is voldaan.

We gaan er in dit decreet voor alle duidelijkheid van uit dat de dienstverrichter per definitie over een vestiging 'beschikt'. Dit decreet regelt dan ook geen diensten op zich (zonder vestiging). Hierdoor vinden de regels van de artikelen 9 tot 15 van de Dienstenrichtlijn toepassing.

Op het verrichten van diensten zoals het aanbieden van logies zonder dat de dienstverlener zelf over een vestiging beschikt, vinden de 'minder beperkingen toelatende regels' van de artikelen 16 tot 21 van de Dienstenrichtlijn, toepassing. Deze artikelen vinden in dit decreet echter geen toepassing.

Het voorliggende decreet werd uitgewerkt door een werkgroep, voorgezeten door het departement Internationaal Vlaanderen, bestaande uit vertegenwoordigers van het kabinet van de Vlaamse minister van Toerisme, Toerisme Vlaanderen, de provinciale toeristische organisaties en de toeristische logiessector.

Het decreet betreffende het toeristische logies

Bevoegdheidsaspect

Zowel het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven (het Hoteldecreet) als het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openlucht-recreatieve verblijven (het Kampeerdecreet), werden destijds door de decreetgever genomen vanuit een gemeenschapsbevoegdheid.

Beide decreten hebben aldus (op grond van artikel 127, §2, van de Grondwet) kracht van wet in het Nederlandse taalgebied alsmede ten aanzien van de ‘instellingen’ gevestigd in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad die wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap.

Op vandaag zijn er 27 door Toerisme Vlaanderen vergunde hotels die gelegen zijn in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Tien van deze hotels beschikken over een comfortclassificatie van minstens H4 (vier sterren).

Sinds de goedkeuring van de twee voormelde decreten, gebeurden er echter op het vlak van de bevoegdheidskwestie een aantal belangrijke wijzigingen. Uiteraard zijn de gemeenschappen bevoegd voor toerisme in het algemeen (artikel 4, 10°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen).

De bevoegdheid betreffende de vestigingsvoorwaarden inzake toerisme werd evenwel sinds de wijziging van artikel 6, §1, VI, vijfde lid, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 door de bijzondere wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur, uitdrukkelijk aan de gewesten toegewezen.

Verwijzend naar rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, onder meer specifiek inzake toerisme, concludeert de Raad van State in haar advies dat dit ontwerp, waarin het aanbieden van toeristisch logies aan een vergunning of aanmelding wordt onderworpen, in het raam daarvan voorwaarden worden bepaald

waaraan dat logies en de exploitanten ervan moeten voldoen, en de ‘titels’ waaronder die activiteit kan plaatsvinden worden beschermd, grotendeels vestigingsvoorwaarden vaststelt, en derhalve een gewestaangelegenheid regelt.

Dit ontwerp legt aldus in overeenstemming met het advies van de Raad van State en de bovenvermelde bevoegdheidsverdeling een vergunning- of meldingsplicht op voor toeristisch logies dat ligt in het Vlaamse Gewest.

Het voorliggende ontwerp van decreet regelt echter (in artikel 12, §8) eveneens de promotie van het toeristische logies (door Toerisme Vlaanderen); een regeling die tot de gemeenschapsbevoegdheid inzake toerisme behoort. Ter uitvoering van haar oprichtingsdecreet zal Toerisme Vlaanderen alleen het vergunde toeristische logies dat beschikt over een comfortclassificatie meenemen in zijn taken van promotionele aard.

In dit ontwerp wordt ervoor geopteerd dat ook exploitanten van een toeristisch logies dat ligt in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, die wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap, een (vrijwillige) vergunning kunnen aanvragen en zo kunnen worden meegenomen in de promotie van Toerisme Vlaanderen. Deze bedoelde vrijwillige vergunning heeft meer de waarde van een vrijblijvende erkenning (waaraan promotie vanwege Toerisme Vlaanderen is gekoppeld) en regelt op die manier dan ook geen vestigingsvoorwaarden. De naam ‘vergunning’ wordt evenwel consistent doorheen het gehele decreet gebruikt.

Bovenstaand onderscheid tussen verplichte en vrijwillige ‘vergunning’ zal uiteraard tot uiting komen in het controle- en sanctieluik van dit decreet. Zo zal op grond van het voorliggende decreet onder meer geen administratieve sanctie kunnen opgelegd worden aan de exploitant van het toeristische logies dat ligt in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad (waarvan de exploitant wegens zijn activiteiten moet worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse gemeenschap) die zijn toeristisch logies exploiteert zonder vergunning (of aanmelding) of die gebruikmaakt van een ‘beschermd’ benaming zoals bedoeld in dit ontwerp.

Decreet betreffende het toeristische logies

Dit ontwerp van decreet definieert het ‘toeristisch logies’ dat, op basis van definities en specifieke ope-

nings- en exploitatievoorwaarden, wordt ingedeeld in één van vijf volgende categorieën: Hotel, Openlucht-recreatief terrein, Vakantiewoning, Gastenkamer en Vakantielogies. Deze gedefinieerde categorieën kunnen op basis van specifieke kenmerken en voorwaarden verder worden ingedeeld in subcategorieën.

Elk toeristisch logies dat een exploitatievergunning dient (of wenst) te verkrijgen of dat aangemeld moet worden of, in voorkomend geval, de exploitant van dit toeristische logies moet aan ‘algemene’, overkoepelende voorwaarden van specifieke veiligheid (waaronder specifieke brandveiligheidsnormen die per categorie worden bepaald), onderhoud en hygiëne, ‘moraliteit’ en ruimtelijke ordening voldoen. Daarnaast zullen er specifieke openings- en exploitatievoorwaarden worden bepaald per (sub)categorie.

Dit ontwerp bepaalt dat niemand, zonder een voorafgaande en schriftelijke vergunning, een toeristisch logies van de categorie Hotel, Openlucht-recreatief terrein, Gastenkamer of Vakantielogies dat ligt in het Vlaamse Gewest mag exploiteren.

Vanuit het oogmerk van de kleinschaligheid van de uitbating en de beperking van de administratieve lasten voor zowel de overheid als voor de exploitant, wordt het toeristische logies van de bovengenoemde categorieën (dat ligt in het Vlaamse Gewest) met ten hoogste twee kamers/plaatsen voor openlucht-recreatieve verblijven en voor ten hoogste acht toeristen van deze vergunningplicht vrijgesteld. Genoemde logies moeten, omwille van het verzekeren van de noodzakelijke kwaliteit voor de toerist, echter wel voorafgaand aangemeld worden bij Toerisme Vlaanderen.

De vergunning wordt toegekend, gewijzigd, geweigerd, geschorst of ingetrokken door Toerisme Vlaanderen.

De procedures tot toekenning, weigering, wijziging, schorsing en intrekking van de vergunning werden in dit voorstel zo transparant en duidelijk mogelijk opgesteld met vastgelegde termijnen en, in voorkomend geval, rekening houdende met de rechten van verdediging. Bovendien voorziet dit ontwerp van decreet in een duidelijke beroepsprocedure.

Aan ieder vergund toeristisch logies wordt door Toerisme Vlaanderen een herkenningsteken bezorgd. Dit herkenningsteken blijft eigendom van Toerisme Vlaanderen.

Om tegemoet te komen aan de onderstaande dubbele invalshoek en daarbij de mogelijke administratieve

lasten voor zowel de overheid als de sector te beperken, maar anderzijds toch de noodzakelijke kwaliteit voor de toerist te kunnen garanderen, wordt er voor het toeristische logies van de categorie Vakantiewoning dat ligt in het Vlaamse Gewest, geopteerd voor een ‘aanmelding’ van de exploitatie (in plaats van een vergunningplicht):

- in tegenstelling tot de toeristische logies van de categorie Hotel, Openlucht-recreatief terrein, Gastenkamer of Vakantielogies, wordt met een Vakantiewoning in feite enkel infrastructuur aangeboden: een ruimte (met mogelijkheid om zelf maaltijden te bereiden). Dit terwijl de andere categorieën van toeristisch logies, naast een bed, tevens ‘diensten’ (gaande van ontbijt en gastenservice tot hotelservice) verstrekken. Voorgaand verschil vereist dan ook een verschillende manier van minimale controle;
- we gaan uit van het principe ‘de Vlaamse overheid promoot wat ze heeft gecontroleerd’. De aangemelde vakantiewoningen worden geacht (via een verklaring op eer) te voldoen aan de minimale kwaliteitseisen en kunnen daarnaast ambtshalve en na klacht gecontroleerd worden. Daartegenover wordt het vergunde toeristische logies systematisch (in het kader van de vergunning-procedure) gecontroleerd. Dit vergunde, gecontroleerde logies krijgt dan ook een ‘keurlabel’ en wordt gepromoot (door Toerisme Vlaanderen). Daarnaast kunnen exploitanten van een vakantiewoning ook een vergunning (en een classificatie) verwerven.

Het verdient aanbeveling dat ook de lokale en provinciale toeristische diensten en de betreffende beroepsfederaties, actief in de logiessector, bovenstaande werkwijze volgen.

Niettemin kunnen exploitanten van een bovenstaand meldingsplichtig toeristisch logies (dat ligt in het Vlaamse Gewest) én exploitanten van een toeristisch logies dat ligt in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad (waarvan de exploitant wegens zijn/haar activiteiten moet worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap) eveneens een vergunning aanvragen.

De aangemelde toeristische logies worden door Toerisme Vlaanderen opgenomen in een register. Ter controle van de naleving van de exploitatievoorwaarden en van de verstrekte informatie, kan Toerisme Vlaanderen op elk moment de nodige documenten, attesten en keuringsbewijzen opvragen.

Voor het vergunde logies kunnen er classificatienormen bepaald worden betreffende het comfort dat aangeboden wordt aan de toeristen die er verblijven. In voorkomend geval moet het toeristische logies binnen de categorie (of subcategorie) ten minste beantwoorden aan de normen voor de laagste comfortclassificatie.

Dit ontwerp laat de Vlaamse Regering de mogelijkheid een comfortclassificatie te bepalen voor iedere (sub)categorie van toeristisch logies die (al dan niet internationaal) vermarktbaar is.

Door Toerisme Vlaanderen wordt alleen het vergunde toeristische logies dat beschikt over een comfortclassificatie meegenomen in zijn promotie.

De betrokkenheid van de logiessector in dit ontwerp wordt verzekerd via een adviescomité dat advies uitbrengt bij het bepalen van de nadere exploitatievoorwaarden en classificatienormen betreffende comfort, en in de procedure tot schorsing of intrekking van de vergunning of tot declassering van het logies. Dit adviescomité wordt tevens geraadpleegd over de maatregelen ter uitvoering van dit decreet en kan ook op eigen initiatief adviezen uitbrengen.

Dit ontwerp van decreet beoogt:

- (enerzijds) een (verplichte) adviesbetrokkenheid van het adviescomité in het kader van de uitvoeringsbesluiten van dit ontwerp. In dit ontwerp werd dan ook telkens artikelsgewijs de noodzakelijke adviesvraag aan het adviescomité ingeschreven voor de uitvoeringsbesluiten;
- (maar anderzijds ook) de (ruimere) betrokkenheid van de sector in maatregelen ter uitvoering van dit decreet (die verder gaan dan de uitvoeringsbesluiten). We denken in deze bijvoorbeeld aan het promotiebeleid (van Toerisme Vlaanderen) inzake het toeristische logies, een algemene benadering van het voorliggende handhavingsbeleid, (toekomstige) mogelijke labeling (los van het comfortclassificatieverhaal) van bv. fietsvriendelijke logies, toegankelijke logies, kindvriendelijk logies enzovoort.

Een beroepscommissie adviseert de minister ingeval een beroepsprocedure.

Handhaving – controle en sancties

Naast een efficiënt vergunningenbeleid beoogt dit ontwerp van decreet eveneens doeltreffende inspec-

tiemogelijkheden en adequate sancties. Een efficiënt en correct controle- en handhavingsbeleid, in handen van de Vlaamse overheid, moet zowel de noodzakelijke bescherming van de consument verzekeren, als leiden tot het uitsluiten van oneerlijke concurrentie ten aanzien van de bonafide logiesaanbieders.

Dit ontwerp van decreet voorziet echter in een beperkt en voorwaardelijk toegangsrecht voor ‘bewoonde ruimtes’. Deze regeling is gesteund op de grondwettelijke bescherming van de woning. Artikel 15 van de Grondwet bepaalt namelijk dat de woning onschendbaar is en dat geen ‘huiszoeking’ kan plaatsvinden dan in de gevallen en op de wijze bij wet bepaald en in de vorm die zij voorschrijft.

Om toegang te krijgen tot een bewoonde ruimte, zal het doorgaans volstaan om voorafgaand aan het onderzoek aan de exploitant diens toestemming te vragen. Als die schriftelijk instemt (een mondeling akkoord zal niet volstaan) kan probleemloos een bewoond lokaal ‘onderzocht’ worden. Uiteraard dient men zich bij dit onderzoek te beperken tot aspecten die relevant zijn in het kader van dit decreet.

Toch is het niet ondenkbaar dat een exploitant zijn toestemming weigert (zeker ingeval van illegale exploitaties). In dat geval zal de toezichthouder zich – hoe dan ook noodgedwongen – moeten richten tot de politierechter om een machtiging te krijgen tot het betreden van de bewoonde ruimte.

Ofschoon artikel 15 van de Grondwet bepaalt dat geen ‘huiszoeking’ kan plaatsvinden dan in de gevallen die de wet bepaalt en in de vorm die zij voorschrijft, kunnen de gewesten op grond van artikel 11 van de bijzondere wet tot hervorming van de instellingen de gevallen bepalen waarin een ‘huiszoeking’ kan plaatsvinden. Door een beroep te doen op de impliciete bevoegdheden kunnen de gewesten eveneens de vorm van de ‘huiszoeking’ vaststellen mits voldaan is aan drie cumulatieve voorwaarden: de federale aanlegenschap kan slechts betreden worden wanneer dat (1) noodzakelijk is om de eigen bevoegdheden uit te oefenen; (2) de toepassing van de impliciete bevoegdheden mag maar een marginale weerslag hebben op de federale bevoegdheid; (3) de materie moet zich lenen tot een gedifferentieerde regeling.

In het kader van het toezicht op de naleving van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan is een sluitende controle van onmiskenbaar belang. Zonder een degelijke controle naar de naleving van de voorwaarden en normen (zowel wat betreft het toepassingsgebied als de specifieke kwaliteitsnormen), zullen deze

regels (en de opzet van dit decreet) een maat voor niets blijken. Om een degelijke controle te kunnen uitvoeren zal echter in bepaalde gevallen toegang tot een woning noodzakelijk zijn. Het is volstrekt onpraktisch dat, wanneer de toezichtspersonen (vermeld in artikelen 19 en 20) in het kader van de controles een bewoonde inrichting wensen te betreden (bijvoorbeeld de eengezinswoning waarin een gastenkamer wordt geëxploiteerd), deze personen een onderzoeksrechter dienen aan te stellen volgens de procedure bepaald in het wetboek van strafvordering. De procedure om een onderzoeksrechter aan te stellen, staat dan ook buiten proportie tot de controle waarvoor hij machtiging zou moeten verlenen, wat enkel een nog grotere belasting op het rechtsapparaat zal leggen en zal leiden tot meer administratieve problemen bij de uitvoering van de controles. Dit alles zal op zijn beurt leiden tot een verminderde effectiviteit van de controle en een groter risico op niet-naleving van de normen en voorwaarden door de rechtsonderhorigen. Het gebruik van de impliciete bevoegdheden om een effectieve controle te garanderen is dan ook noodzakelijk.

Gegeven de grondwettelijke bescherming van de woning, mag een toezichthoudende persoon bewoonde ruimten volstrekt niet betreden, tenzij ofwel met de voorafgaande en schriftelijke toestemming van de exploitant, ofwel met de voorafgaande en schriftelijke machtiging van een rechter. Het is vaste adviespraktijk van de afdeling Wetgeving van de Raad van State dat deze rechter niet noodzakelijk een onderzoeksrechter dient te zijn. In verschillende nationale wetten wordt gewerkt met een eigen, van het gemeenrecht afwijkend systeem, waarbij een politierechter of vrederechter die machtiging verleent. De in dit decreet voorgestelde machtiging (aan de politierechter) is derhalve volledig parallel met een op het federale vlak reeds bestaande praktijk. Met betrekking tot de vorm van de 'huiszoeking' werd bovendien maximaal rekening gehouden met de federale regels ter zake. De toepassing van de impliciete bevoegdheden heeft dan ook maar een marginale weerslag op de federale bevoegdheid ter zake.

Gebruikmaken van de impliciete bevoegdheden kan alleen in aangelegenheden die zich lenen tot een gedifferentieerde regeling. Als het integendeel om een aangelegenheid gaat die een uniforme aanpak vergt, is de toepassing van artikel 10 van de bijzondere wet tot hervorming van de instellingen uitgesloten.

Sinds 1993 heeft de bijzondere wetgever echter de bevoegdheid betreffende de vestigingsvoorwaarden

inzake toerisme uitdrukkelijk aan de gewesten toegekend.

Het is dan ook niet meer dan logisch dat de gewesten de overtredingen inzake deze bevoegdheid op gepaste wijze administratiefrechtelijk mogen opsporen en sanctioneren. De aard van de aan de gewesten toegewezen bevoegdheid laat precies een regeling toe die voor differentiatie vatbaar is: het komt de gewestelijke decreetgever toe te bepalen (1) wie de overtredingen op de desbetreffende regelgeving administratiefrechtelijk kan en moet sanctioneren; (2) welke overtredingen administratiefrechtelijk sanctioneerbaar zijn; en (3) op welke wijze de administratiefrechtelijke sanctiëring moet gebeuren.

Aan de drie bovenvermelde cumulatieve voorwaarden wordt aldus voldaan.

De 'bewoonde ruimtes' zoals voorgaand bedoeld, zouden volgens de Raad van State eventueel wel onder artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens kunnen vallen. Het tweede lid van dit artikel bepaalt dat in dit kader geen inmenging van het openbaar gezag is toegestaan dan voor zover bij de wet is bepaald en in een democratische samenleving nodig is in het belang van onder meer het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten en de bescherming van de gezondheid of de goede zeden van anderen. Zoals reeds bovenstaand benadrukt, moet een efficiënt en correct controle- en handhavingsbeleid, in handen van de Vlaamse overheid, zowel de noodzakelijke bescherming van de consument verzekeren, als leiden tot het uitsluiten van oneerlijke concurrentie ten aanzien van de bonafide logiesaanbieders.

Dit ontwerp voorziet erin dat door een vergunning aan te vragen of het toeristische logies aan te melden, de exploitant er reeds mee instemt dat aangewezen personeelsleden van Toerisme Vlaanderen ter plaatse het nuttige of nodig geoordeelde onderzoek kunnen verrichten en dat aangewezen personen toezicht en controle mogen uitoefenen op de naleving van de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Daarnaast worden agenten van de federale en lokale politie en de bovengenoemde gemachtigde personen (verschillend van de bovenstaande aangewezen personeelsleden van Toerisme Vlaanderen die ter plaatse het nuttige of nodig geoordeelde onderzoek verrichten) ermee belast overtredingen van het decreet en haar

uitvoeringsbesluiten op te sporen en door middel van processen-verbaal vast te stellen.

Om de hierboven geschetste doelstelling te realiseren, wordt in dit ontwerp gewerkt met administratieve sancties:

1° enerzijds de mogelijkheid tot het opleggen van administratieve geldboeten aan de exploitant van:

- het vergunningplichtige toeristische logies van de categorieën Hotel, Openluchtrecreatief terrein, Gastenkamer en Vakantielogies dat ligt in het Vlaamse Gewest en dat wordt geëxploiteerd zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning;
- het meldingsplichtige toeristische logies dat ligt in het Vlaamse Gewest en dat wordt geëxploiteerd zonder voorafgaande aanmelding;
- het aangemelde toeristische logies dat wordt aangeboden aan de toeristische markt en dat niet of niet meer voldoet aan de op eer verklaarde voorwaarden of waarvan de exploitant (of in voorkomend geval zijn gemachtigde) de controledocumenten niet bezorgt aan Toerisme Vlaanderen;
- het toeristische logies dat wederrechtelijk houder is van het herkenningsteken, die wederrechtelijk de indruk geeft aangemeld of vergund te zijn op grond van dit decreet of dat wederrechtelijk gebruik maakt van een comfortclassificatie;
- het toeristische logies dat ligt in het Vlaamse Gewest en dat wederrechtelijk gebruik maakt van een ‘beschermde’ benaming;

2° tevens kan de onmiddellijke stopzetting bevolen worden van de exploitatie van:

- het vergunningplichtige toeristische logies van de categorieën Hotel, Openluchtrecreatief terrein, Gastenkamer en Vakantielogies dat ligt in het Vlaamse Gewest en dat wordt geëxploiteerd zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning;
- het meldingsplichtige toeristische logies dat ligt in het Vlaamse Gewest en dat wordt geëxploiteerd zonder voorafgaande aanmelding;

- het aangemelde toeristische logies dat wordt aangeboden aan de toeristische markt en dat niet of niet meer voldoet aan de op eer verklaarde voorwaarden of waarvan de exploitant (of in voorkomend geval zijn gemachtigde) de controledocumenten niet bezorgt aan Toerisme Vlaanderen.

Hoe dan ook moet voorkomen worden dat exploitanten gedurende een procedure in het kader van administratieve geldboeten blijven exploiteren zonder vergunning (of, indien van toepassing, zonder aanmelding). Elk van de inbreuken die kunnen leiden tot een stopzetting van de exploitatie maken dat de kwaliteitsgarantie (inclusief (brand)veiligheid en hygiëne) van het toeristische logies ten aanzien van de klant (de toerist) niet kan gewaarborgd worden. De Vlaamse overheid moet doeltreffend kunnen optreden tegen flagrante overtredingen van de regelgeving om een halt toe te roepen aan toestanden van oneerlijke concurrentie. De overheid moet immers de kwaliteit van de sector kunnen blijven garanderen. Het verleden toonde ons reeds dat een optreden via gerechtelijke weg onvoldoende garanties kon bieden dat de toerist tijdig en afdoend werd beschermd tegen dergelijke praktijken (zie *Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr 1208/1*). Het uitblijven van een dergelijke waarborg is dan ook een voldoende zwaarwichtige reden om af te wijken van het beginsel dat ook de overheid zich vooraf tot de rechter moet wenden om dwang uit te oefenen.

De enige manier om te voorkomen dat onveilig, bedreigend logies wordt aangeboden aan toeristen, is de onmiddellijke stopzetting van de exploitatie.

Dit ontwerp bepaalt dat diegenen die de stopzetting kunnen bevelen alle maatregelen mogen nemen die noodzakelijk zijn om de stopzetting mogelijk te maken. Hierbij hoort ook de mogelijkheid tot verzegeling. Uiteraard zal diegene die de gelegde zegels uit nalatigheid of met opzet verbreekt, vervolgd en gestraft kunnen worden conform de artikelen 283 e.v. van het Strafwetboek.

In concreto kunnen bovenstaande inbreuken aldus niet langer strafrechtelijk vervolgd worden. Uiteraard belet dit de strafrechtelijke vervolging voor andere misdrijven (bv. inbreuken op de ruimtelijke ordening) niet.

Zowel in geval van betwisting van de beslissing van Toerisme Vlaanderen tot opleggen van een administratieve geldboete als tegen het bevel tot stopzetting

ting van de exploitatie, kan de betrokken exploitant beroep aantekenen bij de rechtbank van eerste aanleg in wiens rechtsgebied de exploitatie gelegen is.

Door uitsluitend aan de rechtbank van eerste aanleg de bevoegdheid te geven om van het beroep kennis te nemen, wordt gewaarborgd dat een rechter met volle rechtsmacht oordeelt, inachtgenomen de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (arrest nr. 47650/99) en het Arbitragehof (arresten nr. 128/99, nr. 96/2002 en nr. 105/2004) ter zake.

Bovendien is de bevoegdheidstoewijzing aan de rechtbank van eerste aanleg conform de bestaande bevoegdheidsverdeling tussen de rechtbanken uitgetekend door de federale wetgever. Er wordt hieromtrent verwezen naar artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. De rechtsleer sluit niet uit dat ten gevolge van de wijziging van artikel 19, §1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bij de bijzondere wet van 13 juli 2001, de gemeenschappen en gewesten voortaan op grond van hun eigen (accèssoire) bevoegdheden bevoegdheidstoekenningen aan de rechtbanken kunnen doen.

Er wordt eveneens verwezen naar punt 4 (en voetnoot 11) van het advies 40.951/1/V van de Raad van State over het ontwerp van decreet houdende het statuut van de reisbureaus (*Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 1000/1*).

Het gebruik maken van administratieve sancties kadert binnen het engagement van de Vlaamse Regering om het regelgevingproces goed te organiseren. Eén van de instrumenten daartoe is het vermindere van het aantal strafsancities en waar mogelijk te werken met administratieve sancties. Een systeem waarbij de Vlaamse overheid, onafhankelijk van het openbaar ministerie, kan bijsturen en/of beteugelen.

Dit handhavingsbeleid werd maximaal afgestemd op het decreet tot regeling van het handhavingsbeleid in de toeristische logiessector (*Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 1208/1*) en het handhavingsluik van het decreet van 2 maart 2007 houdende het statuut van de reisbureaus (*Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 1000/1*).

Volledigheidshalve dient vermeld dat het agentschap Toerisme Vlaanderen, rekening houdende met het principe rechter/partij, de toepassing van dit ontwerp zo dient te organiseren dat de drie partijen (1° de vergunningverlener, 2° degene die de administratieve geldboete oplegt en 3° de personen die de inspecties uitvoeren, overtredingen opsporen en vaststellen en de stopzetting bevelen) onafhankelijk van elkaar de

hun toevertrouwde opdrachten kunnen uitvoeren. De Vlaamse Regering zal hiermee rekening houden in de verdere uitvoeringsbesluiten van dit ontwerp van decreet.

2. Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Het voorliggende ontwerp van decreet regelt een gewest- en gemeenschapsaangelegenheid. Het zet de bepalingen om van richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt.

Het begrip ‘vestigingsvoorwaarden’ in de zin van artikel 6, §1, VI, vijfde lid, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen wordt volgens de Raad van State in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof omschreven als onder meer betrekking hebbend op de bevoegdheid om regels op te stellen inzake de toegang tot bepaalde beroepen of het oprichten van handelsvestigingen, om algemene regels of bekwaamheidseisen te stellen in verband met de uitoefening van sommige beroepen en om beroepstitels te beschermen.

Daarnaast heeft de bijzondere wetgever, door middel van de wijziging van dit artikel 6, §1, VI, vijfde lid, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bij de bijzondere wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur, de bevoegdheid betreffende de vestigingsvoorwaarden inzake toerisme uitdrukkelijk aan de gewesten toegekend.

Verwijzend naar rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, onder meer specifiek inzake toerisme, concludeert de Raad van State in haar advies dat dit ontwerp, waarin het aanbieden van toeristisch logies aan een vergunning of aanmelding wordt onderworpen, in het raam daarvan voorwaarden worden bepaald waaraan dat logies en de exploitanten ervan moeten voldoen, en de ‘titels’ waaronder die activiteit kan plaatsvinden worden beschermd, grotendeels vestigingsvoorwaarden vaststelt, en derhalve een gewestaangelegenheid regelt.

Een aantal bepalingen in dit ontwerp zijn echter niet te beschouwen als vestigingsvoorwaarden inzake toerisme:

- de vrijwillige ‘vergunningmogelijkheid’ voor exploitanten van een toeristisch logies dat ligt

in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, die wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap;

- de promotie van het vergunde toeristische logies door Toerisme Vlaanderen;
- het verlenen van subsidies voor het moderniseren en het uitbreiden van bestaand toeristisch logies en voor het bouwen of het aanleggen van nieuw toeristisch logies;
- en de bepalingen waarbij een wijziging wordt aangebracht in de decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en het decreet betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van ‘Toerisme voor Allen’.

Behoudens artikel 26 van dit ontwerp van decreet, dat moet worden vastgeknoopt aan de gewestbevoegdheid inzake ruimtelijke ordening, regelen de overige bovenstaande bepalingen de gemeenschapsbevoegdheid inzake toerisme als bedoeld in artikel 4, 10°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Artikel 2

Dit artikel definieert de begrippen die van belang zijn voor de omschrijving van het toepassingsgebied van het decreet, onder meer: toerist, toeristisch logies, aanbieden aan de toeristische markt en de verschillende categorieën van toeristisch logies.

‘Toerist’ wordt gedefinieerd als elke persoon die zich met het oog op vrijetijdsbesteding, ontspanning, persoonlijke ontwikkeling, beroepsuitoefening of zakelijk contact begeeft naar of verblijft in een andere dan zijn alledaagse leefomgeving. Deze definitie is in grote mate geïnspireerd op de definities die door de UNWTO (de Wereldorganisatie voor Toerisme van de Verenigde Naties) en Eurostat gebruikt worden in haar terminologie en statistische dataverzameling.

Als ‘toeristisch logies’ wordt aanzien elke exploitatie die aan één of meer toeristen de mogelijkheid tot verblijf biedt voor één of meer nachten. Om onder de definitie van ‘toeristisch logies’ te vallen moet het logies worden aangeboden aan de toeristische markt (zie verder).

Dit decreet is zowel van toepassing op exploitaties die logies aanbieden in hoofd- als in nevenactiviteit.

Het is duidelijk dat logies die zich niet richten tot toeristen (zoals bejaardentehuizen, studentenkamers, gevangenissen, jeugdinstituten, kinderverblijven, moedertehuizen, kindernachtverblijven, internaten enzovoort) niet onder deze definitie resulteren en dus buiten het toepassingsgebied van dit decreet vallen. Ook logies die uitsluitend per uur verhuurd/gehuurd worden (dus voor minder dan één nacht, zoals bars), worden uitgesloten.

Elk toeristisch logies wordt op basis van de definitie en specifieke openings- en exploitatievoorwaarden (die per categorie of subcategorie worden bepaald) ingedeeld in één van de categorieën Vakantielogies, Gastenkamer, Hotel, Openluchtrecreatief terrein of Vakantiewoning. Deze gedefinieerde categorieën kunnen op basis van specifieke kenmerken en voorwaarden verder ingedeeld worden in subcategorieën.

Dit ontwerp laat de exploitant de keuze voor welke categorie of subcategorie hij zijn toeristisch logies aanmeldt of een vergunning aanvraagt. Uiteraard dient het toeristische logies te voldoen aan de categoriespecifieke bepalingen en -voorwaarden zoals bepaald in dit decreet. Dit ontwerp laat de exploitant also voldoende vrijheid om te bepalen met en onder welke benamingen (die in dit decreet beschermd worden) hij zijn toeristisch logies wenst aan te bieden aan de toeristische markt.

‘Aanbieden aan de toeristische markt’ wordt gedefinieerd als het aanbieden van het toeristische logies onder eender welke vorm, hetzij via bemiddeling, hetzij op zelfstandige basis. Onder deze definitie wordt onder meer aanplakking en aanbieding van het logies via gedrukte of elektronische vorm beschouwd. Onder de bepaling ‘via bemiddeling’ wordt onder meer de aanbieding van het logies via een verhuurkantoor bedoeld. Met aanbieden op zelfstandige basis wordt de rechtstreekse aanbieding aan de toerist, zonder bemiddeling, bedoeld.

Het laten gebruiken of zelfs verhuren van het toeristische logies aan familie, kennissen of vrienden, zonder het aan te bieden aan de toeristische markt zoals bovenstaand bedoeld, wordt voor alle duidelijkheid niet gevat in dit ontwerp.

Met exploitant wordt diegene bedoeld die het toeristische logies exploiteert of voor wiens rekening het toeristische logies wordt geëxploiteerd. Het gaat hier onder meer om de hoteluitbater, de campinguitbater, de gastheer of -vrouw ingeval een gastenkamer of de eigenaar van de Vakantiewoning die aangeboden wordt.

De exploitant kan zowel een natuurlijke als een rechtspersoon zijn. Uiteraard kan ook een overheid exploitant zijn. Voor alle duidelijkheid wordt de bemiddelaar zoals bedoeld in 4° niet beschouwd als exploitant van het toeristische logies.

Het spreekt voor zich dat kamers, ruimten of plaatsen voor openlucht recreatieve verblijven in of op het toeristische logies die niet in eigendom zijn van het centrale beheer deel kunnen uitmaken van de exploitatie van het logies als voldaan wordt aan de bepaalde normen en voorwaarden in dit decreet. In dit geval zijn uiteraard de voorwaarden, vermeld in artikel 4 van dit decreet, ook van toepassing op deze kamers, ruimten of plaatsen voor openlucht recreatieve verblijven.

Onder exploiteren wordt zowel de economische activiteit als het gratis aanbieden en ter beschikking stellen van logies verstaan.

Dit ontwerp kiest specifiek ervoor dat een gastenkamer gelegen is in een eengezinswoning (of de aanpalende bijgebouwen ervan). Daarnaast dient de exploitant zijn hoofdverblijfplaats te hebben op het toeristische logies. De exploitant biedt de toerist ontbijtmogelijkheid aan. De ruimte waar de toerist het ontbijt en eventuele andere maaltijden wordt aangeboden is niet toegankelijk voor derden en kan dus geen enkele vorm van restaurant of café inhouden.

Onder meer deze bepalingen moeten er voor zorgen dat deze specifieke vorm van toeristisch logies overeenstemt met de perceptie ervan (het 'te gast zijn ten huize van de exploitant') door de toerist.

Onder Vakantiewoning wordt zowel de eigen woning als een tweede verblijf verstaan.

Onder 'openlucht recreatief verblijf', zoals gebruikt in de definitie van de categorie Openlucht recreatief terrein, wordt zowel een tent, een vouwwagen, een caravan, een kampeerauto, een stacaravan, een woonauto, als een chalet, een bungalow, een trekkershut of een vakantiehuisje verstaan.

'Terrein voor openlucht recreatieve verblijven' (3°) wordt slechts gedefinieerd ter verduidelijking van artikel 3, §2.

Artikel 3

Dit artikel geeft aan op wie de vergunningplicht en de aanmeldingsplicht van toepassing is.

Paragraaf 1 legt een vergunningplicht op aan elk toeristisch logies van de categorie Hotel, Openlucht recreatief terrein, Gastenkamer en Vakantielogies dat

ligt en wordt geëxploiteerd in het Vlaamse Gewest. Deze vergunning wordt onder de voorwaarden en volgens de procedure bepaald in dit decreet toegekend, gewijzigd, geweigerd, geschorst of ingetrokken door Toerisme Vlaanderen.

Het ontwerp voorziet in §2 in een aantal vrijstellingen op de verplichtingen in §1. Het onderstaande toeristisch logies dat ligt en wordt geëxploiteerd in het Vlaamse Gewest is niet vergunningplichtig als vermeld in §1:

- er is geen vergunningplicht voor de exploitant van een terrein, waarop gedurende maximaal 75 kalenderdagen per jaar wordt gekampeerd in het kader van een evenement (zoals bv. Rock Werchter) of door georganiseerde groepen kampeersers die onder toezicht van een of meer begeleiders staan (zoals jeugdbewegingskampen bv. scouts-, Chiro- of KSA-groepen). De eigenaar of exploitant van het terrein moet de burgemeester van de gemeente waar het terrein ligt, wel vooraf schriftelijk op de hoogte brengen wanneer het terrein als dusdanig wordt gebruikt. Dit kan gebeuren met een afzonderlijk schrijven bij ieder afzonderlijk gebruik dan wel via een voorafgaandelijk schrijven waarin de periodes wanneer het terrein als dusdanig wordt gebruikt, worden opgesomd. De burgemeester van de gemeente waar het terrein ligt is op deze manier op de hoogte van dergelijke initiatieven en kan op basis van artikel 135 van de Nieuwe Gemeentewet optreden indien onder meer de veiligheid en hygiëne op het vrijgestelde terrein niet gegarandeerd wordt;
- ook het toeristische logies dat in het kader van 'Toerisme voor Allen' als verblijf erkend is valt buiten het toepassingsgebied van dit decreet, dit echter voor zover het niet gaat om een terrein voor openlucht recreatieve verblijven. Deze bepaling komt overeen met de uitgangspunten van het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van Toerisme voor Allen (zie *Parl. St. VI. Parl. 2002-03, nr. 1461/1*).

Een toeristisch logies van de categorie Openlucht recreatief terrein dat tevens een erkenning wil verkrijgen in het kader van 'Toerisme voor Allen', moet eerst over een vergunning of aanmelding op basis van dit decreet beschikken vooraleer in aanmerking te komen voor een 'Toerisme voor Allen'-erkenning.

Voor de overige categorieën van toeristisch logies geldt er een vrijstelling voor de verplichtingen van dit decreet voor zover het toeristische logies over

een ‘Toerisme voor Allen’-erkenning als verblijf beschikt. Dit toeristische logies voldoet dan aan de erkenningcriteria op het gebied van basiskwaliteit, brandveiligheid en hygiëne van de ‘Toerisme voor Allen’-regelgeving.

Uiteraard blijft het mogelijk dat een toeristisch logies dat vergund is op grond van dit decreet in principe ook een erkenning kan aanvragen (en kan verkrijgen) in het kader van het ‘Toerisme voor Allen’-decreet;

- daarnaast geldt de verplichting, vermeld in §1, niet voor een bivakzone voor zover die aangeduid is in een toegankelijkheidsregeling conform met en in uitvoering van het Bosdecreet van 13 juni 1990 of het decreet van 21 oktober 1997 op het natuurbewoud en het natuurlijk milieu. Bossen met een goedgekeurd beheersplan en Vlaamse of erkende reservaten met een goedgekeurd beheersplan bevatten normaal gesproken ook een toegankelijkheidsregeling. Momenteel is een besluit van de Vlaamse Regering in voorbereiding die deze toegankelijkheid van bossen en reservaten regelt. Daarbij wordt gedefinieerd hoe een toegankelijkheidsregeling er hoort uit te zien en onder welke voorwaarden die tot stand kan worden gebracht. Onder meer worden ‘bivakzones’ gedefinieerd, die qua opzet synoniem zijn met de notie ‘paalkamperen’ (hetzij commercieel, hetzij wat betreft het algemeen kwaliteitsniveau).

Deze notie werd geïntroduceerd met het voorstel van decreet van 24 maart 2006 van de heren Ludo Sannen, Jos De Meyer, Patrick Lachaert en Jan Loones houdende wijziging van diverse decreten, wat het paalkamperen en het hoevekamperen betreft. Om een duidelijk onderscheid te maken met het (toeristische) begrip ‘kamperen’, zoals gedekt in dit voorliggende ontwerpdecreet, zal in het bos- en natuurbeleid worden afgestapt van het begrip ‘paalkamperen’ en gebruik gemaakt worden van de notie ‘bivakzones’. Het spreekt voor zich dat het niet de bedoeling kan zijn dat concrete bivakzones een negatieve impact zouden hebben op Openlucht recreatieve terreinen. Hierover moet echter worden gewaakt op het niveau van het voornemen, in voorbereiding zijnde, besluit van de Vlaamse Regering;

- vanuit het oogmerk van de kleinschaligheid van de uitbating en de beperking van de administratieve lasten voor zowel de overheid als voor de exploitant, wordt het toeristische logies van genoemde

categorieën met ten hoogste twee kamers/plaatsen voor openlucht recreatieve verblijven en voor ten hoogste acht toeristen van de vergunningplicht vrijgesteld. Genoemde logies moeten, omwille van het verzekeren van de noodzakelijke kwaliteit voor de toerist, echter wel voorafgaand aangemeld worden bij Toerisme Vlaanderen (§3);

- punt 2° van deze paragraaf stelt reeds duidelijk dat een toeristisch logies dat in het kader van ‘Toerisme voor Allen’ als verblijf erkend is buiten het toepassingsgebied van dit voorliggende decreet valt, dit echter voor zover het niet gaat om een terrein voor openlucht recreatieve verblijven. Deze bepaling komt overeen met de uitgangspunten van het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van Toerisme voor Allen (zie *Parl. St. VI. Parl. 2002-03, nr. 1461*).

Zonder bijkomende uitdrukkelijke vrijstelling zou deze bepaling tot gevolg hebben dat alle niet-erkende ‘Toerisme voor Allen’-verblijven onder het toepassingsgebied van het voorliggende decreet komen te vallen en derhalve vergunning- of aanmeldingsplichtig worden. Het lijkt evenwel opportuun dat een inrichting die wordt gebruikt voor de werking van een door de gemeente of provincie erkend jeugdwerkinitiatief en die occasioneel (maximaal 60 kalenderdagen per jaar) wordt aangeboden aan georganiseerd jeugdwerk (georganiseerde jeugdgroepen die onder toezicht van een of meer begeleiders staan), wordt vrijgesteld van deze plicht.

Onder erkend jeugdwerkinitiatief wordt verstaan dat het minstens dient opgenomen te zijn in een door de gemeenteraad of provincieraad goedgekeurd gemeentelijk of provinciaal jeugdbeleidsplan (overeenkomstig het decreet van 14 februari 2003 houdende de ondersteuning en de stimulering van het gemeentelijk, het intergemeentelijk en het provinciaal jeugd- en jeugdwerkbeleid, zoals gewijzigd). Net zoals bij de vrijgestelde terreinen, vermeld in 1° van deze paragraaf, moet de eigenaar of exploitant van de inrichting evenwel de burgemeester van de gemeente waar de inrichting ligt, vooraf schriftelijk op de hoogte brengen wanneer de inrichting als dusdanig wordt gebruikt. De burgemeester van de gemeente waar de inrichting ligt is op deze manier op de hoogte van dergelijke initiatieven en kan op basis van artikel 135 van de Nieuwe Gemeentewet optreden indien onder meer de veiligheid en hygiëne van en naast de inrichting niet wordt gegarandeerd.

Paragraaf 3 voorziet daarnaast in een voorafgaande aanmeldingsplicht voor elk toeristisch logies van de categorie Vakantiewoning dat ligt en wordt geëxploiteerd in het Vlaamse Gewest. Deze aanmelding gebeurt bij Toerisme Vlaanderen onder de voorwaarden en volgens de procedure bepaald in dit decreet.

Exploitanten van een toeristisch logies dat ligt in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, die wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse gemeenschap, en exploitanten van een meldingsplichtig toeristisch logies kunnen eveneens een vergunning aanvragen (§4). Het meldingsplichtige toeristische logies als vermeld in §3 dat beschikt over een vergunning, wordt als aangemeld beschouwd.

De exploitant van een toeristisch logies mag, zonder op basis van dit decreet als dusdanig te zijn vergund of aangemeld, zijn toeristisch logies niet aanbieden aan de toeristische markt op een wijze die de indruk zou geven dat het toeristische logies aangemeld of vergund is op grond van dit decreet (§5).

Paragraaf 6 beschermt (voor wat betreft het Vlaamse Gewest) de benaming van de categorieën en elke titel die de indruk geeft dat het toeristische logies vergund, of in voorkomend geval, aangemeld is binnen de betreffende categorie (of subcategorie).

Met deze beschermde benamingen worden niet de benamingen bedoeld zoals beschermd via het 'Toerisme voor Allen'-decreet en haar uitvoeringsbesluiten (bv. jeugdverblijf, hostel enzovoort). Deze bescherming is gerechtvaardigd, gelet op de mogelijke verwarring bij de toerist tussen vergunde (respectievelijk aangemelde) toeristische logies en toeristische logies die met hun titel en/of benaming de indruk zouden (willen) wekken in regel te zijn met dit decreet. Gelet op de kwaliteit die dit voorstel voorop stelt, dienen de betreffende titels en benamingen als kwaliteitslabel beschermd te worden.

De exploitant van een toeristisch logies dat ligt in het Vlaamse Gewest mag dan ook niet, zonder op basis van dit decreet als dusdanig te zijn vergund of aangemeld, zijn toeristisch logies aanbieden aan de toeristische markt als een benaming van een categorie, een subcategorie of een benaming, afgeleide benaming, term, vertaling of schrijfwijze die voor verwarring zou kunnen zorgen.

Gelet op het vrijwillige karakter van de vergunning voor de toeristische logies die gelegen zijn in het in

het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en de specifieke bevoegdheidskwestie hier, kan deze verplichting enkel opgelegd worden voor de toeristische logies in het Vlaamse Gewest.

Deze paragraaf voorziet daarnaast in een delegatie aan de Vlaamse Regering om per categorie, en in voorkomend geval per subcategorie, aanvullende benamingen te bepalen die door de exploitant van het toeristische logies dat ligt in het Vlaamse Gewest alleen mogen gebruikt worden als het toeristische logies op basis van dit decreet als dusdanig vergund of aangemeld is.

Als in eenzelfde exploitatie verschillende categorieën (of subcategorieën) van toeristisch logies worden aangeboden met een desbetreffende 'beschermde' benaming, dan maakt elke afzonderlijke categorie (of subcategorie) het voorwerp uit van een afzonderlijke vergunning of wordt het toeristische logies, indien van toepassing, afzonderlijk aangemeld.

Zoals reeds onder artikel 2 van deze memorie gesteld, worden onder de term openluchtcreatief verblijf (in de definitie van de categorie Openluchtcreatief terrein) ook chalets, bungalows, vakantiehuisjes enzovoort verstaan; verblijven die eveneens zouden kunnen resulteren onder de categorie Vakantiewoning.

Indien op een Openluchtcreatief terrein een toeristisch logies los van het centrale beheer wordt geëxploiteerd, dan maakt dit toeristische logies het voorwerp uit van een afzonderlijke vergunning of, in voorkomend geval, een afzonderlijke aanmelding.

Wat betreft de categorie Hotel, volgen we een zelfde redenering. Indien binnen het gebouw waar een toeristisch logies van de categorie Hotel gelegen is, een toeristisch logies los van het centrale beheer wordt geëxploiteerd, dan maakt dit toeristische logies, het voorwerp uit van een afzonderlijke vergunning of, in voorkomend geval, een afzonderlijke aanmelding.

Uit paragraaf 7 volgt dus dat indien één of meer Vakantiewoningen op een Openluchtcreatief terrein als dusdanig (of met een andere 'beschermde' benaming) worden aangeboden aan de toeristische markt (al dan niet via het centrale beheer van het terrein), deze, los van hun eigendomssituatie, afzonderlijk moeten worden aangemeld bij Toerisme Vlaanderen. Vakantiewoningen op een Openluchtcreatief terrein, die los van het centrale beheer worden geëxploiteerd, moeten afzonderlijk aangemeld moeten

worden bij Toerisme Vlaanderen. Eveneens moet een Vakantiewoning op een Openluchtrecreatief terrein, in particuliere eigendom, dat niet wordt geëxploiteerd, niet aangemeld worden bij Toerisme Vlaanderen.

Bovenstaande redenering gaat eveneens op voor Vakantiewoningen in een gebouw waar ook een hotelexploitatie voorkomt.

Het spreekt voor zich dat indien een Hotel en een Openluchtrecreatief terrein in éénzelfde exploitatie voorkomen, en als dusdanig worden aangeboden aan de toeristische markt, het voorwerp uitmaken van een afzonderlijke vergunning en vergunningaanvraag (of indien van toepassing, aanmelding). Hetzelfde kan gezegd worden van bijvoorbeeld een Gastenkamer en een Vakantiewoning in éénzelfde exploitatie.

Artikel 4

Het toeristische logies dat vergunningplichtig of meldingsplichtig is of dat, in voorkomend geval, een vrijwillige vergunning aanvraagt, moet aan een aantal voorwaarden voldoen wat betreft de uitrusting, onderhoud en hygiëne, ruimtelijke ordening, specifieke veiligheidsaspecten en informatieverstrekking.

Dit artikel machtigt de Vlaamse Regering om specifieke brandveiligheidsnormen te bepalen per categorie of subcategorie. De Vlaamse Regering zal eveneens een beroepsmogelijkheid bepalen tegen de weigering of het uitblijven van een brandveiligheidat-test.

Daarenboven moet het toeristische logies voldoen aan openings- en exploitatievoorwaarden die door de Vlaamse Regering per categorie, en mogelijk per subcategorie, worden bepaald. Deze voorwaarden hebben betrekking op de uitrusting, de hygiëne, het onderhoud en de specifieke veiligheidsaspecten van het toeristische logies.

Punt 4 bepaalt de voorwaarde waaraan het toeristische logies moet voldoen wat betreft de ruimtelijke ordening.

Het toeristische logies van de categorie Vakantielogies, Gastenkamer, Hotel en Vakantiewoning moet beschikken over een van de geformuleerde documenten waaruit een bepaalde graad van stedenbouwkundige conformiteit kan worden afgeleid.

De opdeling tussen vergunde en niet vergunde inrichtingen negeert echter de vele tussenvormen die hierin

bestaan. De decreetgever is er zich reeds van bewust geweest dat er voor een groot deel van de bestaande constructies wel ergens een of andere vorm van inconformiteit kan worden gevonden. Om die reden werd reeds bij decreet van 19 juli 2002 de notie ‘hoofdzakelijk vergund’ in de stedenbouwwetgeving ingevoerd. Dit begrip is van belang voor de toepassing van bestaande afwijkings- en uitzonderingsregels. Deze zijn normaal slechts van toepassing op bestaande ‘vergunde gebouwen’. Dit principe werd in 2002 genuanceerd door te stellen dat de regels van toepassing waren op ‘hoofdzakelijk vergunde gebouwen’. Bij de parlementaire bespreking rond het decreet van 19 juli 2002 werd gesteld dat het de bedoeling was om geen afbreuk te doen aan de rechtszekerheid. Dit kan hier evenzeer worden aangebracht. Voor de volledige omschrijving van het begrip ‘hoofdzakelijk vergund’ wordt verwezen naar de memorie van toelichting en de parlementaire bespreking van het decreet van 19 juli 2002. De essentie daarvan is dat “hoofdzakelijk vergund in essentie betekent dat de vergunningstoestand van de corpus van het bedrijf, de ruggengraat of de corebusiness moet aangetoond zijn. Daarbij spelen tal van factoren een rol, zoals de planningscontext, de ouderdom van het gebouw, de ouderdom en aard van de bouwvoortreding, de aard en de groei van de activiteiten enzovoort. Dat alles kan evenwel niet decretaal omschreven worden.”

Voor deze categorieën van toeristisch logies (die niet op een toeristisch logies van de categorie Openluchtrecreatief terrein worden geëxploiteerd) vormen de plannen van aanleg, de ruimtelijke uitvoeringsplannen en de stedenbouwkundige verordeningen op zich geen weigeringsgrond voor de beoordeling van aanvragen tot het verkrijgen van een toeristische exploitatievergunning (zie ook artikel 8 van het ontwerp).

Het toeristische logies van de categorie Openluchtrecreatief terrein moet beschikken over een attest waaruit blijkt dat de exploitatie ligt in een gebied waarvan de planologische bestemming de exploitatie en het gebruik van het terrein toelaat.

Deze bepaling geeft een antwoord op de vraag of de (toeristische) vergunningaanvraag (door Toerisme Vlaanderen) dient te worden getoetst aan de bestaande bestemmingsplannen. Het bestemmingsplan is in principe een verordenend voorschrift, wat maakt dat het door de overheid moet worden nageleefd bij het verlenen van vergunningen. Dit maakt dat, zonder de voorliggende uitdrukkelijke bepaling ter zake, de toeristische vergunningaanvraag zou moeten worden getoetst aan het bestemmingsplan, en zou moeten worden geweigerd indien de aanvraag

in strijd zou zijn met het bestemmingsplan. Een dergelijke situatie zou echter tot gevolg hebben dat toeristische logiesuitbatingen die perfect wettig zijn (stedenbouwkundig vergund of geacht vergund te zijn) en zich in een dergelijke situatie bevinden, geen toeristische vergunning zouden kunnen verkrijgen.

Evenwel mag het reeds gevoerde beleid inzake zonevreemde 'campings' niet doorkruist worden: in tegenstelling tot wat het geval is bij hotels (in het kader van het Hoteldecreet van 1984), worden op vandaag toeristische vergunningen voor 'campings' (door Toerisme Vlaanderen in het kader van het Kampeerdecreet van 1993) wel getoetst aan de bestemmingsvoorschriften. De Vlaamse Regering creëerde bovendien in het verleden een specifieke overgangsmaatregel voor zonevreemde 'campings'.

Daarnaast is het bepalen van de stedenbouwkundige conformiteit van een bestaande logiesinrichting, zeker wat betreft een 'camping' geen eenvoudige opdracht. De stedenbouwkundige conformiteit is afhankelijk van de datum van de uitgevoerde werken en/of functiewijziging en van de omvang ervan. Hieromtrent kan discussie ontstaan. Het is de vraag of een dergelijke controle, zeker wat betreft 'campings' die geen vrijstelling genieten van stedenbouwkundige vergunningen voor kleine werken, toekomt aan Toerisme Vlaanderen.

Bovenstaande situatie vereist dan ook de voorliggende gediversifieerde bepaling afhankelijk van het type (de categorie) van toeristisch logies.

Punt 5 bepaalt welke personen hun hoofdverblijfplaats mogen hebben of gedomicilieerd mogen zijn op of in het toeristische logies. Deze bepaling verhindert niet dat de regelgeving ruimtelijke ordening van kracht blijft. Ingeval personen die werken in het kader van de exploitatie van het toeristische logies, dient de arbeidsrelatie verduidelijkt te worden via een passende overeenkomst tussen werkgever en werknemer.

'Gezin' wordt hier (net zoals in de Vlaamse Wooncode) aanzien als de personen die op duurzame wijze in dezelfde woning samenwonen en daar hun hoofdverblijfplaats hebben. Onder het begrip 'familie' wordt familie tot en met de derde graad van verwantschap verstaan.

De exploitant en de personen belast met het dagelijkse of feitelijke bestuur van het toeristische logies moeten het toeristische logies waarheids- en realiteitsgetrouw aanbieden aan de toeristische markt.

Bovendien moeten de exploitant en de personen belast met het dagelijkse of feitelijke bestuur van het toeristische logies beschikken over een goed zedelijk gedrag.

Met een bewijs van goed zedelijk gedrag wordt een getuigschrift van goed zedelijk gedrag, conform het model bestemd voor een overheidsadministratie, bedoeld.

Dit getuigschrift mag worden vervangen door eender welk document uitgereikt door de ervoor bevoegde overheid van de staat van oorsprong of herkomst van de betrokkene waaruit blijkt dat aan de voorwaarden van goed zedelijk gedrag is voldaan als de betrokkene:

- hetzij onderdaan is van een lidstaat van de Europese Economische Ruimte;
- hetzij een staatloze is die bestendig in België verblijft of een onderdaan is van een staat die aan Belgen gelijkwaardige wederkerigheid toekent.

Ter omzetting van de Europese Dienstenrichtlijn moeten de exploitant en de personen die belast zijn met het dagelijkse of feitelijke bestuur van het toeristische logies bepaalde informatie (zoals informatie over de dienstverrichter en zijn diensten, over mogelijke geschillenbeslechting enzovoort) ter beschikking stellen van de toeristen. De Vlaamse Regering zal bepalen welke informatie en op welke wijze deze informatie ter beschikking moet worden gesteld.

Daarnaast zal Toerisme Vlaanderen zelf, ter omzetting van artikelen 7 en 21 van de Europese Dienstenrichtlijn, de exploitanten van toeristische logies en de toeristen de nodige informatie en bijstand verstrekken (zie ook artikel 24 van dit ontwerp).

Artikelen 5, 6 en 7

Artikelen 5 tot en met 7 bepalen de procedure voor de aanmelding van het toeristische logies.

De aanmelding gebeurt bij Toerisme Vlaanderen door de exploitant van het toeristische logies of zijn gemachtigde. De gemachtigde dient deze machtiging aan Toerisme Vlaanderen te bezorgen.

Het aanmeldingsformulier wordt door Toerisme Vlaanderen ter beschikking gesteld. Het formulier vermeldt onder meer een verklaring op erewoord van de exploitant dat het toeristische logies en de exploitant voldoen aan de voorwaarden, bepaald bij of

krachtens artikel 4. De capaciteit van het toeristische logies wordt uitgedrukt in aantal personen.

Door het toeristische logies aan te melden stemt de exploitant, via het aanmeldingsformulier, ermee in dat aangewezen personeelsleden van Toerisme Vlaanderen ter plaatse het nuttig of nodig geoordeelde onderzoek (als vermeld in artikel 19) mogen verrichten en dat hiertoe aangewezen personen toezicht en de controle (als vermeld in artikelen 20 en 21) mogen uitvoeren op de naleving van de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten.

Zodra het aanmeldingsformulier volledig ingevuld wordt ingediend, ontvangt de exploitant, en in voorkomend geval zijn gemachtigde, van Toerisme Vlaanderen een ontvangstmelding, waardoor het toeristische logies als aangemeld wordt beschouwd.

Het meldingsplichtige toeristische logies dat een vergunning bekomt, zonder reeds aangemeld te zijn, wordt eveneens als aangemeld beschouwd. Toerisme Vlaanderen neemt het aangemelde toeristische logies op in een register dat door Toerisme Vlaanderen publiek toegankelijk wordt gemaakt.

Ter controle van de naleving van de voorwaarden, bepaald bij of krachtens artikel 4, en de verstrekte gegevens, kan Toerisme Vlaanderen op elk moment de nodige documenten, attesten en keuringsbewijzen opvragen. Het aangemelde toeristische logies dat niet of niet meer voldoet aan de voorwaarden van artikel 4, of waarvan de exploitant (of in voorkomend geval zijn gemachtigde) de verplichting, vermeld in artikel 6, niet naleeft, kan hiervoor gesanctioneerd worden als vermeld in de artikelen 21 en 22. Aangemeld toeristisch logies dat als dusdanig gesanctioneerd wordt, wordt door Toerisme Vlaanderen geschrapt van het voornoemde register.

Artikel 7 bevat bepalingen ingeval van wijzigingen aan de exploitatie of het dagelijkse of feitelijke bestuur, overname en stopzetting van de exploitatie van het aangemelde of meldingsplichtige toeristische logies.

Artikelen 8 en 9

Artikelen 8 en 9 van dit ontwerp bevatten algemene bepalingen betreffende de voorwaarden en procedure tot toekenning, wijziging, weigering, schorsing en intrekking van de vergunning.

Artikel 8 bepaalt dat Toerisme Vlaanderen de vergunning kan weigeren, schorsen of intrekken als een of meer overeenkomstig dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan opgelegde verplichtingen of voorwaarden niet of niet meer worden nageleefd. De procedures en voorwaarden tot weigering, schorsing en intrekking worden bepaald in de verdere artikelen en afdelingen.

In ieder geval vervalt de aanmelding van het meldingsplichtige toeristische logies van rechtswege als de vergunningaanvraag of de vergunning voor dit toeristische logies geweigerd, geschorst of ingetrokken wordt.

Artikel 9 machtigt de Vlaamse Regering om per categorie en subcategorie mogelijke classificatienormen te bepalen inzake het comfort dat aangeboden worden aan de toeristen die er verblijven. Als de Vlaamse Regering classificatienormen bepaalt voor een categorie of subcategorie, moet het toeristische logies binnen de categorie of subcategorie ten minste beantwoorden aan de normen voor de laagste comfortclassificatie.

De exploitant van het toeristische logies dat vergund en geclassificeerd is op grond van dit decreet, mag zijn toeristisch logies niet aanbieden aan de toeristische markt met een andere comfortclassificatie of elk ander teken dat hiernaar verwijst, dan die hij heeft verkregen bij de toekenning van de vergunning.

De exploitant van een toeristisch logies mag, zonder op basis van dit decreet als dusdanig te zijn vergund en geclassificeerd, zijn toeristisch logies niet aanbieden aan de toeristische markt op een wijze die de indruk zou geven dat het toeristische logies beschikt over een comfortclassificatie op grond van dit decreet.

We rechtvaardigen deze bescherming vanuit hetzelfde oogpunt als dat we bepaalde benamingen beschermen (artikel 3).

Artikelen 10, 11 en 12

Artikelen 10 tot en met 12 (afdeling II van hoofdstuk III) bepalen de procedure en voorwaarden tot toekenning of weigering van de vergunning.

De vergunningaanvraag gebeurt bij Toerisme Vlaanderen door de exploitant van het toeristische logies

(of zijn gemachtigde). De gemachtigde dient deze machtiging aan Toerisme Vlaanderen te bezorgen. Het aanvraagformulier wordt door Toerisme Vlaanderen ter beschikking gesteld.

Door een vergunning aan te vragen stemt de exploitant, via het aanvraagformulier, ermee in dat aangewezen personeelsleden van Toerisme Vlaanderen ter plaatse het nuttig of nodig geoordeelde onderzoek (als vermeld in artikel 19) mogen verrichten en dat hiertoe aangewezen personen toezicht en de controle (als vermeld in artikelen 20 en 21) mogen uitvoeren op de naleving van de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten.

Als de aanvraag onvolledig is, brengt Toerisme Vlaanderen de aanvrager hiervan op de hoogte met vermelding van de ontbrekende documenten en welke gevolgen dit heeft voor de in artikel 12, §1, vermelde termijn.

Met aanvrager wordt de exploitant van het toeristische logies of, in voorkomend geval, zijn gemachtigde bedoeld.

Onvolledige aanvragen die zestig kalenderdagen na een verzoek van Toerisme Vlaanderen tot aanvulling niet zijn vervolledigd, vervallen van rechtswege en zonder verdere kennisgeving vanwege Toerisme Vlaanderen. Toerisme Vlaanderen kan deze termijn, na gemotiveerd verzoek, verlengen.

Zodra de aanvraag volledig is, ontvangt de aanvrager van Toerisme Vlaanderen een ontvangstmelding. Deze ontvangstmelding vermeldt minstens de volgende informatie:

- de in artikel 12 vermelde termijn;
- de vermelding dat bij gebrek aan kennisgeving binnen de termijn, vermeld in artikel 12, §1, de vergunning wordt geacht te zijn toegekend in de aangevraagde (sub)categorie en (in voorkomend geval) voor de laagste comfortclassificatie.

Binnen een termijn van dertig werkdagen na de datum van deze ontvangstmelding, wordt de exploitant (en in voorkomend geval zijn gemachtigde) door Toerisme Vlaanderen op de hoogte gebracht van de beslissing tot toekenning of weigering van de vergunning. In geval van weigering van de vergunning wordt deze beslissing gemotiveerd.

Bij gebrek aan kennisgeving binnen de bovenstaande termijn, wordt de vergunning geacht te zijn toegekend

in de aangevraagde categorie of subcategorie en (in voorkomend geval) voor de laagste comfortclassificatie.

De huidige hotel- en kampeerregelgeving bepalen betreffende de vergunningprocedure dat een technisch comité een advies dient uit te brengen inzake toekenning, weigering, schorsing of intrekking van de vergunningen. Deze twee technische comités bestaan tot op heden uit vrijwillige deskundigen met in vele gevallen belangrijke economische en maatschappelijke verantwoordelijkheden binnen de betreffende sector, wat ertoe leidt dat dit comité niet voor elke toekenning, weigering, schorsing of intrekking van een vergunning onmiddellijk kan bijeenkomen om advies te verstrekken. In de praktijk worden daarom de dossiers gegroepeerd met alle vertraging van dien. Om deze reden bepaalden zowel het decreet van 7 juli 1998 betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Vlaamse Raad voor Toerisme (artikelen 39 en 40), als het decreet van 19 maart 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid 'Toerisme Vlaanderen' (artikel 15), in de afschaffing van beide technische comités. Om redenen van het uitblijven van uitvoeringsbesluiten traden deze artikelen echter nooit in werking, zodat beide technische comités tot op de dag van vandaag zijn blijven bestaan.

Teneinde de vergunningaanvragen sneller te behandelen, wordt in dit ontwerp (in artikel 15) bepaald dat een nieuw op te richten adviescomité enkel om advies zal worden gevraagd ingeval Toerisme Vlaanderen van plan is de vergunning te schorsen of in te trekken (of het logies te declasseren – zie afdeling III van dit hoofdstuk). Voor het toekennen of weigeren van de vergunningen, is een tussenkomst van het adviescomité dus niet langer nodig. Dit betekent een enorme tijdswinst wat betreft de behandeling van de vergunningaanvragen.

De vergunning wordt toegekend aan de exploitant van het toeristische logies. De afgeleverde vergunning geldt alleen voor het toeristische logies waarvoor en voor de vergunninghouder aan wie ze is afgeleverd. Het is ook reeds verduidelijkt dat indien éénzelfde exploitant verschillende vergunningplichtige categorieën of subcategorieën van toeristisch logies als dusdanig aan de toeristische markt aanbiedt, iedere categorie of subcategorie het voorwerp uitmaakt van een afzonderlijke vergunning (artikel 3).

Toerisme Vlaanderen zal in beide gevallen de documenten die aan de vergunningaanvraag moeten toegevoegd worden, tot het noodzakelijke beperken om

zo de administratieve lasten voor de aanvrager tot een minimum te beperken. Toerisme Vlaanderen zal in deze ook de MAGDA-principes toepassen.

In voorkomend geval verkrijgt het toeristische logies bij de toekenning van de vergunning een comfortclassificatie.

Door Toerisme Vlaanderen wordt alleen het vergunde toeristische logies dat beschikt over een comfortclassificatie gepromoot. Het verdient aanbeveling dat ook de lokale en provinciale toeristische organisaties en de betreffende beroepsfederaties, actief in de logiessector, deze werkwijze volgen.

Elk vergund toeristisch logies wordt door Toerisme Vlaanderen een herkenningsteken bezorgd. Dit herkenningsteken blijft eigendom van Toerisme Vlaanderen. Paragraaf 7 machtigt de Vlaamse Regering om het model van herkenningsteken te bepalen dat verschilt naargelang van de categorie en subcategorie en, in voorkomend geval, naargelang van de comfortclassificatie.

Niemand mag van het herkenningsteken of elke andere tekening die of elk ander teken dat naar een herkenningsteken verwijst, gebruik maken als hij niet beschikt over de daarop betrekking hebbende vergunning. We rechtvaardigen deze bescherming vanuit hetzelfde oogpunt als dat we bepaalde benamingen beschermen.

Bij het toeristische logies van de categorie Vakantie-logies, Gastenkamer, Hotel en Openluchtrecreatief terrein, wordt het herkenningsteken van buitenaf goed zichtbaar bij de hoofdingang aangebracht. Bij het toeristische logies van de categorie Vakantiewoning wordt het herkenningsteken op zichtbare wijze nabij de toegangsdeur van het appartement, de studio of de woning aangebracht.

Artikel 13

Dit artikel bevat bepalingen ingeval van wijziging van de afgeleverde vergunning en overname en stopzetting van de vergunde exploitatie.

Als bij een wijziging (zoals bedoeld in §1) de vergunningprocedure opnieuw gevolgd moet worden, wordt deze beslissing door Toerisme Vlaanderen met redenen omkleed.

Toerisme Vlaanderen kan overtredingen van de verkregen comfortclassificatie vaststellen en het toe-

ristische logies, na voorafgaande ingebrekestelling, ambtshalve in een andere comfortclassificatie indelen (en derhalve de toegekende vergunning wijzigen). Toerisme Vlaanderen wint hieromtrent het advies in van het adviescomité. De procedure waarborgt bovendien de rechten van verdediging, inzonderheid het recht om gehoord te worden door Toerisme Vlaanderen en het adviescomité. Tegen deze beslissing kan de exploitant van het toeristische logies (of in voorkomend geval zijn gemachtigde) een beroep aantekenen bij de Vlaamse minister bevoegd voor het toerisme (artikel 16).

In tegenstelling tot de huidige hotel- en kampeerregeling, bevat dit voorstel een specifieke procedureregeling tot wijziging van de verkregen comfortclassificatie. Dit ontwerp van decreet beschouwt bovendien, in voorkomend geval, de laagste comfortclassificatie impliciet als een exploitatievoorwaarde: in voorkomend geval moet het toeristische logies binnen de categorie of subcategorie ten minste beantwoorden aan de normen voor de laagste comfortclassificatie.

Artikelen 14 en 15

Artikelen 14 en 15 bepalen de procedure en de voorwaarden tot schorsing of intrekking van de toegekende vergunning.

Met intrekking van de vergunning wordt bedoeld dat ze 'niet langer toegekend is'. Met betrekking tot vergunningen is het, volgens de Raad van State in haar advies over dit ontwerp van decreet, gebruikelijk gewag te maken van een 'intrekking' en niet van een 'opheffing'.

De beslissing van Toerisme Vlaanderen tot schorsing of intrekking van de vergunning wordt steeds voorafgegaan door een ingebrekestelling waarin de vergunninghouder (en in voorkomend geval zijn gemachtigde) ingelicht wordt over de grond van de vooropgestelde schorsing of intrekking.

De vergunninghouder (of in voorkomend geval zijn gemachtigde) beschikt hierna over de mogelijkheid om zijn opmerkingen over de vooropgestelde beslissing te formuleren aan Toerisme Vlaanderen. Daarnaast kan de vergunninghouder (of in voorkomend geval zijn gemachtigde) vragen om gehoord te worden door Toerisme Vlaanderen.

Binnen een termijn van zestig kalenderdagen na de datum van de ontvangstmelding van de ingebrekestel-

ling, wordt de vergunninghouder (en in voorkomend geval zijn gemachtigde) door Toerisme Vlaanderen op de hoogte gebracht van zijn beslissing. Bij gebrek aan kennisgeving binnen die termijn, wordt Toerisme Vlaanderen geacht af te zien van de vooropgestelde schorsing of intrekking van de vergunning.

Ingeval van schorsing of intrekking van de vergunning wordt de beslissing door Toerisme Vlaanderen gemotiveerd.

Toerisme Vlaanderen neemt haar beslissing nadat zij het advies heeft ingewonnen van een adviescomité. Voor het bepalen van de samenstelling en de werking van het adviescomité, wordt delegatie verleend aan de Vlaamse Regering. Dit ontwerp laat de mogelijkheid om te kiezen voor één adviescomité voor de gehele toeristische logiessector, dan wel een adviescomité per categorie of een adviescomité voor een aantal categorieën van toeristisch logies.

De Vlaamse Regering kan bij het bepalen van de samenstelling en de werking van het/de adviescomité(s) waarnemers toevoegen aan het/de adviescomité(s).

Ter omzetting van de Europese Dienstenrichtlijn, in verband met de betrokkenheid van marktdeelnemers in de adviesorganen, dient de directe of de indirecte betrokkenheid van concurrerende marktdeelnemers binnen het adviescomité te worden uitgesloten.

Net als onder de huidige hotel- en kampeerregelgeving, zal het (betreffende) adviescomité betrokken worden bij de maatregelen ter uitvoering van dit decreet. Daarnaast wordt ook de mogelijkheid ingevoerd om op eigen initiatief advies uit te brengen.

Artikelen 16, 17 en 18

Artikelen 16 tot en met 18 bepalen de wijze en de procedure waarop beroep kan aangetekend worden tegen de beslissing tot weigering, schorsing of intrekking van de vergunning of de verkregen comfortclassificatie.

Dit ontwerp voorziet in de mogelijkheid om een beroep aan te tekenen tegen de verkregen comfortclassificatie vanwege de mogelijke subjectieve (doch kwalitatief en consumentgerichte) elementen in de classificatienormen.

Het beroep tegen de schorsing of intrekking van de vergunning is schorsend, behalve in dringende geval-

len, zoals wanneer het toeristische logies niet (meer) brandveilig is, zich in onvoldoende staat van hygiëne en onderhoud bevindt of de exploitant of de persoon belast met het dagelijkse of feitelijke bestuur van het logies niet (meer) beschikt over een goed zedelijk gedrag.

Het met redenen omkleed beroep wordt ingediend bij de Vlaamse minister, bevoegd voor toerisme. De indiener krijgt hiervan een ontvangstmelding. Als indiener wordt zowel de vergunningaanvrager, de vergunninghouder of, in voorkomend geval, zijn gemachtigde beschouwd.

Binnen een termijn van veertig werkdagen na ontvangst van het beroep, wordt de vergunningaanvrager of de vergunninghouder (en in voorkomend geval zijn gemachtigde) door de minister op de hoogte gebracht van zijn beslissing. Bij gebrek aan kennisgeving binnen de bovenstaande termijn, wordt het beroep geacht te zijn ingewilligd.

Het adviescomité, vermeld in artikel 15, zal in eerste aanleg Toerisme Vlaanderen adviseren, terwijl een anders samengestelde beroepscommissie in beroep de minister zal adviseren. Dit ontwerp laat de mogelijkheid voor één beroepscommissie voor de gehele toeristische logiessector, dan wel een beroepscommissie per categorie of een beroepscommissie voor een aantal categorieën van toeristische logies. Voor het bepalen van de samenstelling en de werking van de beroepscommissie(s), wordt delegatie verleend aan de Vlaamse Regering.

Ter omzetting van de Europese Dienstenrichtlijn, in verband met de betrokkenheid van marktdeelnemers in de adviesorganen, dient de directe of de indirecte betrokkenheid van concurrerende marktdeelnemers binnen de beroepscommissie te worden uitgesloten. De beroepsprocedure moet in ieder geval de rechten van verdediging waarborgen, waaronder het recht voor de indiener om gehoord te worden.

Als de minister in zijn beslissing niet akkoord gaat met het advies van de beroepscommissie, geeft hij de redenen daarvoor op.

Artikel 19

Artikel 19 bepaalt wie gemachtigd is om ter plaatse het nuttig of nodig geoordeelde onderzoek te verrichten in het kader van dit decreet.

Bij de uitoefening van hun opdracht mogen deze aangewezen personeelsleden van Toerisme Vlaanderen alle plaatsen onderzoeken die relevant zijn in het kader van de exploitatie van het toeristische logies.

Zoals reeds eerder gezegd geeft de exploitant die zijn toeristisch logies aanmeldt of een vergunning aanvraagt reeds een dergelijke toestemming via het aanmeldingsformulier of het aanvraagformulier.

Het onderzoek heeft plaats tussen vijf uur 's morgens en eenentwintig uur 's avonds. Dit begin- en einduur werd gebaseerd op de wet van 7 juni 1969 tot vaststelling van de tijd gedurende dewelke geen opsporing ten huize of huiszoeking mag worden verricht. Het onderzoek kan enkel plaatsvinden voor vijf uur 's morgens en na eenentwintig uur 's avonds voor de voorwaarden en normen die alleen dan gecontroleerd kunnen worden (bijvoorbeeld de verplichte aanwezigheid van een nachtwaker). Het onderzoek vindt plaats zonder de exploitatie van het toeristische logies te hinderen of de gasten te storen.

De aangewezen personeelsleden tonen desgevraagd tijdens het onderzoek hun legitimatiekaart waarvan de vorm en inhoud wordt bepaald door de Vlaamse Regering.

Artikel 20

De agenten van de federale en de lokale politie en de personen die daartoe door de Vlaamse Regering worden aangewezen, zijn gemachtigd om toezicht en controle uit te oefenen op de naleving van de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Overtredingen van de decretale bepalingen worden opgenomen in een proces-verbaal. Dit proces-verbaal is een bevoorrechte getuigenis, in geschreven vorm, van feiten die persoonlijk en op zintuiglijke wijze werden vastgesteld door de voormelde personen. Door het opstellen van dit proces-verbaal geeft de verbalisant te kennen dat de vastgestelde inbreuk kan worden bestraft.

Bij de uitoefening van hun ambt kunnen de aangewezen personen de bijstand van de lokale en federale politie vorderen.

De aangewezen personen mogen bij de uitoefening van hun ambt altijd, zonder voorafgaande toestemming, elke plaats vrij betreden. Tot de bewoonde

lokalen hebben ze echter alleen toegang als ze aan een van de volgende voorwaarden voldoen:

1° ze hebben de voorafgaande en schriftelijke toestemming gekregen van de bewoner. Zoals reeds eerder gezegd geeft de exploitant die zijn toeristisch logies aanmeldt reeds een dergelijke toestemming via het aanmeldingsformulier;

2° ze werden ertoe voorafgaandelijk en schriftelijk gemachtigd door de rechter in de politierechtbank. In dat geval hebben de aangewezen personen alleen toegang tussen vijf uur 's morgens en eenentwintig uur 's avonds.

De aangewezen personen maken zich bij de uitoefening van hun ambt kenbaar door middel van een legitimatiekaart waarvan de vorm en inhoud wordt bepaald door de Vlaamse Regering.

De aangewezen personen mogen alleen optreden voor materies waarvoor hij bevoegd is. Wanneer hij in de uitoefening van zijn ambt kennis krijgt van dergelijke inbreuken, moet hij, voor zover hij voldoende zekerheid hierover heeft, een proces-verbaal van inlichting opstellen.

Aan het proces-verbaal wordt een bijzondere bewijswaarde toegekend, die inhoudt dat het proces-verbaal bewijskracht heeft tot 'bewijs van het tegendeel'. Deze bijzondere bewijswaarde vormt een uitzondering op de algemene regel dat een proces-verbaal geldt als een loutere inlichting. Dit om de moeilijke bewijsbaarheid van sommige inbreuken (bijvoorbeeld het al dan niet aanbieden van logies aan de toeristische markt, het soms tijdelijke karakter van de exploitatie van het logies enzovoort) te verhelpen, en de handhaving van dit ontwerp van decreet niet onnodig te bemoeilijken. Het verleden heeft immers aangetoond dat het bewijzen van, zelfs duidelijke, overtredingen op de vergunningplicht niet altijd een sinecure is.

De zwaarwichtigheid van deze bewijskracht wordt enigszins getemperd door de verplichting de overtreder (en in voorkomend geval zijn gemachtigde) binnen een bepaalde termijn, namelijk vijftien kalenderdagen, op straffe van verlies van de bijzondere bewijskracht, een afschrift te bezorgen.

Volledigheidshalve dient vermeld dat het bezorgen van het proces-verbaal binnen de termijn niet op straffe van nietigheid wordt ingeschreven en dit naar

analogie met bestaande wetsbepalingen inzake de sociale inspecties. De sanctie ligt in het verlies van de bijzondere bewijskracht; dit wil zeggen dat het proces-verbaal geen bewijskracht meer heeft ‘tot het bewijs van het tegendeel’ maar nog slechts geldt als inlichting of als begin van bewijs door geschrift.

De bijzondere bewijswaarde geldt bovendien niet voor de subjectieve vaststellingen die in het proces-verbaal zijn vervat, noch voor de juridische gevolgen die de verbaliserende ambtenaar daaruit afleidt, bijvoorbeeld in de vorm van een interpretatie of commentaar. De bewijskracht geldt ook niet voor de inlichtingen die de verbaliserende ambtenaar heeft ingewonnen.

Het bezorgen van het proces-verbaal gebeurt binnen een termijn van vijftien kalenderdagen. Hier gelden de volgende regels:

- de termijn van vijftien kalenderdagen neemt een aanvang de eerste kalenderdag na het opstellen van het proces-verbaal;
- de vervalddag (vijftiende dag) is in de termijn begrepen;
- wanneer de vervalddag een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag is, dan wordt deze verplaatst op de eerstvolgende werkdag.

Verder voorziet het artikel nog in het informeren van Toerisme Vlaanderen, de burgemeester, en in voorkomend geval de eigenaar, door middel van het toezenden van een afschrift van het proces-verbaal.

Het laatste lid is een delegatie aan de Vlaamse Regering om deze bepaling(en) mogelijks verder uit te voeren in een besluit van de Vlaamse Regering.

Artikel 21

Dit artikel voert een bijkomende sanctiemogelijkheid in, met name de stopzetting van de exploitatie van het toeristische logies.

Hoe dan ook moet voorkomen worden dat exploitanten in bepaalde extreme gevallen blijven exploiteren zonder zich in regel te stellen met de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

De onmiddellijke stopzetting van de exploitatie kan bevolen worden van:

- het vergunningplichtige toeristische logies van de categorieën Hotel, Openluchtrecreatief terrein, Gastenkamer en Vakantielogies dat ligt in het Vlaamse Gewest en dat wordt geëxploiteerd zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning;
- het meldingsplichtige toeristische logies dat ligt in het Vlaamse Gewest en dat wordt geëxploiteerd zonder voorafgaande aanmelding;
- het aangemelde toeristische logies dat wordt aangeboden aan de toeristische markt en dat niet of niet meer voldoet aan de op eer verklaarde voorwaarden of waarvan de exploitant (of in voorkomend geval zijn gemachtigde) de controle-documenten niet bezorgt aan Toerisme Vlaanderen.

Elk van deze inbreuken maken dat de kwaliteitsgarantie (inclusief veiligheid en hygiëne) van het toeristische logies ten aanzien van de klant (de toerist) niet kan gewaarborgd worden. In de bovenstaande algemene toelichting werd reeds uiteengezet dat het uitblijven van deze waarborg een voldoende zwaarwichtige reden is om af te wijken van het beginsel dat ook de overheid zich vooraf tot de rechter moet wenden om dwang uit te oefenen.

De bepaling inzake de mogelijke stopzetting van de exploitatie is geconstrueerd naar analogie met het stakingsbevel zoals dit bestaat inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening (artikelen 154 en 155 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening).

Het artikel verduidelijkt dat de stopzetting slechts kan worden bevolen voor een bepaald aantal inbreuken en bevat een aantal waarborgen voor de overtreder, waaronder:

- de verplichte voorafgaande ingebrekestelling (die bezorgd wordt aan de overtreder en in voorkomend geval aan zijn gemachtigde);
- het recht dat, voorafgaand aan het bevel tot stopzetting van de exploitatie, aan de betrokkene (of zijn gemachtigde) wordt geboden om gehoord te worden door Toerisme Vlaanderen;

- het bij afwezigheid op een zichtbare plaats aanplakken van het bevel tot stopzetting van de exploitatie;
- de verplichte vastlegging van de vaststellingen tot stopzetting van de exploitatie in een proces-verbaal;
- het verzenden van het proces-verbaal aan de overtreder (en in voorkomend geval aan zijn gemachtigde) binnen een termijn van vijftien kalenderdagen;
- de noodzaak tot bekrachtiging van het bevel tot stopzetting van de exploitatie door de Vlaamse minister bevoegd voor het toerisme, nadat de betrokkene de kans werd geboden om gehoord te worden (door de minister bevoegd voor toerisme of zijn aangestelde vervanger);
- de kennisgeving van deze bekrachtiging aan de overtreder (en in voorkomend geval aan zijn gemachtigde) binnen vijf werkdagen;
- ook bij het bevel tot stopzetting van de exploitatie is artikel 20, tweede en derde lid, van toepassing.

Bovendien beschikt de overtreder over de mogelijkheid om met een procedure zoals in kort geding de opheffing van het bevel tot stopzetting van de exploitatie te vorderen.

Artikel 22

Paragraaf 1 bepaalt wie in aanmerking komt voor een administratieve sanctie. Een administratieve geldboete kan worden opgelegd aan de exploitant van:

- het vergunningplichtige toeristische logies van de categorieën Hotel, Openluchtrecreatief terrein, Gastenkamer en Vakantielogies dat ligt in het Vlaamse Gewest en dat wordt geëxploiteerd zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning;
- het meldingsplichtige toeristische logies dat ligt in het Vlaamse Gewest en dat wordt geëxploiteerd zonder voorafgaande aanmelding;
- het aangemelde toeristische logies dat wordt aangeboden aan de toeristische markt en dat niet of niet meer voldoet aan de op eer verklaarde voorwaarden of waarvan de exploitant (of in voorkomend geval zijn gemachtigde) de controle-

documenten niet bezorgt aan Toerisme Vlaanderen;

- het toeristische logies dat wederrechtelijk houder is van het herkenningsteken, die wederrechtelijk de indruk geeft aangemeld of vergund te zijn op grond van dit decreet of dat wederrechtelijk gebruik maakt van een comfortclassificatie;
- het toeristische logies dat ligt in het Vlaamse Gewest en dat wederrechtelijk gebruik maakt van een ‘beschermde’ benaming.

Deze paragraaf definieert tevens de minimale en maximale hoogte van de administratieve geldboeten. Het spreekt voor zich dat administratieve sancties zowel opgelegd kunnen worden aan natuurlijke personen als aan rechtspersonen.

Het bedrag van de administratieve geldboete zal steeds in verhouding moeten staan tot de ernst van de gepleegde inbreuken. Bovendien is Toerisme Vlaanderen in haar bestuurshandelingen gehouden aan de motiveringsplicht. Toerisme Vlaanderen zal dan ook (in het kader van het gelijkheidsprincipe) gedurende de toepassing van deze maatregel een billijkheidsprincipe moeten opbouwen (volgens het principe ‘gelijke inbreuken in verschillende dossiers verdienen gelijke geldboeten’).

Paragraaf 2 van dit artikel bepaalt de termijn waarbinnen Toerisme Vlaanderen kan beslissen om een geldboete op te leggen. Voorafgaandelijk krijgt de overtreder (of in voorkomend geval zijn gemachtigde) de gelegenheid om zijn verweermiddelen naar voor te brengen (tijdens een hoorzitting). De beslissing waarbij een administratieve sanctie wordt opgelegd wordt gemotiveerd, in overeenstemming met de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. De beslissing wordt betekend aan de overtreder (en in voorkomend geval zijn gemachtigde) met onder meer de vermelding van de beroepsmogelijkheid tegen deze beslissing (§5).

Verder voorziet §6 in een regeling voor verzachtende omstandigheden en §7 voorziet in een regeling voor samenloop, die kunnen leiden tot een verlaging, respectievelijk een verhoging, van de administratieve geldboete.

De regeling in §6 mag niet in die zin worden begrepen dat Toerisme Vlaanderen eerst een (eerste) bedrag bepaalt en vervolgens een tweede bedrag, dat rekening houdt met verzachtende omstandigheden.

Paragraaf 8 voorziet in de mogelijkheid tot verdubbeling van het bedrag van de administratieve geldboete in geval van wettelijke herhaling binnen een termijn van vijf jaar.

Dit ontwerp van decreet besteedt grote zorg aan de rechten van de verdediging.

Paragraaf 9 is een uitdrukkelijke delegatie aan de Vlaamse Regering om deze bepaling verder uit te voeren in een besluit van de Vlaamse Regering.

Artikel 23

Paragraaf 1 machtigt de Vlaamse Regering om binnen haar diensten personeelsleden aan te duiden die ermee belast worden om de onbetwiste en opeisbare administratieve geldboetes en eventuele invorderingskosten op de betrokkenen te verhalen. Deze personeelsleden wordt de mogelijkheid gegeven om door middel van dwangbevelen rechtmatig op te treden bij het invorderen van deze administratieve geldboetes.

Paragraaf 2 strekt er verder toe deze personeelsleden de bevoegdheid te geven om bepaalde betalingsfaciliteiten toe te staan aan de schuldenaars voor zover deze kunnen bewijzen dat bijzondere omstandigheden hen verhinderd hebben hun geldboete te vereffenen.

Ook kunnen gedeeltelijke of gehele kwijtscheldingen van de interesten worden verleend door de daartoe aangewezen personeelsleden. Deze kwijtschelding wordt slechts verleend indien de schuldenaar duidelijk kan aantonen dat hij onvermogen is.

Er wordt de Vlaamse Regering de mogelijkheid geboden dadingen aan te gaan met de schuldenaar in de gevallen waarin de toestand van de schuldenaar, die te goeder trouw is, dat wettigt.

Dit artikel werd geïnspireerd op de bepalingen van het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor de Vlaamse Gemeenschap en de instellingen die eronder ressorteren en het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor het Vlaamse Gewest en de instellingen die eronder ressorteren.

Dit artikel wijkt af van de bepalingen van de twee voormelde decreten van 22 februari 1995 op het punt

dat de invordering van de administratieve geldboetes zal gebeuren voor rekening van de algemene Vlaamse begroting (en niet voor rekening van het agentschap Toerisme Vlaanderen).

Artikel 24

Ter omzetting van artikelen 7 en 21 van de Europese Dienstenrichtlijn zal Toerisme Vlaanderen de exploitanten van toeristisch logies en de toeristen de nodige informatie en bijstand verstrekken. Toerisme Vlaanderen zorgt ervoor dat de opgesomde informatie actueel, duidelijk en ondubbelzinnig beschikbaar is, onder meer van op afstand en met elektronische middelen.

Eenieder die een voorliggende dienstenactiviteit (een toeristische logies exploiteren en aanbieden aan de toeristische markt) wenst te verrichten, kan de formaliteiten zowel wat betreft de toegang tot deze activiteit als de daadwerkelijk uitoefening van de activiteit uitoefenen via één loket (Toerisme Vlaanderen).

Artikel 25

Dit artikel voorziet in een machtiging aan de Vlaamse Regering om deze bepaling verder uit te voeren in een besluit van de Vlaamse Regering.

Artikelen 26, 27 en 28

Deze artikelen bevatten een aantal wijzigingsbepalingen. Ratione materiae werden de bepalingen van de bestaande decreten behouden.

Artikel 29

Het huidige Hotel- en Kampeerdecreet wordt opgeheven en vervangen door dit nieuwe ontwerp.

Artikel 30

Dit artikel voorziet in een overgangsbepaling voor logiesverstrekkende bedrijven en terreinen voor openlucht recreatieve verblijven die bij de inwerkingtreding van dit ontwerp vergund zijn op grond van het huidige Hotel- en Kampeerdecreet. Dit toeristische logies wordt binnen twee jaar na de inwerkingtreding van dit decreet door Toerisme Vlaanderen vergund

als een gedefinieerde categorie. Toerisme Vlaanderen start ambtshalve deze vergunningprocedure. Toerisme Vlaanderen hanteert bij de indeling van het toeristische logies in een van de categorieën de voorwaarden als vermeld in de definities ervan, de openings- en exploitatievoorwaarden, en in voorkomend geval de classificatienormen.

Het toeristische logies moet voldoen aan de voorwaarden, bepaald bij of krachtens artikel 4, en de minimale classificatienormen als vermeld in artikel 9. Toerisme Vlaanderen kan de vergunning weigeren indien het toeristische logies niet voldoet aan deze voorwaarden.

De exploitanten van die vergunde logiesverstrekkende bedrijven en terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven die gelegen zijn in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, worden door Toerisme Vlaanderen verzocht te kennen te geven of zij een vergunning wensen te verkrijgen op grond van dit decreet.

De exploitant kan tegen deze beslissing beroep aantekenen.

Paragraaf 2 bepaalt dat het meldingsplichtige toeristische logies dat niet vergund en niet vergunningplichtig was op grond van het Hoteldecreet van 20 maart 1984 en het Kampeerdecreet van 3 maart 1993, binnen een jaar na de inwerkingtreding van dit decreet aangemeld moet zijn bij Toerisme Vlaanderen.

Vergunningplichtig toeristisch logies dat niet vergund en niet vergunningplichtig was op grond van het Hoteldecreet van 20 maart 1984 en het Kampeerdecreet van 3 maart 1993, moet binnen drie jaar na de inwerkingtreding van dit decreet beschikken over een vergunning.

Dit artikel voorziet aldus niet in een overgangsbepaling voor niet-vergunde hotels en niet-vergunde ‘campings’ die vergunningplichtig waren op grond van het Hoteldecreet van 20 maart 1984 en het Kampeerdecreet van 3 maart 1993.

Artikel 31

Dit artikel komt tegemoet aan de bepaling hieromtrent in de beleidsbrief Toerisme – Beleidsprioriteiten 2005-2006 (zie *Parl. St.* VI. Parl. 2005-06, nr. 550/1, pagina 43). Met behoud van de toepassing van artikel 4, 5°, is het toegestaan om de hoofdverblijfplaats te hebben op een toeristisch logies van de categorie

Openluchtrecreatief terrein voor personen die er al sinds 1 januari 2001 onafgebroken hun hoofdverblijfplaats hebben, evenals hun gezin, totdat aan hen een passende woning wordt aangeboden.

Dit artikel herneemt in grote mate de uitzonderingsgrond die in 2004 bij de wijziging van het Kampeerdecreet (3 maart 1993) werd bepaald. Dit betekent meteen ook dat de vaststelling van dit wel heel specifieke, en daarenboven beperkend geformuleerde, type van ‘campingwonen’ geen invloed heeft op de rechtszekerheid van de exploitatie. Wonen er personen op het terrein die zich in het daarin omschreven geval bevinden, dan kan dit geen invloed hebben op het toekennen van een vergunning.

Dit artikel verhindert niet dat er vanuit de regelgeving ruimtelijke ordening kan worden opgetreden.

Artikel 32

Dit artikel vergt geen toelichting.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken,
Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS

VOORONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° toerist: elke persoon die zich met het oog op vrijetijdsbesteding, ontspanning, persoonlijke ontwikkeling, beroepsuitoefening of zakelijk contact begeeft naar of verblijft in een andere dan zijn alledaagse leefomgeving;
- 2° toeristisch logies: elke inrichting die of elk terrein dat aan een of meer toeristen de mogelijkheid tot verblijf voor een of meer nachten biedt.

Elk toeristisch logies wordt ingedeeld in een van de categorieën, vermeld in punt 8° tot en met 12°. De Vlaamse Regering kan de categorieën op basis van specifieke kenmerken en voorwaarden verder indelen in subcategorieën;
- 3° terrein voor openluchtrecreatieve verblijven: het toeristische logies in centraal beheer waar op een terrein gekampeerd of verbleven wordt in openluchtrecreatieve verblijven of dat daarvoor bestemd of ingericht is;
- 4° aanbieden aan de toeristische markt: aanbieden van het toeristische logies in eender welke vorm, hetzij via bemiddeling, hetzij op zelfstandige basis;
- 5° exploitant: elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die een toeristisch logies als vermeld in punt 2° exploiteert of voor wiens rekening een toeristisch logies wordt geëxploiteerd;
- 6° vergunning: de vergunning, vermeld in artikel 3, §1;
- 7° vergunninghouder: de exploitant die beschikt over een vergunning;

- 8° categorie Vakantielogies: een uitgeruste inrichting of een afgescheiden en uitgeruste ruimte die mogelijkheid tot verblijf biedt;
- 9° categorie Gastenkamer: een uitgeruste inrichting met een of meer uitgeruste en afgescheiden kamers die deel uitmaken van de persoonlijke en gebruikelijke eengezinswoning of bijgebouwen ervan. De exploitant heeft zijn hoofdverblijfplaats op het adres van het toeristische logies. De ruimte waar de toerist het ontbijt en eventuele andere maaltijden wordt aangeboden is niet toegankelijk voor derden en kan dus geen enkele vorm van restaurant of café inhouden;
- 10° categorie Hotel: een centraal beheerde uitgeruste inrichting met uitgeruste en afgescheiden kamers met ontbijtmogelijkheid en met dagelijks onderhoud van de kamers en de sanitaire voorzieningen. De exploitant of een van de personen die belast is met het dagelijkse of feitelijke bestuur van het toeristische logies, is permanent bereikbaar voor dienstverlening en de toeristen hebben geen toegang tot de lokalen waar het dagelijkse bestuur maaltijden bereidt;
- 11° categorie Openluchtcreatief terrein: een uitgerust en afgebakend terrein in centraal beheer waarop gekampeerd of verbleven wordt in openluchtcreatieve verblijven of dat daarvoor bestemd of ingericht is;
- 12° categorie Vakantiewoning: een uitgeruste woning of studio, of een uitgerust appartement, waarvoor een persoonlijk gebruiksrecht wordt verleend, met mogelijkheid voor de toerist om zelf maaltijden te bereiden.

Artikel 3

§1. Niemand mag zonder een voorafgaande, schriftelijke vergunning een toeristisch logies van een categorie als vermeld in artikel 2, 8° tot en met 11°, aanbieden aan de toeristische markt. De vergunning wordt onder de voorwaarden en volgens de procedure, bepaald in dit decreet, toegekend, gewijzigd, geweigerd, geschorst of opgeheven door Toerisme Vlaanderen.

§2. De verplichting, vermeld in §1, geldt niet voor:

- 1° een terrein voor openluchtcreatieve verblijven als vermeld in artikel 2, 3°, dat na voorafgaande toestemming van de burgemeester van de gemeente waar het terrein ligt, gedurende maximaal 75 kalenderdagen per jaar wordt aangeboden in het kader van een evenement of aan georganiseerde groepen kampeerders die onder toezicht van een of meer begeleiders staan;
- 2° een toeristisch logies dat in het kader van het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van Toerisme voor Allen als verblijf erkend is, voor zover het niet valt onder de bepalingen van artikel 2, 3°;
- 3° een bivakzone voor zover die aangeduid is in een toegankelijkheidsregeling conform met en in uitvoering van het bosdecreet van 13 juni 1990 of het decreet van 21 oktober 1997 op het natuurbehoud en het natuurlijk milieu;
- 4° een toeristisch logies van de categorie Vakantielogies, Gastenkamer en Hotel met ten hoogste 2 kamers en voor ten hoogste 8 toeristen, en een toeristisch logies van de categorie Openluchtcreatief terrein met ten hoogste 2 percelen en voor ten hoogste 8 toeristen.

§3. Elk toeristisch logies van de categorie Vakantiewoning en elk toeristisch logies als vermeld in §2, 4°, dat wordt aangeboden aan de toeristische markt, moet voorafgaandelijk onder de voorwaarden en volgens de procedure, bepaald in dit decreet, aangemeld worden bij Toerisme Vlaanderen.

Exploitanten van een toeristisch logies, vermeld in het eerste lid, kunnen eveneens een vergunning aanvragen. Dit toeristische logies dat beschikt over een vergunning, wordt als aangemeld beschouwd.

§4. Met behoud van de toepassing van §1 en §3 mag niemand zonder op basis van dit decreet als dusdanig te zijn vergund of aangemeld, een toeristisch logies aanbieden aan de toeristische markt als een benaming van een categorie als vermeld in artikel 2, 8° tot en met 12°, of als een benaming, afgeleide benaming, term, vertaling of schrijfwijze die voor verwarring zou kunnen zorgen.

De Vlaamse Regering bepaalt per categorie, vermeld in artikel 2, 8° tot en met 12°, en in voorkomend geval per subcategorie, de aanvullende benamingen die alleen gebruikt mogen worden door de toeristische logies die op basis van dit decreet als dusdanig zijn vergund of aangemeld.

§5. Als verschillende categorieën van toeristisch logies worden aangeboden in eenzelfde exploitatie, dan maakt, met behoud van de toepassing van §1 en §3, elke afzonderlijke categorie het voorwerp uit van een afzonderlijke vergunning of aanmelding

Artikel 4

§1. Het toeristische logies dat wordt aangeboden aan de toeristische markt of, in voorkomend geval, de exploitant of de personen die belast zijn met het dagelijkse of feitelijke bestuur van het toeristische logies, moet aan de volgende voorwaarden voldoen:

- 1° het toeristische logies voldoet aan specifieke brandveiligheidsnormen die door de Vlaamse Regering, na advies van het adviescomité, vermeld in artikel 15, §4, worden bepaald per categorie, vermeld in artikel 2, 8° tot en met 12°, en in voorkomend geval per subcategorie. Toerisme Vlaanderen kan op elk moment een attest van brandveiligheid opvragen. De Vlaamse Regering bepaalt het model, de wijze van afgifte en de geldigheidsduur van het attest;
- 2° de exploitant beschikt over een verzekering tot dekking van de burgerlijke aansprakelijkheid voor alle schade, berokkend door hemzelf of zijn aangestelden;
- 3° de voor toeristen toegankelijke ruimtes van het toeristische logies bevinden zich in voldoende staat van hygiëne en onderhoud. Toerisme Vlaanderen kan over deze voorwaarde het advies inwinnen van de daartoe bevoegde overheidsinstantie;
- 4° het toeristische logies beschikt over een van de volgende documenten:
 - een stedenbouwkundige vergunning waaruit blijkt dat het toeristische logies vergund is, ook wat de functie of de eventuele wijziging van de hoofdfunctie naar verblijfsrecreatie betreft;
 - een stedenbouwkundig attest waaruit blijkt dat het toeristische logies in aanmerking komt voor een stedenbouwkundige vergunning, ook wat de functie of de eventuele wijziging van de hoofdfunctie naar verblijfsrecreatie betreft;
 - een stedenbouwkundig uittreksel waaruit blijkt dat het toeristische logies vergund is of wordt geacht vergund te zijn;
- 5° met de behoud van de toepassing van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, mogen alleen de exploitant, zijn familie en de personen en hun gezin die werken in het kader van de exploitatie van het toeristische logies hun hoofdverblijfplaats hebben of gedomicilieerd zijn op of in het toeristische logies;

- 6° het toeristische logies voldoet aan openings- en exploitatievoorwaarden die de Vlaamse Regering na advies van het adviescomité, vermeld in artikel 15, §4, per categorie, vermeld in artikel 2, 8° tot en met 12°, en in voorkomend geval per subcategorie, heeft bepaald en die betrekking hebben op de uitrusting, de hygiëne, het onderhoud en specifieke veiligheidsaspecten;
- 7° de exploitant of een van de personen die belast zijn met het dagelijkse of feitelijke bestuur van het toeristische logies, mag in België niet door een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke uitspraak veroordeeld zijn voor een van de misdrijven, vermeld in boek II, titel VII, hoofdstuk V, VI en VII, titel VIII, hoofdstuk I, IV, VI, en titel IX, hoofdstuk I en II, van het Strafwetboek, of in het buitenland veroordeeld zijn wegens een feit dat overeenstemt met de kwalificatie van een van die misdrijven, behalve als de veroordeling voorwaardelijk is en de betrokkene het voordeel van het uitstel niet heeft verloren of genade heeft verkregen. Toerisme Vlaanderen kan op elk moment een bewijs van goed zedelijk gedrag, bestemd voor een openbaar bestuur opvragen, dat uitgereikt is op naam van de exploitant of, in voorkomend geval, van de persoon die belast is met het dagelijkse of feitelijke bestuur van het toeristische logies. Dat bewijs mag niet vroeger dan dertig dagen voor de datum van opvraging afgegeven zijn;
- 8° het toeristische logies wordt door de exploitant en de personen die belast zijn met het dagelijkse of feitelijke bestuur van het toeristische logies, waarheids- en realiteitsgetrouw aan de toeristische markt aangeboden;
- 9° de exploitant of zijn gemachtigde verstrekt de statistische gegevens die de Vlaamse Regering na advies van het adviescomité, vermeld in artikel 15, §4, heeft bepaald, aan Toerisme Vlaanderen of aan een andere door de Vlaamse Regering aangewezen dienst of instelling.
- §2. De exploitant moet op elk moment de verplichtingen naleven die zijn opgelegd overeenkomstig dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan.

HOOFDSTUK II

Procedure voor de aanmelding van het toeristische logies

Artikel 5

- §1. De exploitant van het toeristische logies of zijn gemachtigde meldt het toeristische logies, vermeld in artikel 3, §3, aan bij Toerisme Vlaanderen met een aangetekende brief of op een wijze bepaald in artikel 2281 BW.
- §2. Toerisme Vlaanderen stelt het formulier ter beschikking waarmee het toeristische logies moet worden aangemeld. Het formulier vermeldt minstens de volgende gegevens:
- 1° de voornamen, de achternaam, het beroep en het adres van de exploitant;
- 2° als de exploitant een rechtspersoon is, de voornamen en de achternaam van de natuurlijke persoon die belast is met het dagelijkse of feitelijke bestuur van het toeristische logies;
- 3° de ligging en een beschrijving van het toeristische logies;
- 4° in voorkomend geval, de benaming waaronder het toeristische logies wordt aangeboden aan de toeristische markt;
- 5° de indeling en de basiscapaciteit en de maximale capaciteit van het toeristische logies;
- 6° de eigendomssituatie van het toeristische logies;

7° een verklaring op erewoord van de exploitant dat het toeristische logies en de exploitant voldoen aan de voorwaarden, vermeld in artikel 4, §1.

§3. Als het aanmeldingsformulier onvolledig is ingevuld, brengt Toerisme Vlaanderen binnen tien werkdagen na de ontvangst ervan de exploitant en in voorkomend geval zijn gemachtigde op de hoogte met vermelding van de ontbrekende gegevens.

§4. Zodra het aanmeldingsformulier volledig ingevuld aan Toerisme Vlaanderen is bezorgd, krijgt de exploitant en in voorkomend geval zijn gemachtigde binnen tien werkdagen van Toerisme Vlaanderen een ontvangstmelding met een aangetekende brief of op een wijze bepaald in artikel 2281 BW, waardoor het toeristische logies als aangemeld wordt beschouwd in de zin van artikel 3, §3.

Op dezelfde datum als de datum van de ontvangstmelding neemt Toerisme Vlaanderen de aanmelding op in een register.

Artikel 6

Ter controle van de naleving van de voorwaarden, vermeld in artikel 4, §1, en van de verstrekte gegevens, vermeld in artikel 5, §2, kan Toerisme Vlaanderen op elk moment de nodige documenten, attesten en keuringsbewijzen opvragen.

Artikel 7

Alle wijzigingen van de gegevens, vermeld in artikel 5, §2, worden binnen dertig kalenderdagen nadat de wijziging zich heeft voorgedaan, door de exploitant of in voorkomend geval door zijn gemachtigde met een aangetekende brief of op een wijze bepaald in artikel 2281 BW meegedeeld aan Toerisme Vlaanderen.

Met behoud van de toepassing van het eerste lid meldt de overnemer, bij overdracht van de exploitatie van het toeristische logies, vermeld in art 3, §3, binnen dertig kalenderdagen na de overname het toeristische logies dat wordt aangeboden aan de toeristische markt, aan bij Toerisme Vlaanderen. De melding verloopt volgens de procedure, vermeld in artikel 5.

Met behoud van de toepassing van het eerste lid meldt de exploitant van het toeristische logies, vermeld in art. 3, §3, waarvan de exploitatie wordt stopgezet, of in voorkomend geval zijn gemachtigde, die stopzetting onmiddellijk aan Toerisme Vlaanderen met een aangetekende brief of op een wijze bepaald in artikel 2281 BW.

HOOFDSTUK III

Voorwaarden en procedure tot toekenning, wijziging, weigering, schorsing of opheffing van de vergunning

AFDELING I

Algemene bepalingen

Artikel 8

Toerisme Vlaanderen kan de vergunning weigeren, schorsen of opheffen als een of meer verplichtingen of voorwaarden die overeenkomstig dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan zijn opgelegd, niet of niet meer worden nageleefd.

Met behoud van de toepassing van artikel 15, §3, en artikel 16, §1, vervalt de aanmelding van het toeristische logies, vermeld in artikel 3, §3, van rechtswege als Toerisme Vlaanderen de vergunningaanvraag of de vergunning voor het toeristische logies, vermeld in art. 3, §3, weigert, schorst of opheft.

Artikel 9

De Vlaamse Regering kan na advies van het adviescomité, vermeld in artikel 15, §4, per categorie, vermeld in artikel 2, 8° tot en met 12°, en in voorkomend geval per subcategorie, classificatienormen bepalen inzake het comfort dat aangeboden wordt aan de toeristen die er verblijven. In voorkomend geval moet het toeristische logies binnen de categorie of subcategorie ten minste beantwoorden aan de normen voor de laagste comfortclassificatie.

Niemand mag een toeristisch logies aanbieden aan de toeristische markt met een comfortclassificatie, vermeld in het eerste lid, of elk ander teken dat hiernaar verwijst, als hij niet als dusdanig is vergund.

AFDELING II

De procedure tot toekenning of weigering van de vergunning

Artikel 10

§1. De exploitant van het toeristische logies of zijn gemachtigde vraagt een vergunning aan bij Toerisme Vlaanderen met een aangetekende brief of op een wijze bepaald in artikel 2281 BW.

§2. Toerisme Vlaanderen stelt het formulier ter beschikking waarmee de aanvraag moet worden ingediend. Het aanvraagformulier vermeldt minstens de volgende gegevens:

- 1° de voornamen, de achternaam, het beroep en het adres van de exploitant;
- 2° de ligging en een beschrijving van het toeristische logies;
- 3° de indeling en de basiscapaciteit en maximale capaciteit van het toeristische logies;
- 4° in voorkomend geval, de benaming waaronder het toeristische logies wordt aangeboden aan de toeristische markt;
- 5° de categorie of subcategorie waarvoor een vergunning wordt aangevraagd.

§3. Op straffe van onontvankelijkheid moeten de volgende documenten aan de aanvraag worden toegevoegd:

- 1° als de exploitant een rechtspersoon is, de statuten van de rechtspersoon en het bewijs van de aanstelling van de natuurlijke persoon die belast is met het dagelijkse of feitelijke bestuur van het toeristische logies;
- 2° een bewijs van verzekering als vermeld in artikel 4, §1, 2°;
- 3° een attest waaruit blijkt dat het toeristische logies voldoet aan de voorwaarde, vermeld in artikel 4, §1, 1°;
- 4° een plattegrond op schaal van het toeristische logies, alsmede een uittreksel uit de kadastrale legger waarop de ligging van het toeristische logies is aangegeven. De Vlaamse Regering bepaalt per categorie de voorwaarden waaraan de plattegrond moet voldoen;

5° een eigendomsattest of een huurovereenkomst als de exploitant niet de eigenaar is van het toeristische logies of een gedeelte van het toeristische logies;

6° een document als vermeld in artikel 4, §1, 4°.

§4. Als de aanvraag onvolledig is, brengt Toerisme Vlaanderen binnen tien werkdagen na de ontvangst van de aanvraag de aanvrager daarvan op de hoogte met vermelding van de ontbrekende documenten en welke gevolgen dit heeft voor de in artikel 12, §1, vermelde termijn.

Onvolledige aanvragen die zestig kalenderdagen na een verzoek van Toerisme Vlaanderen tot aanvulling van de aanvraag niet zijn vervolledigd, vervallen van rechtswege en zonder enige kennisgeving. Toerisme Vlaanderen kan na gemotiveerde aanvraag een verlenging van de termijn toestaan.

Artikel 11

Zodra de vergunningaanvraag volledig is, krijgt de vergunningaanvrager binnen tien werkdagen van Toerisme Vlaanderen een ontvangstmelding met een aangetekende brief of op een wijze bepaald in artikel 2281 BW.

Artikel 12

§1. Binnen dertig werkdagen na de datum van de ontvangstmelding, vermeld in artikel 11, brengt Toerisme Vlaanderen de exploitant en in voorkomend geval zijn gemachtigde met een aangetekende brief of op een wijze bepaald in artikel 2281 BW op de hoogte van de beslissing tot toekenning of weigering van de vergunning. In geval van weigering van de vergunning wordt de beslissing gemotiveerd.

Een afschrift van de beslissing wordt binnen dezelfde termijn bezorgd aan de burgemeester van de gemeente waar het toeristische logies ligt.

§2. De vergunning vermeldt minstens de volgende gegevens:

1° het dossiernummer;

2° de identiteit van de vergunninghouder;

3° de ligging van het toeristische logies;

4° de benaming van het toeristische logies;

5° de categorie, en in voorkomend geval de subcategorie, waarbinnen het toeristische logies is vergund;

6° voor een toeristisch logies van de categorie Hotel, Gastenkamer of Openluchtrecreatief terrein, het aantal kamers of respectievelijk het aantal percelen van het toeristische logies;

7° voor een toeristisch logies van de categorie Vakantiewoning, de basiscapaciteit en de maximale capaciteit van het toeristische logies;

8° voor een toeristisch logies van de categorie Vakantielogies, het aantal kamers of de basiscapaciteit en de maximale capaciteit van het toeristische logies.

§3. De vergunning wordt toegekend aan de exploitant van het toeristische logies die voldoet aan de voorwaarden, vermeld in dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

§4. De vergunning geldt alleen voor het toeristische logies waarvoor ze is afgeleverd en voor de vergunninghouder aan wie ze is afgeleverd.

§5. In voorkomend geval verkrijgt het toeristische logies bij de toekenning van de vergunning een comfortclassificatie als vermeld in artikel 9.

§6. Bij gebrek aan kennisgeving binnen de termijn, vermeld in §1, wordt de vergunning geacht te zijn toegekend in de aangevraagde categorie of subcategorie.

§7. Toerisme Vlaanderen bezorgt elk vergund toeristisch logies een herkenningsteken. Het herkenningsteken blijft eigendom van Toerisme Vlaanderen.

Het herkenningsteken, waarvan het model door de Vlaamse Regering wordt bepaald, verschilt naargelang van de categorie en subcategorie en, in voorkomend geval, naargelang van de eventuele comfortclassificatie.

Voor de categorie Vakantielogies, Gastenkamer, Hotel en Openluchtrecreatief terrein wordt het herkenningsteken van buitenaf goed zichtbaar bij de hoofdingang van het toeristische logies aangebracht.

Voor de categorie Vakantiewoning wordt het herkenningsteken op zichtbare wijze bij de toegangsdeur van het toeristische logies aangebracht.

De vergunninghouder of in voorkomend geval zijn gemachtigde moet het herkenningsteken bij stopzetting van de exploitatie of op verzoek van Toerisme Vlaanderen binnen tien werkdagen terugbezorgen. Ontvreemding, verlies of vernietiging van het herkenningsteken moet worden aangegeven bij de lokale politie. De vergunninghouder of in voorkomend geval zijn gemachtigde ontvangt een nieuw herkenningsteken van Toerisme Vlaanderen als hij een bewijs kan leveren van de aangifte.

Niemand mag van het herkenningsteken of van andere tekeningen of tekens die naar een herkenningsteken verwijzen, gebruikmaken als hij niet beschikt over de vergunning die erop betrekking heeft.

§8. Ter uitvoering van artikel 5, §1, 1°, van het decreet van 19 maart 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Toerisme Vlaanderen promoot Toerisme Vlaanderen alleen het vergunde toeristische logies dat beschikt over een comfortclassificatie als vermeld in artikel 9.

AFDELING III

De procedure tot wijziging van de vergunning

Artikel 13

§1. Alle wijzigingen van de toegekende vergunning, de vergunning van het toeristische logies in de categorie of subcategorie, de comfortclassificatie of de personen, belast met het dagelijkse of feitelijke bestuur van het toeristische logies, worden binnen dertig kalenderdagen nadat de wijziging zich heeft voorgedaan, meegedeeld aan Toerisme Vlaanderen door de vergunninghouder of in voorkomend geval door zijn gemachtigde, met een aangetekende brief of op een wijze bepaald in artikel 2281 BW.

Toerisme Vlaanderen deelt binnen vijftien werkdagen na de kennisname van de wijziging aan de vergunninghouder of in voorkomend geval aan zijn gemachtigde, met een aangetekende brief of op een wijze bepaald in artikel 2281 BW, mee welke documenten, vermeld in artikel 10, op straffe van schorsing of opheffing van de vergunning, binnen een door Toerisme Vlaanderen bepaalde termijn van minstens vijftien werkdagen opnieuw moeten worden ingediend en of de vergunningprocedure, vermeld in artikel 10 tot en met 12, opnieuw gevolgd moet worden. Als de vergunningprocedure opnieuw gevolgd moet worden, wordt de beslissing met redenen

omkleed. Bij gebrek aan antwoord van Toerisme Vlaanderen binnen deze termijn wordt de wijziging geacht te zijn toegekend.

§2. Toerisme Vlaanderen kan overtredingen van de verkregen comfortclassificatie vaststellen. Na voorafgaande ingebrekestelling met een aangetekende brief of op een wijze bepaald in artikel 2281 BW, kan Toerisme Vlaanderen het toeristische logies in een andere comfortclassificatie indelen. Toerisme Vlaanderen wint daarover het advies in van het adviescomité, vermeld in artikel 15, §4. De procedure waarborgt de rechten van verdediging, inzonderheid het recht om gehoord te worden door Toerisme Vlaanderen en het adviescomité.

§3. Toerisme Vlaanderen brengt de vergunninghouder en in voorkomend geval zijn gemachtigde met een aangetekende brief of op een wijze bepaald in artikel 2281 BW op de hoogte van de beslissing tot wijziging van de vergunning, vermeld in §1 en §2. Toerisme Vlaanderen bezorgt een afschrift van de beslissing tot wijziging van de vergunning aan de burgemeester van de gemeente waar het toeristische logies ligt.

§4. Met behoud van de toepassing van §1 en art. 3, §3, vraagt de overnemer, bij overdracht van de exploitatie van het vergunde toeristische logies binnen dertig kalenderdagen na de overname, een vergunning aan bij Toerisme Vlaanderen. De overnemer vraagt de vergunning aan volgens de procedure, vermeld in artikel 10 tot en met 12.

§5. Met behoud van de toepassing van §1 meldt de exploitant, of in voorkomend geval zijn gemachtigde, van het vergunde toeristische logies waarvan de exploitatie wordt stopgezet, die stopzetting onmiddellijk aan Toerisme Vlaanderen met een aangetekende brief of op een wijze bepaald in artikel 2281 BW.

AFDELING IV

De procedure tot schorsing of opheffing van de vergunning

Artikel 14

§1. De beslissing tot schorsing of opheffing van de vergunning wordt steeds voorafgegaan door een ingebrekestelling vanwege Toerisme Vlaanderen waarin de vergunninghouder en in voorkomend geval zijn gemachtigde met een aangetekende brief of op een wijze bepaald in artikel 2281 BW ingelicht worden over de grond van de vooropgestelde schorsing of opheffing.

§2. De vergunninghouder of in voorkomend geval zijn gemachtigde beschikt over een termijn van tien werkdagen vanaf de ontvangst van de ingebrekestelling, vermeld in §1, om zijn opmerkingen met een aangetekende brief of op een wijze bepaald in artikel 2281 BW te bezorgen aan Toerisme Vlaanderen.

De vergunninghouder of in voorkomend geval zijn gemachtigde kan binnen dezelfde termijn en in dezelfde vorm vragen om gehoord te worden door Toerisme Vlaanderen. De vergunninghouder of in voorkomend geval zijn gemachtigde wordt minstens tien werkdagen voor de vastgestelde datum ingelicht over de hoorzitting met een aangetekende brief of op een wijze bepaald in artikel 2281 BW. Van de hoorzitting wordt een verslag gemaakt. De vergunninghouder of in voorkomend geval zijn gemachtigde kan zich laten bijstaan of vertegenwoordigen.

Artikel 15

§1. Binnen zestig kalenderdagen na de datum van de ontvangstmelding van de ingebrekestelling, vermeld in artikel 14, §1, brengt Toerisme Vlaanderen de vergunninghouder en in voorkomend geval zijn gemachtigde met een aangetekende brief of op een wijze bepaald in artikel 2281 BW, op de hoogte van zijn beslissing.

In geval van schorsing of opheffing van de vergunning wordt de beslissing gemotiveerd en wordt een afschrift van de beslissing bezorgd aan de burgemeester van de gemeente waar het toeristische logies ligt.

§2. Bij gebrek aan kennisgeving binnen de termijn, vermeld in §1, wordt Toerisme Vlaanderen geacht af te zien van de schorsing of opheffing van de vergunning.

§3. De beslissing tot schorsing of opheffing van de vergunning is definitief de kalenderdag nadat de termijn verstreken is om het beroep, vermeld in artikel 16, in te stellen.

§4. De vergunning kan pas geschorst of opgeheven worden nadat Toerisme Vlaanderen het advies heeft ingewonnen van een adviescomité, waarvan de Vlaamse Regering de samenstelling en werking bepaalt. Dat adviescomité wordt tevens geraadpleegd over de maatregelen ter uitvoering van dit decreet en kan ook op eigen initiatief adviezen uitbrengen. De procedure waarborgt de rechten van verdediging, inzonderheid het recht om gehoord te worden.

AFDELING V

De beroepsprocedure

Artikel 16

§1. Tegen de beslissing tot weigering, schorsing of opheffing van de vergunning of de verkregen comfortclassificatie, vermeld in artikel 12, §5, en 13, §2, kan de vergunningaanvrager, de vergunninghouder of in voorkomend geval zijn gemachtigde een met redenen omkleed beroep aantekenen bij de Vlaamse minister, bevoegd voor het toerisme.

Het beroep tegen de beslissing tot schorsing of opheffing van de vergunning is opschortend, tenzij de beslissing gebaseerd is op artikel 4, §1, 3° of 7°, of tenzij de beslissing wordt genomen omdat het toeristische logies niet beschikt over een geldig attest als vermeld in artikel 4, §1, 1°.

§2. Het beroep moet op straffe van verval binnen een termijn van vijftien werkdagen vanaf de ontvangst van de bestreden beslissing worden ingediend met een aangetekende brief of op een wijze bepaald in artikel 2281 BW.

Artikel 17

Binnen tien werkdagen na de ontvangst van het beroep krijgt de indiener van de minister een ontvangstmelding met een aangetekende brief of op een wijze bepaald in artikel 2281 BW.

Artikel 18

§1. Binnen een termijn van veertig werkdagen na de ontvangst van het beroep en na het advies van een beroepscommissie brengt de minister de vergunningaanvrager, de vergunninghouder en in voorkomend geval zijn gemachtigde, met een aangetekende brief of op een wijze bepaald in artikel 2281 BW, op de hoogte van zijn beslissing. Als de minister niet akkoord gaat met het advies van de beroepscommissie, geeft hij de redenen daarvoor op.

Bij gebrek aan kennisgeving binnen die termijn wordt het beroep geacht te zijn ingewilligd.

Een afschrift van de beslissing wordt bezorgd aan Toerisme Vlaanderen en aan de burgemeester van de gemeente waar het toeristische logies ligt.

§2. De Vlaamse Regering benoemt de leden en de plaatsvervangende leden van de beroepscommissie, vermeld in §1. De beroepscommissie is samengesteld uit deskundigen uit de toeristische sector die geen lid zijn van het adviescomité, vermeld in artikel 15, §4.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere werking van de beroepscommissie. De procedure waarborgt de rechten van verdediging, inzonderheid het recht om gehoord te worden.

HOOFDSTUK IV

Controle en sancties

Artikel 19

Door de vergunning aan te vragen of door het toeristische logies aan te melden als vermeld in artikel 3, §3, stemt de exploitant ermee in dat personeelsleden van Toerisme Vlaanderen, die de Vlaamse Regering daartoe machtigt, ter plaatse het nuttig of nodig geoordeelde onderzoek verrichten. De gemachtigde personeelsleden verschillen van de personen, vermeld in artikel 20 en 21.

Het onderzoek heeft overdag plaats en de gemachtigden mogen alle plaatsen onderzoeken die relevant zijn in het kader van de exploitatie van het toeristische logies. Het onderzoek kan 's nachts plaatsvinden voor de voorwaarden en normen die alleen dan gecontroleerd kunnen worden. Het onderzoek vindt plaats zonder de exploitatie van het toeristische logies te hinderen of de gasten te storen.

Artikel 20

Met behoud van de bevoegdheden van de agenten van de federale en de lokale politie oefenen de personen die de Vlaamse Regering daartoe heeft gemachtigd, toezicht en controle uit op de naleving van de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan. Ze worden ermee belast de overtredingen van dit decreet op te sporen en door middel van processen-verbaal vast te stellen. Ze kunnen bij de uitoefening van hun ambt de bijstand van de lokale en federale politie vorderen.

Het opgestelde en betekende proces-verbaal heeft bewijskracht tot het tegendeel is bewezen.

Een afschrift van het proces-verbaal wordt, op straffe van het verlies van de aan de akte toekomende bijzondere bewijskracht, met een aangetekende brief of op een wijze bepaald in artikel 2281 BW, bezorgd aan de overtreder en in voorkomend geval aan zijn gemachtigde, en aan de eigenaar van het toeristische logies, binnen een termijn van vijftien kalenderdagen. Die termijn vangt aan de eerste kalenderdag nadat het proces-verbaal is opgesteld.

Een afschrift van het proces-verbaal wordt binnen dezelfde termijn met een aangetekende brief of op een wijze bepaald in artikel 2281 BW, bezorgd aan Toerisme Vlaanderen en aan de burgemeester van de gemeente waar het toeristische logies ligt.

De Vlaamse Regering kan de regels over de inhoud van het proces-verbaal nader bepalen.

Artikel 21

§1. De agenten van de federale en de lokale politie, en de personen die door de Vlaamse Regering zijn gemachtigd om toezicht en controle uit te oefenen op de naleving van de bepalingen van dit decreet, kunnen na voorafgaande schriftelijke ingebrekestelling, ter plaatse de onmiddellijke stopzetting bevelen van de exploitatie van:

1° met behoud van de toepassing van artikel 3, §3, het toeristische logies van een categorie als vermeld in artikel 2, 8° tot en met 11°, dat aan de toeristische markt wordt aangeboden zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning;

2° het toeristische logies vermeld in artikel 3, §3, dat aan de toeristische markt wordt aangeboden zonder voorafgaande aanmelding;

3° het aangemelde toeristische logies, vermeld in artikel 3, §3, dat aan de toeristische markt wordt aangeboden en dat niet of niet meer voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 4, §1, of waarvan de exploitant of in voorkomend geval zijn gemachtigde de verplichting, vermeld in artikel 6, niet naleeft.

De personen, vermeld in het eerste lid, zijn ertoe gemachtigd om alle maatregelen te nemen, met inbegrip van verzegeling en inbeslagname van materiaal en materieel, om het bevel tot stopzetting te kunnen toepassen.

De stopzetting wordt opgelegd door middel van een schriftelijk bevel tot onmiddellijke stopzetting van de exploitatie.

Als zij niemand ter plaatse aantreffen, brengen ze het voormelde bevel op een zichtbare plaats aan.

§2. De vaststellingen tot stopzetting van de exploitatie worden vastgelegd in een proces-verbaal dat conform artikel 20 wordt opgesteld. Een afschrift van dat proces-verbaal wordt bezorgd aan de Vlaamse minister, bevoegd voor het toerisme, met een aangetekende brief of op een wijze bepaald in artikel 2281 BW.

Op straffe van verval moet de Vlaamse minister, bevoegd voor het toerisme, het bevel tot stopzetting van de exploitatie bekrachtigen binnen een termijn van vijftien kalenderdagen na de ontvangst van het proces-verbaal door de minister en nadat de betrokkene of in voorkomend geval zijn gemachtigde het recht werd geboden om gehoord te worden. Die bekrachtiging wordt binnen vijf werkdagen verzonden naar de personen, vermeld in artikel 20, met een aangetekende brief of op een wijze bepaald in artikel 2281 BW.

In geval van betwisting kan met een procedure, zoals in kort geding, de opheffing van de maatregel gevorderd worden. De vordering wordt gebracht voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg in wiens rechtsgebied het toeristische logies ligt. Deel IV, boek II, titel VI, van het Gerechtelijk Wetboek is van toepassing op de inleiding en de behandeling van de vordering.

Artikel 22

§1. Een administratieve geldboete van 250 euro tot 25.000 euro kan worden opgelegd aan de exploitant van:

1° met behoud van de toepassing van artikel 3, §3, het toeristische logies van een categorie als vermeld in artikel 2, 8° tot en met 11°, dat aan de toeristische markt wordt aangeboden zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning;

2° het toeristische logies, vermeld in artikel 3, §3, dat aan de toeristische markt wordt aangeboden zonder voorafgaande aanmelding als vermeld in artikel 3, §3;

3° het aangemelde toeristische logies, vermeld in artikel 3, §3, dat aan de toeristische markt wordt aangeboden en dat niet of niet meer voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 4, §1, of waarvan de exploitant of in voorkomend geval zijn gemachtigde de verplichting, vermeld in artikel 6, niet naleeft;

4° het toeristische logies dat wederrechtelijk houder is van het herkenningsteken, vermeld in artikel 12, §7, of dat wederrechtelijk gebruikmaakt van een benaming als vermeld in artikel 3, §4, of van een comfortclassificatie als vermeld in artikel 9.

§2. Toerisme Vlaanderen beschikt over een termijn van zes maanden, te rekenen vanaf de dag van de ontvangst van het proces-verbaal, vermeld in artikel 20, om een administratieve geldboete op te leggen.

§3. Toerisme Vlaanderen neemt de beslissing nadat de betrokkene of in voorkomend geval zijn gemachtigde het recht werd geboden om gehoord te worden. Als een administratieve geldboete wordt opgelegd, vermeldt de beslissing het bedrag, de wijze waarop en de termijn waarbinnen die moet worden betaald.

§4. De betrokkene en in voorkomend geval zijn gemachtigde worden van de beslissing, vermeld in §3, op de hoogte gebracht met een aangetekende brief of op een wijze bepaald in artikel 2281 BW. De kennisgeving vermeldt de wijze waarop en de termijn waarbinnen beroep ingesteld kan worden.

§5. In geval van betwisting van de beslissing, vermeld in §3, moet op straffe van verval binnen een termijn van twee maanden vanaf de ontvangst van de kennisgeving, vermeld in §4, door middel van de indiening van een verzoekschrift beroep aangetekend worden bij de rechtbank van eerste aanleg in wiens rechtsgebied het toeristische logies ligt. Titel Vbis van boek II van het vierde deel van het Gerechtelijk Wetboek is van overeenkomstige toepassing. Dat beroep schorst de uitvoering van de beslissing.

§6. Toerisme Vlaanderen of, in geval van beroep, de rechtbank van eerste aanleg kan bij verzachtende omstandigheden het bedrag van de opgelegde administratieve boete verminderen, zelfs tot onder het toepasselijke minimumbedrag.

§7. Als verscheidene overtredingen die de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde bijzonder opzet, gelijktijdig worden voorgelegd aan Toerisme Vlaanderen of aan de rechtbanken van eerste aanleg, worden de bedragen van de administratieve geldboeten samengevoegd, zonder dat de som ervan evenwel meer dan 250.000 euro mag bedragen.

Als Toerisme Vlaanderen of de rechtbank van eerste aanleg vaststelt dat overtredingen die al het voorwerp waren van een in kracht van gewijsde getreden beslissing en andere feiten die erbij aanhangig zijn en die, in de veronderstelling dat ze bewezen zouden zijn, aan die beslissing voorafgaan en samen met de eerste overtredingen de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde bijzonder opzet, wordt bij de straftoemeting rekening gehouden met de al opgelegde sancties. Als die voor een juiste bestraffing van al die overtredingen voldoende lijken, spreekt Toerisme Vlaanderen of de rechtbank van eerste aanleg zich uit over de schuldvraag en verwijst in de beslissing naar de al opgelegde sancties.

§8. Als binnen vijf jaar, te rekenen vanaf de datum van het proces-verbaal, een nieuwe overtreding wordt vastgesteld, worden de bedragen, vermeld in §1 en §7, verdubbeld.

§9. De Vlaamse Regering bepaalt de termijn en de andere regels voor de betaling van de administratieve geldboete nader.

Artikel 23

Met behoud van de toepassing van het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor de Vlaamse Gemeenschap en de instellingen die eronder ressorteren, zal de Vlaamse Regering bij besluit de personeelsleden binnen haar diensten machtigen om de onbetwiste en opeisbare administratieve geldboetes, vermeld in dit decreet, en eventuele invorderingskosten op de betrokkenen te verhalen.

HOOFDSTUK V

De bevoegdheden van de Vlaamse Regering

Artikel 24

De Vlaamse Regering bepaalt na advies van het adviescomité, vermeld in artikel 15, §4:

- 1° de voorwaarden tot toekenning of weigering van premies voor het moderniseren en uitbreiden van bestaand toeristisch logies, en het bouwen of aanleggen van nieuw toeristisch logies;
- 2° de verplichtingen die aan de exploitant van het toeristische logies worden opgelegd over de bekendmaking van de prijzen en de kenmerken die eigen zijn aan het toeristische logies.

HOOFDSTUK VI

Wijzigingsbepalingen

Artikel 25

In artikel 99, §1, zesde lid, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening worden de woorden “kampeerterrein in de zin van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven” vervangen door de woorden “aangemeld of vergund openluchtrecreatief terrein in de zin van het decreet van [...] betreffende het toeristische logies”.

Artikel 26

In artikel 2 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van Toerisme voor Allen wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

“2° ieder terrein voor openluchtrecreatieve verblijven als vermeld in artikel 2, 3°, van het decreet van [...] betreffende het toeristische logies.”

Artikel 27

In artikel 6 van het hetzelfde decreet wordt §2 vervangen door wat volgt:

“§2. Terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven als vermeld in artikel 2, 2°, komen alleen in aanmerking voor een erkenning als ze beschikken over een aanmelding of vergunning op basis van het decreet van [...] betreffende het toeristische logies.”

HOOFDSTUK VII

Slotbepalingen

Artikel 28

De volgende regelingen worden opgeheven:

- 1° het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven, gewijzigd bij de decreten van 21 december 1994, 7 juli 1998, 18 mei 1999, 18 juli 2003 en 19 maart 2004;
- 2° het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven, gewijzigd bij de decreten van 21 december 1994, 7 juli 1998, 13 april 1999, 19 maart 2004 en 7 mei 2004.

Artikel 29

§1. Logiesverstrekkende bedrijven, vergund op grond van het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven, en terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven, vergund op grond van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven, worden binnen twee jaren na de inwerkingtreding van dit decreet door Toerisme Vlaanderen ambtshalve vergund als een categorie als vermeld in artikel 2, 8° tot en met 12°. Toerisme Vlaanderen houdt bij die beslissing rekening met de voorwaarden, vermeld in artikel 2, 8° tot en met 12°, en in artikel 4, §1, 6°, waaraan het toeristische logies moet voldoen. De exploitant kan tegen die beslissing een met redenen omkleed beroep aantekenen onder de voorwaarden en volgens de procedure, vermeld in artikel 16 tot en met 18.

§2. Elk toeristisch logies, vermeld in artikel 3, §3, dat wordt aangeboden aan de toeristische markt, moet binnen een jaar na de inwerkingtreding van dit decreet onder de voorwaarden en volgens de procedure, vermeld in dit decreet, aangemeld zijn bij Toerisme Vlaanderen.

Met behoud van artikel 3, 63, moet elk toeristisch logies van een categorie als vermeld in artikel 2, 8° tot en met 11°, dat wordt aangeboden aan de toeristische markt, binnen drie jaren na de inwerkingtreding van dit decreet beschikken over een vergunning.

Artikel 30

Met behoud van de toepassing van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en met behoud van de toepassing van artikel 4, §1, 5°, is het toegestaan om de hoofdverblijfplaats te hebben op een toeristisch logies van de categorie Openluchtrecreatief terrein voor personen die er al sinds 1 januari 2001 onafgebroken hun hoofdverblijfplaats hebben, evenals hun gezin, totdat aan hen een passende woning wordt aangeboden.

Artikel 31

De Vlaamse Regering bepaalt de datum waarop dit decreet in werking treedt.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Brussel, 12 september 2007
50/WK/kv/brfadvToeristischeLogies

Aan de heer Geert BOURGEOIS
Vlaams Minister van Bestuurszaken,
Buitenlands Beleid, Media & Toerisme
E. Jacqmainlaan 20

1000 BRUSSEL

Betreft : adviesvraag over het voorontwerp van decreet betreffende het toeristische logies

Mijnheer de Minister,

U heeft de SERV op 25 juli 2007 over bovenvernoemd voorontwerp van decreet om advies gevraagd. Hieronder vindt u het gevraagde advies, zoals vandaag door de raad werd goedgekeurd. Het advies werd mede gestoffeerd door de insteken die vanuit de Sectoriële Commissie Toerisme werden aangeleverd.

Op dit ogenblik is het zo dat het huidige hotel- en kampeerdecreet tot uitstekende resultaten hebben geleid, maar dat er een aantal tussenvormen van logies zijn ontstaan die buiten het toepassingsgebied van deze decreten vallen zoals gastenkamers, vakantiewoningen, plattelandstoerisme, hoevetoerisme, boothotels, enz. Daardoor is het mogelijk dat consumenten worden misleid over de aangeboden kwaliteit en onvoldoende bescherming genieten tegen malafide praktijken. Bovendien ontstaat er oneerlijke concurrentie tussen de logiesaanbieders die aan de kwaliteitseisen van de huidige decreten moeten voldoen en de logiesaanbieders die buiten het toepassingsgebied ervan vallen.

De raad vindt het daarom positief dat de Vlaamse regering via een koepeldecreet komaf wil maken met deze onvolkomenheden op het vlak van rechtsbescherming en kwaliteitsgarantie. Door algemene, overkoepelende kwaliteitsvoorwaarden op te leggen, worden alle logiesaanbieders op voet van gelijkheid behandeld waardoor de eerlijke concurrentie wordt bevorderd, de kwaliteit van de ganse Vlaamse commercieel-toeristische logiessector wordt gewaarborgd en transparante informatie voor de toerist over de sector wordt geleverd. De sector zelf werd als vragende partij voor een uniforme regelgeving nauw betrokken in de beleidsvoorbereiding, hetgeen een positief gegeven is.

Sterk door overleg

Dat er naast een vergunningenbeleid vanuit het oogmerk van de kleinschaligheid van de uitbating en de beperking van de administratieve lasten eveneens wordt voorzien in een aanmeldingsplicht voor kleinere toeristische logies van de categorie Vakantielogies, Gastenkamer en Hotel met ten hoogste 2 kamers en voor ten hoogste 8 toeristen kan de raad bijtreden.

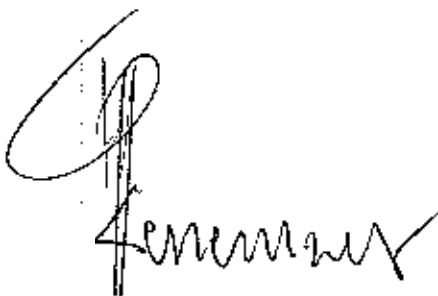
Verder stelt de raad tot zijn tevredenheid vast dat er coherentie wordt nagestreefd met het decreet "Toerisme voor Allen". Voor de categorieën andere dan "Openluchtrecreatief terrein" geldt er immers een vrijstelling voor de verplichtingen van dit voorliggend voorontwerp van decreet, voor zover het toeristische logies over een 'Toerisme voor Allen'-erkenning als verblijf beschikt.

De raad vindt het belangrijk dat het overkoepelend decreet de eigenheid van de diverse logiesvormen niet in de weg staat en ruimte laat voor differentiatie via sectorspecifieke uitvoeringsbesluiten. Zo acht de raad ondermeer een differentiatie in nummering in functie van de omvang van de uitbating aangewezen, bijvoorbeeld op het vlak van brandveiligheid.

Een doorgedreven professionalisering en kwaliteitsverbetering van de logiessector behoeft een efficiënt en correct controle- en handavingsbeleid. De raad vindt het positief dat aan Toerisme Vlaanderen de bevoegdheid wordt gegeven om dit controle- en handavingsbeleid te implementeren via doeltreffende inspectiemogelijkheden en adequate sancties. Op deze manier kan de noodzakelijke bescherming van de consument worden verzekerd en oneerlijke concurrentie ten aanzien van bonafide logiesaanbieders worden bestreden.

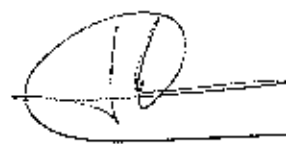
Op het vlak van de administratieve vereenvoudiging pleit de raad ervoor om de procedure tot aanmelding of tot het bekomen van een vergunning zo eenvoudig mogelijk te houden. Zo moet het mogelijk zijn dat, indien verschillende categorieën van toeristische logies in eenzelfde exploitatie worden aangeboden, de vereiste afzonderlijke vergunningen en/of aanmeldingen in één enkel aanvraagformulier kunnen geïntegreerd worden.

Tenslotte is de raad van oordeel dat een adequate personeelsbezetting garant moet staan voor een efficiënte inventarisering en vergunningsverlening binnen de vooropgestelde termijnen.

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Met de meeste hoogachting,

Caroline Copers
voorzitter

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

LM

KONINKRIJK BELGIË
-----ADVIES 43.609/3
VAN 16 OKTOBER 2007VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 19 september 2007 door de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "betreffende het toeristische logies", heeft, na de zaak te hebben onderzocht op de zittingen van 9 oktober 2007 en 16 oktober 2007, het volgende advies gegeven:

CE

43.609/3

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond ⁽¹⁾, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

Daarnaast bevat dit advies ook opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het ontwerp heeft kunnen verrichten.

*

* *

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe een overkoepelende regeling in te voeren aangaande het (commercieel-)toeristische logies, die van toepassing is op de logiesvormen die thans beheerst worden door het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven en het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven, en op andere vormen van toeristisch logies die zich ontwikkelden.

Hoofdstuk I van het ontwerp bevat "algemene bepalingen".

Het aanbieden op de toeristische markt van toeristisch logies dat behoort tot de categorieën vakantielogies, gastenkamer, hotel en openluchtrecreatief terrein, vereist in principe een voorafgaande schriftelijke vergunning die wordt toegekend, gewijzigd, geweigerd, geschorst of "opgeheven" door het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Toerisme Vlaanderen (hierna: Toerisme Vlaanderen). In een aantal welbepaalde uitzonderingsgevallen volstaat een aanmelding bij Toerisme Vlaanderen, hetgeen ook geldt voor de categorie vakantiewoning. Het aanbieden op de toeristische markt van logies onder de benaming van één van de genoemde categorieën, of eventueel subcategorieën, is verboden zonder vergunning of aanmelding (artikel 3).

⁽¹⁾ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder rechtsgrond de conformiteit met de hogere rechtsnormen verstaan.

CE

43.609/3

Het ontwerp bepaalt de voorwaarden waaraan het logies dat wordt aangeboden op de toeristische markt en de exploitant of de personen die belast zijn met het dagelijkse of feitelijke bestuur ervan moeten beantwoorden. Deze voorwaarden hebben betrekking op specifieke brandveiligheidsnormen, een verzekering voor burgerlijke aansprakelijkheid, de hygiëne en het onderhoud, het hebben van zijn woonplaats of het gedomicilieerd zijn in het logies, de door de Vlaamse Regering per categorie of subcategorie van logiezen te bepalen openings- en exploitatievoorwaarden die betrekking hebben op de uitrusting, de hygiëne, het onderhoud en de specifieke veiligheidsaspecten, de moraliteit van de exploitant of van de personen belast met het dagelijkse of feitelijke bestuur van het logies, het "waarheids- en realiteitsgetrouw" aanbieden op de toeristische markt en het verstrekken van statistische gegevens aan de overheid (artikel 4).

Voorts wordt in hoofdstuk II de procedure voor de aanmelding van het toeristische logies geregeld, waaronder het vereiste van een verklaring op erewoord van de exploitant van het toeristische logies dat voldaan is aan de bij artikel 4, § 1, bedoelde voorwaarden, de controle op de naleving van de voorwaarden door Toerisme Vlaanderen en de procedure voor de wijziging van gegevens (artikelen 5 tot 7).

Inzake de vergunning bepaalt hoofdstuk III dat Toerisme Vlaanderen de vergunning kan weigeren, schorsen of "opheffen" als één of meer verplichtingen of voorwaarden die overeenkomstig het decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan zijn opgelegd, niet of niet meer worden nageleefd (artikel 8), en wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om per categorie of subcategorie van logiezen classificatienormen inzake het comfort te bepalen. Een toeristisch logies moet minstens beantwoorden aan de normen voor de laagste comfortclassificatie (artikel 9). Voorts wordt de procedure geregeld voor de toekenning en de weigering van de vergunning en het herkenningsteken dat aan het logies moet worden aangebracht, de procedure voor de wijziging van de vergunning en deze voor de schorsing of de "opheffing" van de vergunning (artikelen 10 tot 15). Het ontwerp regelt tevens de procedure voor beroep bij de Vlaamse minister bevoegd voor het toerisme tegen de beslissing tot weigering, schorsing of "opheffing" van de vergunning of de verkregen comfortclassificatie (artikelen 16 tot 18).

.../...

CE

43.609/3

In hoofdstuk IV worden het toezicht en de sancties geregeld. Door het aanvragen van de vergunning of het aanmelden van het logies wordt de exploitant geacht ermee in te stemmen dat de door de Vlaamse Regering gemachtigde personen onderzoek ter plaatse verrichten, waaromtrent nadere regels worden bepaald (artikel 19). Het ontwerp bevat eveneens een regeling betreffende de bewijskracht van de processen-verbaal die door de gemachtigde personen worden opgesteld, en de mededeling ervan (artikel 20), en betreffende het bevelen van de onmiddellijke stopzetting van de exploitatie van logies dat wordt aangeboden zonder vergund of aangemeld te zijn of dat is aangemeld, maar niet of niet meer voldoet aan de voorwaarden. Met betrekking tot dit laatste wordt in een mogelijkheid voorzien om de opheffing van de maatregel te vragen bij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg (artikel 21). Tevens wordt bepaald dat een administratieve geldboete kan worden opgelegd in dezelfde gevallen en bij wederrechtelijk gebruik van het herkenningsteken, een benaming of een comfortclassificatie, wordt de desbetreffende procedure geregeld, waaronder de mogelijkheid om beroep in te stellen bij de rechtbank van eerste aanleg, en bevat het ontwerp een regeling betreffende de inning van de geldboetes (artikelen 22 en 23).

Bij hoofdstuk V wordt aan de Vlaamse Regering de bevoegdheid verleend om de voorwaarden te bepalen tot toekenning of weigering van premies voor het moderniseren en het uitbreiden van bestaand toeristisch logies en het bouwen of het aanleggen van nieuw toeristisch logies en om aan de exploitant verplichtingen op te leggen inzake de bekendmaking van de prijzen en de kenmerken van het logies (artikel 24).

De hoofdstukken VI en VII ten slotte bevatten wijzigings-, opheffings- en overgangbepalingen, een inwerkingtredingsbepaling en een bepaling waarbij wordt toegestaan dat personen (en hun gezin) die al sinds 1 januari 2001 onafgebroken hun hoofdverblijfplaats hebben op een logies van de categorie Openluchtrecreatief terrein, deze aldaar behouden totdat hen een passende woning wordt aangeboden (artikelen 25 tot 31).

.../...

BEVOEGDHEID

3. Luidens artikel 1 van het ontwerp regelt het ontworpen decreet een gemeenschapsaangelegenheid. In de memorie van toelichting wordt dienaangaande vooropgesteld dat het ontwerp betrekking heeft op "de algemene bevoegdheid inzake toerisme" en erin geen vestigingsvoorwaarden worden bepaald die inzake toerisme tot de bevoegdheid van de gewesten behoren, dit met een verwijzing naar arrest nr. 25 van 26 juni 1986 van het Grondwettelijk Hof.

Met die zienswijze kan evenwel niet worden ingestemd. Het begrip "vestigingsvoorwaarden" in de zin van artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen wordt in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof omschreven als onder meer betrekking hebbend op de bevoegdheid om regels te stellen inzake de toegang tot bepaalde beroepen of het oprichten van handelsvestigingen, om algemene regels of bekwaamheidseisen te stellen in verband met de uitoefening van sommige beroepen en om beroepstitels te beschermen ⁽²⁾.

In arrest nr. 36 oordeelde het Hof, specifiek inzake toerisme, dat een decreet dat als voornaamste onderwerp heeft het regelen van de toegang tot en de uitoefening van het beroep van exploitant van reisbureaus door sommige aan die beroepswerkzaamheid eigen voorwaarden af te bakenen waarvan het verlenen van de vereiste voorafgaande vergunning afhankelijk kan worden gesteld, en door het uitoefenen van het beroep zonder vergunning te sanctioneren, te beschouwen is als een decreet waarin vestigingsvoorwaarden in de zin van artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 worden vastgesteld ⁽³⁾.

⁽²⁾ Grondwettelijk Hof, nr. 55/92, 9 juli 1992, 5.B.12; Grondwettelijk Hof, nr. 69/92, 12 november 1992, 5.B.6; Grondwettelijk Hof, nr. 78/92, 17 december 1992, B.4.2; Grondwettelijk Hof, nr. 73/98, 17 juni 1998, B.8.2; Grondwettelijk Hof, nr. 120/98, 3 december 1998, B.1.3; Grondwettelijk Hof, nr. 67/99, 17 juni 1999, B.7. In sommige van deze arresten, waarvan de bewoordingen overigens variëren, wordt geen gewag gemaakt van de oprichting van handelsvestigingen, maar zulks heeft ongetwijfeld te maken met het gegeven dat de bevoegdheid hieromtrent in het geheel niet relevant was met betrekking tot de in die arresten aan bod komende problematiek.

⁽³⁾ Grondwettelijk Hof, nr. 36, 10 juni 1987, 4.B.3; zie ook Grondwettelijk Hof, nr. 39, 15 oktober 1987, 5.B.1 en 5.B.2 (deze laatste overweging heeft betrekking op bepalingen inzake de beteugeling van inbreuken op de vergunningsvereisten voor reisbureaus, die het Hof als onlosmakelijk verbonden beschouwde met de bepalingen die de eigenlijke vestigingsvoorwaarden bevatten).

CE

43.609/3

In dezelfde lijn heeft de Raad van State, afdeling wetgeving in advies 40.951/1/V van 23 augustus 2006 ⁽⁴⁾, het volgende opgemerkt:

"3.2. Gelet op de arresten nr. 36 ⁽⁵⁾ en 39 ⁽⁶⁾ van het Arbitragehof, gewezen in voltallige zitting ⁽⁷⁾, en op de adviezen 28.854/VR ⁽⁸⁾ en 33.603/VR ⁽⁹⁾ van de Raad van State, afdeling wetgeving, uitgebracht in verenigde kamers, kunnen als bepalingen bevattende vestigingsvoorwaarden inzake reisbureaus worden beschouwd, bepalingen inzake de voorwaarden die moeten zijn vervuld om de activiteit van reisbureau te mogen uitoefenen, bepalingen inzake het voeren van de titel van reisbureau en, accessoir, bepalingen die de niet-naleving van de genoemde bepalingen sanctioneren. Daarbij kan het niet alleen gaan om een regeling inzake een voorafgaande vergunning, maar ook om voorwaarden die op een rechtstreekse wijze worden opgelegd ⁽¹⁰⁾. Tevens gaat het niet alleen om voorwaarden met

⁽⁴⁾ Advies 40.951/1/V van 23 augustus 2006 over een voorontwerp dat geleid heeft tot het decreet van 2 maart 2007 houdende het statuut van de reisbureaus, *Parl. St.*, VI. Parl., 2006-2007, nr. 1000/1, p. 49-50.

⁽⁵⁾ *Voetnoot 4 uit het geciteerde advies*: Arbitragehof, nr. 36, 10 juni 1987, 4.B.3.

⁽⁶⁾ *Voetnoot 5 uit het geciteerde advies*: Arbitragehof, nr. 39, 15 oktober 1987, 5.B.1 en 5.B.2.

⁽⁷⁾ *Voetnoot 6 uit het geciteerde advies*: Vgl. Arbitragehof, nr. 119/2004, 30 juni 2004. Het is onduidelijk hoe dit arrest in te passen valt in het geheel van de rechtspraak van het Arbitragehof inzake vestigingsvoorwaarden (zie ook W. PAS, *l.c.*, 154-160).

⁽⁸⁾ *Voetnoot 7 uit het geciteerde advies*: Advies 28.854/VR van 23 juni 1999 over een voorontwerp van ordonnantie "houdende bekrachtiging van het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Duitstalige gemeenschap, het Vlaams Gewest, het Waalse Gewest, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Franse Gemeenschapscommissie betreffende het statuut van de reisbureaus". De adviezen 29.003/VR, 29.055/VR, 29.120/VR en 29.136/VR zijn gelijkkluidend aan dit advies.

⁽⁹⁾ *Voetnoot 8 uit het geciteerde advies*: Advies 33.603/VR van 18 juni 2002 over een voorontwerp van wet "tot wijziging van de wet van 16 februari 1994 tot regeling van het contract van reisorganisatie en reisbemiddeling", *Parl. St.*, Kamer, 2001-2002, Doc. 50-1993/001.

⁽¹⁰⁾ *Voetnoot 9 uit het geciteerde advies*: Zie m.b.t. de reisbureaus, advies 33.603/VR van 18 juni 2002, *l.c.* Ook meer algemeen blijkt uit de rechtspraak van het Arbitragehof dat vestigingsvoorwaarden niet noodzakelijk voorwaarden zijn die in het raam van een vergunning worden gesteld (zie Arbitragehof, nr. 55/92, 9 juli 1992, 5.B.12; Arbitragehof, nr. 69/92, 12 november 1992, 5.B.6; Arbitragehof, nr. 78/92, 17 december 1992, B.4.2; Arbitragehof, nr. 88/95, 21 december 1995, B.11 en Arbitragehof, nr. 73/98, 17 juni 1998, B.8.2, waar telkens een algemene omschrijving van het begrip "vestigingsvoorwaarden" wordt gegeven).

.../...

CE

43.609/3

betrekking tot het verkrijgen van de vergunning, maar ook om voorwaarden met betrekking tot het behoud van de vergunning.

3.3. Uit wat voorafgaat volgt dat het ontworpen decreet vestigingsvoorwaarden inzake toerisme regelt. Het gaat immers om voorwaarden, gekoppeld aan het vereiste van een vergunning, die moeten zijn vervuld zijn om de activiteit van reisbureau te kunnen uitoefenen, of om bepalingen die daaraan accessoir zijn ⁽¹¹⁾.

Gelet op wat voorafgaat dient te worden geconcludeerd dat het ontwerp, waarin het aanbieden van toeristisch logies aan een vergunning of aanmelding wordt onderworpen, in het raam daarvan voorwaarden worden bepaald waaraan het logies en de exploitanten of de personen belast met het dagelijkse of feitelijke bestuur ervan moeten voldoen, en de "titels" waaronder die activiteit kan plaatsvinden worden beschermd, grotendeels vestigingsvoorwaarden vaststelt, en derhalve een gewestaangelegenheid regelt.

De verwijzing naar arrest nr. 25 van 26 juni 1986 van het Grondwettelijk Hof, waarin het Hof oordeelde dat het federale bevoegdheidsvoorbehoud inzake de vestigingsvoorwaarden geen toepassing kan vinden met betrekking tot gemeenschapsaangelegenheden ⁽¹²⁾, is niet relevant. Niet alleen is het Grondwettelijk Hof in zijn arrest nr. 36, gewezen in voltallige zitting, teruggekomen op de leer van het arrest nr. 25 ⁽¹³⁾, maar bovendien heeft de bijzondere wetgever zelf, door middel van de wijziging van artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bij de bijzondere wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur, de bevoegdheid betreffende de vestigingsvoorwaarden inzake het toerisme uitdrukkelijk aan de gewesten toegekend.

4. Enkele bepalingen uit het ontwerp zijn evenwel niet te beschouwen als vestigingsvoorwaarden inzake toerisme, namelijk artikel 12, § 8, dat betrekking heeft op de promotie van toeristisch logies door Toerisme Vlaanderen, artikel 24, 1°, dat betrekking heeft op het verlenen van subsidies voor het moderniseren en het uitbreiden

⁽¹¹⁾ Voetnoot 10 uit het geciteerde advies: Bovendien is geen van die voorwaarden van die aard dat ze de uitoefening van de gemeenschapsbevoegdheid inzake toerisme onmogelijk of overdreven moeilijk zou maken.

⁽¹²⁾ Grondwettelijk Hof, nr. 25, 26 juni 1986, 2.B.2.

⁽¹³⁾ Grondwettelijk Hof, nr. 36, 10 juni 1987, 4.B.2.

van bestaand toeristisch logies en voor het bouwen of het aanleggen van nieuw toeristisch logies, artikel 25, waarbij een wijziging wordt aangebracht in het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, en de artikelen 26 en 27, waarbij wijzigingen worden aangebracht in het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het raam van "Toerisme voor Allen".

Behoudens artikel 25, dat moet worden vastgeknoopt aan de gewestbevoegdheid inzake ruimtelijke ordening, betreffen deze artikelen de gemeenschapsbevoegdheid inzake toerisme als bedoeld in artikel 4, 10°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

De bezwaren tegen het opnemen van zowel gemeenschaps- als gewestbevoegdheden in één decreet zijn het Vlaams Parlement genoegzaam bekend, zodat het overbodig is daarover verder uit te weiden.

Het verdient dan ook aanbeveling het ontwerp te splitsen ⁽¹⁴⁾, en in één ontwerp de bepalingen die de gemeenschapsbevoegdheid betreffen op te nemen, en in een ander ontwerp de bepalingen die de gewestbevoegdheid betreffen. Zo niet zou worden ingegaan op deze aanbeveling, dient in ieder geval omwille van de rechtszekerheid - de gemeenschaps- en de gewestdecreten hebben immers een ander territoriaal toepassingsgebied - in artikel 1 van het ontwerp te worden aangegeven welke artikelen een gemeenschapsaangelegenheid betreffen, en welke artikelen een gewestaangelegenheid ⁽¹⁵⁾.

5. Het ontwerp bevat een bevoegdheidstoewijzing aan de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg (artikel 21, § 2, laatste lid) en aan de rechtbank van eerste aanleg zelf (artikel 22, § 5).

⁽¹⁴⁾ Het ontwerp bevat geen gemeenschapsbepalingen die omwille van hun verwevenheid met gewestbepalingen daarvan moeilijk of niet afscheidbaar zijn.

⁽¹⁵⁾ Een decreetsbepaling waarin het aan de rechtsonderhorige of aan de justitiële of administratieve rechter werd overgelaten te beoordelen of een bepaling al dan niet opgeheven is gelet op de bevoegdheidverdelende regels, werd overigens door het Grondwettelijk Hof in strijd met die regels bevonden (Grondwettelijk Hof, nr. 88/95, 21 december 1995, B.11).

CE

43.609/3

In acht genomen het gegeven dat die bevoegdheidstoewijzingen noodzakelijk zijn om te voldoen aan grondwettelijke en internationaalrechtelijke vereisten inzake rechtsbescherming, en conform de bestaande bevoegdheidsverdeling tussen de rechtbanken zoals uitgetekend door de federale wetgever zijn, doen die bepalingen geen bevoegdheidsrechtelijk bezwaar rijzen ⁽¹⁶⁾.

ALGEMENE OPMERKINGEN

6. Het ontwerp moet worden getoetst aan richtlijn 2006/123/EG van 12 december 2006 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie betreffende diensten op de interne markt (hierna: "Dienstenrichtlijn"). Dat het "aanbieden van toeristisch logies [op] de toeristische markt" onder de in de Dienstenrichtlijn bedoelde "diensten" ressorteert, lijdt inderdaad geen twijfel. In de reguleringssimpactanalyse, die is opgenomen in het aan de Raad van State voorgelegde dossier, wordt overigens de conformiteit van het ontwerp met de genoemde richtlijn onderzocht en bevestigd. Binnen de hem toegemeten tijd en gelet op het grote aantal door de Vlaamse Regering ingediende adviesaanvragen, waaronder een aantal betrekking hebben op zeer omvangrijke ontwerpen, dient de Raad van State zich in dit verband noodgedwongen te beperken tot de volgende opmerkingen.

6.1. Naar luid van artikel 44 van de Dienstenrichtlijn moet naar die richtlijn worden verwezen in de wettelijke en de bestuursrechtelijke bepalingen van nationaal recht waarmee ze wordt omgezet. Dat kan gebeuren door artikel 1 van het ontwerp daartoe aan te vullen.

6.2. In de Dienstenrichtlijn wordt een onderscheid gemaakt tussen de hypothese waarin de dienstverrichter zich wil vestigen in een lidstaat, hetzij om een nieuw bedrijf te starten, hetzij om vanuit een bestaand bedrijf een nieuwe vestiging te openen (geregeld bij hoofdstuk III van de Dienstenrichtlijn), en de hypothese waarin de dienstverrichter zijn diensten wil verrichten in een lidstaat waar hij niet is gevestigd (geregeld bij hoofdstuk IV van de Dienstenrichtlijn). Het regime dat krachtens de Dienstenrichtlijn van toepassing is op de ene en de andere hypothese, is zeer verschillend.

⁽¹⁶⁾ Advies 40.951/1/V van 23 augustus 2006, *l.c.*, opmerking 4.

CE

43.609/3

6.2.1. Al zou men op het eerste gezicht kunnen denken dat het ontwerp enkel betrekking heeft op de vestiging en de exploitatie van logies dat is gelegen in het Vlaamse Gewest ⁽¹⁷⁾, moet toch worden vastgesteld dat hieromtrent twijfel kan rijzen nu luidens artikel 3 van het ontwerp een vergunningsplicht, of minstens een aanmeldingsplicht, wordt opgelegd aan eenieder die toeristisch logies "aanbiedt [op] de toeristische markt", hetgeen luidens de definitie die is opgenomen in artikel 2, 4°, van het ontwerp "het aanbieden van het toeristische logies in eender welke vorm, hetzij via bemiddeling, hetzij op zelfstandige basis" omvat. Daarenboven zou, bij een letterlijke lezing van de genoemde bepalingen, de indruk kunnen ontstaan dat het ontwerp ook betrekking heeft op het aanbieden vanuit het Vlaamse Gewest van logies dat elders, bijvoorbeeld in een andere lidstaat van de Europese Unie of in een ander gewest, gelegen is ⁽¹⁸⁾. Ook is het mogelijk dat logies dat weliswaar in het Vlaamse Gewest is gelegen, van elders uit wordt aangeboden.

Wanneer het gaat over het effectief exploiteren van logies, beschikt de dienstverrichter per definitie over een vestiging (waarbij vestiging wordt begrepen in de Europeesrechtelijke zin van het woord, dus in de zin van de daadwerkelijke uitoefening van een economische activiteit, zoals bedoeld in artikel 43 van het EG-Verdrag, door de dienstverrichter voor onbepaalde tijd en vanuit een duurzame infrastructuur, van waaruit daadwerkelijk diensten worden verricht ⁽¹⁹⁾), en zullen de regels van de artikelen 9 tot 15 van de Dienstenrichtlijn toepassing vinden. Op het verrichten van diensten zoals het aanbieden van logies zonder dat de dienstverlener zelf over een vestiging beschikt in het Vlaamse Gewest, vinden de minder beperkingen toelatende regels van de artikelen 16 tot 21 van de Dienstenrichtlijn toepassing.

In de reguleringsimpactanalyse wordt er bij de toetsing aan de Dienstenrichtlijn van uitgegaan dat het ontwerp zowel betrekking heeft op de vrijheid van vestiging (de dienstverrichter wenst een vestiging in het Vlaamse Gewest te exploiteren) als op het vrij verkeer van diensten. Indien zulks zou overeenstemmen met de bedoeling

⁽¹⁷⁾ De in artikel 4, § 1, opgenomen vergunningsvoorwaarden slaan op vestigingen en de exploitatie ervan en het is moeilijk denkbaar dat ze van toepassing zouden zijn op vestigingen die zijn gelegen buiten het Vlaamse Gewest.

⁽¹⁸⁾ Volgens de gemachtigde is dit evenwel niet de bedoeling.

⁽¹⁹⁾ Zie de definitie van artikel 4, 5), van de Dienstenrichtlijn. Zie ook Hof van Justitie, 25 juli 1991, Factortame, nr. C-221/89.

CE

43.609/3

van de stellers van het ontwerp, dient dat duidelijker in de structuur van het ontwerp en in de omschrijving van de erin gehanteerde begrippen tot uitdrukking te worden gebracht, en dienen daaruit de nodige juridische consequenties te worden getrokken, waarop in wat volgt wordt ingegaan.

6.2.2. In zoverre het ontwerp betrekking heeft op de hypothese van vestiging, dient het te beantwoorden aan de bij de artikelen 9 tot 15 van de Dienstenrichtlijn gestelde vereisten, met name: niet-discriminatoir zijn, gerechtvaardigd om een dwingende reden van algemeen belang en ermee evenredig zijn, en duidelijk, ondubbelzinnig, objectief, vooraf openbaar bekendgemaakt, transparant en toegankelijk zijn.

In verband met het belangrijkste vereiste dat de vergunningsvoorwaarden (zoals trouwens ook het opleggen van een vergunningstelsel - zie artikel 9, lid 1, b), van de Dienstenrichtlijn) moeten zijn gerechtvaardigd om een dwingende reden van algemeen belang, kan meer duiding worden gevonden in de rechtspraak van het Hof van Justitie over het begrip "algemeen belang". Zoals in de inleidende overweging (40) bij de Dienstenrichtlijn in herinnering wordt gebracht, omvat het begrip "algemeen belang" onder meer de bescherming van afnemers van diensten, de consumentenbescherming, de voorkoming van fraude, de voorkoming van oneerlijke concurrentie en de bescherming van schuldeisers, waarbij niet uit het oog mag worden verloren dat de genoemde doelstellingen telkens moeten voldoen aan de vereisten van evenredigheid, noodzakelijkheid en niet-discriminatie.

Voor wat betreft de toetsing van de in het ontwerp opgenomen vergunningsvoorwaarden (artikel 4), die op niet anders betrekking kunnen hebben dan op de vestiging zelf of op de exploitatie ervan, komt het de Raad van State voor dat aan de zo-even in herinnering gebrachte criteria, en in het bijzonder aan deze die betrekking hebben op de dwingende redenen van algemeen belang, is voldaan, zij het onder het voorbehoud van een andersluidend oordeel van het Hof van Justitie.

6.2.3. In zoverre het ontwerp eveneens betrekking zou hebben op de grensoverschrijdende dienstverlening dient, zoals hiervoor werd opgemerkt, de definitie van de verrichtingen waarop het ontwerp toepassing vindt, te worden verduidelijkt, en dient in de structuur van het ontwerp een onderscheid te worden gemaakt tussen de vereisten die betrekking hebben op vestiging en deze die betrekking hebben op de

.../...

CE

43.609/3

(grensoverschrijdende) dienstverlening. Bij het omschrijven van die laatste vereisten dient rekening te worden gehouden met de volgende opmerking.

In de reeds genoemde reguleringssimpactanalyse lijkt, in verband met het vrij verkeer van diensten, ervan te worden uitgegaan dat het opleggen van een vergunning *in casu* gerechtvaardigd wordt door dwingende redenen van algemeen belang, met verwijzing naar de criteria van veiligheid, volksgezondheid, bescherming van afnemers van diensten, consumentenbescherming en voorkoming van eerlijke concurrentie.

Die genoemde criteria worden weliswaar in de artikelen 9 en 10 van de Dienstenrichtlijn vermeld, maar dan als criteria waaraan de vergunningenstelsel en de vergunningsvereisten voor vestiging kunnen of moeten voldoen. De gronden waarop belemmeringen aan het vrij verrichten van diensten kunnen zijn gebaseerd, worden op een veel restrictievere wijze geformuleerd in artikel 16, lid 1, alinea 3, b), en herhaald in artikel 16, lid 3. Het kan slechts gaan om eisen die zijn gerechtvaardigd om redenen van openbare orde, openbare veiligheid, volksgezondheid of bescherming van het leefmilieu.

Deze opsomming is limitatief zodat lidstaten, behoudens in specifieke gevallen overeenkomstig artikel 18 van de richtlijn, geen beroep kunnen doen op andere overwegingen van algemeen belang dan deze die in artikel 16 uitdrukkelijk worden vermeld. Overigens dienen de in artikel 16 van de Dienstenrichtlijn vermelde rechtvaardigingsgronden, in overeenstemming met het communautaire recht, eng te worden geïnterpreteerd.

Het is zeer de vraag of er te dezen zulke rechtvaardigingsgronden aanwezig zijn.

6.3. Nog met betrekking tot de toetsing aan de Dienstenrichtlijn, moet, onverminderd wat wordt opgemerkt sub 6.4, nog het volgende worden opgemerkt:

- ter omzetting van artikel 14, 6), van de Dienstenrichtlijn, in verband met de betrokkenheid van marktdeelnemers in de adviesorganen, dient de directe of de indirecte betrokkenheid van concurrerende marktdeelnemers binnen het in artikel 15, § 4, bedoelde adviescomité uitdrukkelijk te worden uitgesloten. Hetzelfde geldt met betrekking tot de in artikel 18 bedoelde beroepscommissie;

.../...

CE

43.609/3

- in het ontwerp dienen bepalingen te worden opgenomen ter uitvoering van artikel 21 van de Dienstenrichtlijn.

6.4. Zoals in de reguleringsimpactanalyse wordt opgemerkt, verdient het aanbeveling dat een aantal bij de Dienstenrichtlijn opgelegde voorschriften in het lidstatelijke recht worden omgezet middels horizontale regelgevende instrumenten die van toepassing zijn op verschillende sectoren. Dit is met name het geval voor de omzetting van hoofdstuk II inzake de administratieve vereenvoudiging, van hoofdstuk V inzake de kwaliteit van de diensten en van hoofdstuk VI inzake de administratieve samenwerking en bijstand. In het "Handbook on Implementation of the Services Directive" van de Europese Commissie wordt bovendien gesuggereerd dat de lidstaten voor de omzetting van de artikelen 9 tot 13 gebruik zouden maken van horizontale regelgeving ter inpassing van deze regeling in de nationale regelgeving in verband met vergunningstelsels ⁽²⁰⁾.

In een federaal staatsbestel kan een volledige horizontale omzetting van de betrokken bepalingen slechts gebeuren middels een gecoördineerd optreden van de betrokken overheden, waarbij het sluiten van een samenwerkingsakkoord als bedoeld in artikel 92bis, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 een aangewezen middel kan zijn.

In afwachting van een eventuele horizontale omzetting van de genoemde onderdelen van de Dienstenrichtlijn moet de omzetting telkens gebeuren in de sectoriële omzettingsteksten.

In dit verband dient het volgende te worden opgemerkt:

- bij artikel 5, lid 3, van de richtlijn wordt vereist dat in artikel 4, § 1, 7°, van het ontwerp uitdrukkelijk wordt bepaald dat als equivalent van "een bewijs van goed zedelijk gedrag, bestemd voor een openbaar bestuur", ook wordt aanvaard, elk document uit een andere lidstaat dat een gelijkwaardig doel heeft of waaruit blijkt dat aan de betrokken eis is voldaan;

⁽²⁰⁾ *Handbook on Implementation of the Services Directive*, Luxembourg, Office for Official Publications of the European Communities, 2007, p. 32.

CE

43.609/3

- het ontwerp bevat geen bepalingen ter omzetting van de artikelen 6 (één-loket) en 7 van de Dienstenrichtlijn (recht op informatie);
- ter omzetting van artikel 13, lid 5, van de Dienstenrichtlijn dienen in het ontwerp zelf, en niet enkel in de memorie van toelichting, de gegevens te worden bepaald die de ontvangstmelding moet bevatten;
- ter omzetting van de artikelen 22 en 27 van de Dienstenrichtlijn is artikel 24, 2°, van het ontwerp, waarnaar wordt verwezen in het reguleringsimpactanalyse, onvoldoende.

7. In het ontwerp worden, zoals reeds aangestipt, de vergunnings- of de aanmeldingsplicht, het moeten voldoen aan de erin gestelde voorwaarden, het gebruik van een benaming of een comfortclassificatie, en de sancties gebonden aan het "aanbieden [op] de toeristische markt".

Volgens de gemachtigde heeft men de aanbieding op de toeristische markt als uitgangspunt genomen omdat men de activiteit vanaf de eerste handeling wil omvatten en omdat soms wordt geargumenteed dat het begrip "uitbating" of "exploitatie" niet zou slaan op het aanbieden en laten gebruiken van logies zonder financiële bedoelingen.

Er wordt vooreerst verwezen naar opmerking 6.2.1. Ook evenwel los van de Europeesrechtelijke context is het noodzakelijk het toepassingsgebied van het ontwerp nauwkeurig te omschrijven en bijgevolg te preciseren dat het, zo zulks de bedoeling is, zowel betrekking heeft op het aanbieden als op het exploiteren van toeristisch logies⁽²¹⁾, en duidelijk de regels aan te duiden die op het ene dan wel op het andere aspect betrekking hebben.

⁽²¹⁾ Thans lijkt er verwarring te bestaan tussen de beide aspecten en kan zelfs, gelet op de inhoud van het ontwerp, de vraag worden gesteld of niet enkel de exploitatie van logies wordt beoogd.

CE

43.609/3

8. In sommige gevallen wordt vereist dat een beslissing van Toerisme Vlaanderen of van de minister gemotiveerd moet zijn (artikelen 12, § 1, 13, § 1, tweede lid, 15, § 1, tweede lid, en 18, § 1, eerste lid).

Dat deze beslissingen formeel gemotiveerd moeten zijn, vloeit reeds voort uit de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. De genoemde bepalingen zijn bijgevolg overbodig en tevens misleidend omdat erdoor ten onrechte de indruk zou kunnen ontstaan dat andere beslissingen waarvan gewag wordt gemaakt in het ontwerp en die onder het toepassingsgebied van de wet van 29 juli 1991 vallen, niet formeel gemotiveerd behoeven te zijn, wat uiteraard niet het geval is.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel 1

9. Artikel 1 dient te worden aangepast gelet op hetgeen werd opgemerkt *sub* 3, 4 en 6.1.

Artikel 2

10. De *sub* artikel 2, 8°, gedefinieerde categorie "Vakantielogies" is volgens de gemachtigde een restcategorie die de erin vermelde inrichtingen of ruimtes omvat voor zover ze niet vallen onder één van de categorieën bedoeld in artikel 2, 9° tot 12°. Zulks dient uitdrukkelijk in artikel 2, 8°, te worden bepaald.

11. In artikel 2, 11°, worden met "openluchtrecreatieve verblijven" volgens de memorie van toelichting ook chalets, bungalows, trekkershutten of vakantiehuisjes bedoeld, maar vallen vakantiewoningen op een openluchtrecreatief terrein die los van het centrale beheer worden aangeboden niet onder de definitie.

Een en ander zou duidelijker tot uiting moeten komen in artikel 2, 11°.

.../...

CE

43.609/3

Artikel 3

12. Met betrekking tot vergunningen is het gebruikelijk gewag te maken van een "intrekking" en niet van een "opheffing".

Men schrijve derhalve in artikel 3, § 1, "ingetrokken" in plaats van "opgeheven". Eenzelfde opmerking geldt voor tal van andere bepalingen van het ontwerp.

Artikel 4

13. Volgens de gemachtigde zullen onder meer gemeentebesturen mogelijks bij een uitvoeringsbesluit worden belast met het afgeven van het in artikel 4, § 1, 1°, bedoelde attest van brandveiligheid.

Voor het opleggen van taken aan ondergeschikte besturen zoals de gemeentebesturen of aan andere instanties die beschikken over eigen rechtspersoonlijkheid, is een uitdrukkelijke decretale machtiging vereist.

14. Nog met betrekking tot artikel 4, § 1, 1°, wordt in de memorie van toelichting vermeld dat de Vlaamse Regering de beroepsmogelijkheid zal bepalen tegen een beslissing tot weigering van toekenning van een brandveiligheidsattest of tegen het uitblijven van zulk een beslissing. Daartoe dient evenwel in die bepaling en uitdrukkelijke delegatie te worden opgenomen.

15. Het begrip "familie" dat in artikel 4, § 1, 5°, wordt gehanteerd, dient volgens de gemachtigde ruim te worden geïnterpreteerd en omvat bijvoorbeeld ook nichten en neven. Omwille van de rechtszekerheid dient een precieze omschrijving van dat begrip te worden gegeven.

16. In artikel 4, § 1, 7°, eerste onderdeel, wordt duidelijkheidshalve best geschreven "of behalve wanneer de betrokkene genade heeft verkregen" in plaats van "of genade heeft verkregen".

.../...

CE

43.609/3

17. De gemachtigde is het ermee eens dat artikel 4, § 2, beter wordt weggelaten, nu erdoor de indruk wordt gecreëerd dat het enkel de exploitanten zijn die de verplichtingen die zijn opgelegd bij het decreet dat thans in ontwerpvorm voorligt en de uitvoeringsbesluiten ervan dienen na te leven, wat niet het geval is.

Artikel 5

18. Het valt af te raden om in regelgeving van het Vlaams Gewest formele regels die zijn opgenomen in de federale regelgeving van toepassing te verklaren. Die werkwijze kan erover onduidelijkheid doen ontstaan of latere wijzigingen aan die federale regelgeving ook van toepassing zullen zijn op de betrokken gewestregel waarin naar de federale regelgeving wordt verwezen. Bovendien wordt erdoor de draagwijdte van decretale regelgeving indirect bepaald door de federale wetgever, wat op gespannen voet staat met de bevoegdheidverdelende regels.

In plaats van te verwijzen naar artikel 2281 van het Burgerlijk Wetboek zoals in artikel 5, § 1, en tal van andere bepalingen ⁽²²⁾ gebeurt, dient beter in het ontwerp zelf te worden bepaald op welke wijze de erin bedoelde kennisgevingen dienen te gebeuren.

19. In artikel 5, § 2, 2°, dient volgens de gemachtigde ook de naam en het adres van de betrokken rechtspersoon te worden vermeld.

20. Met het *sub* artikel 5, § 2, 7°, bedoelde vereiste wordt volgens de gemachtigde eveneens bedoeld dat moet zijn voldaan aan de voorwaarden die worden opgelegd bij de uitvoeringsbesluiten van het erin vermelde artikel 4, § 1. Men schrijve derhalve "de voorwaarden bepaald bij of krachtens artikel 4, § 1".

⁽²²⁾ Zie de artikelen 5, § 4, eerste lid, 7, eerste en derde lid, 10, § 1, 11, 12, § 1, eerste lid, 13, §§ 1, 2, 3 en 5, 14, §§ 1 en 2, 15, § 1, eerste lid, 16, § 2, 17, 18, § 1, eerste lid, 20, derde en vierde lid, 21, § 2, eerste en tweede lid, en 22, § 4.

CE

43.609/3

Artikel 8

21. Het verdient aanbeveling om te preciseren welke verplichtingen en voorwaarden in artikel 8, eerste lid, worden beoogd, door te verwijzen naar de bepalingen waarin ze voorkomen.

Artikel 10

22. In artikel 10, § 2, 1°, moet ermee rekening worden gehouden dat de erin bedoelde exploitant een rechtspersoon kan zijn.

Artikel 12

23. Volgens de gemachtigde dient artikel 12 in die zin te worden aangevuld dat voorafgaand aan de erin bedoelde beslissing, het advies van het adviescomité bedoeld in artikel 15, § 4, wordt ingewonnen en dat bij een voornemen tot weigering van het toekennen van de vergunning aan de aanvrager de mogelijkheid zou worden verleend om gehoord te worden.

Artikel 15

24. Met betrekking tot het in artikel 15, § 4, bedoelde adviescomité wordt in de memorie van toelichting vooropgesteld dat de Vlaamse Regering kan opteren voor de oprichting van één adviescomité voor de gehele toeristische logiessector, dan wel voor de oprichting van een adviescomité per categorie of een aantal categorieën van logiezen, en dat aan de adviescomités ook waarnemers kunnen worden toegevoegd. Zulks dient in het ontwerp te worden gepreciseerd.

25. Krachtens artikel 15, § 4, tweede volzin, wordt het erin bedoelde adviescomité geraadpleegd over "de maatregelen ter uitvoering van dit decreet". Het is niet duidelijk welke de juiste draagwijdte van deze bepaling is. Meer bepaald is het niet duidelijk of het adviescomité over alle uitvoeringsbesluiten van het decreet dat thans in

.../...

ontwerpvorm voorligt, advies dient te verlenen, dan wel of dit enkel het geval is wanneer zulks uitdrukkelijk wordt bepaald in de betrokken delegatiebepaling. Hierover om verduidelijking gevraagd, gaf de gemachtigde de volgende toelichting:

"Met deze bepaling wordt beoogd zowel een (verplicht) advies in te winnen in het kader van de uitvoeringsbesluiten, maar ook de (ruimere) betrokkenheid/advisering van de sector te bereiken/garanderen over bijvoorbeeld:

- het promotiebeleid (van Toerisme Vlaanderen) inzake toeristisch logies
- een algemen[e] benadering van het handhavingsbeleid
- (toekomstige) labellering (los van het classificatieverhaal) van fietsvriendelijke logies, toegankelijke logies, kindvriendelijk logies, ...

We stellen dan ook voor om

- in het voorontwerp artikelsgewijs telkens de noodzakelijke adviesvraag AC in te schrijven voor de uitvoeringsbesluiten
- dit artikel (en de memorie van toelichting) te verduidelijken met bovenstaand(e) uitgangspunt(en)."

In ieder geval dient duidelijkheid te worden verschaft omtrent de vraag met betrekking tot welke uitvoeringsbesluiten het genoemde advies verplicht is.

Artikel 18

26. Met betrekking tot de in artikel 18 bedoelde beroepscommissie wordt in de memorie van toelichting vooropgesteld dat ofwel één beroepscommissie zal worden opgericht voor de gehele toeristische logiessector, dan wel een beroepscommissie per categorie van logiezen of een beroepscommissie voor een aantal categorieën van logiezen. Dat de Vlaamse Regering voor één van die mogelijkheden kan opteren, dient in het ontwerp te worden gepreciseerd.

Artikel 19

27. Volgens de gemachtigde geldt de in artikel 19, tweede lid, opgenomen regel ook ten aanzien van de personen bedoeld in de artikelen 20 en 21. Gelet hierop dient het tweede lid van artikel 19 in een afzonderlijk artikel te worden opgenomen, waarin nauwkeurig wordt bepaald wie de erin bedoelde bevoegdheid kan uitoefenen.

28. Nog met betrekking tot het huidige artikel 19, tweede lid, moet erop worden gewezen dat het recht op eerbiediging van de woning niet enkel wordt gewaarborgd bij artikel 15 van de Grondwet, maar ook bij artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en bij artikel 17 van het Internationaal Verdrag inzake burgerlijke en politieke rechten. Uit de rechtspraak van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens blijkt dat het begrip "woning" in de zin van artikel 8 van het EVRM ruim moet worden opgevat en dat het mede kan slaan op beroeps- en bedrijfslokalen ⁽²³⁾, zelfs wanneer het gaat om rechtspersonen ⁽²⁴⁾.

Bovendien heeft het Grondwettelijk Hof erop gewezen dat "het optreden van de onderzoeksrechter, onpartijdig en onafhankelijk magistraat, (...) een essentiële waarborg (lijkt) te zijn voor de inachtneming van de voorwaarden waaraan een aantasting van de onschendbaarheid van de woning is onderworpen, die is gewaarborgd bij artikel 15 van de Grondwet en artikel 8.1 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens" ⁽²⁵⁾. Uit deze vaststelling leidt het Hof af dat afwijkingen op die regel slechts uitzonderlijk kunnen zijn en dienen te worden verantwoord door redenen eigen aan de misdrijven waarop zij betrekking hebben ⁽²⁶⁾. Ook al heeft het Grondwettelijk Hof zich aldus uitgesproken in een strafrechtelijke context, uit de rechtspraak van dit Hof blijkt niettemin het belang dat het hecht aan het optreden van een onpartijdig en onafhankelijk magistraat bij huiszoekingen. Er is dan ook geen reden waarom die waarborg niet zou gelden voor huiszoekingen verricht in een niet strikt strafrechtelijke context. Gelet hierop dient het huidige artikel 19, tweede lid, te worden herbekeken.

⁽²³⁾ Zie, o.m., EHRM, 16 december 1992, Niemietz t. Duitsland, *Publ. Cour*, reeks A, vol. 251-B; EHRM, 25 februari 1993, Funke, Crémieux en Mialhe t. Frankrijk, *Publ. Cour*, reeks A, vol. 256-A, -B en -C; EHRM, 9 december 2004, Van Rossem t. België, nr. 41872/98. Zie ook D. YERNAULT, "Les pouvoirs d'investigation de l'administration face à la délinquance économique : les locaux professionnels et l'article 8 de la Convention européenne", *Rev. Trim. Dr. H.*, 1994, 117-135.

⁽²⁴⁾ EHRM, 16 april 2002, Société Colas Est et autres t. Frankrijk, nr. 37971/97, *Recueil*, 2002-III; EHRM, 16 oktober 2007, Wieser and Bicos Beteiligungen GmbH t. Oostenrijk, nr. 74336/01.

⁽²⁵⁾ Grondwettelijk Hof, nr. 140/98, 16 december 1998, B.1.

⁽²⁶⁾ Zelfde arrest, B.2.

29. De in artikel 19, tweede lid, gehanteerde begrippen "overdag" en "'s nachts" zijn te vaag. In de plaats daarvan dienen concrete uren te worden bepaald waarbinnen de bedoelde huiszoekingen kunnen plaatsvinden, waarbij naar een evenwicht dient te worden gestreefd tussen de rechten van de betrokken personen en de noodzaak van een efficiënt toezicht.

Artikel 20

30. Krachtens artikel 20, tweede lid, heeft het op regelmatige wijze ter kennis gebrachte "proces-verbaal" bewijskracht tot het tegendeel is bewezen.

Al wordt in het ontwerp niet langer voorzien in strafsancties en komen administratieve sancties, evenwel met een strafrechtelijk karakter, in de plaats daarvan, geldt *mutatis mutandis* hetgeen het Grondwettelijk Hof heeft geoordeeld omtrent het verlenen van een bijzondere bewijswaarde aan eigenlijke processen-verbaal. In tal van arresten heeft het Hof daaromtrent erop gewezen dat zulk een regel een uitzondering vormt op de algemene regel dat een proces-verbaal geldt als een loutere inlichting en derhalve ook op de regel van de vrije bewijslevering in strafzaken, waarbij de rechter, naar eigen overtuiging, de bewijswaarde beoordeelt van een bepaald element, zodat het verschil in behandeling dat eruit voortvloeit op een redelijke verantwoording dient te berusten en het de rechten van de overtreder niet op een onevenredige wijze mag beperken ⁽²⁷⁾.

Het verdient in dit verband aanbeveling de in de memorie van toelichting opgenomen verantwoording voor de bijzondere bewijskracht te expliciteren.

31. In de memorie van toelichting worden een aantal regels beschreven voor de berekening van de in artikel 20, derde lid, bedoelde termijn. Indien men beoogt eraan dwingende kracht toe te kennen, dienen deze regels in het ontwerp zelf te worden opgenomen.

⁽²⁷⁾ Zie o.m. Grondwettelijk Hof, nr. 40/2000, 6 april 2000, B.14.1 en Grondwettelijk Hof, nr. 16/2001, 14 februari 2001, B.12.1.

Artikel 21

32. Met betrekking tot de mogelijkheid, bedoeld in artikel 21, om de onmiddellijke stopzetting te bevelen van de exploitatie, met inbegrip van de mogelijkheid om te verzegelen en tot de "inbeslagname om het bevel tot stopzetting te kunnen toepassen", dient de decreetgever te oordelen of de rechterlijke toetsing *a posteriori*, afdoende is, dan wel of een voorafgaand rechterlijk optreden noodzakelijk is. Het beginsel is immers dat ook de overheid zich vooraf tot de rechter moet wenden om dwang uit te oefenen; het is slechts wanneer er zwaarwichtige redenen zijn dat kan worden afgeweken van dit beginsel.

Ook dient te worden beoordeeld of de maatregel dermate dringend is dat dient te worden afgezien van de hoorplicht. Zo niet, dient van die plicht uitdrukkelijk gewag te worden gemaakt en dient ze te worden georganiseerd, temeer daar uit de woorden "de onmiddellijke stopzetting" en uit het gegeven dat er wel uitdrukkelijk een hoorplicht wordt opgelegd naar aanleiding van de bekrachtiging door de bevoegde minister van die maatregel, zou kunnen worden afgeleid dat die plicht bij het opleggen zelf van de maatregel niet geldt.

Artikel 22

33. Luidens artikel 22, § 6, kan "Toerisme Vlaanderen of, in geval van beroep, de rechtbank van eerste aanleg, (...) bij verzachtende omstandigheden het bedrag van de opgelegde administratieve boete verminderen, zelfs tot onder het toepasselijke minimumbedrag".

Dat artikel 22, § 6, is onduidelijk geformuleerd aangezien de ontworpen regeling in die zin kan worden begrepen dat Toerisme Vlaanderen eerst een (eerste) bedrag bepaalt en vervolgens een tweede bedrag, dat rekening houdt met verzachtende omstandigheden.

In casu wordt in de memorie van toelichting weliswaar gesteld dat de regeling niet in die zin mag worden begrepen dat Toerisme Vlaanderen eerst een (eerste) bedrag bepaalt en vervolgens een tweede bedrag, dat rekening houdt met verzachtende

omstandigheden, maar zulks zou ook uitdrukkelijk in de tekst van artikel 22, § 6, dienen te worden bepaald.

Artikel 23

34. Krachtens artikel 23 machtigt de Vlaamse Regering (niet: zal de Vlaamse Regering bij besluit ... machtigen) de personeelsleden binnen haar diensten om de onbetwiste en opeisbare administratieve geldboetes, vermeld in dit decreet, en eventuele invorderingskosten op de betrokkenen te verhalen, met behoud van de toepassing van het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor de Vlaamse Gemeenschap en de instellingen die eronder ressorteren.

Het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor het Vlaamse Gewest en de instellingen die eronder ressorteren (en niet het gelijkaardige decreet met betrekking tot de Vlaamse Gemeenschap, zoals in het ontwerp vermeld, nu de inbreuken een gewestaangelegenheid betreffen - zie opmerking 3) bevat een regeling inzake de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen door de ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst in naam en voor rekening van de openbare instellingen die afhangen van het Vlaamse Gewest, op verzoek van de instelling en met het akkoord van de Vlaamse Regering. Het bevat ook een regeling inzake het dwangbevel dat door die ambtenaren kan worden uitgevaardigd.

Een gelijkaardige regeling is opgenomen in artikel 28 van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003, dat krachtens artikel 10, § 4, van het kaderdecreet ook van toepassing is voor intern verzelfstandigde agentschappen met rechtspersoonlijkheid, zoals Toerisme Vlaanderen.

Volgens de gemachtigde heeft de ontworpen bepaling vooral tot doel te beletten dat de opbrengst van de administratieve geldboetes naar Toerisme Vlaanderen gaat.

Men kan evenwel niet enerzijds de gelding van het decreet van 22 februari 1995 bevestigen en anderzijds een afwijkende regeling maken. Ofwel voert men een nieuwe bepaling in, die dan volledig moet zijn (en best onder vermelding dat die bepaling

.../...

afwijkt van het decreet van 22 februari 1995 en van artikel 28 van het kaderdecreet bestuurlijk beleid). Ofwel zoekt men aansluiting bij één van beide bestaande regelingen, maar bepaalt men op welke punten men daarvan afwijkt.

Artikel 29

35. In artikel 29, § 1, betekenen de woorden "ambtshalve vergund" volgens de gemachtigde niet dat per definitie een nieuwe vergunning wordt toegekend, wel dat er ambtshalve een vergunningsprocedure wordt gestart en wordt onderzocht of het thans vergunde logies aan de nieuwe vergunningsvoorwaarden voldoet.

Zulks dient uitdrukkelijk in de genoemde bepaling te worden opgenomen.

36. Met betrekking tot artikel 29, § 2, tweede lid, verklaarde de gemachtigde:

"het is uiteraard niet de bedoeling dat niet-vergunde logies (die reeds vergunningplichtig waren voor de inwerkingtreding van dit decreet) opeens een «respijftermijn» krijgen van 3 jaar.

Daarnaast is het ook moeilijk te verantwoorden dat nieuw (na de inwerkingtreding) opgerichte vergunningplichtige logies 3 jaar overgangstermijn krijgen.

Het is uiteraard wel de bedoeling dat reeds bestaande logies die vroeger niet-vergunningplichtig waren een overgangstermijn krijgen (van 3 jaar) om zich aan te passen aan de nieuwe normen.

Deze bepaling van het voorontwerp dient dan ook aangepast te worden."

Artikel 29, § 2, tweede lid, dient derhalve te worden herschreven.

Artikel 30

37. Krachtens artikel 30 is het, "met behoud van de toepassing van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en met behoud van de toepassing van artikel 4, § 1, 5°, (...) toegestaan om de hoofdverblijfplaats te hebben op een toeristisch logies van de categorie Openluchtrecreatief terrein voor personen die

CE

43.609/3

er al sinds 1 januari 2001 onafgebroken hun hoofdverblijfplaats hebben, evenals hun gezin, totdat aan hen een passende woning wordt aangeboden".

Met betrekking tot dit artikel verklaarde de gemachtigde dat het enkel de bedoeling is te waarborgen dat een exploitant een vergunning voor een openluchtrecreatief terrein overeenkomstig het ontwerp kan krijgen, zelfs al wonen er personen op het terrein die zich in het daarin omschreven geval bevinden.

De huidige redactie van artikel 30 stemt evenwel niet overeen met die bedoeling, en dient derhalve te worden herzien.

LM

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. SMETS,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN,	
	W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	H. COUSY,	assessoren van de
	J. VELAERS,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. R. THIELEMANS, eerste auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

J. SMETS

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewest- en gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° toerist: elke persoon die zich met het oog op vrijetijdsbesteding, ontspanning, persoonlijke ontwikkeling, beroepsuitoefening of zakelijk contact begeeft naar of verblijft in een andere dan zijn alledaagse leefomgeving;
- 2° toeristisch logies: elke inrichting die of elk terrein dat aan een of meer toeristen de mogelijkheid tot verblijf biedt voor een of meer nachten en wordt aangeboden aan de toeristische markt. Elk toeristisch logies wordt ingedeeld in een van de categorieën, vermeld in 8° tot en met 12°. De Vlaamse Regering kan de categorieën op basis van specifieke kenmerken en voorwaarden verder indelen in subcategorieën;
- 3° terrein voor openlucht recreatieve verblijven: het toeristische logies in centraal beheer waar op een terrein gekampeerd of verbleven wordt in

openlucht recreatieve verblijven of dat daarvoor bestemd of ingericht is;

- 4° aanbieden aan de toeristische markt: aanbieden van het toeristische logies in eender welke vorm, hetzij via bemiddeling, hetzij op zelfstandige basis;
- 5° exploitant: elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die een toeristisch logies als vermeld in 2° exploiteert of voor wiens rekening een toeristisch logies wordt geëxploiteerd;
- 6° vergunning: de vergunning, vermeld in artikel 3, §§1 en 4. De vergunning wordt onder de voorwaarden en volgens de procedure, bepaald in dit decreet, toegekend, gewijzigd, geweigerd, geschorst of ingetrokken door Toerisme Vlaanderen;
- 7° vergunninghouder: de exploitant die beschikt over een vergunning;
- 8° categorie Gastenkamer: een uitgeruste inrichting met een of meer afgescheiden en daartoe uitgeruste kamers of ruimtes die deel uitmaken van de persoonlijke en gebruikelijke eengezinswoning of aanpalende bijgebouwen ervan. De exploitant heeft zijn hoofdverblijfplaats in het toeristische logies. De ruimte waar de toerist het ontbijt en eventuele andere maaltijden wordt aangeboden, is niet toegankelijk voor derden en kan dus geen enkele vorm van restaurant of café inhouden;
- 9° categorie Hotel: een centraal beheerde uitgeruste inrichting met afgescheiden en daartoe uitgeruste kamers met ontbijtmogelijkheid en met dagelijks onderhoud van de kamers en de sanitaire voorzieningen. De exploitant of een van de personen die belast is met het dagelijkse of feitelijke bestuur van het toeristische logies, is permanent bereikbaar voor dienstverlening en de toeristen hebben geen toegang tot de lokalen waar het dagelijkse bestuur maaltijden bereidt;
- 10° categorie Openlucht recreatief terrein: een uitgerust en afgebakend terrein in centraal beheer waarop gekampeerd of verbleven wordt in openlucht recreatieve verblijven of dat daarvoor bestemd of ingericht is;
- 11° categorie Vakantielogies: een daartoe uitgeruste inrichting of een afgescheiden en daartoe uitgeruste ruimte die mogelijkheid tot verblijf biedt;

12° categorie Vakantiewoning: een uitgeruste woning of studio, of een uitgerust appartement, waarvoor een persoonlijk gebruiksrecht wordt verleend, met mogelijkheid voor de toerist om zelf maaltijden te bereiden.

Artikel 3

§1. Niemand mag zonder een voorafgaande, schriftelijke vergunning een toeristisch logies van een categorie als vermeld in artikel 2, 8° tot en met 11°, dat ligt in het Vlaamse Gewest, exploiteren.

§2. De verplichting, vermeld in §1, geldt niet voor:

1° een terrein voor openlucht recreatieve verblijven als vermeld in artikel 2, 3°, waarop gedurende maximaal 75 kalenderdagen per jaar wordt gekampeerd in het kader van een evenement of door georganiseerde groepen kampeerders die onder toezicht van een of meer begeleiders staan. De eigenaar of exploitant van het terrein brengt de burgemeester van de gemeente waar het terrein ligt, vooraf schriftelijk op de hoogte wanneer het terrein als dusdanig wordt gebruikt. De gemeente waar het terrein ligt, kan overeenkomstig artikel 135 van de Nieuwe Gemeentewet optreden indien onder meer de veiligheid en hygiëne op het terrein niet wordt gegarandeerd;

2° een toeristisch logies dat in het kader van het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van 'Toerisme voor Allen' als verblijf erkend is, voor zover het niet valt onder de bepalingen van artikel 2, 3°;

3° een bivakzone, voor zover die aangeduid is in een toegankelijkheidsregeling conform en ter uitvoering van het Bosdecreet van 13 juni 1990 of het decreet van 21 oktober 1997 op het natuurbehoud en het natuurlijk milieu;

4° een toeristisch logies van de categorie Vakantielogies, Gastenkamer en Hotel met ten hoogste twee kamers en voor ten hoogste acht toeristen, en een toeristisch logies van de categorie Openlucht recreatief terrein met ten hoogste twee plaatsen voor openlucht recreatieve verblijven en voor ten hoogste acht toeristen;

5° een inrichting die wordt gebruikt voor de werking van een door de gemeente of provincie erkend

jeugdwerkinitiatief en waarin wordt verbleven of waarnaast wordt gekampeerd gedurende maximaal 60 kalenderdagen per jaar door georganiseerde jeugdgroepen die onder toezicht van een of meer begeleiders staan. De eigenaar of exploitant van de inrichting brengt de burgemeester van de gemeente waar de inrichting ligt, vooraf schriftelijk op de hoogte wanneer de inrichting als dusdanig wordt gebruikt. De gemeente waar het terrein ligt, kan overeenkomstig artikel 135 van de Nieuwe Gemeentewet optreden indien onder meer de veiligheid en hygiëne op het terrein niet wordt gegarandeerd.

§3. Elk toeristisch logies van de categorie Vakantiewoning dat ligt in het Vlaamse Gewest, en elk toeristisch logies als vermeld in §2, 4°, die worden geëxploiteerd, moeten vooraf onder de voorwaarden en volgens de procedure, bepaald in dit decreet, aangemeld worden bij Toerisme Vlaanderen.

§4. Exploitanten van een toeristisch logies dat ligt in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, die wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap, en exploitanten van een toeristisch logies als vermeld in §3, kunnen eveneens een vergunning aanvragen.

Dat toeristische logies, vermeld in §3 dat beschikt over een vergunning, wordt als aangemeld beschouwd.

§5. Met behoud van de toepassing van §§1, 3 en 4, mag de exploitant van een toeristisch logies, zonder op basis van dit decreet als dusdanig te zijn vergund of aangemeld, zijn toeristisch logies niet aanbieden aan de toeristische markt op een wijze die de indruk zou geven dat het toeristische logies aangemeld of vergund is op grond van dit decreet.

§6. Met behoud van de toepassing van §§1 en 3, mag de exploitant van het toeristische logies dat ligt in het Vlaamse Gewest, zonder op basis van dit decreet als dusdanig te zijn vergund of aangemeld, zijn toeristisch logies niet aanbieden aan de toeristische markt als een benaming van een categorie als vermeld in artikel 2, 8° tot en met 12°, een subcategorie of als een benaming, afgeleide benaming, term, vertaling of schrijfwijze die voor verwarring zou kunnen zorgen.

De Vlaamse Regering bepaalt per categorie als vermeld in artikel 2, 8° tot en met 12°, en in voorkomend geval per subcategorie, de aanvullende benamingen die door de exploitant van het toeristische logies dat ligt in het Vlaamse Gewest, alleen gebruikt mogen

worden als het toeristische logies op basis van dit decreet als dusdanig vergund of aangemeld is.

§7. Als in eenzelfde exploitatie verschillende categorieën of subcategorieën van toeristisch logies door de exploitant worden aangeboden aan de toeristische markt als een benaming als vermeld in §6, dan maakt, met behoud van de toepassing van §§1, 3 en 4, elke afzonderlijke categorie of subcategorie het voorwerp uit van een afzonderlijke vergunning of aanmelding.

Als op een toeristisch logies van de categorie Openluchtrecreatief terrein een toeristisch logies los van het centrale beheer wordt geëxploiteerd, dan maakt dat toeristische logies, met behoud van de toepassing van §§1, 3 en 4, het voorwerp uit van een afzonderlijke vergunning of aanmelding.

Als binnen het gebouw waar een toeristisch logies van de categorie Hotel gelegen is, een toeristisch logies los van het centrale beheer wordt geëxploiteerd, dan maakt dat toeristische logies, met behoud van de toepassing van §§1, 3 en 4, het voorwerp uit van een afzonderlijke vergunning of aanmelding.

Artikel 4

Het toeristische logies of, in voorkomend geval, de exploitant of de personen die belast zijn met het dagelijkse of feitelijke bestuur van het toeristische logies, moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

- 1° het toeristische logies voldoet aan specifieke brandveiligheidsnormen die door de Vlaamse Regering, na advies van het adviescomité, vermeld in artikel 15, §4, worden bepaald per categorie als vermeld in artikel 2, 8° tot en met 12°, en in voorkomend geval per subcategorie. Toerisme Vlaanderen kan op elk moment een attest van brandveiligheid opvragen. Dat attest wordt afgegeven door de burgemeester van de gemeente waar het toeristische logies gelegen is of als de Vlaamse Regering dat zo bepaalt, door een andere door de Vlaamse Regering aangewezen dienst of instantie. De Vlaamse Regering bepaalt het model, de wijze van afgifte en de geldigheidsduur van het attest en de beroepsmogelijkheid tegen een beslissing tot weigering van een brandveiligheidsattest of tegen het uitblijven van een dergelijke beslissing;
- 2° de exploitant beschikt over een verzekering tot dekking van de burgerlijke aansprakelijkheid

voor alle schade, berokkend door hemzelf of zijn aangestelden;

- 3° de voor toeristen toegankelijke ruimtes van het toeristische logies bevinden zich in voldoende staat van hygiëne en onderhoud. Toerisme Vlaanderen kan over deze voorwaarde het advies inwinnen van de daartoe bevoegde overheidsinstantie;
- 4° het toeristische logies van de categorie Vakantie-logies, Gastenkamer, Hotel en Vakantiewoning beschikt over een van de volgende documenten:
 - a) een stedenbouwkundige vergunning waaruit blijkt dat het toeristische logies hoofdzakelijk vergund is, ook wat de functie of de eventuele wijziging van de hoofdfunctie naar verblijfsrecreatie betreft;
 - b) een stedenbouwkundig attest waaruit blijkt dat het toeristische logies in aanmerking komt voor een stedenbouwkundige vergunning, ook wat de functie of de eventuele wijziging van de hoofdfunctie naar verblijfsrecreatie betreft;
 - c) een stedenbouwkundig uittreksel waaruit blijkt dat het toeristische logies hoofdzakelijk vergund is of wordt geacht hoofdzakelijk vergund te zijn;
 - d) enig ander document waaruit blijkt dat het toeristische logies werd opgericht in overeenstemming met de wetgeving inzake de ruimtelijke ordening, ook wat de functie of de eventuele wijziging van de hoofdfunctie naar verblijfsrecreatie betreft;
 - e) een document waaruit blijkt dat voor het toeristische logies, ook wat de functie of de eventuele wijziging van de hoofdfunctie naar verblijfsrecreatie betreft, geen stedenbouwkundige vergunning vereist is.

Het toeristische logies van de categorie Openluchtrecreatief terrein beschikt over een attest waaruit blijkt dat de exploitatie ligt in een gebied waarvan de planologische bestemming de exploitatie en het gebruik van het terrein toelaat;

- 5° met behoud van de toepassing van de regelgeving inzake de ruimtelijke ordening, mogen alleen de exploitant, zijn echtgenote of samenwonende partner, zijn familie tot en met de derde graad

van verwantschap en de personen en hun gezin die werken in het kader van de exploitatie van het toeristische logies, hun hoofdverblijfplaats hebben of gedomicilieerd zijn op of in het toeristische logies;

6° het toeristische logies voldoet aan openings- en exploitatievoorwaarden die de Vlaamse Regering na advies van het adviescomité, vermeld in artikel 15, §4, per categorie, vermeld in artikel 2, 8° tot en met 12°, en in voorkomend geval per subcategorie, heeft bepaald en die betrekking hebben op de uitrusting, de hygiëne, het onderhoud en specifieke veiligheidsaspecten;

7° de exploitant of een van de personen die belast zijn met het dagelijkse of feitelijke bestuur van het toeristische logies, mag in België niet door een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke uitspraak veroordeeld zijn voor een van de misdrijven, vermeld in boek II, titel VII, hoofdstukken V, VI en VII, titel VIII, hoofdstukken I, IV, VI, en titel IX, hoofdstukken I en II, van het Strafwetboek, of in het buitenland veroordeeld zijn wegens een feit dat overeenstemt met de kwalificatie van een van die misdrijven, behalve als de veroordeling voorwaardelijk is en de betrokkene het voordeel van het uitstel niet heeft verloren of behalve wanneer de betrokkene genade heeft verkregen. Toerisme Vlaanderen kan op elk moment een bewijs van goed zedelijk gedrag, bestemd voor een openbaar bestuur opvragen, dat uitgereikt is op naam van de exploitant of, in voorkomend geval, van de persoon die belast is met het dagelijkse of feitelijke bestuur van het toeristische logies. Dat bewijs mag niet vroeger dan dertig dagen voor de datum van opvraging afgegeven zijn. Dat bewijs van goed zedelijk gedrag mag worden vervangen door eender welk document, uitgereikt door de ervoor bevoegde overheid van de staat van oorsprong of herkomst van de betrokkene waaruit blijkt dat aan de voorwaarden van goed zedelijk gedrag is voldaan als de betrokkene:

- a) hetzij onderdaan is van een lidstaat van de Europese Economische Ruimte;
- b) hetzij een staatloze is die bestendig in België verblijft of een onderdaan is van een staat die aan Belgen gelijkwaardige wederkerigheid toekent;

8° het toeristische logies wordt door de exploitant en de personen die belast zijn met het dagelijkse

of feitelijke bestuur van het toeristische logies, waarheids- en realiteitsgetrouw aan de toeristische markt aangeboden;

9° de exploitant of zijn gemachtigde verstrekt de statistische gegevens die de Vlaamse Regering na advies van het adviescomité, vermeld in artikel 15, §4, heeft bepaald, aan Toerisme Vlaanderen of aan een andere door de Vlaamse Regering aangewezen dienst of instantie;

10° de Vlaamse Regering bepaalt na advies van het adviescomité, vermeld in artikel 15, §4, de informatie die de exploitant en de personen die belast zijn met het dagelijkse of feitelijke bestuur van het toeristische logies, ter beschikking moet stellen van de toeristen en de wijze waarop die informatie ter beschikking moet worden gesteld.

HOOFDSTUK II

Procedure voor de aanmelding van het toeristische logies

Artikel 5

§1. De exploitant van het toeristische logies of zijn gemachtigde meldt het toeristische logies, vermeld in artikel 3, §3, aan bij Toerisme Vlaanderen met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert.

§2. Toerisme Vlaanderen stelt het formulier ter beschikking waarmee het toeristische logies moet worden aangemeld. Het formulier vermeldt minstens de volgende gegevens:

- 1° de voornamen, de achternaam, het beroep en het adres van de exploitant. Als de exploitant een rechtspersoon is, de naam en het adres van de rechtspersoon;
- 2° als de exploitant een rechtspersoon is, de voornamen en de achternaam van de natuurlijke persoon die belast is met het dagelijkse of feitelijke bestuur van het toeristische logies;
- 3° de ligging en een beschrijving van het toeristische logies. Indien het toeristische logies verplaatsbaar is, geeft de exploitant de plaatsen aan waarvoor hij reeds beschikt over overeenkomsten, concessies of vergunningen om het toeristische logies te

plaatsen en geeft hij aan op welke wijze hij zich voorneemt het toeristische logies te exploiteren;

- 4° in voorkomend geval, de benaming waaronder het toeristische logies wordt aangeboden aan de toeristische markt;
- 5° de indeling en de basiscapaciteit en de maximale capaciteit van het toeristische logies;
- 6° de eigendomssituatie van het toeristische logies;
- 7° een verklaring op erewoord van de exploitant dat het toeristische logies en de exploitant voldoen aan de voorwaarden, vermeld in of krachtens artikel 4;
- 8° de toestemming van de exploitant van het toeristische logies om het nuttig of nodig geoordeelde onderzoek, vermeld in artikel 19, en het toezicht en de controle, vermeld in artikelen 20 en 21, te laten verrichten door respectievelijk de vermelde personeelsleden van Toerisme Vlaanderen en de vermelde personen.

§3. Als het aanmeldingsformulier onvolledig is ingevuld, brengt Toerisme Vlaanderen binnen tien werkdagen na de ontvangst ervan de exploitant en in voorkomend geval zijn gemachtigde daarvan op de hoogte, met vermelding van de ontbrekende gegevens.

§4. Zodra het aanmeldingsformulier volledig ingevuld aan Toerisme Vlaanderen is bezorgd, krijgt de exploitant en in voorkomend geval zijn gemachtigde binnen tien werkdagen van Toerisme Vlaanderen een ontvangstmelding met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert, waardoor het toeristische logies als aangemeld wordt beschouwd in de zin van artikel 3, §3.

Op dezelfde datum als de datum van de ontvangstmelding neemt Toerisme Vlaanderen de aanmelding op in een register.

Artikel 6

Ter controle van de naleving van de voorwaarden, vermeld in of krachtens artikel 4, en van de verstrekte gegevens, vermeld in artikel 5, §2, kan Toerisme Vlaanderen op elk moment de nodige documenten, attesten en keuringsbewijzen opvragen.

Artikel 7

Alle wijzigingen van de gegevens, vermeld in artikel 5, §2, worden binnen dertig kalenderdagen nadat de wijziging zich heeft voorgedaan, door de exploitant of in voorkomend geval door zijn gemachtigde meegedeeld aan Toerisme Vlaanderen met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert.

Met behoud van de toepassing van het eerste lid en artikel 3, §4, meldt de overnemer bij overdracht van de exploitatie van het toeristische logies, vermeld in artikel 3, §3, binnen dertig kalenderdagen na de overname, het toeristische logies aan bij Toerisme Vlaanderen. De melding verloopt volgens de procedure, vermeld in artikel 5.

Met behoud van de toepassing van het eerste lid meldt de exploitant van het toeristische logies, vermeld in artikel 3, §3, waarvan de exploitatie wordt stopgezet, of in voorkomend geval zijn gemachtigde, die stopzetting onmiddellijk aan Toerisme Vlaanderen met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert.

HOOFDSTUK III

Voorwaarden en procedure tot toekenning, wijziging, weigering, schorsing of intrekking van de vergunning

AFDELING I

Algemene bepalingen

Artikel 8

Toerisme Vlaanderen kan de vergunning weigeren, schorsen of intrekken als een of meer verplichtingen of voorwaarden die overeenkomstig dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan zijn opgelegd, niet of niet meer worden nageleefd.

Onverminderd het bepaalde in artikel 4, 4°, vormen, voor het toeristische logies van de categorie Vakantielogies, Gastenkamer, Hotel en Vakantiewoning, de plannen van aanleg, de ruimtelijke uitvoeringsplannen en de stedenbouwkundige verordeningen op zich geen weigeringgrond voor de beoordeling van

aanvragen tot het verkrijgen van een vergunning conform artikel 3, §1. Deze bepaling geldt niet voor een toeristisch logies dat op een toeristisch logies van de categorie Openluchtrecreatief terrein, al dan niet los van het centrale beheer, wordt geëxploiteerd.

Met behoud van de toepassing van artikel 15, §3, en artikel 16, §1, vervalt de aanmelding van het toeristische logies, vermeld in artikel 3, §3, van rechtswege als Toerisme Vlaanderen de vergunningaanvraag of de vergunning voor het toeristische logies, vermeld in artikel 3, §3, weigert, schorst of intrekt.

Artikel 9

De Vlaamse Regering kan na advies van het adviescomité, vermeld in artikel 15, §4, per categorie, vermeld in artikel 2, 8° tot en met 12°, en in voorkomend geval per subcategorie, classificatienormen bepalen inzake het comfort dat aangeboden wordt aan de toeristen die er verblijven. In voorkomend geval moet het toeristische logies binnen de categorie of subcategorie ten minste beantwoorden aan de normen voor de laagste comfortclassificatie.

De exploitant van het toeristische logies dat vergund en geënclassificeerd is op grond van dit decreet, mag zijn toeristische logies niet aanbieden aan de toeristische markt met een andere comfortclassificatie of elk ander teken dat hiernaar verwijst, dan die hij heeft verkregen bij de toekenning van de vergunning.

De exploitant van een toeristische logies mag, zonder op basis van dit decreet als dusdanig te zijn vergund en geënclassificeerd, zijn toeristische logies niet aanbieden aan de toeristische markt op een wijze die de indruk zou geven dat het toeristische logies beschikt over een comfortclassificatie op grond van dit decreet.

AFDELING II

De procedure tot toekenning
of weigering van de vergunning

Artikel 10

§1. De exploitant van het toeristische logies of zijn gemachtigde vraagt een vergunning aan bij Toerisme

Vlaanderen met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert.

§2. Toerisme Vlaanderen stelt het formulier ter beschikking waarmee de aanvraag moet worden ingediend. Het aanvraagformulier vermeldt minstens de volgende gegevens:

- 1° de voornamen, de achternaam, het beroep en het adres van de exploitant. Als de exploitant een rechtspersoon is, de naam en het adres van de rechtspersoon;
- 2° als de exploitant een rechtspersoon is, de voornamen en de achternaam van de natuurlijke persoon die belast is met het dagelijkse of feitelijke bestuur van het toeristische logies;
- 3° de ligging en een beschrijving van het toeristische logies;
- 4° in voorkomend geval, de benaming waaronder het toeristische logies wordt aangeboden aan de toeristische markt;
- 5° de indeling en de basiscapaciteit en maximale capaciteit van het toeristische logies;
- 6° de categorie of subcategorie waarvoor een vergunning wordt aangevraagd;
- 7° de toestemming van de exploitant van het toeristische logies om het nuttig of nodig geoordeelde onderzoek, vermeld in artikel 19, en het toezicht en de controle, vermeld in artikelen 20 en 21, te laten verrichten door respectievelijk de vermelde personeelsleden van Toerisme Vlaanderen en de vermelde personen.

§3. Op straffe van onontvankelijkheid moeten de volgende documenten aan de aanvraag worden toegevoegd:

- 1° als de exploitant een rechtspersoon is, de statuten van de rechtspersoon en het bewijs van de aanstelling van de natuurlijke persoon die belast is met het dagelijkse of feitelijke bestuur van het toeristische logies;
- 2° een bewijs van verzekering als vermeld in artikel 4, 2°;

- 3° een attest waaruit blijkt dat het toeristische logies voldoet aan de voorwaarde, vermeld in artikel 4, 1°;
- 4° een plattegrond op schaal van het toeristische logies in viervoud, alsmede een uittreksel uit de kadastrale legger waarop de ligging van het toeristische logies is aangegeven. De Vlaamse Regering bepaalt per categorie de voorwaarden waaraan de plattegrond moet voldoen. Indien het toeristische logies verplaatsbaar is, geeft de exploitant de plaatsen aan waarvoor hij reeds beschikt over overeenkomsten, concessies of vergunningen om het toeristische logies te plaatsen en geeft hij aan op welke wijze hij zich voorneemt het toeristische logies te exploiteren;
- 5° een eigendomsattest of een huurovereenkomst als de exploitant niet de eigenaar is van het toeristische logies of een gedeelte van het toeristische logies;
- 6° een document als vermeld in artikel 4, 4°.

§4. Als de aanvraag onvolledig is, brengt Toerisme Vlaanderen binnen tien werkdagen na de ontvangst van de aanvraag de aanvrager daarvan op de hoogte, met vermelding van de ontbrekende documenten, en de gevolgen die dat heeft voor de termijn, vermeld in artikel 12, §1.

Onvolledige aanvragen die zestig kalenderdagen na een verzoek van Toerisme Vlaanderen tot aanvulling van de aanvraag niet zijn vervolledigd, vervallen van rechtswege en zonder enige kennisgeving. Toerisme Vlaanderen kan na gemotiveerde aanvraag een verlenging van de termijn toestaan.

Artikel 11

Zodra de vergunningaanvraag volledig is, krijgt de vergunningaanvrager binnen tien werkdagen van Toerisme Vlaanderen een ontvangstmelding met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert. Die ontvangstmelding vermeldt minstens de termijn, vermeld in artikel 12, §1, en de vermelding dat bij gebrek aan kennisgeving binnen de termijn, vermeld in artikel 12, §1, de vergunning wordt geacht te zijn toegekend in de aangevraagde categorie of subcategorie en, in voorkomend geval, voor de laagste comfortclassificatie.

Artikel 12

§1. Binnen dertig werkdagen na de datum van de ontvangstmelding, vermeld in artikel 11, brengt Toerisme Vlaanderen de exploitant en in voorkomend geval zijn gemachtigde op de hoogte van de beslissing tot toekenning of weigering van de vergunning met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert.

Een afschrift van de beslissing wordt binnen dezelfde termijn bezorgd aan de burgemeester van de gemeente waar het toeristische logies ligt.

§2. De vergunning vermeldt minstens de volgende gegevens:

- 1° het dossiernummer;
- 2° de identiteit van de vergunninghouder;
- 3° de ligging van het toeristische logies;
- 4° de benaming van het toeristische logies;
- 5° de categorie, en in voorkomend geval de subcategorie, waarbinnen het toeristische logies is vergund;
- 6° voor een toeristisch logies van de categorie Hotel, Gastenkamer of Openluchtrecreatief terrein, het aantal kamers of het aantal plaatsen voor openluchtrecreatieve verblijven van het toeristische logies;
- 7° voor een toeristisch logies van de categorie Vakantiewoning, de basiscapaciteit en de maximale capaciteit van het toeristische logies;
- 8° voor een toeristisch logies van de categorie Vakantielogies, het aantal kamers of de basiscapaciteit en de maximale capaciteit van het toeristische logies.

§3. De vergunning wordt toegekend aan de exploitant van het toeristische logies die voldoet aan de voorwaarden, vermeld in dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

§4. De vergunning geldt alleen voor het toeristische logies waarvoor ze is afgeleverd en voor de vergunninghouder aan wie ze is afgeleverd.

§5. In voorkomend geval verkrijgt het toeristische logies bij de toekenning van de vergunning een comfortclassificatie als vermeld in artikel 9.

§6. Bij gebrek aan kennisgeving binnen de termijn, vermeld in §1, wordt de vergunning geacht te zijn toegekend in de aangevraagde categorie of subcategorie en, in voorkomend geval, voor de laagste comfortclassificatie.

§7. Toerisme Vlaanderen bezorgt elk vergund toeristisch logies een herkenningsteken. Het herkenningsteken blijft eigendom van Toerisme Vlaanderen.

Het herkenningsteken, waarvan het model door de Vlaamse Regering wordt bepaald, verschilt naargelang van de categorie en subcategorie en, in voorkomend geval, naargelang van de eventuele comfortclassificatie.

Voor de categorie Vakantielogies, Gastenkamer, Hotel en Openlucht recreatief terrein wordt het herkenningsteken van buitenaf goed zichtbaar bij de hoofdingang van het toeristische logies aangebracht.

Voor de categorie Vakantiewoning wordt het herkenningsteken op zichtbare wijze bij de toegangsdeur van het toeristische logies aangebracht.

De vergunninghouder of in voorkomend geval zijn gemachtigde moet het herkenningsteken bij stopzetting van de exploitatie of op verzoek van Toerisme Vlaanderen binnen tien werkdagen terugbezorgen. Ontvreemding, verlies of vernietiging van het herkenningsteken moet worden aangegeven bij de lokale politie. De vergunninghouder of in voorkomend geval zijn gemachtigde ontvangt een nieuw herkenningsteken van Toerisme Vlaanderen als hij een bewijs kan leveren van de aangifte.

Niemand mag van het herkenningsteken of van andere tekeningen of tekens die naar een herkenningsteken verwijzen, gebruikmaken als hij niet beschikt over de vergunning die erop betrekking heeft.

§8. Ter uitvoering van artikel 5, §1, 1°, van het decreet van 19 maart 2004 tot oprichting van het intern zelfstandig agentschap met rechtspersoonlijkheid Toerisme Vlaanderen promoot Toerisme Vlaanderen alleen het vergunde toeristische logies dat beschikt over een comfortclassificatie als vermeld in artikel 9.

AFDELING III

De procedure tot wijziging van de vergunning

Artikel 13

§1. Alle wijzigingen van de toegekende vergunning, de vergunning van het toeristische logies in de categorie of subcategorie, of de personen, belast met het dagelijkse of feitelijke bestuur van het toeristische logies en alle wijzigingen die een invloed kunnen hebben op de verkregen comfortclassificatie, worden binnen dertig kalenderdagen nadat de wijziging zich heeft voorgedaan, meegedeeld aan Toerisme Vlaanderen door de vergunninghouder of in voorkomend geval door zijn gemachtigde, met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert.

Toerisme Vlaanderen deelt binnen vijftien werkdagen na de kennisname van de wijziging aan de vergunninghouder of in voorkomend geval aan zijn gemachtigde, met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert, mee welke documenten als vermeld in artikel 10, op straffe van schorsing of intrekking van de vergunning, binnen een door Toerisme Vlaanderen bepaalde termijn van minstens vijftien werkdagen opnieuw moeten worden ingediend en of de vergunningprocedure, vermeld in artikelen 10 tot en met 12, opnieuw gevolgd moet worden. Bij gebrek aan antwoord van Toerisme Vlaanderen binnen die termijn wordt de wijziging geacht te zijn toegekend.

§2. Toerisme Vlaanderen kan overtredingen van de verkregen comfortclassificatie vaststellen. Na voorafgaande ingebrekestelling met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert, kan Toerisme Vlaanderen het toeristische logies ambtshalve in een andere comfortclassificatie indelen. Toerisme Vlaanderen wint daarover het advies in van het adviescomité, vermeld in artikel 15, §4. De procedure waarborgt de rechten van verdediging, inzonderheid het recht om gehoord te worden door Toerisme Vlaanderen en het adviescomité.

§3. Toerisme Vlaanderen brengt de vergunninghouder en in voorkomend geval zijn gemachtigde met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als

dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert, op de hoogte van de beslissing tot wijziging van de vergunning, vermeld in §§1 en 2. Toerisme Vlaanderen bezorgt een afschrift van de beslissing tot wijziging van de vergunning aan de burgemeester van de gemeente waar het toeristische logies ligt.

§4. Met behoud van de toepassing van §1 en artikel 3, §§3 en 4, vraagt de overnemer bij overdracht van de exploitatie van het vergunde toeristische logies binnen dertig kalenderdagen na de overname, een vergunning aan bij Toerisme Vlaanderen. De overnemer vraagt de vergunning aan volgens de procedure, vermeld in artikelen 10 tot en met 12.

§5. Met behoud van de toepassing van §1 meldt de exploitant, of in voorkomend geval zijn gemachtigde, van het vergunde toeristische logies waarvan de exploitatie wordt stopgezet, die stopzetting onmiddellijk aan Toerisme Vlaanderen met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert.

AFDELING IV

De procedure tot schorsing of intrekking van de vergunning

Artikel 14

§1. De beslissing tot schorsing of intrekking van de vergunning wordt steeds voorafgegaan door een ingebrekestelling vanwege Toerisme Vlaanderen waarin de vergunninghouder en in voorkomend geval zijn gemachtigde ingelicht worden over de grond van de vooropgestelde schorsing of intrekking met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert.

§2. De vergunninghouder of in voorkomend geval zijn gemachtigde beschikt over een termijn van tien werkdagen vanaf de ontvangst van de ingebrekestelling, vermeld in §1, om zijn opmerkingen te bezorgen aan Toerisme Vlaanderen met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert.

De vergunninghouder of in voorkomend geval zijn gemachtigde kan binnen dezelfde termijn en in dezelfde vorm vragen om gehoord te worden door Toerisme Vlaanderen. De vergunninghouder of in voorkomend geval zijn gemachtigde wordt minstens

tien werkdagen voor de vastgestelde datum ingelicht over de hoorzitting met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert. Van de hoorzitting wordt een verslag gemaakt. De vergunninghouder of in voorkomend geval zijn gemachtigde kan zich laten bijstaan of vertegenwoordigen.

Artikel 15

§1. Binnen zestig kalenderdagen na de datum van de ontvangstmelding van de ingebrekestelling, vermeld in artikel 14, §1, brengt Toerisme Vlaanderen de vergunninghouder en in voorkomend geval zijn gemachtigde op de hoogte van zijn beslissing met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert.

In geval van schorsing of intrekking van de vergunning wordt een afschrift van de beslissing bezorgd aan de burgemeester van de gemeente waar het toeristische logies ligt.

§2. Bij gebrek aan kennisgeving binnen de termijn, vermeld in §1, wordt Toerisme Vlaanderen geacht af te zien van de schorsing of intrekking van de vergunning.

§3. De beslissing tot schorsing of intrekking van de vergunning is definitief de kalenderdag nadat de termijn verstreken is om het beroep, vermeld in artikel 16, in te stellen.

§4. De vergunning kan pas geschorst of ingetrokken worden nadat Toerisme Vlaanderen het advies heeft ingewonnen van een adviescomité. Die procedure waarborgt de rechten van verdediging, inzonderheid het recht om gehoord te worden.

De Vlaamse Regering bepaalt de samenstelling en werking van het adviescomité. De Vlaamse Regering kan een adviescomité oprichten voor alle categorieën van toeristisch logies, dan wel een adviescomité per categorie of een aantal categorieën van toeristische logies. De directe of indirecte betrokkenheid van concurrerende marktdeelnemers binnen het adviescomité wordt uitgesloten. Aan het adviescomité kunnen waarnemers worden toegevoegd.

Het adviescomité wordt tevens geraadpleegd over de maatregelen ter uitvoering van dit decreet en kan ook op eigen initiatief adviezen uitbrengen.

AFDELING V

De beroepsprocedure

Artikel 16

§1. Tegen de beslissing tot weigering, schorsing of intrekking van de vergunning of de verkregen comfortclassificatie, vermeld in artikelen 12, §5, en 13, §2, kan de vergunningaanvrager, de vergunninghouder of in voorkomend geval zijn gemachtigde een met redenen omkleed beroep aantekenen bij de Vlaamse minister, bevoegd voor het toerisme.

Het beroep tegen de beslissing tot schorsing of intrekking van de vergunning is opschortend, tenzij de beslissing gebaseerd is op artikel 4, 3° of 7°, of tenzij de beslissing wordt genomen omdat het toeristische logies niet of niet meer beschikt over een geldig attest als vermeld in artikel 4, 1°.

§2. Het beroep moet op straffe van verval binnen een termijn van vijftien werkdagen vanaf de ontvangst van de bestreden beslissing worden ingediend met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert.

Artikel 17

Binnen tien werkdagen na de ontvangst van het beroep krijgt de indiener van de minister een ontvangstmelding met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert. Die ontvangstmelding vermeldt minstens de termijn, vermeld in artikel 18, §1, en de vermelding dat bij gebrek aan kennisgeving binnen die termijn, het beroep wordt geacht te zijn ingewilligd.

Artikel 18

§1. Binnen een termijn van veertig werkdagen na de ontvangst van het beroep en na het advies van een beroepscommissie brengt de minister de vergunningaanvrager, de vergunninghouder en in voorkomend geval zijn gemachtigde, op de hoogte van zijn beslissing met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert. De minister kan in zijn beslissing ook afwijkingen toestaan op de openings- en

exploitatievoorwaarden, vermeld in artikel 4, 6°, en de classificatienormen, vermeld in artikel 9.

Bij gebrek aan kennisgeving binnen die termijn wordt het beroep geacht te zijn ingewilligd.

Een afschrift van de beslissing wordt bezorgd aan Toerisme Vlaanderen en aan de burgemeester van de gemeente waar het toeristische logies ligt.

§2. De Vlaamse Regering benoemt de leden en de plaatsvervangende leden van de beroepscommissie, vermeld in §1. De beroepscommissie is samengesteld uit deskundigen uit de toeristische sector die geen lid zijn van het adviescomité, vermeld in artikel 15, §4. De directe of indirecte betrokkenheid van concurrerende marktdeelnemers binnen de beroepscommissie wordt uitgesloten. Aan de beroepscommissie kunnen waarnemers worden toegevoegd.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere werking van de beroepscommissie. De procedure waarborgt de rechten van verdediging, inzonderheid het recht om gehoord te worden. De Vlaamse Regering kan een beroepscommissie oprichten voor alle categorieën van toeristisch logies, dan wel een beroepscommissie per categorie of een aantal categorieën van toeristische logies.

HOOFDSTUK IV

Controle en sancties

Artikel 19

De Vlaamse Regering wijst de personeelsleden van Toerisme Vlaanderen aan die gemachtigd zijn ter plaatse het nuttig of nodig geoordeelde onderzoek te verrichten. De personeelsleden verschillen van de personen, vermeld in artikelen 20 en 21.

Het onderzoek heeft plaats tussen vijf uur 's morgens en eenentwintig uur 's avonds en de aangewezen personeelsleden mogen alle plaatsen onderzoeken die relevant zijn in het kader van de exploitatie van het toeristische logies. Het onderzoek kan plaatsvinden voor vijf uur 's morgens en na eenentwintig uur 's avonds voor de voorwaarden en normen die alleen dan gecontroleerd kunnen worden. Het onderzoek vindt plaats zonder de exploitatie van het toeristische logies te hinderen of de gasten te storen.

De aangewezen personeelsleden tonen desgevraagd tijdens het onderzoek hun legitimatiekaart, waarvan de vorm en inhoud door de Vlaamse Regering wordt bepaald.

Artikel 20

Met behoud van de bevoegdheden van de agenten van de federale en de lokale politie wijst de Vlaamse Regering de personen aan die gemachtigd zijn toezicht en controle uit te oefenen op de naleving van de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan. Ze worden ermee belast de overtredingen van dit decreet op te sporen en door middel van proces-verbaal vast te stellen.

Bij de uitoefening van hun ambt kunnen de aangewezen personen de bijstand van de lokale en federale politie vorderen. De aangewezen personen mogen bij de uitoefening van hun ambt altijd, zonder voorafgaande toestemming, elke plaats vrij betreden. Tot de bewoonde lokalen hebben ze echter alleen toegang als ze aan een van de volgende voorwaarden voldoen:

- 1° ze hebben de voorafgaande en schriftelijke toestemming gekregen van de bewoner;
- 2° ze werden er vooraf schriftelijk toe gemachtigd door de rechter in de politierechtbank. In dat geval hebben de aangewezen personen alleen toegang tussen vijf uur 's morgens en eenentwintig uur 's avonds.

De aangewezen personen maken zich bij de uitoefening van hun ambt kenbaar door middel van een legitimatiekaart, waarvan de vorm en inhoud door de Vlaamse Regering wordt bepaald.

Het opgestelde en betekende proces-verbaal heeft bewijskracht tot het tegendeel is bewezen.

Een afschrift van het proces-verbaal wordt, op straffe van het verlies van de aan de akte toekomende bijzondere bewijskracht, met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert, bezorgd aan de overtreder en in voorkomend geval aan zijn gemachtigde, en aan de eigenaar van het toeristische logies, binnen een termijn van vijftien kalenderdagen. Die termijn vangt aan de eerste kalenderdag nadat het proces-verbaal is opgesteld.

Een afschrift van het proces-verbaal wordt binnen dezelfde termijn met een aangetekende brief, per fax

of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert, bezorgd aan Toerisme Vlaanderen en aan de burgemeester van de gemeente waar het toeristische logies ligt.

De Vlaamse Regering kan de regels over de inhoud van het proces-verbaal nader bepalen.

Artikel 21

§1. De agenten van de federale en de lokale politie, en de personen die door de Vlaamse Regering zijn gemachtigd om toezicht en controle uit te oefenen op de naleving van de bepalingen van dit decreet, kunnen na voorafgaande schriftelijke ingebrekestelling en nadat de betrokkene of in voorkomend geval zijn gemachtigde het recht werd geboden om gehoord te worden, ter plaatse de onmiddellijke stopzetting bevelen van de exploitatie van:

- 1° met behoud van de toepassing van artikel 3, §3, het toeristische logies van een categorie als vermeld in artikel 2, 8° tot en met 11°, dat ligt in het Vlaamse Gewest en dat wordt geëxploiteerd zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning;
- 2° met behoud van de toepassing van artikel 3, §4, het toeristische logies, vermeld in artikel 3, §3, dat ligt in het Vlaamse Gewest en dat wordt geëxploiteerd zonder voorafgaande aanmelding als vermeld in artikel 3, §3;
- 3° het aangemelde toeristische logies, vermeld in artikel 3, §3, dat wordt geëxploiteerd en dat niet of niet meer voldoet aan de voorwaarden, vermeld in of krachtens artikel 4, of waarvan de exploitant of in voorkomend geval zijn gemachtigde de verplichting, vermeld in artikel 6, niet naleeft.

De personen, vermeld in het eerste lid, zijn ertoe gemachtigd om alle maatregelen te nemen, met inbegrip van verzegeling en inbeslagname van materiaal en materieel, om het bevel tot stopzetting te kunnen toepassen.

Bij het bevel tot stopzetting zijn artikel 20, tweede en derde lid, ook van toepassing.

De stopzetting wordt opgelegd door middel van een schriftelijk bevel tot onmiddellijke stopzetting van de exploitatie.

Als ze niemand ter plaatse aantreffen, brengen ze het voormelde bevel op een zichtbare plaats aan.

§2. De vaststellingen tot stopzetting van de exploitatie worden vastgelegd in een proces-verbaal dat conform artikel 20 wordt opgesteld. Een afschrift van dat proces-verbaal wordt bezorgd aan de Vlaamse minister, bevoegd voor het toerisme, met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert.

Op straffe van verval moet de Vlaamse minister, bevoegd voor het toerisme, het bevel tot stopzetting van de exploitatie bekrachtigen binnen een termijn van vijftien kalenderdagen na de ontvangst van het proces-verbaal door de minister en nadat de betrokkene of in voorkomend geval zijn gemachtigde het recht werd geboden om gehoord te worden. Die bekrachtiging wordt binnen vijf werkdagen verzonden naar de personen, vermeld in artikel 20, met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert.

In geval van betwisting kan met een procedure, zoals in kort geding, de opheffing van de maatregel gevorderd worden. De vordering wordt gebracht voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg in wiens rechtsgebied het toeristische logies ligt. Deel IV, boek II, titel VI, van het Gerechtelijk Wetboek is van toepassing op de inleiding en de behandeling van de vordering.

Artikel 22

§1. Een administratieve geldboete van 250 euro tot 25.000 euro kan worden opgelegd aan de exploitant van:

- 1° met behoud van de toepassing van artikel 3, §3, het toeristische logies van een categorie als vermeld in artikel 2, 8° tot en met 11°, dat ligt in het Vlaamse Gewest en dat wordt geëxploiteerd zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning;
- 2° met behoud van de toepassing van artikel 3, §4, het toeristische logies, vermeld in artikel 3, §3, dat ligt in het Vlaamse Gewest en dat wordt geëxploiteerd zonder voorafgaande aanmelding als vermeld in artikel 3, §3;
- 3° het aangemelde toeristische logies, vermeld in artikel 3, §3, dat wordt geëxploiteerd en dat niet of niet meer voldoet aan de voorwaarden, vermeld in of krachtens artikel 4, of waarvan de exploi-

tant of in voorkomend geval zijn gemachtigde de verplichting, vermeld in artikel 6, niet naleeft;

4° het toeristische logies dat wederrechtelijk houder is van het herkenningsteken, vermeld in artikel 12, §7, die wederrechtelijk de indruk geeft dat zijn toeristisch logies aangemeld of vergund is op grond van dit decreet als vermeld in artikel 3, §5, of dat wederrechtelijk gebruikmaakt van een comfortclassificatie als vermeld in artikel 9;

5° het toeristische logies dat ligt in het Vlaamse Gewest en dat wederrechtelijk gebruikmaakt van een benaming als vermeld in artikel 3, §6.

§2. Toerisme Vlaanderen beschikt over een termijn van zes maanden, te rekenen vanaf de dag van de ontvangst van het proces-verbaal, vermeld in artikel 20, om een administratieve geldboete op te leggen.

§3. Toerisme Vlaanderen neemt de beslissing nadat de betrokkene of in voorkomend geval zijn gemachtigde het recht werd geboden om gehoord te worden. Als een administratieve geldboete wordt opgelegd, vermeldt de beslissing het bedrag, de wijze waarop en de termijn waarbinnen die moet worden betaald.

§4. De betrokkene en in voorkomend geval zijn gemachtigde worden van de beslissing, vermeld in §3, op de hoogte gebracht met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert. De kennisgeving vermeldt de wijze waarop en de termijn waarbinnen beroep ingesteld kan worden.

§5. In geval van betwisting van de beslissing, vermeld in §3, moet op straffe van verval binnen een termijn van twee maanden vanaf de ontvangst van de kennisgeving, vermeld in §4, door middel van de indiening van een verzoekschrift beroep aangetekend worden bij de rechtbank van eerste aanleg in wiens rechtsgebied het toeristische logies ligt. Titel Vbis van boek II van het vierde deel van het Gerechtelijk Wetboek is van overeenkomstige toepassing. Dat beroep schorst de uitvoering van de beslissing.

§6. Toerisme Vlaanderen, bij het opleggen van de geldboete als vermeld in §3, of de rechtbank van eerste aanleg, in geval van beroep, kan bij verzachtende omstandigheden het bedrag van de opgelegde administratieve boete verminderen, zelfs tot onder het toepasselijke minimumbedrag.

§7. Als verscheidene overtredingen die de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde bijzonder opzet, gelijktijdig worden voorgelegd aan Toerisme Vlaanderen of aan de rechtbanken van eerste aanleg, worden de bedragen van de administratieve geldboeten samengevoegd, zonder dat de som ervan evenwel meer dan 250.000 euro mag bedragen.

Als Toerisme Vlaanderen of de rechtbank van eerste aanleg vaststelt dat overtredingen die al het voorwerp waren van een in kracht van gewijsde getreden beslissing en andere feiten die erbij aanhangig zijn en die, in de veronderstelling dat ze bewezen zouden zijn, aan die beslissing voorafgaan en samen met de eerste overtredingen de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde bijzonder opzet, wordt bij de straftoemeting rekening gehouden met de al opgelegde sancties. Als die voor een juiste bestraffing van al die overtredingen voldoende lijken, spreekt Toerisme Vlaanderen of de rechtbank van eerste aanleg zich uit over de schuldvraag en verwijst in de beslissing naar de al opgelegde sancties.

§8. Als binnen vijf jaar, te rekenen vanaf de datum van het proces-verbaal, een nieuwe overtreding wordt vastgesteld, worden de bedragen, vermeld in §§1 en 7, verdubbeld.

§9. De Vlaamse Regering bepaalt de termijn en de andere regels voor de betaling van de administratieve geldboete nader.

Artikel 23

§1. De Vlaamse Regering wijst de personeelsleden binnen haar diensten aan die ermee belast worden om de onbetwiste en opeisbare administratieve geldboetes, vermeld in dit decreet, en eventuele invorderingskosten op de betrokkenen te verhalen.

De personeelsleden, vermeld in het eerste lid, zijn ertoe gemachtigd om een dwangbevel uit te vaardigen.

Het dwangbevel wordt geïmplementeerd en uitvoerbaar verklaard door de personeelsleden die de Vlaamse Regering binnen haar diensten heeft aangewezen en wordt betekend bij exploitatie van een gerechtsdeurwaarder.

§2. De personeelsleden, vermeld in §1, eerste lid, zijn ertoe gemachtigd om aan de schuldenaars van onbetwiste en opeisbare administratieve geldboetes die

bijzondere omstandigheden kunnen bewijzen, uitstel van betaling toe te staan en gedeeltelijke betalingen eerst op het kapitaal aan te rekenen.

De personeelsleden, vermeld in §1, derde lid, kunnen gehele of gedeeltelijke kwijtschelding van de schuld in interesten verlenen wanneer de schuldenaar kennelijk onvermogen is.

In de gevallen waarin de toestand van de schuldenaar te goeder trouw dat wettigt, kan de Vlaamse Regering met hem dadingen aangaan.

HOOFDSTUK V

Ter beschikking stellen van informatie door Toerisme Vlaanderen

Artikel 24

Toerisme Vlaanderen zorgt ervoor dat de volgende informatie actueel, duidelijk en ondubbelzinnig voor iedereen beschikbaar is, onder meer van op afstand en met elektronische middelen:

- 1° de eisen die gelden voor wie in het Vlaamse Gewest een toeristisch logies wenst te exploiteren, meer bepaald de eisen inzake de procedures en formaliteiten en de wijze waarop die eisen doorgaans worden uitgelegd en toegepast;
- 2° informatie over de eisen die in andere regio's of lidstaten gelden inzake de toegang en de uitoefening van de toeristische logiesexploitatie;
- 3° de gegevens van alle bevoegde instanties, waaronder die welke bevoegd zijn op het gebied van de uitoefening van de toeristische logiesexploitatie, zodat rechtstreeks contact met hen kan worden opgenomen;
- 4° de middelen en voorwaarden om toegang te krijgen tot openbare registers en databanken met gegevens over het vergunde en aangemelde toeristische logies;
- 5° de rechtsmiddelen die algemeen voorhanden zijn bij geschillen tussen de bevoegde instanties en de vergunninghouder, de exploitant van het aangemelde toeristische logies of de afnemer, tussen die vergunninghouder of exploitant van het aange-

melde toeristische logies en een afnemer of tussen vergunninghouders of exploitanten van aangemeld toeristisch logies onderling;

6° de gegevens van de andere verenigingen of organisaties dan Toerisme Vlaanderen, waarbij vergunninghouders, exploitanten van aangemeld toeristisch logies of afnemers praktische bijstand kunnen krijgen;

7° een lijst en de gegevens van de vergunde en aangemelde toeristische logies;

8° het formulier waarmee de vergunningaanvraag voor of de aanmelding van het toeristische logies moet worden ingediend.

HOOFDSTUK VI

De bevoegdheden van de Vlaamse Regering

Artikel 25

De Vlaamse Regering bepaalt na advies van het adviescomité, vermeld in artikel 15, §4, de voorwaarden tot toekenning of weigering van premies voor het moderniseren en uitbreiden van bestaand toeristisch logies, en het bouwen of aanleggen van nieuw toeristisch logies.

HOOFDSTUK VII

Wijzigingsbepalingen

Artikel 26

In artikel 99, §1, zesde lid, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening worden de woorden “kampeerterrein in de zin van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven” vervangen door de woorden “aangemeld of vergund toeristisch logies van de categorie Openluchtrecreatief terrein in de zin van het decreet van [...] betreffende het toeristische logies”.

Artikel 27

In artikel 2 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van ‘Toerisme voor Allen’ wordt 2° vervangen door wat volgt:

“2° ieder terrein voor openluchtrecreatieve verblijven als vermeld in artikel 2, 3°, van het decreet van [...] betreffende het toeristische logies.”.

Artikel 28

In artikel 6 van hetzelfde decreet wordt §2 vervangen door wat volgt:

“§2. Terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven als vermeld in artikel 2, 2°, komen alleen in aanmerking voor een erkenning als ze beschikken over een aanmelding of vergunning op basis van het decreet van [...] betreffende het toeristische logies.”.

HOOFDSTUK VIII

Slotbepalingen

Artikel 29

De volgende regelingen worden opgeheven:

1° het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstreckende bedrijven, gewijzigd bij de decreten van 21 december 1994, 7 juli 1998, 18 mei 1999, 18 juli 2003 en 19 maart 2004;

2° het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven, gewijzigd bij de decreten van 21 december 1994, 7 juli 1998, 13 april 1999, 19 maart 2004 en 7 mei 2004.

Artikel 30

§1. Logiesverstreckende bedrijven, vergund op grond van het decreet van 20 maart 1984 houdende het sta-

tuut van de logiesverstrekkende bedrijven, en terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven, vergund op grond van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven, die voldoen aan de voorwaarden, vermeld in of krachtens artikelen 4 en 9, worden binnen twee jaren na de inwerkingtreding van dit decreet door Toerisme Vlaanderen vergund als een categorie als vermeld in artikel 2, 8° tot en met 12°. Toerisme Vlaanderen start ambtshalve deze vergunningsprocedure.

Toerisme Vlaanderen kan de vergunning weigeren als het toeristische logies niet voldoet aan de voorwaarden. Bij de indeling van het toeristische logies in een van de categorieën hanteert Toerisme Vlaanderen de voorwaarden, vermeld in artikel 2, 8° tot en met 12°, de openings- en exploitatievoorwaarden, vermeld in artikel 4, 6°, en in voorkomend geval de classificatienormen, vermeld in artikel 9.

De exploitanten van de vergunde logiesverstrekkende bedrijven en terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven, vermeld in het eerste lid, die gelegen zijn in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, worden door Toerisme Vlaanderen verzocht te kennen te geven of zij een vergunning willen verkrijgen op grond van dit decreet.

De exploitant kan tegen die beslissing, vermeld in het eerste lid, een met redenen omkleed beroep aantekenen onder de voorwaarden en volgens de procedure, vermeld in artikelen 16 tot en met 18.

§2. Met behoud van de toepassing van artikel 3, §4, moet het toeristische logies, vermeld in artikel 3, §3, dat niet vergund en niet vergunningplichtig was op grond van het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven en het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven, binnen een jaar na de inwerkingtreding van dit decreet onder de voorwaarden en volgens de procedure, vermeld in dit decreet, aangemeld zijn bij Toerisme Vlaanderen.

Met behoud van de toepassing van artikel 3, §3, moet elk toeristisch logies van een categorie als vermeld in artikel 2, 8° tot en met 11°, gelegen in het Vlaamse Gewest, dat wordt geëxploiteerd en dat niet vergund en niet vergunningplichtig was op grond van het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven en het decreet van

3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven, binnen drie jaar na de inwerkingtreding van dit decreet, beschikken over een vergunning.

Artikel 31

Met behoud van de toepassing van artikel 4, 5°, is het toegestaan om de hoofdverblijfplaats te hebben op een toeristisch logies van de categorie Openluchtrecreatief terrein voor personen die er al sinds 1 januari 2001 onafgebroken hun hoofdverblijfplaats hebben, alsook hun gezin, totdat aan hen een passende woning wordt aangeboden.

Artikel 32

De Vlaamse Regering bepaalt de datum waarop dit decreet in werking treedt.

Brussel, 1 februari 2008.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken,
Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS

BIJLAGE

bij de memorie van toelichting:

REGULERINGSIMPACTANALYSE

v20080125

Reguleringsimpactanalyse voor het voorontwerp van decreet betreffende het toeristische logies

1 Titel

Het voorontwerp van decreet betreffende het toeristische logies.

Dit decreet zet de bepalingen om van richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt.

De reguleringsimpactanalyse (RIA) die samen met het voorontwerp van decreet bij de principiële goedkeuring ervan werd voorgelegd aan de Vlaamse Regering (VR/2007/2007/DOC.0843) werd aangepast naar aanleiding van de voornoemde principiële goedkeuring van het voorontwerp (VR/2007/2007/DOC.0843BIS) en het advies van de Raad van State hierover.

De voorliggende reguleringsimpactanalyse is het resultaat van deze aanpassingen.

2 Aanleiding en doel

2.1 Aanleiding

2.1.1. De huidige toeristische logiesregulering

Op vandaag beschikken alleen de hotel- en de kampeersector (incl. de vakantieparken) over een (eigen) door de wetgever bepaalde exploitatiereglementering en -classificatie. Zowel het hotel- als het kampeerdecreet werden destijds (respectievelijk in 1984 en in 1993) door de decreetgever genomen vanuit een gemeenschapsbevoegdheid.

Beide decreten beogen een minimale kwaliteitsgarantie voor de betreffende toeristische logiessector en een betrouwbare communicatie over het aan de toerist aangeboden comfort. Vergunde "campings", hotels en vakantieparken verkrijgen een herkenningsteken (dat kan beschouwd worden als een kwaliteitslabel).

Onder minimale kwaliteitsgarantie worden in de huidige 2 decreten onder meer normen inzake specifieke veiligheidsaspecten (brandveiligheid), onderhoud en hygiëne, moraliteit van de uitbater, ruimtelijke ordening en specifieke uitrusting (specifieke uitbatingsvoorwaarden) beschouwd. Deze normen die binnen de huidige 2 decreten worden "gecontroleerd" om de minimale kwaliteit van het logies voor de toerist te garanderen, worden niet (specifiek) gecontroleerd door een andere overheidsinstantie (zie nader - punt 2.2 Doelstelling).

Voor andere categorieën van (commercieel-toeristische) logiesverstrekkers (bijvoorbeeld gastenkamers, vakantiewoningen, etc.) is er momenteel geen vergelijkbare vergunningplicht en

classificatie, met uitzondering van een aantal gemeentelijke reglementeringen en de labeling die door diverse sectoriele of commerciële organisaties wordt toegekend.

Gelet op de opmars van het kleinschalige logies de laatste jaren, heeft dit tekort mogelijk een negatieve impact op de beoogde kwaliteitsbescherming van de toerist. De consument (de toerist) krijgt voor de (commerciële) logiesverstreckende bedrijven die niet onder het toepassingsgebied van de twee huidige logiesdecreten vallen, mogelijk niet dezelfde kwaliteitsgarantie. In ieder geval wordt de consument niet via een door de overheid toegekend kwaliteitslabel (herkenningsschild) ingelicht en verzekerd van de aanwezige kwaliteit.

Met het toenemende belang van het toerisme (voor cijfergegevens zie punt 4.1.) is dit echter niet zonder gevaar.

Meer en meer duiken er namelijk signalen op van een gebrekkige kwaliteit van sommige (op vandaag niet-geregelde) toeristische logies. Binnen de sector van de vakantiewoningen wordt bijvoorbeeld de laatste jaren de gebrekkige kwaliteit van sommige (individuele) huurvakantiewoningen in appartementsgebouwen en studio's wat voorzieningen en oppervlakte betreft, aan de kaak gesteld. Gebreken die vaak het gevolg zijn van het verouderingsproces van het logies dat werd ontwikkeld in de periode na de Tweede Wereldoorlog. Daarenboven wijzen studies uit dat een vakantiewoning of een appartement gemiddeld slechts tien jaar in dezelfde eigendom blijft en daarna weer wordt overgedragen, wat eveneens niet aanzet tot grote structurele verbeteringen. Daarnaast zijn de huidige niet-geregelde logiessectoren (inclusief de sector van de gastenkamers) zelf vragende partij voor een transparante en uniforme regelgeving, dit om de malafide logiesaanbieders binnen hun respectievelijke (deel)sector(en) tegen te gaan.

Bovenstaande signalen doen minstens de waarschijnlijkheid vermoeden van inbreuken op de consumentenbescherming.

Voor de consument is het daarbij vaak niet duidelijk welke deelsectoren nu wel en welke niet onder een vergunningplicht vallen.

Onmiskenbaar kan het vertrouwen in de sector ernstig geschokt worden door de handelingen van onbekwame, insolvente of oneerlijke actoren. Het diskrediet waarin dergelijke handelingen de ganse logiessector kunnen brengen zal niet alleen de bonafide logiesaanbieders, doch ook de expansie van de toeristische sector in zijn geheel, ernstig kunnen benadelen.

Op het gebied van promotie worden daarenboven zowel vergunningplichtige als niet-vergunningplichtige logiesverstreckende aanbieders door de overheden en haar aanverwante instellingen gepromoot.

De consument (de toerist) wordt hierdoor dus mogelijk naar een product geleid waarvan er onvoldoende zekerheid bestaat over de aangeboden kwaliteit (en met minstens een vermoeden van inbreuken op de consumentenbescherming).

Deze toestand werkt minstens oneerlijke concurrentie tussen de verschillende logiesaanbieders (en deelsectoren) in de hand.

Een overkoepelende, eenvormige regeling voor alle (commercieel-)toeristisch logies dringt zich op.

Een algemene evaluatie leert ons vandaag dat beide huidige logiesdecreten (zowel het *hotel-* als het *kampeerdecreet*) tot uitstekende resultaten hebben geleid.

Het hoteldecreet zorgde voor een kwaliteitsverbetering van het Vlaamse hotelaanbod en een sanering binnen de sector en heeft bovendien de verdienste dat het de aanleiding was tot een wettelijke regeling op het gebied van specifieke brandveiligheid (goedgekeurd in 1988). Bij het opstellen van het huidige hoteldecreet (in 1984) wilde de decreetgever vooral een eerste algemeen kader scheppen voor alle "economisch-toeristische" bedrijven die logies verstrekken.

Bedoeling van het huidige hoteldecreet (ten tijde de goedkeuring ervan) was om de tendens waarbij een steeds groter aantal hotels zich onttrokken aan de "hotelwet" van 19 februari 1963, in te dijen: steeds meer logiesverstreckende bedrijven onttrokken zich aan de vigerende reglementering (hotelwet van 1963) door andere benamingen te gebruiken dan deze die bij wet werden beschermd (en waardoor bij gebruik van één van deze benamingen het logies onder het toepassingsgebied van de wet kwam te vallen).

Door zich buiten de wet (van 1963) te stellen ontstond niet alleen een parallel circuit van logementverschaffing, maar werden daarenboven de normen inzake brandveiligheid en hygiëne met de voeten getreden. Eveneens werd vastgesteld dat de door de fiscale, sociale en economische wetgeving opgelegde verplichtingen door diezelfde meestal niet werden nageleefd.

Tot de goedkeuring van het huidige hoteldecreet bepaalde het koninklijk besluit van 17 juli 1964 betreffende het statuut van de hotelinrichtingen alleen dat de gehele logiesinrichting moest voldoen aan vereisten van hygiëne en veiligheid, echter zonder te bepalen wie er verantwoordelijk voor was, en welke deze voorwaarden waren. Een onderzoek (destijds) naar de (brand)veiligheid van de hotels gaf als resultaat dat het merendeel van de inrichtingen niet voldeden aan de minimale veiligheidsvereisten. Deze studie gaf dan ook aanleiding tot een (eerste) wettelijke regeling op het gebied van specifieke (hotel)brandveiligheid (goedgekeurd in 1988).

Door bovenstaande redenen werd het steeds moeilijker met de (destijds) beschikbare hotelcapaciteit en – kwaliteit in het buitenland de nodige promotionele activiteiten te ontwikkelen. Ter bescherming van de consument en ter vrijwaring van de normale expansie van de (hotel)sector, besloot de Vlaamse Raad derhalve een nieuwe, geactualiseerde logiesregelgeving goed te keuren. (bron: *Parl. St. Vl. R.* 1983-84, nr 223/1)

Doordat de wetgever reeds in de jaren '80 de intentie had een eerste algemeen kader te scheppen voor alle "economisch-toeristische" logiesbedrijven, bevat het huidige hoteldecreet dan ook een ruimvattende definitie van 'logiesverstrekkend bedrijf'. Bij de uitvoering van het decreet is echter prioritair de nadruk gelegd op de sanering van de hotelsector.

De toepassing van het decreet (vooral in de beginperiode na de inwerkingtreding) en de recente verhoogde druk vanuit de immobiëlesector (voornamelijk aan de Kust) zorgde onmiskenbaar voor een daling van het aantal hotels en van de capaciteit in bedden en in kamers. Ondanks deze daling van de capaciteit, heeft zich in Vlaanderen onder meer door het verhoogde kwaliteitsaanbod, een toename in hotelovernachtingen voorgedaan.

Cijfers van het Steunpunt Buitenlands Beleid, Toerisme en Recreatie en Toerisme Vlaanderen tonen daarenboven aan dat begin 2007 meer dan 90 % van de hotels in Vlaanderen beschikt over de noodzakelijke exploitatievergunning (goed voor meer dan 64.000 bedden).

Ook het kampeerdecreet is onmiskenbaar een noodzakelijke maatregel geweest dat in product-technisch opzicht voor een "sanering" van de kampeersector heeft gezorgd.

Kamperen of de uitbating van een kampeerterrein is sedert ruim 50 jaar geregeld door een vergunningwetgeving. Door de jaren heen raakten deze wetgevingen echter verouderd en bovendien liet de toepassing ervan steeds meer te wensen over: tot 1993 werden de 'kampeervergunningen' afgeleverd door de gemeentebesturen.

De sterke groei van het kamperen in de jaren '70 en '80 enerzijds en het ontbreken van een strakke uitvoering van een ruimtelijk ordeningsbeleid anderzijds, maakte dat de kampeersector destijds gekenmerkt werd door een geringe kwaliteit en kwaliteitsuitstraling, het vaak niet voldoen aan minimale technische eisen (zoals brandveiligheid), een (deels) zonevreemde ligging en als gevolg van voorgaande elementen een slecht imago.

Gelet op deze evolutie en mede als gevolg van de regionalisering van het toerisme door de bijzondere wetten van 1980 op de staatshervorming, werd in 1993 een geactualiseerde regelgeving uitgevaardigd: het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openlucht recreatieve verblijven, kortweg het kampeerdecreet.

De recente sanering van de kampeersector mag op enkele uitzonderingen na als afgerond beschouwd worden.

Er mag echter worden aangenomen dat het totale aantal (kampeer)plaatsen in Vlaanderen is afgenomen sinds 1995: enerzijds doordat de nieuwe regelgeving strengere normen hanteert en anderzijds omdat een aantal kleinere bedrijven hun activiteiten hebben stopgezet wegens de investeringen die de nieuwe regelgeving met zich mee bracht. Daarbij komt dat al een aantal jaren wordt vastgesteld dat de 'verblijfsrecreatie'-gronden aan de Kust meer en meer gebruikt worden voor vastgoedprojecten ("witte visserhuisjes") waarbij de oorspronkelijke bestemming 'verblijfsrecreatie' verengd wordt tot uitsluitend het bouwen van tweede verblijven. Deze evolutie doet zich het sterkst voor aan onze Kust en in de meeste gevallen op gronden die tot dan als kampeerterrein werden geëxploiteerd. De kampeersector aan de kust verloor zo in de voorbije tien jaar meerdere campings aan de vastgoedsector.

Vandaag beschikt meer dan 85% van de (vergunbare, niet-zonevreemde) kampeerbedrijven in Vlaanderen over de noodzakelijke uitbatingvergunning.

Ook al heeft de huidige toeristische logiesregelgeving tot uitstekende resultaten geleid, een bijsturing en actualisering ervan blijkt noodzakelijk (zie punt 2.1.2.).

2.1.2. Nieuwe (toeristische) logiesvormen, mengvormen en branchevermenging en -vervaging

De praktijk toont ons dat de huidige twee decreten duidelijk niet alle hedendaagse vormen van (commercieel-)toeristisch logies dekken: sinds de invoering van beide decreten zijn er heel wat andere vormen van toeristisch logies ontstaan. Daarnaast mag er ook gesteld worden dat de twee bestaande decreten momenteel in grote mate voorbij gaan aan een aantal actuele ontwikkelingen en noden binnen de logiessector. Denk maar aan de sterke groei van nieuwe, kleinschalige logiesvormen (zoals gastenkamers, vakantiewoningen gelegen buiten vakantieparken, plattelandstoerisme, etc.) en diverse mengvormen van klassieke verblijven (zoals boothotels, apart-hotels, etc.).

Voornamelijk het toepassingsgebied van het hoteldecreet roept vragen op. Logiesverstrekkers die ten minste vier kamers verhuren of die tien personen kunnen herbergen en die deze kamers voor minimaal één nacht verhuren, zijn vergunningplichtig. Daarnaast kan een logiesgelegenheid met minder dan vier kamers op vrijwillige basis een vergunning aanvragen. Aan deze vrijwillige vergunningen wordt automatisch de laagste "comfortcategorie" 0 toegekend. Cijfers van Toerisme Vlaanderen tonen aan dat deze categorie 0 ("overnachtingsgelegenheid") de laatste jaren een constante stijging ondergaat: enerzijds door de opgedreven controle op hotelinrichtingen waardoor minder hotels onterecht een vergunning of classificatie toegekend krijgen maar anderzijds ook, en zeker niet te onderschatten, omdat het aantal vrijwillige vergunningen toeneemt.

Deze kleinschalige logiesverstrekkers (logies met minder dan 4 gastenkamers of vakantiewoningen) worden echter hierdoor vaak (door hun indeling) op gelijke voet geplaatst met de minder kwalitatieve aanbieders (logiesaanbieders met meer dan 4 kamers die niet voldoen aan de comfortnormen van cat. 1).

Vanuit diezelfde invalshoek valt een logies met meer dan 4 gastenkamers momenteel onder het bovenstaande toepassingsgebied en wordt het ingedeeld in één van de comfortclassificaties; dit terwijl in principe de hotelregelgeving niet afgestemd is op deze specifieke logiesvorm.

De huidige hotelreglementering biedt daarnaast moeilijk een antwoord op de huidige branchevermenging en -vervaging die plaatsvindt binnen de sector: denk maar aan het plattelandstoerisme waar vaak zowel gastenkamers als vakantiewoningen in 1 exploitatie worden aangeboden, de apart-hotels, de suitehotels, etc.

Ook het toepassingsgebied van het kampeerdecreet creëert soms vraagtekens. Een terrein waarop ten minste 3 openluchtrecreatieve verblijven (tent, caravan, kampeerauto, chalet, trekkershut, vakantiewoning, etc.) staan (of kunnen staan), en dat ingericht is met het oog op kamperen (in de ruime zin van het woord), is vergunningplichtig.

Dit maakt dat een terrein waarop enkel 3 trekkershutten staan of een weekendverblijfpark waar 3 particuliere eigenaars hun vakantiewoning aanbieden aan de toeristische markt, eveneens onder dit toepassingsgebied vallen (met alle gevolgen en problemen van dien om het terrein in regel te krijgen).

Ook de vigerende kampeerregelgeving biedt met moeite een antwoord op de branchevermenging en -vervaging binnen deze sector: kampeerbedrijven evolueren meer en meer naar gemengde bedrijven die naast kampeerplaatsen ook vakantiewoningen, appartementen, studio's, etc. aanbieden.

Daarnaast krijgt ook de plattelandsector meer en meer de vraag om kampeerplaatsen aan te bieden (hoevecampings). Kamperen bij de boer kent in onze buurlanden reeds een groot succes. De Vlaamse kampeerregelgeving beschouwt de hoevecamping niet als een specifieke terreinsoort: momenteel dient er voor de uitbating van een hoevecamping een vergunning aangevraagd te worden als regulier kampeerterrein. Volgens signalen uit de sector liggen deze normen en voorwaarden echter te hoog voor de geïnteresseerden die een hoevecamping wensen in te richten of uit te baten.

Met een grote waardering voor tal van elementen erin, is de kampeerregelgeving minstens op een aantal punten verouderd: de “hokjesgeest” van het decreet in de indeling naar kampeerterreinen en kampeerverblijfparken met de daarbij horende getalsmatige normering met betrekking tot het aantal toeristische kampeerplaatsen (“maandplaatsen”), beantwoordt niet meer aan de actuele vraag en ontwikkelingen binnen het kamperen. Bovendien laten de huidige classificatienormen te weinig plaats voor subjectieve normering en is de comfortclassificatie geëvolueerd naar een kwantitatieve (in plaats van een kwalitatieve) klassering.

De sterke groei van nieuwe, kleinschalige (commercieel-toeristische) logiesvormen is onomstreden. Voornamelijk de logiesvorm gastenkamers kent de laatste jaren een kenmerkende stijging (volgens cijfers van het Steunpunt Toerisme en Recreatie tijdens de periode 2002-2006 van 487 tot 718 inrichtingen of +47,4% en van 2.528 tot 3.592 bedden of +42,1%).

Daarnaast kende in de jaren '90 (voornamelijk aan de Kust) ook het aantal individuele huurvakantiewoningen (op de toeristische markt) en tweede verblijven (die niet op de toeristische markt worden aangeboden) een opmerkelijke groei. Het Steunpunt Buitenlands Beleid, Toerisme en Recreatie raamt de capaciteit van het aantal individuele huurvakantiewoningen in Vlaanderen (in 2006) op bijna 150.000 bedden. Cijfers tonen aan dat zo goed als alle individuele huurvakantiewoningen in Vlaanderen zich aan de Kust bevinden (145.035 bedden).

Vooralsnog ontbreekt er binnen de toeristische sector echter een accurate methode om de sector van de vakantiewoningen in even groot detail als de andere logiesvormen in beeld te brengen. Het aantal individuele tweede woningen en gegroepeerde tweede woningen op domeinen aan de Kust wordt (door Westtoer apb) geschat op meer dan 80.000. Er wordt geraamd dat ongeveer 25.000 van deze vakantiewoningen worden aangeboden aan de toeristische markt.

Gelet op de evolutie gedurende de laatste jaren, mag er worden aangenomen dat deze aantallen de komende jaren alleen nog maar zullen toenemen. Van de geschatte 500.000 slaapplekken aan de Kust (alle logiesvormen), worden er ongeveer 350.000 aangeboden door de sector van de tweede verblijven (al dan niet in toeristische verhuur). Er wordt daarnaast geraamd dat er jaarlijks ongeveer 1500 slaapplekken bijkomen binnen deze sector; dit terwijl de reeds geschetste druk van de vastgoedsector op de hotel- en kampeersector aan de Kust toeneemt (uit cijfers van Westtoer apb blijkt dat onder druk van de vastgoed in drie jaar tijd 10 procent van de kusthotels is verdwenen). Logischerwijze mag er aangenomen worden dat van de jaarlijks toenemende tweede verblijven er een aantal in de toeristische verhuurmarkt zullen terecht komen.

Ondanks een gebrek aan cijfermateriaal, bekleedt deze typische logiesvorm, in de meeste gevallen zonder bijkomende recreatieve voorzieningen, onmiskenbaar meer en meer een concurrentieel positie ten aanzien van vakantieparken, hotels en campings.

Bovenstaande evoluties tonen ons een schaalparadox binnen de (commercieel-) toeristische logiessector. Kleine, vaak familiale hotels komen meer en meer onder druk, hetzij door het opgaan in grotere hotelketens hetzij door de omvorming tot appartementen. Vooral de ketenvorming, die ook gepaard gaat met een comfortverhoging, wijst op een economische schaalvergroting en kapitaalconcentratie binnen de sector. Cijfers van het Steunpunt Buitenlands Beleid, Toerisme en Recreatie tonen aan dat na een stagnatie in 2005 het aantal ketenhotels in Vlaanderen in 2006 weer is toegenomen: waar in 2005 nog 128 hotels (met een totale capaciteit van 23.746 bedden) lid was van een keten, was dat in 2006 opgelopen tot 141 hotels (met een totale capaciteit van 24.392 bedden). Tussen 2002 en 2006 is het marktaandeel van deze ketenhotels in Vlaanderen gestegen van 9,2% tot 11,6% wat het aantal hotels betreft en van 31,8% naar 37,8% wat de totale beddenscapaciteit betreft.

Daartegenover staat het feit dat het belang van logiesvormen waar persoonlijk contact met de uitbaters en andere gasten kenmerkend is, toeneemt. Deze tendens naar kleinschaligheid kan gekaderd worden binnen de zoektocht naar een intensere en intiemere vakantiebeleving. De schaalparadox zoals we die de voorbije jaren in de logiessector hebben kunnen vaststellen, past volledig in het proces van mondialisering, waarbij er een duidelijke fragmentatie zichtbaar wordt tussen 'globaliteit' en 'lokaliteit'. (bron: Toerisme Research Paper –n°14 'Te gast in Vlaanderen – Logiesaanbod 2002-2006', 2007, 166 p., ISSN 1379-2504)

Daarenboven is de behoefte aan “toeristisch logies” onomstreden, doorgaand en veelal ook steeds groter wordend. Het begrip “toeristisch logies” mag hier ruim beschouwd worden: van appartement,

vakantiewoning, gastenkamer en hotelbedrijf tot 'camping' of vakantiepark. De Vlaamse Kust is het beste bewijs van deze behoefte en diversiteit.

2.1.3. Inbreuken op de huidige toeristische logiesregelgeving

Een bijkomend belangrijk probleem is dat inbreuken op de huidige logieswetgeving (het huidige hotel- en kampeerdecreet) onvoldoende tot sancties leiden. Met betrekking tot deze problematiek wordt eveneens verwezen naar het decreet tot regeling van het handhavingsbeleid in de toeristische logiessector en de daarbijhorende reguleringssimpactanalyse (zie *Parl. St. Vl. R.* 2006-07, nr 1208/1).

In het huidige hotel- en kampeerdecreet wordt de logiesexploitatie zonder vergunning beteugeld met strafsancities. Op grond van beide decreten zijn onder meer ambtenaren en personeelsleden van het agentschap Toerisme Vlaanderen bevoegd om processen-verbaal op te maken tegen niet-vergunde hotels en campings. Deze processen-verbaal worden aan het Openbaar Ministerie bezorgd dat desgevallend de strafrechtelijke vervolging op gang brengt.

De Vlaamse overheid heeft er vandaag weinig vat op wat met de processen-verbaal die inbreuken vaststellen, gebeurt. Het Openbaar Ministerie alleen bepaalt immers de opportuniteit van de strafvervolging. De cijfers bewijzen dat inbreuken op de toeristische regelgeving voor vele parketten geen prioriteit is.

In de periode 2000-2005 werden er bijvoorbeeld 99 processen-verbaal opgesteld tegen niet-vergunde campings. 58 van deze processen-verbaal werden geseponeerd, 7 leidden tot een strafrechtelijke veroordeling en 34 bevinden zich (nog steeds) in onderzoek.

In de praktijk blijken de processen-verbaal dus weinig aanleiding te geven tot effectieve vervolging voor de strafrechtbanken. De objectieve kans dat men na een geconstateerde overtreding aldus een sanctie krijgt (sanctiekans) is klein.

De mate van bereidheid van het overgrote deel van deze doelgroep (de huidige geregelde hotel- en kampeersector) om zich te confirmeren aan de regels (de normgetrouwheid van de doelgroep) is thans voldoende hoog: vandaag beschikt meer dan 85% van de (vergunbare, niet-zonevreemde) kampeerbedrijven en meer dan 90 % van de hotels in Vlaanderen over de noodzakelijke uitbatingsvergunning en uit de herinspecties van deze vergunde logies blijkt dat de sector in het algemeen de regels voldoende naleeft.

De vaststelling is dus dat verbaliseren maar in beperkte mate tot vervolging leidt. Het gevolg hiervan is dat er in Vlaanderen een aantal toeristische exploitanten ongestraft een illegale toestand in stand kunnen houden. Naast het feit dat de sanctiekans klein is, wegen de huidige sancties voor een aantal overtreders te licht. De huidige mogelijke sancties wegen niet zwaar genoeg om een aantal uitbaters te 'overtuigen' zich te confirmeren met de regelgeving.

Deze toestand ondergraaft het beoogde kwaliteitsbeleid in de toeristische sector. Anderzijds werkt het oneerlijke concurrentie in de hand. De betreffende sector(en) vraagt (vragen) daarom dat de overheid optreedt tegen uitbaters die handelen in strijd met de betreffende regelgevingen (acceptatie van het beleid).

Bovendien tast de ongelijke behandeling het vertrouwen van de toeristische ondernemers en van de beroepsfederaties in de overheid aan.

De bekendheid met en de duidelijkheid van de toepasselijke regelgeving is bij de doelgroep thans voldoende (kennis en duidelijkheid regels). De bevoegde diensten van Toerisme Vlaanderen verstrekken voldoende inlichtingen en medewerking bij het zoeken naar oplossingen voor knelpunten en problemen die zich in bepaalde dossiers stellen.

Daarnaast wordt elk vergund logies minstens drie-jaarlijks ge(her)inspecteerd en/of bezocht door deskundigen van Toerisme Vlaanderen: enerzijds vanuit adviserend oogpunt maar anderzijds ook om na te gaan of de exploitatie nog in overeenstemming is met de regelgeving en de afgeleverde exploitatievergunning. De betreffende exploitatievoorwaarden en classificatienormen werden per besluiten vastgelegd.

Uiteraard volgt Toerisme Vlaanderen wat aangeboden wordt aan de markt voldoende pro-actief op zodat de controlekans op illegale (niet-vergunde) exploitaties voldoende groot is. Bovendien zijn de doelgroepen in het algemeen geneigd geconstateerde overtredingen te melden aan Toerisme Vlaanderen.

Er mag vanuit gegaan worden dat de meldings-, controle en detectiekans van overtredingen voldoende groot is.

Zoals hierboven uiteengezet rijst een probleem van de handhaving van de bestaande regelgeving. Daarnaast is er een tekort in de huidige regelgeving: de Vlaamse overheid kan immers niet tot sluiting van een niet-vergunde exploitatie overgaan. Dit heeft tot gevolg dat een dergelijke illegale exploitatie soms gedurende jaren verder kan worden geëxploiteerd. De Vlaamse overheid mist dus een stok achter de deur om onwillige exploitanten van een toeristische exploitatie ertoe aan te zetten zich te conformeren aan de regelgeving (beperkte sanctiezwaarte en –aard).

2.1.4. Juridische beleidskader / juridische vrijheidsgraden

Zowel het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstreckende bedrijven (het hoteldecreet) als het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven (het kampeerdecreet), werden destijds door de decreetgever genomen vanuit een gemeenschapsbevoegdheid.

Beide decreten hebben aldus (op grond van artikel 127, §2, van de Grondwet) kracht van wet in het Nederlandse taalgebied alsmede ten aanzien van de 'instellingen' gevestigd in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad die wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse gemeenschap.

Op vandaag zijn er 27 door Toerisme Vlaanderen vergunde hotels die gelegen zijn in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. 10 van deze hotels beschikken over een comfortclassificatie van minstens H4 (4 sterren).

Sinds de goedkeuring van de twee voormelde decreten, gebeurden er echter op het vlak van de bevoegdheidskwestie een aantal belangrijke wijzigingen.

Uiteraard zijn de gemeenschappen bevoegd voor toerisme in het algemeen (artikel 4, 10°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen). De bevoegdheid betreffende de vestigingsvoorwaarden inzake toerisme werd evenwel sinds de wijziging van artikel 6, §1, VI, vijfde lid, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 door de bijzondere wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur, uitdrukkelijk aan de gewesten toegewezen.

Verwijzend naar rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, onder meer specifiek inzake toerisme, concludeert de Raad van State in haar advies dat dit voorontwerp, waarin het aanbieden van toeristisch logies aan een vergunning of aanmelding wordt onderworpen, in het raam daarvan voorwaarden worden bepaald waaraan dat logies en de exploitanten ervan moeten voldoen, en de "titels" waaronder die activiteit kan plaatsvinden worden beschermd, grotendeels vestigingsvoorwaarden vaststelt, en derhalve een gewestaangelegenheid regelt. Dit voorontwerp legt aldus in overeenstemming met het advies van de Raad van State en de bovenvermelde bevoegdheidsverdeling een vergunning- of meldingsplicht op voor toeristisch logies dat ligt in het Vlaamse Gewest.

Het voorliggende voorontwerp van decreet regelt echter (in artikel 12, §8) eveneens de promotie van het toeristische logies (door Toerisme Vlaanderen). Ter uitvoering van haar oprichtingsdecreet zal Toerisme Vlaanderen namelijk alleen het vergunde toeristische logies dat beschikt over een comfortclassificatie meenemen in zijn taken van promotionele aard; een regeling die tot de gemeenschapsbevoegdheid inzake toerisme behoort.

In dit voorontwerp wordt ervoor geopteerd dat ook exploitanten van een toeristisch logies dat ligt in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, die wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse gemeenschap, een (vrijwillige) vergunning kunnen aanvragen en also kunnen meegenomen worden in de promotie van Toerisme Vlaanderen.

Bovenstaand onderscheid tussen verplichte en vrijwillige “vergunning” zal uiteraard tot uiting komen in het controle- en sanctieluik van dit decreet. Zo zal op grond van het voorliggende decreet onder meer geen administratieve sanctie kunnen opgelegd worden aan de exploitant van het toeristische logies dat ligt in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad (waarvan de exploitant wegens zijn activiteiten moet worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse gemeenschap) die zijn toeristisch logies exploiteert zonder vergunning (of aanmelding) of die gebruikmaakt van een ‘beschermd’ benaming zoals bedoeld in dit voorontwerp.

Het voorliggende voorontwerp van decreet regelt dan ook zowel een gemeenschaps- als een gewestaangelegenheid.

De Europese Dienstenrichtlijn

Dit onderdeel beschrijft de voornaamste verplichtingen voor Vlaanderen voortvloeiend uit de Europese Richtlijn betreffende diensten op de interne markt (RL 2006/123/EG), toegepast op dit voorontwerp van decreet betreffende het toeristische logies.

De ‘Dienstenrichtlijn’ (hierna afgekort tot DRL) bevat drie hoofdsoorten verplichtingen voor de lidstaten en dus ook voor Vlaanderen:

- het wegwerken (en dus niet verder inlassen) van belemmeringen voor buitenlandse dienstverrichters en voor binnenlandse afnemers: vrijheid van vestiging en vrij dienstenverkeer (zowel voor verrichter als voor afnemer) overeenkomstig het Verdrag mogelijk maken;
- administratieve vereenvoudiging: het wegwerken van “overtollige” (“red tape”) en het vereenvoudigen van andere administratieve verplichtingen;
- de screening en rapportering aan de Europese Commissie.

Onderstaand wordt per hoofdsoort van verplichting een schets gemaakt van de voornaamste verplichtingen en op welke wijze de voorliggende regeling hieraan voldoet.

1. Wegwerken van belemmeringen voor buitenlandse dienstverrichters en binnenlandse dienstafnemers

1.1. Vrijheid van vestiging (dienstverrichter wil vestiging in Vlaanderen)

1.1.1. Vergunningen

1.1.1.1. Een Vlaams vergunningstelsel voor dienstverrichters is enkel nog toelaatbaar indien aan cumulatieve voorwaarden en criteria is voldaan (art. 9,1 en 10,1 DRL).

→ Het opgelegde vergunningstelsel voor toeristisch logies voldoet aan deze voorwaarden:

- het is niet-discriminatoire: ieder toeristisch logies binnen dezelfde categorie moet aan dezelfde voorwaarden voldoen,
- gerechtvaardigd om een dwingende reden van algemeen belang: vanuit consumentenbescherming, bescherming van afnemers van diensten, etc.; De consument (de toerist) krijgt voor de logiesverstreckende bedrijven die niet onder het toepassingsgebied van de twee huidige logiesdecreten vallen, mogelijk niet dezelfde kwaliteitsgarantie. In ieder geval wordt de consument niet via een door de overheid toegekend kwaliteitslabel (herkenningsschild) ingelicht en verzekerd van de aanwezige kwaliteit. Bovendien duiken er meer en meer signalen op van een gebrekkige kwaliteit van sommige (op vandaag niet-geregelde) toeristische logies. Daarnaast is de logiessector zelf vragende partij voor een algemeen vergunningstelsel. Bovenstaande signalen doen minstens de waarschijnlijkheid vermoeden van inbreuken op de consumentenbescherming.

Onmiskenbaar kan het vertrouwen van de consument in de sector ernstig geschokt worden door de handelingen van onbekwame, insolvente of oneerlijke actoren. Zeker als op het gebied van promotie daarenboven zowel vergunningplichtige als niet-vergunningplichtige logiesverstrekkende aanbieders door de overheden en haar aanverwante instellingen worden gepromoot.

- evenredig met die reden van algemeen belang: er worden geen onnodige verplichtingen opgelegd; Dit decreet beoogt de kwaliteit van de ganse Vlaamse logiessector te garanderen. Dit voorstel moet de kwaliteit van alle toeristische logies verzekeren en duidelijkheid verschaffen aan de toerist (consumentenbescherming). De normen die in dit voorstel als minimale kwaliteitsvoorwaarden worden beschouwd, worden onvoldoende (of niet specifiek) "gegarandeerd" door andere instanties (zie ook punt 2.2.).
- duidelijk, ondubbelzinnig en objectief,
- vooraf openbaar bekendgemaakt, transparant en toegankelijk: de regelgeving zal minstens gepubliceerd worden in het Belgisch Staatsblad. Ook daarna zal hij te raadplegen blijven via de bedrijfswebsite van toerisme Vlaanderen. Daarnaast zal het decreet (gezien het belang van de regelgeving) na goedkeuring ervan gecommuniceerd worden aan de betrokken partijen via een door Toerisme Vlaanderen opgezette informatie- en sensibiliseringscampagne (zie ook punt 5.3. Uitvoering en handhaving).

1.1.1.2. Een vergunning moet voor het hele grondgebied van een lidstaat gelden tenzij dit niet kan omwille van een dwingende reden van algemeen belang (DRAB).

→ De afgeleverde vergunning geldt alleen voor het toeristische logies waarvoor ze is afgeleverd en voor de vergunninghouder aan wie ze is afgeleverd. Dit om dwingende reden van algemeen belang (DRAB). De Dienstenrichtlijn beschouwt als DRAB onder meer: veiligheid, volksgezondheid, bescherming van afnemers van diensten, consumentenbescherming, voorkoming van oneerlijke concurrentie,... De doelstellingen die we met dit voorontwerp wensen te bereiken.

Voorliggend decreet bepaalt dat het toeristische logies (om een vergunning te verkrijgen) moet voldoen aan openings-, exploitatie- en comfortnormen die betrekking hebben op de uitrusting, de hygiëne, het onderhoud en de (specifieke) veiligheid van het logies. Voorgaande impliceert echter niet automatisch dat een ander toeristisch logies van dezelfde uitbater ook aan deze normen en voorwaarden voldoet.

Verder in deze RIA zal nog worden verduidelijkt dat indien in eenzelfde exploitatie verschillende categorieën (of subcategorieën) van toeristisch logies worden aangeboden met een desbetreffende 'beschermd' benaming, elke afzonderlijke categorie (of subcategorie) het voorwerp uitmaakt van een afzonderlijke vergunning of, indien van toepassing, een afzonderlijk aanmelding.

Voor alle duidelijkheid: indien op een Openluchtrecreatief terrein een toeristisch logies los van het centrale beheer wordt geëxploiteerd, dan maakt dit toeristische logies het voorwerp uit van een afzonderlijke vergunning of, in voorkomend geval, een afzonderlijke aanmelding.

Wat betreft de categorie Hotel, volgen we een zelfde redenering. Indien binnen het gebouw waar een toeristisch logies van de categorie Hotel gelegen is, een toeristisch logies los van het centrale beheer wordt geëxploiteerd, dan maakt dit toeristische logies, het voorwerp uit van een afzonderlijke vergunning of, in voorkomend geval, een afzonderlijke aanmelding.

Toerisme Vlaanderen zal in deze gevallen de documenten die aan de vergunningaanvraag moeten toegevoegd worden, tot het noodzakelijke beperken om zo de administratieve lasten voor de aanvrager tot een minimum te beperken. Toerisme Vlaanderen zal in deze ook de MAGDA-principes toepassen.

1.1.1.3. Vlaanderen moet de beslissingstermijn over een vergunning zo kort mogelijk houden en de aanvrager onverwijld op de hoogte brengen van de resultaten, van de redenen van een weigering en van de beroepsmogelijkheden (die er altijd moeten zijn) in geval van weigering of intrekking (art. 10,5 en 6 DRL). Wanneer er echter slechts een beperkt aantal vergunningen beschikbaar worden gesteld, moeten deze altijd voor een (beperkte) bepaalde duur worden verleend zonder automatische verlenging (art. 12 DRL).

→ Het aantal vergunningen is onbeperkt en de afgeleverde vergunning heeft onbeperkte geldigheidsduur.

De uitgewerkte vergunning- en aanmeldingsprocedure beantwoordt aan de opgelegde vereisten:

- de beslissingstermijn werd zo kort mogelijk gehouden (en voor de kampeersector zelfs drastisch ingekort van 120 dagen tot 30 dagen);
- de vergunning (of aanmelding) wordt verleend nadat een passend onderzoek heeft plaatsgevonden;
- de aanvrager wordt 'onverwijld' (binnen de vastgelegde termijn) op de hoogte gebracht van de beslissing;
- het voorontwerp bevat een beroepsmogelijkheid tegen de weigering, schorsing of intrekking van de vergunning en tegen de toegekende comfortclassificatie; de aanvrager wordt op de hoogte gebracht van zijn beroepsmogelijkheden;
- de beslissingen (en minstens de beslissing tot weigering, schorsing of intrekking van de vergunning) worden met redenen omkleed;
- de procedures tot toekenning, weigering, wijziging, schorsing en intrekking van de vergunning werden in dit voorstel zo transparant en duidelijk mogelijk opgesteld met vastgelegde termijnen en, in voorkomend geval, rekening houdende met de rechten van verdediging;
- etc.

1.1.1.4. Vlaanderen mag geen bepaalde duur aan vergunningen koppelen tenzij in geval van ingebouwde automatische verlenging, in geval van voortdurende vervulling van de voorwaarden of omwille van een DRAB (art. 11,1 DRL). Vlaanderen behoudt het recht om een vergunning in te trekken wanneer wordt vastgesteld dat niet langer aan de vergunningsvoorwaarden wordt voldaan (art. 11,4 DRL).

→ De afgeleverde vergunning heeft een onbeperkte geldigheidsduur en kan ingetrokken of geschorst worden wanneer niet langer aan de vergunningsvoorwaarden wordt voldaan.

1.1.1.5. Vlaamse vergunningprocedures moeten aan een aantal vormelijke en inhoudelijke voorschriften beantwoorden (art. 13 DRL). Nadruk ligt op een vooraf vastgestelde, redelijke behandelingstermijn voor een vergunningaanvraag die slechts één keer mag worden verlengd en als dan nog geen antwoord aan de aanvrager is gegeven, wordt de vergunning geacht te zijn verleend (art. 13,4 DRL met uitzondering van DRAB en onvolledigheid aanvraagdossier).

→ Het voorontwerp voldoet aan deze vereisten:

- de vergunningprocedures en –formaliteiten worden vooraf openbaar gemaakt (via het Belgisch Staatsblad, een informatiecampagne door Toerisme Vlaanderen en de website van Toerisme Vlaanderen);
- de termijn van beslissing omtrent de toekenning van de vergunning gaat pas in nadat alle documenten werden ingediend (na de ontvangstmelding);
- bij het uitblijven van een antwoord binnen de vastgelegde termijn na de ontvangstmelding, wordt de vergunning geacht te zijn toegekend;
- wanneer een aanvraag (of aanmelding) onvolledig is, wordt de indiener meegedeeld welke documenten of gegevens hij bijkomend dient in te dienen;
- de behandelingstermijn voor een vergunningaanvraag wordt voorop vastgelegd en werd zo kort mogelijk gehouden; bij gebrek aan antwoord binnen deze behandelingstermijn wordt de vergunning geacht te zijn toegekend;
- etc.

1.1.2. Verboden eisen

Vlaanderen kan de uitoefening van een dienstenactiviteit nooit afhankelijk stellen van acht welbepaalde soorten eisen (art. 14 DRL)

→ Het voorliggende ontwerp bevat geen van deze eisen (nationaliteitseisen voor de dienstverrichter of zijn personeel, vestigingseisen voor de dienstverrichter of zijn personeel, verbod op het hebben van een vestiging in meer dan een lidstaat, eis dat de dienst de hoofdactiviteit is voor de dienstverrichter, financiële waarborg, etc.).

Bovendien verbiedt dit voorontwerp, omtrent de samenstelling van adviescomité(s) en beroepscommissie(s), ter omzetting van artikel 14.6 van de Dienstenrichtlijn, de directe of indirecte betrokkenheid van concurrerende marktdeelnemers binnen raadgevende organen bij de verlening van vergunningen of bij andere besluiten van de bevoegde instanties.

1.1.3. Beoordelingsplichtige eisen

Acht andere soorten eisen die Vlaanderen zou willen (blijven) stellen aan dienstverrichters in Vlaanderen (al dan niet buitenlandse) zijn onderworpen aan de eigen "screening" en aan de wederzijdse beoordeling en moeten altijd beantwoorden aan de principes van non-discriminatie, noodzakelijkheid en evenredigheid (art. 15,3 DRL). Voor Diensten van Algemeen Economisch Belang (DAEB) gelden deze beoordelingsplichtige eisen enkel indien de toepassing ervan de prestatie van de DAEB niet belemmert. Vlaanderen zal moeten rapporteren (zie verder) over de beoordelingsplichtige eisen die zij handhaaft en waarom alsook over de eisen die zijn ingetrokken of versoepeld (art. 15,5 DRL).

→ Het voorliggende voorontwerp is niet afhankelijk van deze eisen (territoriale beperkingen, rechtsvorm-eisen, eisen omtrent aandeelhouderschap, eisen met betrekking tot minimale of maximale tarieven, een verbod om meer dan één vestiging te hebben op het grondgebied, eisen die een minimum aantal werknemers vaststellen, etc.).

Doordat het voorstel geen van deze voornoemde eisen bevat, moet er bijgevolg niet voldaan worden aan artikel 15,7 DRL.

1.2. Vrij verkeer van diensten (dienstverrichter wenst diensten in Vlaanderen aan te bieden zonder vestiging)

Dit voorontwerp van decreet voert een verplichting in die enkel betrekking heeft op de vestiging en de exploitatie van het toeristische logies dat gelegen is het Vlaamse Gewest. De in artikel 4 van dit voorontwerp opgenomen voorwaarden slaan voornamelijk op de vestiging en de exploitatie ervan.

Wanneer het gaat over het effectief exploiteren van logies (een vereiste om onder de verplichtingen van dit voorontwerp te vallen) gaan we er van uit dat de dienstverrichter per definitie over een vestiging "beschikt".

We gaan er dan ook van uit dat dit voorontwerp geen diensten op zich (zonder vestiging) regelt.

2. Administratieve vereenvoudiging

2.1. Vlaanderen moet buitenlandse certificaten, getuigschriften en andere documenten/formulieren aanvaarden als waren het Vlaamse indien zij een gelijkwaardig doel dienen of aangeven dat aan de Vlaamse eis is voldaan. Een kopie volstaat meestal, een authentiek exemplaar kan enkel in bepaalde gevallen worden gevraagd (art. 5,3 DRL). Vlaanderen mag evenwel steeds een vertaling van de stukken blijven vragen (eensluitende vertaling slechts onder voorwaarden).

→ Dit voorontwerp bevat geen bepaling die in strijd is met deze verplichting.

2.2. Vlaanderen moet ervoor zorgen dat elke dienstverrichter die in Vlaanderen diensten wil aanbieden, de formaliteiten, zowel voor wat betreft de toegang tot de activiteit als de daadwerkelijke uitoefening van de activiteit zelf, kan afwikkelen via één loket, zowel van op afstand (elektronisch), met elektronische middelen als op een fysiek adres (art. 6,1 DRL). Ook welbepaalde informatie én bijstand moet via dit één-loket aan de dienstverrichters worden verstrekt (art. 7,1 DRL). Ook afnemers van diensten moeten bij het één-loket terechtkunnen voor info en bijstand.

Het aantal één-loketten per lidstaat kan variëren naargelang de regionale of lokale bevoegdheden of de betrokken activiteiten (overweging 48 DRL).

→ Het voorontwerp bevat geen bepaling die in strijd is met één van beide vereisten. Bovendien moeten een aantal voornoemde vereisten nog verder worden uitgewerkt (door de Vlaamse Regering).

In ieder geval kan eenieder die een voorliggende dienstenactiviteit (een toeristisch logies exploiteren en aanbieden aan de toeristische markt) wenst te verrichten, de formaliteiten zowel wat betreft de toegang tot deze activiteit als de daadwerkelijk uitoefening van de activiteit, uitoefenen via één loket (Toerisme Vlaanderen).

Ter omzetting van artikel 7 en 21 van de DRL zal Toerisme Vlaanderen bovendien de exploitanten van toeristisch logies en de toeristen de nodige informatie en bijstand verstrekken (artikel 24 van het voorontwerp). Toerisme Vlaanderen zorgt ervoor dat de opgesomde informatie actueel, duidelijk en ondubbelzinnig beschikbaar is, onder meer van op afstand en met elektronische middelen.

Daarnaast moeten de exploitant en de personen die belast zijn met het dagelijkse of feitelijke bestuur van het toeristische logies bepaalde informatie (zoals informatie over de dienstverrichter en zijn diensten, over mogelijke geschillenbeslechting, enz.) ter beschikking stellen van de toeristen (ter omzetting van art. 22 en 27 DRL). De Vlaamse Regering zal, rekening houdende met de bepalingen van de DRL, nader bepalen welke informatie en de wijze waarop deze informatie ter beschikking moet worden gesteld.

2.3. Procedures via elektronische middelen

→ Dit voorontwerp van decreet voorziet in de mogelijkheid om informatie (en documenten) elektronisch gedateerd te verzenden en de vergunningaanvraag voor of de aanmelding van het toeristische logies volledig elektronisch af te handelen.

In de memorie van toelichting wordt daarnaast, met verwijzing naar de met het agentschap Toerisme Vlaanderen gesloten beheersovereenkomst (d.d. 24 oktober 2007), verduidelijkt dat Toerisme Vlaanderen de stap moet zetten naar een volwaardig e-loket zodat de toepassing en uitvoering van dit decreet (aanmeldingen en vergunningaanvragen) digitaal kan aangeboden worden aan de sector (van aanvraag tot aanmelding/vergunning).

2.4. Administratieve samenwerking en bijstand: lidstaten en dus ook Vlaanderen zullen elkaar alle mogelijke wederzijdse bijstand moeten verlenen om hen toe te laten de informatie- en andere verplichtingen uit deze richtlijn na te komen. Artikel 28 tot en met 36 van de DRL bepalen in een uitgebreid mechanisme van wederzijdse bijstand, gegevensuitwisseling (met ook een rol voor de Commissie) en toezichtsverplichtingen door lidstaten.

→ Dit pakket wordt best in zijn geheel in een horizontaal regelgevend instrument door Vlaanderen geïncorporeerd in het Vlaamse administratieve rechtssysteem.

3. Rapporteringsverplichting en wederzijdse beoordeling

Vlaanderen zal ten laatste op 28 december 2009 (via federale weg) een verslag moeten indienen bij de Europese Commissie met alomvattende informatie over het (overeenkomstig artikel 9,2 DRL) van toepassing zijnde vergunningstelsel op aanbieders van toeristisch logies. Dit verslag zal vermoedelijk geïncorporeerd worden in het algemene verslag van Vlaanderen voor de gehele dienstensector.

De richtlijn introduceert op basis van deze nationale verslagen een systeem van wederzijdse beoordeling waarbij Vlaanderen ook de verslagen van andere lidstaten (via federale weg) toegestuurd zal krijgen van de Europese Commissie waarna het zes maanden heeft om haar opmerkingen hierover over te maken aan de Commissie (dit is geen omzettings- maar een bijkomende, procedurele verplichting voor Vlaanderen). Zowel verslagen als opmerkingen zullen worden voorgelegd aan het comité (vertegenwoordigers van de lidstaten en het Europees Parlement) dat de Europese Commissie bijstaat in de uitvoering van de Dienstenrichtlijn, en dat op

zijn beurt opmerkingen kan maken. Dit alles wordt dan door de Europese Commissie ten laatste op 28 december 2010 gebundeld en in een rapport aan de Europese Raad en het Europees Parlement bezorgd, eventueel vergezeld van voorstellen voor aanvullende initiatieven (art. 39 DRL).

Vlaanderen zal in dit systeem van wederzijdse beoordeling aldus de mogelijkheid worden geboden de vergunningstelsels en de eisen en verplichtingen te beoordelen die gelden in andere lidstaten en dus van toepassing zijn op Vlaamse dienstverleners die daar actief zijn.

2.2 Doelstelling

Onderstaande doelstellingen van dit voorontwerp werden volgens het SMART-principe geformuleerd (Specifiek, Meetbaar, Aanvaardbaar en actiegericht, Realiseerbaar of realistisch en Tijdsgebonden).

Kwaliteitsgarantie – consumentenbescherming

Dit decreet beoogt de kwaliteit van de ganse Vlaamse logiessector te garanderen. Dit voorstel moet de kwaliteit van alle (commercieel-)toeristische logies verzekeren en duidelijkheid verschaffen aan de toerist (consumentenbescherming).

Als minimale kwaliteitsvoorwaarden beschouwt dit decreet normen inzake:

- specifieke veiligheidsaspecten (specifieke brandveiligheid en verzekering tot dekking van de burgerlijke aansprakelijkheid);
- onderhoud en hygiëne;
- moraliteit van de uitbater(s) (goed zedelijk gedrag en waarheidsgetrouwe aanbieding van het logies aan de markt);
- ruimtelijke ordening;
- specifieke exploitatie- en openingsvoorwaarden.

Het hoeft niet bijkomend benadrukt te worden dat de kwaliteit van het logies voor de toerist dient gegarandeerd te worden. De bovenstaande normen worden echter onvoldoende (of niet specifiek) “gegarandeerd” door andere instanties.

Op het gebied van onderhoud en hygiëne bestaan er (buiten de normen van toepassing op de lokalen waar maaltijden bereid worden, de legionella-normen en een aantal algemene normen) geen specifieke normen voor het toeristische logies binnen het beleidsveld Volksgezondheid. Daarnaast is er (buiten deze logiesreglementering) geen weet van een specifieke en courante controle op het hebben van een verzekering B.A. door de logiesaanbieders.

Een bewijs van goed zedelijk gedrag wordt niet opgevraagd bij de aanvraag van een ondernemingsnummer (wel bij de aanvraag van een registratienummer maar binnen de toeristische logiessector gebeurt deze aanvraag van een registratienummer zelden – aangezien men zelden in onderaanneming werkt).

Inzake brandveiligheid kan er verwezen worden naar de (federale) basisnormen die op basis van de bouwvergunning worden beschouwd (bij nieuwbouw, uitbreiding of verbouwing). Vlaanderen heeft hier echter de mogelijkheid om bijkomende (specifieke) brandveiligheidseisen op te leggen. Het verleden heeft reeds aangetoond (binnen de hotelsector) dat deze bijkomende specifieke brandveiligheidsnormen noodzakelijk zijn.

In de meeste gevallen vallen deze normen ook niet onder consumentenzorg zoals gecontroleerd door de FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie (voor klachten m.b.t. gehanteerde prijzen, contracten, handelspraktijken, etc.).

Kwaliteit is thans één van de belangrijkste troeven van het Vlaamse toeristische aanbod. Dit voorstel moet inspelen op de geloofwaardigheid van Vlaanderen als kwalitatieve toeristische bestemming. Bovendien moet dit voorstel ons een opstap naar een coherente promotie van het toeristische logiesaanbod (in zowel binnen- als buitenland) leveren.

Als norm om te kunnen meten in welke mate deze hoofddoelstelling wordt gehaald (werd behaald), wordt het percentage vergund (of aangemeld) toeristisch logies ten opzichte van het totale aantal toeristische logies naar voor geschoven (meetbaar). Een vergunning (of aanmelding) impliceert immers dat het betreffende toeristische logies voldoet aan de gestelde voorwaarden en eisen.

Deze doelstelling moet in principe gerealiseerd worden voor het einde van de voorgestelde overgangperiode, zoals bepaald (per categorie) in dit voorontwerp (tijdsgebonden).

Een nieuwe overkoepelende regeling met duidelijke definities voor de verschillende types van (commercieel-)toeristisch logies met steeds een duidelijke reglementering en uniforme basisvoorwaarden op het gebied van onder meer hygiëne en specifieke (brand)veiligheid moet aan bovenstaande (en verder omschreven) tekortkomingen en behoeften tegemoetkomen.

Ruimte voor differentiatie

De keuze voor een overkoepelend decreet voor het (commercieel-)toeristische logies mag daarbij de eigenheid van elke logiesvorm niet in de weg staan. Naast dit decreet zullen er sectorspecifieke uitvoeringsbesluiten komen. Dit voorstel laat dan ook in elke logiesvorm voldoende ruimte voor differentiatie en creatief toeristisch ondernemen (specifiek). De voorliggende eisen die aan de logiessector worden opgelegd zijn dan ook voldoende realiseerbaar en realistisch. Er mag gesteld worden dat dit voorontwerp geen onnodige verplichtingen oplegt.

Onerlijke concurrentie tegengaan

Dit voorstel moet onerlijke concurrentie tussen de verschillende logiesaanbieders (en onderling binnen dezelfde logiesvorm) tegengaan: enerzijds onerlijke concurrentie van logiesaanbieders (exploitanten) die het minder nauw nemen met de verwachte kwaliteitsverplichtingen en dus minder of geen lasten met zich meedragen. Anderzijds de eerlijke concurrentie binnen de gehele logiessector stimuleren: de gehele logiessector dient in dit voorstel aan minimale exploitatievoorwaarden te voldoen (de gehele logiessector 'strijdt met dezelfde wapens'). Gelet op dit streven gaat de toeristische logiessector dan ook akkoord met de voorliggende regeling; ze is zelfs vragende partij ervoor (aanvaardbaar). Daarnaast zal dit voorstel de verdere professionalisering van de sector(en) stimuleren.

Samen met het 'Toerisme voor Allen'-decreet (het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van toerisme voor allen) garandeert de Vlaamse decreetgever bovendien de kwaliteit van de gehele toeristische logiessector (zowel de commerciële als de sociaal-toeristische).

Het (sociaal-) toeristische logies dat in het kader van 'Toerisme voor Allen' als verblijf erkend is valt buiten het toepassingsgebied van dit decreet, dit echter voor zover het niet gaat om een terrein voor openluchtrecreatieve verblijven. Deze bepaling komt overeen met de uitgangspunten van het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van Toerisme voor Allen (zie *Parl. St. VI. R. 2002-03, nr. 1461*).

Een toeristisch logies van de categorie Openluchtrecreatieve terrein dat tevens een erkenning wil verkrijgen in het kader van 'Toerisme voor Allen', moet eerst over een vergunning (of aanmelding) op basis van dit decreet beschikken vooraleer in aanmerking te komen voor een 'Toerisme voor Allen'-erkenning.

Voor de overige categorieën van toeristisch logies geldt er een vrijstelling voor de verplichtingen van dit decreet voor zover het toeristische logies over een 'Toerisme voor Allen'-erkenning als verblijf beschikt. Dit toeristische logies voldoet dan aan de erkenningcriteria op het gebied van basiskwaliteit, brandveiligheid en hygiëne van de 'Toerisme voor Allen'-regelgeving.

Overzichtelijk

Dit voorontwerp voorziet in de mogelijkheid om per categorie (waarvoor een wordt verleend) classificatienormen te bepalen. Deze classificatie-indeling kan beschouwd worden als een onderlinge (per deelsector) hiërarchische indeling op grond van overeenkomende eigenschappen. De consument krijgt hierdoor een duidelijk overzicht en beeld van de verschillen in het aangeboden comfort per (deel)sector.

De comfort-indeling geeft het logiesbedrijf de mogelijkheid om te communiceren over en zich te onderscheiden in de markt aan de hand van het aangeboden comfort.

Het zal bovendien voor de consument een verbetering moeten zijn om (bij confrontatie met de vele nieuwe logiesvormen, de branchevermenging en zelfs branchevervaging) een goed overzicht te krijgen betreffende indeling en classificatie van het volledige gamma van (commercieel-)toeristisch logies. Dit decreet zal de consument zekerheid geven over de specifieke veiligheid en het aangeboden comfort van het ganse Vlaamse toeristische logies.

2.2.1. Administratieve lastenverlaging en vereenvoudiging van de toeristische logiesregelgeving

Daarnaast legt dit voorontwerp de nadruk op administratieve vereenvoudiging, een vereenvoudiging van procedures, de invoering van een éénloketsysteem en de invoering van elektronische procedures.

Dit voorontwerp van decreet moet de administratieve lasten van de toeristische logiesregelgeving voor de huidige geregelde sectoren ('hotels' en 'campings') doen dalen.

Vanuit het oogmerk van de kleinschaligheid van de uitbating en de beperking van de administratieve lasten voor zowel de overheid als voor de exploitant, wordt het toeristische logies van de bovengenoemde categorieën (dat ligt in het Vlaamse Gewest) met ten hoogste 2 kamers/plaatsen voor openluchtrecreatieve verblijven en voor ten hoogste 8 toeristen van deze vergunningplicht vrijgesteld. Genoemde logies moeten, omwille van het verzekeren van de noodzakelijke kwaliteit voor de toerist, echter wel voorafgaand aangemeld worden bij Toerisme Vlaanderen.

2.2.2. Controle en sancties

Samen met de vereenvoudiging en actualisering van de toeristische logiesregelgeving, beoogt dit voorontwerp een administratief sanctiemechanisme. Een efficiënt en correct handhavingsbeleid moet zowel de noodzakelijke bescherming van de consument verzekeren, als leiden tot het uitsluiten van oneerlijke concurrentie ten aanzien van de bonafide logiesaanbieders.

Bedoeling is ongunstige effecten als de ongelijke kwaliteit van de toeristische exploitaties, de oneerlijke concurrentie en de aantasting van het vertrouwen van de toerist en van de toeristische ondernemer in de sector en in de overheid tegen te gaan.

2.2.3. Politiek kader / politieke vrijheidsgraad

Beleidsnota Toerisme 2004-2009 'Kwaliteitswerk voor een kwaliteitsbeleving van bestemming Vlaanderen'

In de Beleidsnota Toerisme 2004-2009 gaf de Vlaamse minister van Toerisme reeds aan werk te maken van een administratieve lastenvermindering voor én een correct handhavingsbeleid binnen de toeristische vergunningprocedures:

"De vergunnings- en subsidiëringsprocedures binnen toerisme moeten worden vereenvoudigd, vaak ook geïntegreerd. Bij voorrang wordt gestart met overleg over de herziening van het decreet logiesverstrekkende bedrijven, een decreet dat niet langer beantwoordt aan de actuele noden én overigens voorbij gaat aan een reeks nieuwe ontwikkelingen in de sector (bijvoorbeeld, de gastenverblijven). De optie om een koepeldecreet uit te werken voor alle logiesvormen verdient volle aandacht. De keuze om te starten met een kaderdecreet hoeft daarbij de eigenheid van elke logiesvorm niet in de weg te staan. Ook het zgn. premiebesluit voor de kampeersector is toe aan een diepgaande herziening zodat de moderniseringsplannen beter kunnen worden beantwoord. Daarnaast verdient ook het statuut van de reisbureaus een nieuwe bespreking. In dit kader is een diepgaande samenwerking met de kenniscel Wetsmatiging (Administratieve Lasten vermindering (ALV), regelgevingsimpactsanalyse (RIA),...) aangewezen.

Het Agentschap moet het dossierbeheer dringend informatiseren als eerste, volwaardige stap naar een e-loket voor de toeristische ondernemer (zeg maar: de 'bedrijfswebsite' van

Toerisme Vlaanderen) met als allereerste project het ter beschikking stellen van de Vlaamse toeristische "Codex" van wet- en regelgeving;

Samengaand met de vereenvoudiging van de toeristische regelgeving, wordt ook het handhavingsbeleid geoptimaliseerd. De respectieve taken en bevoegdheden dienen te worden verduidelijkt (vermijden van dossiers waarbij men kan optreden als rechter én partij) én een systeem van administratieve sanctionering (vertrekkend van, bijvoorbeeld, geldboetes) wordt uitgewerkt."

In dit kader werd een nieuw overkoepelend decreet betreffende het (commercieel-) toeristische logies uitgewerkt.

Het regeerakkoord 'Vertrouwen geven. Verantwoordelijkheid nemen'

In het Vlaamse regeerakkoord verbonden de Vlaamse coalitiepartners zich ertoe werk te maken van een stabiel, sober, rechtszeker en dus voorspelbaar regelgevend kader met zo weinig mogelijk administratieve lasten. Dit houdt onder meer in dat de overheidsdiensten on line beschikbaar zijn en er één loket voor de onderneming wordt gecreëerd.

Het regeerakkoord roept verder op werk te maken van een samenleving met minder regels, maar beter gehandhaafde regels. Eén van de instrumenten daartoe is het verminderen van het aantal strafsancities, en, waar dat nodig is, het vervangen van strafsancities door administratieve sancities.

3 Opties

Optie 1: nuloptie: Aan de huidige regelgeving wordt niets gewijzigd (buiten mogelijk wat specifieke procedurele "oplappingsen"). De huidige 2 decreten (het hotel- en het kampeerdecreet) blijven onverkort geldig en de huidige niet-gereguleerde logiesvormen worden niet geregeld via een Vlaamse decretale regelgeving.

De vergunningplicht voor de geregelde sectoren biedt voor deze sectoren kwaliteitsgaranties. De huidige niet-gereguleerde sectoren worden (door de Vlaamse overheid – Toerisme Vlaanderen) niet gecontroleerd op het vlak van het aangeboden comfort en de minimale kwaliteit.

Op het vlak van promotie worden zowel vergunningplichtige als niet-vergunningplichtige (niet-geregelde) logiesverstrekende aanbieders gepromoot.

De Vlaamse overheid (Toerisme Vlaanderen) kan niet optreden (via administratieve sancities) tegen huidige niet-geregelde logiesaanbieders die niet de minimale noodzakelijke kwaliteit garanderen.

Optie 2: zelfregulering: De huidige 2 decreten worden opgeheven en niet vervangen door een nieuwe Vlaamse decretale regelgeving. Deze vorm stapt af van overheidsregulering en voert een systeem van sectorregulering in waarbij de sector zelf via interne sectorafspraken, al dan niet in overleg met de overheid, zorgt voor een zekere vorm van regulering.

Via beroepsorganisaties worden een aantal lidmaatschapsvereisten opgelegd die zorgen dat een bepaald kwaliteitsniveau wordt gehaald door de leden. Wie geen lid is van de beroepsorganisatie krijgt geen medewerking vanuit de sector, en kan in principe niet overleven.

In de praktijk worden deze belangenverenigingen gedomineerd door de grote kapitaalkrachtige logiesketens en – aanbieders, die de hoogste lidmaatschapsbijdragen betalen.

De regeling die door zelfregulering tot stand kan komen, zal voornamelijk afgedwongen worden door onderlinge afspraken en (mogelijke) economische stimuli. Verder zal beroep worden gedaan op de al bestaande federale wetgeving inzake consumentenbescherming (voor klachten met betrekking tot gehanteerde prijzen, contracten, handelspraktijken, etc.).

In de praktijk zal ook de rechtspraak een regulerende impact hebben en niet de wetgever.

Optie 3: marktinstrumenten (subsidies voor kwaliteitsverbeteringen van de huidige niet-geregelde logiessectoren): De huidige 2 decreten blijven bestaan. Aan de huidige regelgeving wordt niets gewijzigd (buiten mogelijk wat specifieke procedurele "oplappingsen"). Voor de huidige niet-geregelde logiessectoren voert de Vlaamse overheid een subsidiemechanisme in met het oog

op het verbeteren van de aangeboden kwaliteit en het aanwezige comfort (van het logies). De logiessector zal dus opgesplitst worden in vergunningplichtige logies (de huidige geregelde sectoren) en niet-vergunningplichtige gesubsidieerde logies (de huidige niet-geregelde sectoren). Zowel het vergunde als het gesubsidieerde toeristische logies wordt door Toerisme Vlaanderen gepromoot.

Optie 4: een overkoepelend decreet betreffende het (commercieel-)toeristische logies: De huidige 2 decreten worden opgeheven en vervangen door een vernieuwd, geactualiseerd en overkoepelend Vlaams decreet. Ieder toeristisch bed dat wordt aangeboden aan de toeristische markt valt onder het toepassingsgebied van het voorstel. De huidige niet-gereguleerde logiesvormen worden eveneens geregeld via deze koepelregelgeving. Elk toeristisch logies is vergunningplichtig (of meldingsplichtig in voorkomend geval). De bepalingen van het ontwerp van decreet tot regeling van het handhavingsbeleid in de toeristische logiessector worden maximaal opgenomen in dit voorontwerp. Het vergunde toeristische logies krijgt een herkenningsschild (kwaliteitslabel) en een classificatie (comfortindeling). Enkel het vergunde toeristische logies wordt door Toerisme Vlaanderen gepromoot.

Een andere optie, het creëren van een overkoepelend decreet voor alle toeristische logiesvormen (inclusief het logies dat aangeboden wordt in het kader van 'Toerisme voor Allen'), werd niet weerhouden. De optie werd overwogen en besproken met vertegenwoordigers van het sociaal toerisme, doch niet opportuun gevonden. Dit om op het vlak van vergunningen, erkenningen, normen en voorwaarden de transparantie te bewaren en een duidelijke ontkoppeling te behouden tussen het reguliere, commerciële toerisme en het sociaal-toeristische 'Toerisme voor Allen'.

Gelet op de politieke vrijheidsgraad (zie punt 2.2.3. Politiek kader / politieke vrijheidsgraad) die aangeeft dat de optie om een koepeldecreet uit te werken voor alle logiesvormen de volle aandacht verdient, beperken we ons tot de 4 bovenstaande opties. Andere mogelijke opties zoals communicatie-instrumenten, het verbeteren van aansprakelijkheidsregels, etc. werden niet nader uitgewerkt.

4 Effecten

4.1 Doelgroepen en betrokken partijen

De doelgroepen die voor elk van de opties onderscheiden worden zijn: de burger (de consument, de toerist, de klant), de logiesverstrekkende bedrijven (de logiesverstrekkende sector, grosso modo: de bedrijven) en de Vlaamse overheid.

Enkele cijfergegevens (bronnen: Toerisme Research Paper –n°14 'Te gast in Vlaanderen – Logiesaanbod 2002-2006', 2007, 166 p., ISSN 1379-2504, Toerisme Vlaanderen 'Toerisme in Cijfers – 2006', 2007, en Toerisme Vlaanderen 'Jaarverslag – 2006', 2007, 106 p.):

0. Algemeen:

2006 was voor Vlaanderen het beste toeristische jaar ooit. Het aantal toeristen (aankomsten) steeg sneller dan ooit, met 4,8 procent (t.o.v. 2005). Vermeldenswaardig is zeker ook de stijging van het aantal overnachtingen (met 3,9 procent) tot 22,5 miljoen (t.o.v. 2005). Meer overnachtingen betekent vooral meer bestedingen. In totaal berekende Toerisme Vlaanderen de omzet die het toerisme in Vlaanderen in 2006 genereerde, op 2,66 miljard euro. Dat is 91 miljoen euro meer dan in 2005.

1. Logiesvorm 'hotels':

- op 1 juli 2006: 1.213 logiesaanbieders (hotels), goed voor 29.172 kamers en een capaciteit van 64.469 bedden.
- op 31 december 2006 telde Vlaanderen 1.163 bedrijven vergund op grond van het hoteldecreet (deze cijfers vermelden echter, vanwege het toepassingsgebied van het huidige hoteldecreet,

eveneens een aantal logies die in feite behoren tot andere logiesvormen zoals *gastenkamers* en *vakantiewoningen*).

- deze logiesvorm was in 2006 goed voor meer dan 8 miljoen overnachtingen waarvan ongeveer 2,8 miljoen Belgen (enkel overnachtingen in het Vlaamse Gewest).

2. Logiesvorm '*openlucht recreatieve terreinen*' (inclusief vakantieparken):

- op 1 juli 2006: 281 logiesaanbieders, goed voor 64.665 plaatsen/percelen en een capaciteit van 264.298 personen.

- op 31 december 2006 telde Vlaanderen 249 terreinen op grond van het kampeerdecreet (goed voor meer dan 57.300 vergunde plaatsen/percelen).

- deze logiesvorm was in 2006 goed voor bijna 2 miljoen overnachtingen op 'campings' (waarvan bijna 1 miljoen Belgen) en 3,7 miljoen overnachtingen op vakantieparken (waarvan 1,6 miljoen Belgen).

3. Logiesvorm '*gastenkamers*':

- op 1 juli 2006: 718 logiesaanbieders (+47,4% t.o.v. 2002), goed voor 1.571 kamers (+43,5% t.o.v. 2002) en een capaciteit van 3.592 bedden.

4. Logiesvorm '*vakantiewoningen*':

Vooralsnog ontbreekt er binnen de toeristische sector een accurate methode om de sector van de vakantiewoningen in even groot detail als de andere logiesvormen in beeld te brengen.

Het Steunpunt Buitenlands Beleid, Toerisme en Recreatie raamt de capaciteit van het aantal individuele huurvakantiewoningen ('toeristisch') in Vlaanderen (in 2006) op bijna 150.000 bedden. Cijfers tonen aan dat zo goed als alle individuele huurvakantiewoningen in Vlaanderen zich aan de Kust bevinden (145.035 bedden).

Het aantal individuele tweede woningen en gegroepeerde tweede woningen op domeinen aan de Kust wordt (door Westtoer apb) geschat op meer dan 80.000 woningen (= 'toeristische' individuele huurvakantiewoningen + 'niet-toeristische' tweede verblijven). Er wordt geraamd dat ongeveer 25.000 van deze vakantiewoningen worden aangeboden aan de toeristische markt.

Gelet op bovenstaande cijfers en de evolutie gedurende de laatste jaren, mag er worden aangenomen dat deze aantallen de komende jaren alleen nog maar zullen toenemen.

Ondanks dit gebrek aan cijfermateriaal, bekleedt deze typische logiesvorm, in de meeste gevallen zonder bijkomende recreatieve voorzieningen, onmiskenbaar meer en meer een concurrentiele positie ten aanzien van vakantieparken, hotels en campings.

4.2 Optie 1: *nuloptie*

Directe effecten (kosten en baten) / vergelijkingstabel

Doelgroepen en betrokken partijen	Baten		Kosten	
	Omschrijving	schatting	omschrijving	schatting
Consument / Burger	De huidige vergunningplicht voor 'hotels' en 'campings' biedt aan de consument kwaliteitsgaranties voor deze 2 specifieke deelsectoren. De consument krijgt via het kwaliteitslabel (herkenningsschild) een duidelijk beeld van het vergunde geregelde logies (hotels en campings). De consument krijgt minstens betrouwbare informatie over de aangeboden kwaliteit en het aanwezige comfort binnen deze 2 deelsectoren. Deze kwaliteitsgarantie zorgt in principe voor een bepaald vertrouwen van de consument in de 2 geregelde (deel)sectoren.		De consument krijgt voor de logiesverstreckende bedrijven die niet onder het huidige toepassingsgebied vallen mogelijk niet dezelfde kwaliteitsgarantie. In ieder geval krijgt de consument in dit geval niet dezelfde zekerheid omtrent de aangeboden kwaliteit. De niet-geregelde logies houden meer risico in voor de consument. De consument wordt in ieder geval minder geïnformeerd over de aangeboden kwaliteit en het aanwezige comfort van de logiesverstreckende bedrijven die niet onder het huidige toepassingsgebied vallen. Voor de consument is het vaak niet duidelijk welke deelsectoren nu wel en welke niet onder een vergunningplicht vallen. Voor de consument is het derhalve niet altijd duidelijk of het aangeboden logies nu al dan niet voldoet (al dan niet moet voldoen) aan verplichte minimale exploitatienormen. Dit gegeven beperkt eveneens de informele controle- en meldingskans (op het vlak van handhaving).	
Bedrijven	Voor de niet-geregelde deelsectoren is het als ondernemer eenvoudig een dergelijk logiesverstreckend bedrijf te starten. Vermoedelijk leidt deze situatie tot meer concurrentie binnen de deelsector. De niet-geregelde deelsectoren zijn bovendien niet onderhevig aan de administratieve lasten (van een vergunningplicht). Binnen de 2 geregelde (deel)sectoren zijn er bepaalde waarborgen van eerlijke concurrentie. Het bestaan van sancties binnen deze deelsectoren geeft de sector in principe een bepaald vertrouwen in de overheid.		Een situatie waar bepaalde deelsectoren wel en andere niet onder een vergunningplicht vallen, werkt deloyale concurrentie in de hand. Bepaalde deelsectoren moeten minder verplichtingen nakomen en hebben derhalve minder kosten. Een dergelijke situatie kan leiden tot een kwaliteitsverlaging binnen de gehele logiessector. Bovendien kan deze situatie leiden tot een wantrouwen van de (geregelde) sectoren in de overheid. Mogelijk leidt dit eveneens tot een verminderde acceptatie van het beleid (door de geregelde sectoren). De regeling is in veel gevallen niet transparant voor de ondernemer (valt de ondernemer nu wel of niet onder vergunningplicht). Dit aspect wordt nog in de hand gewerkt door de nieuwe logiesvormen die ontstaan en de branchevermenging en –vervaging binnen de logiessector (kennis en duidelijkheid van de regels?) De consument is in sommige gevallen niet zeker van de aangeboden kwaliteit van de	

Vlaamse overheid	De Vlaamse overheid garandeert de kwaliteit en het aangeboden comfort van de 'hotels' en 'campings' voor de toerist. De overheid is alleen verantwoordelijk voor de handhaving van deze regelgeving. Er mag vanuit gegaan worden dat voor de geregelde (deel)sectoren de meldingscontrole en detectiekans van overtredingen voldoende groot is. Er zijn voor de overheid geen administratiekosten voor de niet-geregelde deelsectoren.	niet-geregelde deelsectoren (in ieder geval houden deze logies meer risico in). Dit kan nefaste gevolgen hebben voor het vertrouwen van de consument in de gehele logiessector. Er wordt niet ingespeeld op een nieuwe trend van kleinschaligheid binnen de toeristische logiessector. Deze deelsector, gekenmerkt door vaak kleinere logiesverstrekkende bedrijven, voelt zich mogelijk in de steek gelaten door de overheid. De overheid kan de toerist geen kwaliteit garanderen van de niet-geregelde deelsectoren. De overheid kan niet optreden tegen logiesverstrekkers die niet onder het huidige toepassingsgebied vallen. De overheid heeft weinig (tot geen) impact op de niet-geregelde (deel)sectoren. De handhaving van de geregelde deelsectoren zal moeilijk zijn vanwege de branchevermenging en –ervaring binnen de logiessector.
------------------	--	--

Verdelingseffecten

Het aantal vergunde hotels, zal in de loop van de komende jaren nog toenemen (vooral logies in de overnachtingscategorie 0 – de kleinschalige logiesaanbieders). Cijfers van Toerisme Vlaanderen tonen aan dat deze categorie 0 ("overnachtingsgelegenheid") de laatste jaren een constante stijging ondergaat mede omdat het aantal vrijwillige vergunningen toeneemt (zie hoger – punt 2.1.2). Het aantal vergunde kampeerterreinen en vakantieparken zal zich vrijwel stabiliseren (of mogelijk licht toenemen met een aantal kampeerautoterreinen).

In een beginfase zullen de baten van deze optie vooral terecht komen bij de niet-geregelde sectoren die minder verplichtingen moeten nakomen en derhalve minder (administratieve) lasten en kosten hebben. Hier tegenover staand zal deze regeling echter deloyale concurrentie tussen en binnen deze deelsectoren in de hand werken.

Gelet op de huidige cijfers (van vraag en aanbod) en de huidige schaalparadox die zich voordoet binnen de logiessector, zal de vraag naar kleinschalig logies nog toenemen (wat zal resulteren in een verschuiving van omzetwinst, aantal overnachtingen, etc.).

Op korte termijn zullen de kosten van deze optie voornamelijk terechtkomen bij de huidige geregelde deelsectoren (de 'hotels' en de 'campings'). Echter, de consument is van deze logies zeker van de aangeboden kwaliteit. Hetzelfde geldt voor het vertrouwen van de consument in de geregelde (deel)sectoren.

Er wordt dan ook ingeschat, vanuit het oogpunt van consumenttevredenheid, dat op langere termijn de bovenstaande evolutie opnieuw zal ombuigen richting de geregelde sectoren (waar er meer zekerheid geboden wordt aan de toerist omtrent de kwaliteit via de afgeleverde vergunning). Zeker als op termijn de huidige niet-geregelde sectoren niet kunnen voldoen aan de kwaliteitseisen van de consument.

Er dient benadrukt te worden dat de bovenstaande effectramingen slechts inschattingen zijn met de nodige onzekerheden. Deze inschattingen zijn gebaseerd op de huidige kennis van en de verwachte evolutie (op middellange termijn) binnen de betreffende logiessectoren.

Voor de consument is het echter vaak niet duidelijk welke deelsectoren nu wel en welke niet onder een vergunningplicht vallen. Voor de consument is het derhalve niet altijd duidelijk of het aangeboden logies nu al dan niet voldoet (en/of al dan niet moet voldoen) aan de verplichte minimale exploitatienormen.

Indirecte effecten

Effecten voor kleine entiteiten: Het zijn vooral de huidige niet-geregelde (deel)sectoren die gekenmerkt worden door kleinschalige logiesverstrekkende bedrijven (gastenkamers, vakantiewoningen, ...).

4.3 Optie 2: zelfregulering

Directe effecten (kosten en baten) / vergelijkingstabel

Doelgroepen en betrokken partijen	Baten		Kosten	
	Omschrijving	schatting	omschrijving	schatting
Consument / Burger	Aanvankelijk meer concurrentie: door het afschaffen van de vergunningregelgeving wordt het eenvoudiger een logiesverstrekkend bedrijf op te starten. De consument krijgt van de gehele toeristisch logiessector hetzelfde niveau van kwaliteitsgarantie. Onrechtstreeks leidt dit gegeven ook tot een verhoogde informele controle- en meldingskans.		Door het afschaffen van de vergunningregelgeving vervalt de huidige kwaliteitsgarantie voor de consument. Een aantal normen en voorwaarden worden mogelijk niet meer specifiek gecontroleerd. Anderzijds is er geen zekerheid over de vereisten die onder zelfregulering zullen opgelegd worden. Deze kunnen ook mogelijk strenger worden (mogelijk strenger dan wat nu bepaald is/wordt), zodat het aantal logiesaanbieders terug daalt en de toegenomen concurrentie opnieuw zal afnemen. Een regeling gebaseerd op zelfregulering gaat uit van de sector, die mogelijk niet zozeer consumentbescherming, maar wel het belang van de (deel)sector voorop stelt. De regelgeving is mogelijk minder transparant voor de consument. De consument wordt mogelijk minder geïnformeerd over de aangeboden kwaliteit en het aanwezige comfort.	
Bedrijven	Door het afschaffen van beide decreten wordt het voor de ondernemer eenvoudiger om een logiesverstrekkend bedrijf uit te baten en/of op te starten. Dit zal gepaard gaan met een lastenverlaging en vermoedelijk leiden tot meer concurrentie binnen de sector (zeker in een beginstadium bij een mogelijk ontbreken en/of adequaat controleren van de opgelegde verplichtingen). In principe valt elk logiesverstrekkend bedrijf onder de zelfregulering. Het 'commitment' van de (deel)sector om de eigen regels te implementeren en zich eraan te houden zal in principe groter zijn dan bij traditionele wet- en regelgeving (acceptatie van het beleid). In een systeem van zelfregulering zullen de regels vaak sneller bijgestuurd en aangepast kunnen worden (flexibiliteit). Daarnaast zullen de opgelegde regels, doordat ze door de sector zelf worden gecontroleerd, vaak sneller gehandhaafd kunnen worden (snelheid van optreden).		De consument is mogelijk niet in dezelfde mate zeker van de aangeboden kwaliteit. Weinig of geen kwalitatieve exploitatievereisten kan nefaste gevolgen hebben voor het vertrouwen van de consument in de (deel)sector en/of de gehele Vlaamse logiessector. In principe kan een logiesaanbieder niet overleven als hij geen lid is van een beroepsorganisatie (die normen oplegt). In de realiteit zullen echter de aanbieders die economisch voldoende sterk zijn zich aan de normen van de beroepsfederaties kunnen onttrekken. Daarnaast zal de 'regelgeving' binnen een systeem van zelfregulering veelal tot stand komen met inspraak (en druk) van de grotere, economisch sterkere, logiesverstrekkende bedrijven. De door de overheid opgelegde minimale exploitatievoorwaarden vervallen. De regeling is mogelijk minder transparant voor de ondernemer (kennis en duidelijkheid regels?). De naleving van de opgelegde verplichtingen zal in principe niet afgedwongen worden voor een onafhankelijke partij. De waarborgen van	

Vlaamse overheid	De overheid is niet langer verantwoordelijk voor een sluitende vergunningplicht. Wie onder zelfregulering valt, is geen zaak van de overheid. De overheid zal ook niet langer verantwoordelijk zijn voor de handhaving van de regelgeving, wat een kostenbesparing betekent.	een eerlijk proces worden mogelijk niet gegarandeerd. Het is onzeker in hoeverre een beroepsorganisatie een belangrijke logiesverstrekker kan/zal straffen (beperkte afdwingbaarheid van de regels? – selectiviteit van handhaving?). De overheid heeft geen vat op het toepassingsgebied van de zelfregulering (minder grip en sturing op de logiessector). De overheid kan eveneens niet optreden tegen logiesverstrekkende bedrijven die hun (beroeps)verplichtingen niet naleven. Een aantal (vaak kleinere) logiesverstrekkende bedrijven voelen zich in de steek gelaten door de overheid.
------------------	--	---

Verdelingseffecten

Gelet op de onervarenheid van (minstens) een aantal (deel)sectoren met een doorgedreven zelfregulering, is het onwaarschijnlijk dat de logiessector meteen een grote mate van zelfregulering aan de dag kan leggen. Het is dan ook waarschijnlijk dat een aantal (deel)sectoren voor korte of langere tijd in een juridisch vacuüm terechtkomen, waarbij inbreuken (op onder meer het vlak van veiligheid) onbestraft blijven.

Door het afschaffen van de hotel- en kampeerregelgeving (en een systeem van zelfregulering in de plaats te installeren) bespaart de overheid op administratiekosten. De overheid zal hier tegenover staand minder grip en sturing hebben op de logiessector.

Het aantal logiesverstrekkende bedrijven in Vlaanderen zal in eerste instantie (zeker in een beginstadium bij een mogelijk ontbreken en/of adequaat controleren van de opgelegde verplichtingen) mogelijk toenemen. Dit aantal kan echter teruglopen, afhankelijk van de strengheid van de zelfregulering.

De baten van het afschaffen van beide decreten zullen voornamelijk terecht komen bij de grote(re) logiesverstrekkende bedrijven wiens merknaam en economische macht voldoende sterk is om minder kwalitatieve concurrenten het hoofd te bieden en een dominante rol te spelen bij het vastleggen van de zelfregulering (normen).

De kosten van het afschaffen van beide decreten zullen voornamelijk gevoeld worden door de kleine(re) logiesverstrekkende bedrijven die, door het verlies van een kwaliteitslabel, vaak op gelijke voet zullen geplaatst worden met de minder kwalitatieve aanbieders. In een systeem van zelfregulering zullen zij, gelet op hun kleinere economische macht, minder inspraak hebben in het tot stand komen van de regulering.

De belangen van de consument zullen mogelijk minder aan bod komen, gezien de regulering uitgaat van de sector, en niet van de overheid, die het algemeen belang voor ogen moet houden. Het vertrouwen van de consument in de logiessector zal mogelijk dalen.

Ook hier dient benadrukt te worden dat de bovenstaande effectramingen slechts inschattingen zijn met de nodige onzekerheden. Deze inschattingen zijn gebaseerd op de huidige kennis van en de verwachte evolutie (op middellange termijn) binnen de betreffende logiessectoren.

Indirecte effecten

Effecten voor kleine entiteiten: het opheffen van de huidige vergunningplicht en het invoeren van een zelfregulering zal voornamelijk de kleinere logiesverstrekkende bedrijven treffen. Zij zullen, door het verlies van een kwaliteitslabel, vaak op gelijke voet geplaatst worden met de minder kwalitatieve aanbieders. In een systeem van zelfregulering zullen zij, gelet op hun kleinere economische macht, minder inspraak hebben in het tot stand komen van de regulering.

Europese regels: De invoering van een systeem van zelfregulering ligt in de lijn van de bepalingen van de Richtlijn 2006/123/EG betreffende diensten op de interne markt.

4.4 Optie 3: marktinstrumenten (subsidies voor kwaliteitsverbeteringen van de huidige niet-geregelde logiessectoren)

Directe effecten (kosten en baten) / vergelijkingstabel

Doelgroepen en betrokken partijen	Baten		Kosten	
	Omschrijving	schatting	omschrijving	schatting
Consument / Burger	De huidige vergunningplicht voor 'hotels' en 'campings' biedt aan de consument een kwaliteitsgarantie en -label (communicatie) voor deze 2 specifieke deelsectoren. De toegekende subsidies zullen er voor zorgen dat de kwaliteit en het aangeboden comfort van de niet-geregelde logies zal verbeteren (wat uiteindelijk de consument ten goede komt). De globale kwaliteit van de ganse logiessector zal verhogen.		Subsidies hebben meestal een tijdelijk karakter, waardoor de continuïteit van de kwaliteitsgarantie van het logies van de niet-geregelde deelsectoren niet altijd gegarandeerd is. De subsidies zorgen voor een kwaliteitsverhoging (echter een momentopname). Er is mogelijk onvoldoende zekerheid dat bij stopzetting van de subsidies, de continuïteit van de aangeboden kwaliteit verzekerd blijft. De consument krijgt niet van de gehele logiessector hetzelfde kwaliteitslabel. Voor de consument is het vaak niet duidelijk welke deelsectoren nu wel en welke niet onder een vergunningplicht vallen (en voor welke sectoren zij een kwaliteitslabel mogen verwachten). Voor de consument is het derhalve niet altijd duidelijk of het aangeboden logies nu al dan niet voldoet (al dan niet moet voldoen) aan de verplichte minimale exploitatienormen. Dit gegeven beperkt eveneens de informele controle- en meldingskansen (op het vlak van handhaving).	
Bedrijven	Voor de niet-geregelde deelsectoren is het als ondernemer eenvoudig een dergelijk logiesverstrekkend bedrijf te starten. Vermoedelijk leidt deze situatie tot meer concurrentie binnen deze deelsector. De niet-geregelde deelsectoren zijn bovendien niet onderhevig aan de administratieve lasten (van een vergunningplicht). Door het verkrijgen van subsidies moeten de niet-geregelde sectoren minder eigen financiële middelen aanspreken voor kwaliteitverhogende investeringen. Minstens binnen de 2 geregelde (deel)sectoren zijn er bepaalde waarborgen van eerlijke concurrentie. Het bestaan van sancties binnen deze deelsectoren geeft de sector in principe een bepaald vertrouwen in de overheid.		Een situatie waar bepaalde deelsectoren wel en andere niet onder een vergunningplicht vallen, werkt deloyale concurrentie in de hand. Zeker indien er subsidies worden toegekend aan de (deel)sectoren die niet aan dezelfde verplichtingen moeten voldoen. Mogelijk leidt dit eveneens tot een verminderde acceptatie van het beleid (door de geregelde sectoren) door de huidige geregelde sectoren. De regeling is in veel gevallen niet transparant voor de ondernemer (valt de ondernemer nu wel of niet onder vergunningplicht). Dit aspect wordt nog in de hand gewerkt door de nieuwe logiesvormen die ontstaan en de branchevermenging en –vervaging binnen de logiessector (kennis en duidelijkheid van de regels?)	
Vlaamse overheid	De Vlaamse overheid garandeert in principe de kwaliteit van de ganse toeristische logiessector. In de praktijk zal echter het kwaliteitslabel van het vergunde toeristische logies de consument meer zekerheid geven (indien de		Het geven van subsidies aan de niet-geregelde deelsectoren doet de kosten (subsidiebudgetten) voor de overheid stijgen. Het behandelen van de subsidiedossiers	

vergunningregelgeving doeltreffend nageleefd, gehandhaafd en gesanctioneerd wordt). De Vlaamse overheid kan via de subsidies sneller inspelen (eenvoudiger aanpasbaar) op wijzigende saneringsnoden binnen de betreffende niet-geregelde deelsector. De Vlaamse overheid kan (via administratieve sancties) enkel optreden tegen de huidige geregelde sectoren.	betekent voor de overheid bijkomende administratieve lasten en kosten. De overheid kan niet in dezelfde mate optreden tegen logiesverstrekkers die niet onder het huidige toepassingsgebied vallen. De handhaving van de geregelde deelsectoren zal moeilijk zijn vanwege de branchevermenging en –ervaring binnen de logiessector.
--	--

Verdelingseffecten

De baten van deze optie zullen vooral terecht komen bij de niet-geregelde sectoren die minder verplichtingen moeten nakomen en derhalve minder (administratieve) lasten en kosten hebben. Bovendien worden aan deze sectoren subsidies toegekend. Hier tegenover staand zal deze regeling echter deloyale concurrentie tussen de betreffende deelsectoren (de niet-geregelde versus de vergunningplichtige logies) in de hand werken.

Voor de consument stijgt in principe het globale kwaliteitsniveau van de ganse toeristische logiessector. Het blijft de consument echter vaak niet duidelijk welke deelsectoren nu wel en welke niet onder een vergunningplicht vallen (en van welke sectoren hij een kwaliteitslabel – het herkenningsschild – mag verwachten).

Indirecte effecten

4.5 Optie 4: een overkoepelend decreet betreffende het(commercieel-) toeristische logies

Directe effecten (kosten en baten) / vergelijkingstabel

Doelgroepen en betrokken partijen	Baten		Kosten	
	Omschrijving	schatting	omschrijving	schatting
Consument / Burger	Een regeling voor de gehele toeristische logiessector levert de noodzakelijke kwaliteitsgarantie voor de consument. Indien doeltreffend nageleefd, gehandhaafd en gesanctioneerd heeft de consument meer zekerheid van de aangeboden kwaliteit en het aanwezige comfort. Door het uitbreiden van de regeling naar alle toeristische logies (en aanbieders), komt de consument in principe alleen met gecontroleerd, kwaliteitsvol logies in aanraking. De consument krijgt een duidelijk overzicht van het logieslandschap (zowel qua type logies als het aangeboden comfort). Onrechtstreeks leidt dit gegeven tot een verhoogde informele controle- en meldingskans (handhaving).		Een regeling voor de huidige niet-geregelde (deel)sectoren doet de concurrentie (en derhalve het aanbod) binnen deze deelsectoren mogelijk afnemen.	
Bedrijven	Het uitbreiden van regeling naar alle toeristische logies (en aanbieders) zorgt in principe voor een eerlijke concurrentie binnen de gehele logiessector. De gehele logiessector dient in dit scenario aan minimale exploitatievoorwaarden te voldoen. Mogelijk leidt dit tot eveneens tot een verhoogde acceptatie van het beleid. De consument is in principe zeker van de aangeboden kwaliteit. Kwalitatieve exploitatievereisten zorgen onder meer voor een vertrouwen van de consument in de (deel)sector en/of de gehele Vlaamse logiessector. De ondernemer wordt geconfronteerd met een transparante, uniforme regelgeving (kennis en duidelijkheid van de regels). Er wordt ingespeeld op de trend van branchevermenging en –ervaring binnen de sector. Een regeling voor de huidige niet-geregelde (deel)sectoren zal zorgen voor een stimulans tot verdere professionalisering van die sectoren. Een nieuwe overkoepelende regeling zal zorgen voor een modernisering en versterking van de kwaliteitszorg van de (deel)sector(en).		Het uitbreiden van de vergunningplicht (of meldingplicht) naar alle toeristische logies (en aanbieders), zorgt voor bijkomende administratieve lasten voor de huidige niet-geregelde (deel)sectoren. Bovendien zorgt de regeling mogelijk voor een vertraging bij het opstarten van een logiesverstrekend bedrijf (er moet een bijkomende procedure doorlopen worden).	
Vlaamse overheid	De naleving van de opgelegde verplichtingen zal worden afgedwongen voor een onafhankelijke partij (de overheid, in casu Toerisme Vlaanderen).		Het uitbreiden van de regeling naar alle toeristische logies zal het aantal dossiers bij Toerisme Vlaanderen doen vermeerderen. De uitbreiding van de regeling zal de administratiekosten ook	

Een regeling voor de gehele logiesector zal inspelen op de geloofwaardigheid van Vlaanderen als kwalitatieve toeristische bestemming. Deze overkoepelende regeling zal een mogelijke opstap leveren naar een coherente promotie van het toeristische logiesaanbod. De overheid heeft (met Toerisme Vlaanderen) de sleutel tot het handhavingsbeleid in handen. Een efficiënt handhaven van de regels doet het vertrouwen in de sector en de overheid toenemen. Een uniform handhavingsbeleid vermijdt deloyale concurrentie binnen en tussen de deelsectoren (beperkte selectiviteit). Het regelen van de huidige niet-geregelde (deel)sectoren levert de overheid een duidelijker beeld op van het toeristische logieslandschap en zal bijdragen tot betere statistische gegevens.	doen stijgen.
--	---------------

Verdelingseffecten

De baten van een overkoepelende regelgeving voor het gehele (commercieel-)toeristische logies zijn voornamelijk te situeren bij de consument: voor de consument wordt een betrouwbaar 'kwaliteitslabel' in het leven geroepen dat een duidelijk overzicht geeft van het logieslandschap (zowel qua type logies als het aangeboden comfort). Hier tegenover staat wel dat een regeling voor de huidige niet-geregelde (deel)sectoren de concurrentie (en derhalve het aanbod) binnen deze deelsectoren mogelijk doet afnemen.

De (bonafide) logiesaanbieders hebben baat bij een betrouwbaar en onafhankelijk 'kwaliteitslabel' waardoor ze zich kunnen onderscheiden van de 'illegale' concurrentie. De sector zal eveneens voordeel hebben bij een transparante, uniforme regelgeving die tegemoet komt aan de huidige lacunes en noden.

De kosten van deze optie zullen voornamelijk gedragen worden door de logiesaanbieders die zich aan de (nieuwe) vereisten moeten aanpassen (zowel de huidige niet-geregelde deelsectoren als de huidige geregelde sectoren indien – onder voorbehoud – de huidige exploitatienormen worden aangepast).

Daarnaast zal ook de Vlaamse overheid, door de toename van het aantal te behandelen dossiers, een bijkomende kost oplopen.

Indirecte effecten

Effecten voor kleine entiteiten: Een overkoepelende regeling voor de gehele (commercieel-)toeristische logiesector komt de kleinschalige logiesaanbieders in principe ten goede. Het zijn vooral de kleine logiesverstrekkende bedrijven die over minder middelen beschikken om zich tegen oneerlijke concurrentie te wapenen. De deloyale concurrentie tussen en binnen de deelsectoren raakt voornamelijk de kleinere logiesaanbieders (zie hoger). Deze optie komt aan deze problematiek tegemoet.

Hier tegenover staat wel dat het voornamelijk kleinschalige logies zijn die vandaag niet geregeld zijn (en in dit voorstel onder een vergunning- of aanmeldingsplicht komen te vallen). De bijkomende administratieve lasten waarvan sprake vallen dan ook voornamelijk voor hun rekening.

Europese regels: zoals aangetoond onder punt 2.4 voldoet deze optie (het voorliggende voorontwerp) aan de bepalingen van de Richtlijn 2006/123/EG betreffende diensten op de interne markt.

4.6 Keuze en motivering van de optie

Er werd gekozen voor de vierde optie: een overkoepelend decreet betreffende het (commercieel-)toeristische logies.

Deze optie heeft onmiskenbaar voordelen:

- Een overkoepelende regeling voor de gehele (commercieel-)toeristische logiessector levert voor de consument de meest optimale en duidelijke (tevens noodzakelijke) kwaliteitsgarantie op.
- Deze optie geeft de consument de meeste zekerheid van de aangeboden kwaliteit en het aanwezige comfort. De consument komt in principe alleen met gecontroleerd, kwaliteitsvol logies in aanraking. Bovendien zorgt een overkoepelende regeling voor de consument voor een duidelijk en eenduidig overzicht van het logieslandschap.
- Een overkoepelende regeling met een duidelijk en eenduidig overzicht van het Vlaamse logieslandschap levert ook de (bonafide) logiesaanbieders een eenduidig 'kwaliteitslabel' (herkenningsschild) waardoor ze zich kunnen onderscheiden van de 'illegale' concurrentie. Aan ieder vergund toeristisch logies wordt door Toerisme Vlaanderen een herkenningsteken bezorgd.
- Het uitbreiden van het toepassingsgebied naar alle toeristische logies (en aanbieders) zorgt bovendien voor een eerlijke concurrentie binnen de gehele logiessector (en al haar deelsectoren). Daarnaast zal een regeling voor de huidige niet-geregelde (deel)sectoren zorgen voor een stimulans tot verdere professionalisering van die sectoren.
- Deze optie komt tegemoet aan de huidige noden van de logiessector en de lacunes in de huidige 2 logiesdecreten (mengvormen, branchevermenging, branchevervaging, ...).
- Een onafhankelijke partij, de overheid (Toerisme Vlaanderen), heeft in deze optie de sleutel tot een effectief en efficiënt handhavingsbeleid (met administratieve sancties) in handen. Een uniform handhavingsbeleid voor de gehele toeristische logiessector vermijdt deloyale concurrentie binnen en tussen de deelsectoren.
- Deze optie levert de overheid bovendien een duidelijker (en eenduidig) beeld op van het toeristische logieslandschap en zal bijdragen tot betere statistische gegevens.
- Deze optie is een basisoptie van de Beleidsnota Toerisme 2004-2009: "...De optie om een koepeldecree uit te werken voor alle logiesvormen verdient volle aandacht..."

Uit de effecten (kosten en baten) van de bovenstaand uitgewerkte opties blijkt dat dezelfde efficiëntie en effectiviteit van de bovenstaande voordelen niet kan worden bereikt met de overige 3 opties.

5 Uitwerking, uitvoering en monitoring

5.1 Juridisch-technische uitwerking

Dit voorontwerp van decreet heft de 2 bestaande decreten (het hotel- en kampeerdecreet) op.

Dit voorontwerp van decreet definieert het 'toeristisch logies' dat, op basis van definities en specifieke openings- en exploitatievoorwaarden, wordt ingedeeld in één van 5 volgende categorieën: Hotel, Openluchtrecreatief terrein, Vakantiewoning, Gastenkamer en Vakantielogies. Deze gedefinieerde categorieën kunnen op basis van specifieke kenmerken en voorwaarden verder worden ingedeeld in subcategorieën.

Elk toeristisch logies dat een exploitatievergunning dient (of wenst) te verkrijgen of dat aangemeld moet worden of, in voorkomend geval, de exploitant van dit toeristische logies moet aan 'algemene', overkoepelende voorwaarden van specifieke veiligheid (waaronder specifieke brandveiligheidsnormen die per categorie worden bepaald), onderhoud en hygiëne, 'moraliteit' en ruimtelijke ordening voldoen. Daarnaast zullen er specifieke openings- en exploitatievoorwaarden worden bepaald per (sub)categorie.

Dit voorstel bepaalt dat niemand, zonder een voorafgaande en schriftelijke vergunning, een toeristisch logies van de categorie Hotel, Openluchtrecreatief terrein, Gastenkamer of Vakantielogies dat ligt in het Vlaamse Gewest mag exploiteren.

Vanuit het oogmerk van de kleinschaligheid van de uitbating en de beperking van de administratieve lasten voor zowel de overheid als voor de exploitant, wordt het toeristische logies van de bovengenoemde categorieën (dat ligt in het Vlaamse Gewest) met ten hoogste 2 kamers/plaatsen voor openluchtrecreatieve verblijven en voor ten hoogste 8 toeristen van deze vergunningplicht vrijgesteld. Genoemde logies moeten, omwille van het verzekeren van de noodzakelijke kwaliteit voor de toerist, echter wel voorafgaand aangemeld worden bij Toerisme Vlaanderen.

De vergunning wordt toegekend, gewijzigd, geweigerd, geschorst of ingetrokken door Toerisme Vlaanderen.

De procedures tot toekenning, weigering, wijziging, schorsing en intrekking van de vergunning werden in dit voorstel zo transparant en duidelijk mogelijk opgesteld met vastgelegde termijnen en, in voorkomend geval, rekening houdende met de rechten van verdediging. Bovendien voorziet dit voorontwerp van decreet in een duidelijke beroepsprocedure.

Aan ieder vergund toeristisch logies wordt door Toerisme Vlaanderen een herkenningsteken bezorgd. Dit herkenningsteken blijft eigendom van Toerisme Vlaanderen.

Om tegemoet te komen aan de onderstaande dubbele invalshoek en daarbij de mogelijke administratieve lasten voor zowel de overheid als de sector te beperken, maar anderzijds toch de noodzakelijke kwaliteit voor de toerist te kunnen garanderen, wordt er voor het toeristische logies van de categorie Vakantiewoning dat ligt in het Vlaamse Gewest, geopteerd voor een 'aanmelding' van de exploitatie (in plaats van een vergunningplicht):

- in tegenstelling tot de toeristische logies van de categorie Hotel, Openluchtrecreatief terrein, Gastenkamer of Vakantielogies, wordt met een Vakantiewoning in feite enkel infrastructuur aangeboden: een ruimte (met mogelijkheid om zelf maaltijden te bereiden). Dit terwijl de andere categorieën van toeristisch logies, naast een bed, tevens 'diensten' (gaande van ontbijt en gasten-service tot hotelservice) verstrekken. Voorgaand verschil vereist dan ook een verschillende manier van minimale controle.
- we gaan uit van het principe 'de Vlaamse overheid promoot wat ze heeft gecontroleerd'. De aangemelde vakantiewoningen worden geacht (via een verklaring op eer) te voldoen aan de minimale kwaliteitseisen en kunnen daarnaast ambtshalve en na klacht gecontroleerd worden.

Daartegenover wordt het vergunde toeristische logies systematisch (in het kader van de vergunningprocedure) gecontroleerd. Dit vergunde, gecontroleerde logies krijgt dan ook een 'keurlabel' en wordt gepromoot (door Toerisme Vlaanderen). Daarnaast kunnen exploitanten van een vakantiewoning ook een vergunning (en een classificatie) verwerven. Het verdient aanbeveling dat ook de lokale en provinciale toeristische diensten en de betreffende beroepsfederaties, actief in de logiessector, bovenstaande werkwijze volgen.

Niettemin kunnen exploitanten van een bovenstaand meldingsplichtig toeristisch logies (dat ligt in het Vlaamse Gewest) én exploitanten van een toeristisch logies dat ligt in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad (waarvan de exploitant wegens zijn/haar activiteiten moet worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse gemeenschap) eveneens een vergunning aanvragen.

De aangemelde toeristische logies worden door Toerisme Vlaanderen opgenomen in een register. Ter controle van de naleving van de exploitatievoorwaarden en van de verstrekte informatie, kan Toerisme Vlaanderen op elk moment de nodige documenten, attesten en keuringsbewijzen opvragen.

Voor het vergunde logies kunnen er classificatienormen bepaald worden betreffende het comfort dat aangeboden wordt aan de toeristen die er verblijven. In voorkomend geval moet het toeristische logies binnen de categorie (of subcategorie) ten minste beantwoorden aan de normen voor de laagste comfortclassificatie.

Dit voorontwerp laat de Vlaamse Regering de mogelijkheid een comfortclassificatie te bepalen voor iedere (sub)categorie van toeristisch logies die (al dan niet internationaal) vermarktbaar is.

Door Toerisme Vlaanderen wordt alleen het vergunde toeristische logies dat beschikt over een comfortclassificatie meegenomen in zijn promotie.

De betrokkenheid van de logiessector in dit voorontwerp wordt verzekerd via een adviescomité dat advies uitbrengt bij het bepalen van de nadere exploitatievoorwaarden en classificatienormen betreffende comfort, en in de procedure tot schorsing of intrekking van de vergunning of tot declassering van het logies. Dit adviescomité wordt tevens geraadpleegd over de maatregelen ter uitvoering van dit decreet en kan ook op eigen initiatief adviezen uitbrengen.

Een beroepscommissie adviseert de minister ingeval een beroepsprocedure.

Naast een efficiënt vergunningenbeleid beoogt dit voorontwerp van decreet eveneens doeltreffende inspectiemogelijkheden en adequate sancties.

Een efficiënt en correct controle- en handhavingsbeleid, in handen van de Vlaamse overheid, moet zowel de noodzakelijke bescherming van de consument verzekeren, als leiden tot het uitsluiten van oneerlijke concurrentie ten aanzien van de bonafide logiesaanbieders.

Dit voorontwerp voorziet erin dat door een vergunning aan te vragen of het toeristische logies aan te melden, de exploitant er reeds mee instemt dat aangewezen personeelsleden van Toerisme Vlaanderen ter plaatse het nuttige of nodig geoordeelde onderzoek kunnen verrichten en dat aangewezen personen toezicht en controle mogen uitoefenen op de naleving van de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Daarnaast worden agenten van de federale en lokale politie en de bovengenoemde gemachtigde personen (verschillend van de bovenstaande aangewezen personeelsleden van Toerisme Vlaanderen die ter plaatse het nuttige of nodig geoordeelde onderzoek verrichten) ermee belast overtredingen van het decreet en haar uitvoeringsbesluiten op te sporen en door middel van processen-verbaal vast te stellen.

Om de hierboven geschetste doelstelling te realiseren, wordt in dit voorontwerp gewerkt met administratieve sancties:

- enerzijds de mogelijkheid tot het opleggen van administratieve geldboeten aan de exploitant van:

- het vergunningplichtige toeristische logies van de categorieën Hotel, Openluchtrecreatief terrein, Gastenkamer en Vakantielogies dat ligt in het Vlaamse Gewest en dat wordt geëxploiteerd zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning;
 - het meldingsplichtige toeristische logies dat ligt in het Vlaamse Gewest en dat wordt geëxploiteerd zonder voorafgaande aanmelding;
 - het aangemelde toeristische logies dat wordt aangeboden aan de toeristische markt en dat niet of niet meer voldoet aan de op eer verklaarde voorwaarden of waarvan de exploitant (of in voorkomend geval zijn gemachtigde) de controledocumenten niet bezorgt aan Toerisme Vlaanderen;
 - het toeristische logies dat wederrechtelijk houder is van het herkenningsteken, die wederrechtelijk de indruk geeft aangemeld of vergund te zijn op grond van dit decreet of dat wederrechtelijk gebruik maakt van een comfortclassificatie;
 - het toeristische logies dat ligt in het Vlaamse Gewest en dat wederrechtelijk gebruik maakt van een 'beschermde' benaming.
- tevens kan de onmiddellijke stopzetting bevolen worden van de exploitatie van:
- het vergunningplichtige toeristische logies van de categorieën Hotel, Openluchtrecreatief terrein, Gastenkamer en Vakantielogies dat ligt in het Vlaamse Gewest en dat wordt geëxploiteerd zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning;
 - het meldingsplichtige toeristische logies dat ligt in het Vlaamse Gewest en dat wordt geëxploiteerd zonder voorafgaande aanmelding;
 - het aangemelde toeristische logies dat wordt aangeboden aan de toeristische markt en dat niet of niet meer voldoet aan de op eer verklaarde voorwaarden of waarvan de exploitant (of in voorkomend geval zijn gemachtigde) de controledocumenten niet bezorgt aan Toerisme Vlaanderen.

De Vlaamse Regering dient de datum te bepalen waarop dit decreet in werking treedt.

In ieder geval besteedt dit voorontwerp voldoende aandacht aan overgangsbepalingen:

- logiesverstrekkende bedrijven en terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven die bij de inwerkingtreding van dit voorontwerp vergund zijn op grond van het huidige hotel- en kampeerdecreet. Dit toeristische logies wordt binnen twee jaar na de inwerkingtreding van dit decreet door Toerisme Vlaanderen vergund als een gedefinieerde categorie. Toerisme Vlaanderen start ambtshalve deze vergunningprocedure.
De exploitanten van die vergunde logiesverstrekkende bedrijven en terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven die gelegen zijn in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, worden door Toerisme Vlaanderen verzocht te kennen te geven of zij een vergunning wensen te verkrijgen op grond van dit decreet.
- het meldingsplichtig toeristisch logies dat niet vergund en niet vergunningplichtig was op grond van het hoteldecreet van 20 maart 1984 en het kampeerdecreet van 3 maart 1993, binnen een jaar na de inwerkingtreding van dit decreet aangemeld moet zijn bij Toerisme Vlaanderen.
- het vergunningplichtig toeristisch logies dat niet vergund en niet vergunningplichtig was op grond van het hoteldecreet van 20 maart 1984 en het kampeerdecreet van 3 maart 1993, moet binnen drie jaar na de inwerkingtreding van dit decreet beschikken over een vergunning.

Dit voorontwerp bevat een aantal wijzigingsbepalingen (van taalkundige aard die de betreffende decreten actualiseren aan de definities van dit voorontwerp). Ratione materiae werden de uitgangspunten van de bestaande decreten echter behouden.

Naar aanleiding van de principiële goedkeuring van het voorontwerp door de Vlaamse Regering, werden volgende adviezen ingewonnen:

- het voorontwerp werd, zoals bepaald in de omzendbrief VR 2005/4, ter (wetgevingstechnisch en taalkundig) advies voorgelegd aan de afdeling Kanselarij: advies 6526.

- de dienst Wetsmatiging gaf een advies met betrekking tot reguleringsimpactanalyse. Nadat het voorontwerp (en de memorie van toelichting) werd aangepast aan de bemerkingen van de Bijzondere Werkgroep en het advies van de Technische comités (zie punt 6. Consultatie), werd een bijkomend advies van de afdeling Kanselarij ingewonnen: advies 6578.

Na de principiële goedkeuring ervan door de Vlaamse Regering, werd het voorontwerp achtereenvolgens voorgelegd aan de SERV en de Raad van State.

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) bracht omtrent het voornoemde voorontwerp op 12 september 2007 een positief advies uit, doch wenst aandacht te vragen voor volgende punten:

- "...De raad vindt het belangrijk dat het overkoepelend decreet de eigenheid van de diverse logiesvormen niet in de weg staat en ruimte laat voor differentiatie via sectorspecifieke uitvoeringsbesluiten. Zo acht de raad ondermeer een differentiatie in normering in functie van de omvang van de uitbating aangewezen, bijvoorbeeld op het vlak van brandveiligheid. ..."
- "...Op het vlak van administratieve vereenvoudiging pleit de raad ervoor om de procedure tot aanmelding of tot het verkrijgen van een vergunning zo eenvoudig mogelijk te houden. Zo moet het volgens de raad mogelijk zijn dat, indien verschillende categorieën van toeristische logies in eenzelfde exploitatie worden aangeboden, de vereiste afzonderlijke vergunningen en/of aanmeldingen in één enkel aanvraagformulier kunnen geïntegreerd worden. ..."
- "...Tenslotte is de raad van oordeel dat een adequate personeelsbezetting garant moet staan voor een efficiënte inventarisering en vergunningsverlening binnen de vooropgestelde termijnen. ..."

Het voorliggende decreet voldoet aan het advies van de SERV.

Het voorliggende decreet werd aangepast aan de opmerkingen van de Raad van State.

Met het oog op de definitieve goedkeuring van dit voorontwerp door de Vlaamse Regering werd een bijkomend wetgevingstechnisch en taalkundig advies ingewonnen van de afdeling Kanselarij: advies 6938. Het voorontwerp werd aan deze opmerkingen aangepast.

5.2 Administratieve lasten

Categorie *Hotel en Openlucht recreatieve terrein* ('campings' en vakantieparken)

Overgangsbepaling

Dit voorstel voorziet in een overgangsbepaling voor 'hotels' en 'campings' die, bij de inwerkingtreding, op grond van het huidige hotel- en kampeerdecreet vergund zijn: vergunde 'hotels' en 'campings' worden, binnen 2 jaar na de inwerkingtreding van dit decreet, (door Toerisme Vlaanderen) vergund als één van de categorieën, vermeld in dit voorliggende ontwerp. Deze éénmalige administratieve lasten van dit voorontwerp voor deze twee (deel)sectoren blijft hierdoor tot een minimum beperkt (het digitaal ontvangen van deze beslissing vanwege Toerisme Vlaanderen – geschatte tijd: 2 minuten – en het archiveren van dit elektronische document – geschatte tijd: 1 minuut) = 3 minuten x 28 €/uur (tarief) x 1.412 (1.163 vergunde hotels, 241 vergunde campings en 8 vergunde vakantieparken – zie bovenstaand cijfermateriaal) = **+ 1.977 euro**. In dit scenario wordt maximaal gebruik gemaakt van de mogelijkheid om informatie (en documenten) elektronisch gedateerd te verzenden. Het voorliggende voorontwerp voorziet in deze mogelijkheid.

Vergunningprocedure

Ook na de inwerkingtreding, zal dit voorontwerp (ten opzichte van de huidige twee logiesdecreten) een administratieve lastenverlaging betekenen voor deze 2 (deel)sectoren.

Zoals reeds toegelicht, moet het toeristische logies van de bovengenoemde categorieën (dat ligt in het Vlaamse Gewest) met ten hoogste 2 kamers/plaatsen voor openluchtrecreatieve verblijven en voor ten hoogste 8 toeristen slechts aangemeld worden (in plaats vergund). Dit onder meer vanuit het oogmerk van de kleinschaligheid van de uitbating en de beperking van de administratieve lasten voor zowel de overheid als voor de exploitant.

In het kader van deze administratieve lastenberekening dient verwezen te worden naar de nulmeting die in het kader van dit 'logiesdecreet' in september 2005 werd uitgevoerd in opdracht van de dienst Wetsmatiging (bron: Kenniscel Wetsmatiging, 'Meten van de Administratieve Lasten in het kader van het Koepeldecreet voor Logiesvormen (Toerisme)', 2005, 22 p.).

Deze nulmeting brengt de administratieve lasten van de bestaande toeristische logiesregelgeving (het huidige hotel- en kampeerdecreet) in kaart. In beide decreten is er sprake van een verplichte vergunning voor hotelbedrijven (met minstens 4 kamers of voor accommodaties met meer dan 10 personen) en campingexploitaties (vanaf 3 plaatsen voor openluchtrecreatieve verblijven).

Bovenstaand onderzoek werd uitgevoerd in samenwerking met Toerisme Vlaanderen en vertegenwoordigers van de betrokken logiessectoren.

Deze inschatting laat toe om aan te tonen dat dit voorontwerp een administratieve lastenverlaging betekent (of minstens kan betekenen) voor de huidige geregelde (deel)sectoren 'hotels' en 'openluchtrecreatieve terreinen'.

Bovenstaande nulmeting schat de totale administratieve lasten:

- van het huidige hoteldecreet voor alle Vlaamse hotels op 111.603 € op jaarbasis, goed voor een gemiddelde van iets meer dan 100 € per exploitant (actor);
- van het huidige kampeerdecreet voor alle Vlaamse 'campings' en 'vakantieparken' op 40.463 € op jaarbasis, goed voor een gemiddelde van bijna 160 € per actor.

Niet alle acties (informatieverplichtingen) die deel uitmaken van deze nulmeting kunnen vandaag echter beschouwd en vergeleken worden. Een aantal lasten (bv. de aanvraag en de procedure tot aflevering van een brandveiligheidsattest, de premie-aanvraag en – specifiek voor de kampeersector – de spontane inspectie) kunnen pas beschouwd en vergeleken worden na het bepalen van de uitvoeringsbesluiten (wegens momenteel te specifieke uitvoeringsgerichte bepalingen).

Bovenstaande totale administratieve lasten in beschouwing nemen, kan dan ook niet op vandaag.

Onderstaand trachten we niettemin een '1-meting' uit te voeren van het voorliggende voorontwerp voor de overige informatieverplichtingen die worden beschreven in de nulmeting. Volledigheidshalve moet vermeld worden dat de '1-meting' werd berekend op basis van de stappen die per informatieverplichting in de nulmeting werden beschreven (vandaar dat bv. de administratieve lasten gekoppeld aan de aanvraag van de vergunning verschillen voor 'campings' en 'hotels' – de onderstaande vergunningaanvraag-procedure voor een camping gaat er namelijk van uit dat de vereiste plattegrond zo specifiek is voor deze sector dat ze dient opgemaakt te worden door een externe 'opmeter').

Om een duidelijke vergelijking te kunnen maken, worden de frequenties van de nulmeting behouden.

De '1-meting' maakt zowel een inschatting van de minimale als de maximale administratieve lasten.

Bij de berekening van de minimale administratieve lasten gaan we ervan uit dat:

- de sector (de exploitant die de vergunning aanvraagt) maximaal gebruik maakt van de digitaal beschikbare documenten (zoals het aanvraagformulier) en een digitaal e-loket. Dit voorontwerp voorziet in deze mogelijkheid.
- Toerisme Vlaanderen (indien van toepassing voor de betreffende stap) geen bewijs van goed zedelijk gedrag opvraagt.

Bij de berekening van de maximale administratieve lasten gaan we ervan uit dat:

- de sector (de exploitant die de vergunning aanvraagt) zijn aanvraag op de traditionele manier (via aangetekende brieven) indient en afhandelt.
- Toerisme Vlaanderen (indien van toepassing voor de betreffende stap) een bewijs van goed zedelijk gedrag opvraagt.

Meetresultaten vergunning 'hotels' (hoteldecreet)

nr.	Informatieverplichting	AL(0) (nulmeting)	AL(1) (min)	AL(1) (max)	freq.	AL(0) (totaal)	AL(1-min) (totaal)	verschil
1	aanvraag exploitatievergunning	230 €	194 €	237 € (1)	76	17.467 €	14.744 €	-15,6%
3	op verzoek van Toerisme Vlaanderen informatie verstrekken (spontane inspectie)	61 €	57 €	61 €	363	22.204 €	20.691 €	-6,8%
4	overdracht dagelijks beheer	48 €	0 €	48 €	100	4.757 €	0 €	-100,0%
5	overname exploitatie van het logies	225 €	187 €	230 € (2)	60	13.510 €	11.220 €	-17,0%
6	uitbreiding aantal kamers	221 €	176 € (4)	225 € (3)	52	11.466 €	9.152 €	-20,2%
7	aanvraag classificatiewijziging	72 €	62 €	72 €	65	4.669 €	4.030 €	-13,7%
9	procedure intrekking vergunning	79 €	84 € (5)	84 € (5)	39	3.094 €	3.276 €	+ 5,9%
10	beroepsprocedure	96 €	85 €	96 €	16	1.538 €	1.360 €	-11,6%
T	TOTAAL					78.705 €	64.473 €	-18,1%

(1) deze bijkomende administratieve lasten (ten opzichte van de nulmeting) worden veroorzaakt doordat er (vanuit het oogpunt van consumentenbescherming) 3 bijkomende documenten worden opgevraagd in het kader van de vergunningaanvraag: een bewijs van verzekering tot dekking van de B.A. , een huurovereenkomst of eigendomsattest en een plattegrond van het logies.

(2) deze bijkomende administratieve lasten (ten opzichte van de nulmeting) worden veroorzaakt doordat er (vanuit het oogpunt van consumentenbescherming) 2 bijkomende documenten worden opgevraagd: een bewijs van verzekering tot dekking van de B.A. en een huurovereenkomst of eigendomsattest.

(3) het voorliggende voorontwerp gaat ervan uit dat bij een uitbreiding van het aantal kamers, er niet automatisch een nieuwe vergunning moet aangevraagd worden. Bij de berekening van de maximale administratieve lasten voor deze stap gaan we hier wel van uit. De bijkomende administratieve lasten (ten opzichte van de nulmeting) worden veroorzaakt door het bijkomend opvragen van een plattegrond van het logies en (indien van toepassing) een eigendomattest of huurovereenkomst.

(4) het voorliggende voorontwerp gaat ervan uit dat bij een uitbreiding van het aantal kamers, er niet automatisch een nieuwe vergunning moet aangevraagd worden. Bij de berekening van de minimale administratieve lasten voor deze stap gaan we hier dan ook niet van uit.

(5) deze bijkomende administratieve lasten (ten opzichte van de nulmeting) worden veroorzaakt doordat de exploitant bijkomend de mogelijkheid wordt geboden zijn opmerkingen te bezorgen aan Toerisme Vlaanderen (bijkomende rechten van verdediging).

Voor de bovenstaande beschouwde informatieverplichtingen, en uitgaande van het meest gunstige scenario, betekent dit voorontwerp van decreet (voor de hotelsector) aldus een administratieve lastenverlaging van: **- 14.232 euro** (-18,1 %)

Meetresultaten vergunning 'campings' en 'vakantieparken' (kampeerdecreet)

nr.	informatieverplichting	AL(0) (nulmeting)	AL(1) (min)	AL(1) (max)	freq.	AL(0) (totaal)	AL(1-min) (totaal)	verschil
1	aanvraag exploitatievergunning	358 €	308 €	351 € (1)	5	1.789 €	1.540 €	-13,9%
2	aanvraag principiële vergunning (op plan)	78 €	0 € (2)	0 € (2)	1	78 €	0 €	-100,0%
5	wijziging van de vergunning / het terrein	33 €	15 € (3)		30	979 €	450 €	-54,0%
	wijziging van de vergunning / het terrein	378 €		351 € (4)	30	11.339 €	10.530 €	-7,1%
6	overdracht dagelijks beheer	50 €	3 €	50 €	30	1.497 €	150 €	-90,0%
8	procedure intrekking vergunning	40 €	44 € (5)	44 € (5)	4	159 €	176 €	+10,7%
9	beroepsprocedure	91 €	80 €	91 €	3	274 €	240 €	-12,4%
T	TOTAAL					16.115 €	13.086 €	-18,8%

- (1) deze administratieve lastenverlaging (ten opzichte van de nulmeting) wordt veroorzaakt doordat een aantal documenten niet meer aan de aanvraag moeten toegevoegd worden: het huishoudelijk reglement van het terrein, een EHBO-atteest en sanitaire verklaringen (van kampeerders die over eigen sanitair beschikken).
- (2) door het beperkte aantal aanvragen van een principiële vergunning, werd deze procedure niet meer weerhouden in het voorliggende voorontwerp.
- (3) het voorliggende voorontwerp gaat ervan uit dat bij een wijziging van de vergunning (of op het terrein), er niet automatisch een nieuwe vergunning moet aangevraagd worden. Bij de berekening van de minimale administratieve lasten voor deze stap gaan we hier dan ook niet van uit.
- (4) het voorliggende voorontwerp gaat ervan uit dat bij een wijziging van de vergunning (of op het terrein), er niet automatisch een nieuwe vergunning moet aangevraagd worden. Bij de berekening van de maximale administratieve lasten voor deze stap gaan we hier echter wel van uit. Deze administratieve lasten zijn dan ook dezelfde als deze van de aanvraag van de vergunning (informatieverplichting 1)
- (5) deze bijkomende administratieve lasten (ten opzichte van de nulmeting) worden veroorzaakt doordat de exploitant bijkomend de mogelijkheid wordt geboden zijn opmerkingen te bezorgen aan Toerisme Vlaanderen (bijkomende rechten van verdediging).

Voor de bovenstaande beschouwde informatieverplichtingen, en uitgaande van het meest gunstige scenario, betekent dit voorontwerp van decreet (voor de kampeersector) aldus een administratieve lastenverlaging van: **– 3.029 euro** (-18,8 %)

Dit voorontwerp bepaalt eveneens dat exploitanten van hotels en campings, gelegen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en waarvan de exploitant behoort tot de Vlaamse gemeenschap, een (vrijwillige) vergunning kan aanvragen.

Dit toeristische logies dat een (vrijwillige) vergunning bekomt, kan also meegenomen worden in de promotie van Toerisme Vlaanderen.

Op vandaag beschikken 27 hotels, gelegen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, over een door Toerisme Vlaanderen toegekende exploitatievergunning. Na een akkoord van de exploitant zullen ook deze exploitaties (via de overgangsbepaling) vergund worden door Toerisme Vlaanderen (werden reeds meegerekend in de bovenstaande berekening).

Er kan op dit ogenblik echter onmogelijk ingeschat worden hoeveel en met welke frequentie nog bijkomende toeristische logies, gelegen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en waarvan de exploitant behoort tot de Vlaamse gemeenschap, een dergelijke (vrijwillige) vergunning zullen aanvragen.

Dezelfde opmerking geldt tevens voor de overige categorieën van toeristisch logies (zie verder).

Aanmeldingsprocedure

Zoals reeds bovenstaand benadrukt, moeten hotels, campings en vakantieparken (gelegen in het Vlaamse Gewest) met ten hoogste 2 kamers/plaatsen voor openluchtrecreatieve verblijven en voor ten hoogste 8 toeristen de bovenstaande vergunningprocedure niet doorlopen maar moeten ze wel aangemeld worden bij Toerisme Vlaanderen.

Uit cijfers van het Steunpunt Buitenlands Beleid, Toerisme en Recreatie blijkt dat er op vandaag 11 hotels, 2 campings en geen vakantieparken zijn met ten hoogste 2 kamers/plaatsen voor openluchtrecreatieve verblijven en voor ten hoogste 8 toeristen.

De 11 voormelde hotels beschikken echter op vandaag allen over een uitbatingvergunning (en zitten dus vervat in de bovenstaande overgangsmaatregel).

Dit voorontwerp van decreet bepaalt dat meldingsplichtig toeristisch logies dat niet vergund en niet vergunningplichtig was op grond van het hoteldecreet van 20 maart 1984 en het kampeerdecreet van 3 maart 1993, binnen een jaar na de inwerkingtreding van dit decreet aangemeld moet zijn bij Toerisme Vlaanderen (frequentie is dus 2).

Indien we gebruik maken van dezelfde bovenstaande (voor de nulmeting) gehanteerde standaardtijden en tarieven, geeft dit voor de 2 campings in detail:

nr.	informatieverplichting	AL(1) (tijd -min.)	AL(1) (tarief - €/h)	AL(1)	freq.	AL(0) (totaal)	AL(1-min) (totaal)	verschil
a	aanmeldingsformulier (downloaden)	2	28	0,93 €	2		1,86 €	
b	aanmeldingsformulier invullen	10	28	4,67 €	2		9,34 €	
c	formulier bezorgen aan TVI (digitaal)	2	28	0,93 €	2		1,86 €	
d	ontvangen ontvangstmelding (digitaal)	2	28	0,93 €	2		1,86 €	
	en archiveren elektronisch document	1	28	0,47 €	2		0,94 €	
T	TOTAAL	17		7,93 €			15,86 €	

We gaan in dit scenario uit van een maximaal gebruik van de digitaal beschikbare documenten (zoals het aanvraagformulier), van de mogelijkheid om documenten elektronisch gedateerd te versturen en van een digitaal e-loket. Dit voorontwerp voorziet in deze mogelijkheden.

Dit voorontwerp bepaalt eveneens dat Toerisme Vlaanderen (voor meldingsplichtig logies), ter controle van de verstrekte gegevens, de nodige documenten, attesten en keuringsbewijzen kan opvragen (bv. een brandveiligheidattest, een eigendomsattest, etc.). Daarnaast voorziet dit voorstel dat het meldingsplichtige toeristische logies eveneens een vergunning kan aanvragen. Beide procedures zullen op termijn administratieve lasten creëren. Echter, omdat de noodzakelijke frequentie (in welke mate en met welke frequentie – alleen bij klachten? – Toerisme Vlaanderen keuringsbewijzen zal opvragen en het aantal vergunningaanvragen die zullen ingediend worden door deze sector) op dit ogenblik onmogelijk in te schatten is, kunnen deze administratieve lasten momenteel niet berekend (of zelfs niet ingeschat) worden. Bovendien zijn deze procedures niet te vergelijken met bestaande situaties. Dezelfde opmerking geldt tevens voor de overige categorieën van toeristisch logies (zie verder).

Overige administratieve lasten

Naast het in kaart brengen van de administratieve lasten, suggereert de bovenstaande nulmeting enkele vereenvoudigingsvoorstellen (voor elk van de regelgevende niveaus).

Dit voorliggende ontwerp tracht tegemoet te komen aan de voorstellen met betrekking tot het beleidsdomein Toerisme.

Zoals reeds aangehaald, voorziet dit voorontwerp in de mogelijkheid om informatie (en documenten) elektronisch gedateerd te verzenden. Elektronische en gedateerde verzending van documenten bespaart niet alleen de kost van de aangetekende zending, maar bespaart eveneens een tijdrovende verplaatsing naar het postkantoor (bron: Kenniscel Wetsmatiging, 'Meten van de Administratieve Lasten in het kader van het Koepeldecreet voor Logiesvormen (Toerisme)', 2005, 22 p.).

Gelet op bovenstaande '1-meting', wordt in de memorie van toelichting van dit voorontwerp van decreet daarnaast, met verwijzing naar de met het agentschap Toerisme Vlaanderen gesloten beheersovereenkomst (d.d. 24 oktober 2007), verduidelijkt dat Toerisme Vlaanderen de stap moet zetten naar een volwaardig e-loket zodat de toepassing en uitvoering van dit decreet (aanmeldingen en vergunningaanvragen) digitaal kan aangeboden worden aan de sector (van aanvraag tot aanmelding/vergunning).

Bovendien legt dit voorontwerp de nadruk op de noodzaak aan de invoering van een één-loketsysteem (rechtstreekse informatietransfer van overheid naar overheid).

Het huidige inlichtingenblad en vergunningaanvraagformulier werd bovendien geïntegreerd tot 1 formulier in dit voorliggende ontwerp (het aanvraagformulier/aanmeldingsformulier).

Dit formulier zal bij de inwerkingtreding van deze regelgeving digitaal aangeboden worden op de bedrijfswebsite van Toerisme Vlaanderen (www.toerismevlaanderen.be) en de Vlaamse

formulierenwebsite (www.vlaanderen.be/formulieren). Uiteraard zal voor dit nieuwe formulier een kwaliteitslabel aangevraagd worden.

Categorie Gastenkamer en Vakantiewoning

Uit cijfers van het Steunpunt Buitenlands Beleid, Toerisme en Recreatie blijkt dat er op vandaag 718 toeristische logies van de categorie **Gastenkamer** worden geëxploiteerd (in het Vlaamse Gewest). 415 van deze exploitaties beschikken over ten hoogste 2 kamers voor ten hoogste 8 toeristen (en zijn derhalve meldingsplichtig).

Bovenstaande sjablonen gebruikend, maakt dit:

Meetresultaten vergunning categorie 'gastenkamer'

nr.	informatieverplichting	AL(0) (nulmeting)	AL(1) (min)	AL(1) (max)	freq.	AL(0) (totaal)	AL(1-min) (totaal)	verschil
1	aanvraag exploitatievergunning		194 €	237 €	101		19.594 €	

De minimale en maximale administratieve lasten gaat uit van dezelfde bovenstaande uitgangspunten en factoren.

De minimale administratieve lasten van de vergunningplicht van dit voorontwerp voor het toeristische logies van de categorie Gastenkamers, mag aldus geschat worden op: **+ 19.594 euro** (per jaar gedurende 3 jaar).

Meetresultaten aanmelding categorie 'gastenkamer'

nr.	informatieverplichting	AL(1) (tijd -min.)	AL(1) (tarief - €/h)	AL(1)	freq.	AL(0) (totaal)	AL(1-min) (totaal)	verschil
a	aanmeldingsformulier (downloaden)	2	28	0,93 €	415		386 €	
b	aanmeldingsformulier invullen	10	28	4,67 €	415		1.938 €	
c	formulier bezorgen aan TVI (digitaal)	2	28	0,93 €	415		386 €	
d	ontvangen ontvangstmelding (digitaal)	2	28	0,93 €	415		386 €	
	en archiveren elektronisch document	1	28	0,47 €	415		195 €	
T	TOTAAL	17		7,93 €			3.291 €	

Het voorliggende voorontwerp bepaalt dat het toeristische logies van de categorie **Vakantiewoning**, dat nu al wordt geëxploiteerd, binnen één jaar na de inwerkingtreding van dit decreet, moet aangemeld zijn bij Toerisme Vlaanderen.

Ondanks een gebrek aan gedetailleerd cijfermateriaal, wordt er geraamd dat ongeveer 25.000 Vakantiewoningen worden aangeboden aan de toeristische markt.

Net zoals voor het kleinschalige toeristische logies van de bovenstaande categorieën, opteert dit voorontwerp voor de categorie Vakantiewoning voor een 'aanmelding' van de exploitatie (in plaats van een vergunningplicht).

Indien we gebruik maken van dezelfde bovenstaande (voor de nulmeting) gehanteerde standaardtijden en tarieven, geeft dit in detail:

nr.	informatieverplichting	AL(1) (tijd -min.)	AL(1) (tarief - €/h)	AL(1)	freq.	AL(0) (totaal)	AL(1-min) (totaal)	verschil
a	aanmeldingsformulier (downloaden)	2	28	0,93 €	25 000		23 250 €	
b	aanmeldingsformulier invullen	10	28	4,67 €	25 000		116.750 €	
c	formulier bezorgen aan TVI (digitaal)	2	28	0,93 €	25 000		23 250 €	
d	ontvangen ontvangstmelding (digitaal)	2	28	0,93 €	25 000		23 250 €	
	en archiveren elektronisch document	1	28	0,47 €	25 000		23 250 €	
T	TOTAAL	17		7,93 €			198.250 €	

We gaan in dit scenario uit van een maximaal gebruik van de digitaal beschikbare documenten (zoals het aanvraagformulier), van de mogelijkheid om documenten elektronisch gedateerd te versturen en van een digitaal e-loket. Dit voorontwerp voorziet in deze mogelijkheden.

De (eenmalige) administratieve lasten van dit voorontwerp voor het toeristische logies van de categorie Vakantiewoningen (door de verplichte aanmelding van het logies), mag aldus (eenmalig) geschat worden op: **+ 198.250 euro.**

Het hoeft niet benadrukt te worden dat dit voorstel de éénmalige administratieve lasten voor deze (deel)sector tot een minimum wenst te beperken. Per meldingdossier betekent dit voorstel een minimale administratieve last van **7,93 euro!**

Categorie *Vakantielogies*

Het (aantal en soort) toeristische logies dat tot deze categorie zal behoren is op vandaag moeilijk tot niet inschatbaar en in vele gevallen onbekend.

Deze categorie werd onder meer gecreëerd om ervoor te zorgen dat de voorliggende regelgeving ook in de toekomst actueel en 'allesdekkend' zal blijven.

Gelet op deze factoren is het dan ook niet mogelijk om op dit ogenblik de administratieve lasten van de voorgestelde regelgeving voor deze sector in te schatten.

Samenvatting

	administratieve lasten (AL)	AL(1)	termijn
	overgangsbepaling vergunde <i>Hotels</i> en <i>Openluchtcreatieve terreinen</i> (vergunning TVL)	+1.977 €	eenmalig
	aanmeldingsplicht voor de categorie <i>Openluchtcreatief terrein</i>	+15 €	eenmalig
	verdere toepassing van het voorontwerp voor de categorie <i>Hotel</i>	-14.232 €	op jaarbasis
	verdere toepassing van het voorontwerp voor de categorie <i>Openluchtcreatief terrein</i>	-3.029 €	op jaarbasis
	vergunningplicht voor de categorie <i>Gastenkamer</i>	+19.594 €	(op jaarbasis gedurende) 3 jaar
	aanmeldingsplicht voor de categorie <i>Gastenkamer</i>	+3.291 €	eenmalig
	aanmeldingsplicht voor de categorie <i>Vakantiewoning</i>	+198.250 €	eenmalig
	TOTAAL	+205.866 €	

Zoals reeds gezegd, zorgt het uitbreiden van de vergunningplicht (of meldingsplicht) naar alle toeristische logies (en aanbieders) voor bijkomende administratieve lasten voor de huidige niet-geregelde (deel)sectoren (de gastenkamers en vakantiewoningen).

Voor de huidige geregelde (deel)sectoren (hotels en openluchtrecreatieve terreinen) betekent dit voorliggende voorontwerp, naast een vereenvoudiging van de procedures, ook een administratieve lastenverlaging.

Het hoeft niet verder benadrukt te worden dat er op dit ogenlik onvoldoende (noodzakelijke) gegevens voor handen zijn om een inschatting te maken van de administratieve lasten van dit voorontwerp voor de huidige niet-geregelde categorieën na de implementatie. Het verdient dan ook aanbeveling op termijn een bijkomende uitgebreide '1-meting' uit te voeren van de administratieve lasten van deze regelgeving voor de ganse gevatte toeristische logiessector. Hierdoor kan de toepassing van het voorliggende voorstel geëvalueerd worden op vlak van administratieve lasten.

Het meten op zich van deze administratieve lasten is belangrijk, maar nog belangrijker is het om over meetgegevens te beschikken waardoor concrete vereenvoudigingen kunnen voorgesteld en/of doorgevoerd worden.

We wensen in deze tevens te verwijzen naar de conclusies van de Europese Raad van 8 en 9 maart 2007. De Europese Raad kwam overeen dat de administratieve lasten ten gevolge van EU-wetgeving in 2012 met 25% verlaagd moeten zijn. Rekening houdende met de verschillende uitgangspunten en tradities verzoekt de Europese Raad de lidstaten om elk voor zich uiterlijk in 2008 binnen hun eigen bevoegdheidssfeer nationale streefcijfers met een vergelijkbaar ambitieniveau vast te stellen.

Ook in deze context blijft het dus van belang dat de aandacht voor administratieve lastenverlaging en voor het benutten van alle mogelijkheden daartoe aanwezig blijven in de toekomstige toepassing van de voorliggende regelgeving.

5.3 Uitvoering en handhaving

De Vlaamse Regering zal de datum bepalen waarop dit decreet in werking treedt.

Ter uitvoering van het voorliggende decreet dienen volgende bepalingen via besluiten van de Vlaamse Regering nader uitgewerkt en/of verfijnd te worden:

- openings- en exploitatievoorwaarden per (sub)categorie die betrekking hebben op de uitrusting, de hygiëne, het onderhoud en specifieke veiligheidsaspecten;
- classificatienormen per (sub)categorie inzake het comfort dat aangeboden wordt aan de toeristen die er verblijven;
- specifieke brandveiligheidsnormen per (sub)categorie;
- het model van herkenningsteken per (sub)categorie;
- de samenstelling en de werking van het/de adviescomité(s) en de beroepscommissie(s);
- uitvoeringsbepalingen in het kader van het controle- en sanctieluik van dit decreet;
- voorwaarden tot toekenning of weigering van premies voor het moderniseren en uitbreiden van bestaand toeristisch logies, en het bouwen of aanleggen van nieuw toeristisch logies;
- de verplichtingen die aan de exploitant van het toeristische logies worden opgelegd over het ter beschikking stellen van bepaalde informatie aan toeristen.

Het decreet zal (gezien het belang van de regelgeving) na goedkeuring gecommuniceerd worden aan de betrokken partijen (onder meer de consument, consumentenorganisaties, de betreffende logiesaanbieders, de gevatte logiessectoren, diverse beroepsorganisaties, gemeentebesturen, provinciale besturen, gemeentelijke en provinciale toeristische diensten, gevatte diensten van de Vlaamse overheid, brandweerdiensten, hogere onderwijsinstellingen en opleidingscentra gericht op toerisme, etc.) via een door Toerisme Vlaanderen opgezette informatie- en sensibiliseringscampagne.

Deze informatiecampagne zal onder meer bestaan uit:

- de opmaak van een informatiebrochure;
- een informatieronde per provincie (of regio) voor alle betrokken actoren (een zogenaamde 'Ronde van Vlaanderen');
- een rondschrijven aan de betrokken actoren met melding van de goedkeuring van en een korte toelichting bij het decreet en de bijhorende besluiten van de Vlaamse Regering;

- opleiding- en vormingsessies over het decreet en zijn uitvoeringsbesluiten voor de betrokken actoren (info-dagen);
- de betrokken actoren informeren via website(s) (waaronder minstens de website van Toerisme Vlaanderen) en kanalen van algemeen nut (media);
- het permanent ter beschikking stellen van (informatie over) de regelgeving (en de toepassing ervan) op de website van Toerisme Vlaanderen;
- etc.

Ter omzetting van de Europese Dienstenrichtlijn moeten de exploitant en de personen die belast zijn met het dagelijkse of feitelijke bestuur van het toeristische logies bepaalde informatie (zoals informatie over de dienstverrichter en zijn diensten, over mogelijke geschillenbeslechting, enz.) ter beschikking stellen van de toeristen. De Vlaamse Regering zal nader bepalen welke informatie en de wijze waarop deze informatie ter beschikking moet worden gesteld.

Daarnaast zal Toerisme Vlaanderen zelf, ter omzetting van artikel 7 en 21 van de Europese Dienstenrichtlijn, de exploitanten van toeristische logies en de toeristen de nodige informatie en bijstand verstrekken. Toerisme Vlaanderen zorgt ervoor dat de opgesomde informatie actueel, duidelijk en ondubbelzinnig beschikbaar is, onder meer van op afstand en met elektronische middelen. Eenieder die een voorliggende dienstenactiviteit (een toeristisch logies exploiteren en aanbieden aan de toeristische markt) wenst te verrichten, zal de formaliteiten zowel wat betreft de toegang tot deze activiteit als de daadwerkelijk uitoefening van de activiteit moeten kunnen uitoefenen via één loket (Toerisme Vlaanderen).

Bovenstaande permanente informatieverstrekking en informatie- en sensibiliseringscampagne moet ervoor zorgen dat de (nieuwe) regelgeving voldoende bekend, gekend en begrepen wordt bij en door de diverse actoren. Deze gekendheid en bekendheid van de regelgeving zal eveneens bijdragen tot een verhoogde informele controle- en meldingskans (de informele sociale controle die op de doelgroep wordt uitgeoefend).

De toepassing en handhaving van dit voorontwerp (het uitreiken van vergunningen en opsporen en sanctioneren van inbreuken op het decreet), wordt in grote mate toevertrouwd aan Toerisme Vlaanderen (voor de specifieke juridisch-technische uitwerking van dit voorontwerp zie punt 5.1.). Deze IVA staat tevens in voor de toepassing en handhaving van het reisbureau-decreet. Ook agenten van de federale en de lokale politie zijn echter gemachtigd om toezicht en controle uit te oefenen op de naleving van de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan. Uiteraard zal dit decreet na goedkeuring voldoende gecommuniceerd en toegelicht worden binnen Toerisme Vlaanderen (al dan niet via interne workshops). Waar noodzakelijk zal Toerisme Vlaanderen haar personeel de nodige vorming en opleiding verstrekken.

De toepassing van dit decreet vereist een bijkomende personeelsbezetting bij Toerisme Vlaanderen. Voor de implementatie (inclusief personeelsaanwervingen) en communicatie van de toen op stapel staande toeristische decreten (het reeds goedgekeurde reisbureau-decreet, dit voorontwerp van decreet betreffende het toeristische logies en het handhavingsdecreet voor de toeristische logiessector dat grotendeels zal worden opgenomen in de voorliggende regeling) werden in de begroting op allocatie DG4101B (oud programma 49.2 BA41.01) reeds 200.000 euro extra middelen toegewezen.

Voor de communicatie en externe vorming (sectorcampagne, info-dagen, media-gebeuren, productie van nieuwe schilden, ontwikkeling van nieuwe digitale formulieren,...) van dit voorontwerp van decreet zal daarnaast in de begroting 2008 van Toerisme Vlaanderen additioneel 100.000 euro uitgetrokken worden (zie hieromtrent ook punt 7. Overige informatie voor de Inspectie van Financiën).

Deze extra middelen moeten ervoor zorgen dat Toerisme Vlaanderen deze regelgeving kan uitvoeren, toepassen, controleren en handhaven. Er mag vanuit gegaan worden dat Toerisme Vlaanderen haar werking zo zal organiseren dat de controle- en detectiekans van overtredingen voldoende groot is.

Voor de handhaving van dit voorstel wordt, in overeenstemming met het decreet tot regeling van het handhavingsbeleid in de toeristische logiessector (zie *Parl. St. VI. R.* 2006-07, nr 1208/1), gewerkt met administratieve sancties die een grotere efficiëntie garanderen dan strafsancities (zie hieromtrent ook punt 2.1.3 “Inbreuken op de huidige toeristische logiesregelgeving” en punt 2.2.2 “Controle en sancties” van deze RIA en de reguleringssimpactanalyse van het voornoemde ‘handhavingsdecreet’). Dit voorontwerp voorziet in de mogelijkheid om een administratieve geldboete op te leggen en om de exploitatie van een ‘illegaal’ (niet- vergunde/aangemelde) toeristisch logies stop te zetten.

Toerisme Vlaanderen zal, rekening houdende met het principe rechter/partij, de toepassing en handhaving van dit voorontwerp zo dienen te organiseren dat de 3 partijen (1° de vergunningverlener, 2° degene die de administratieve geldboete oplegt en 3° de personen die de inspecties uitvoeren, overtredingen opsporen en vaststellen en de stopzetting bevelen) onafhankelijk van elkaar de hun toevertrouwde opdrachten kunnen uitvoeren. Ook de Vlaamse Regering zal, bij het bepalen van de verdere uitvoeringsbesluiten, rekening houden met dit gegeven.

5.4 Monitoring en evaluatie

Er is geen specifieke evaluatiebepaling opgenomen in deze regeling.

De opvolging van de uitvoering van de regelgeving zal gebeuren via de generieke instrumenten die bepaald zijn voor de werking van de Vlaamse overheid. Toerisme Vlaanderen (vanuit het oogpunt van de toepassing van de regelgeving) en de afdeling Beleid van het Departement internationaal Vlaanderen (vanuit beleidsmatig oogpunt) zullen de voorliggende regelgeving voortdurend blijven monitoren om ze blijvend relevant en actueel te houden (dit gelet op de door de Dienstenrichtlijn gestelde evenredigheids- en noodzakelijkheidvereisten).

6 Consultatie

De keuze voor een ‘kaderdecreet voor alle logiesvormen’ komt in grote lijnen overeen met een advies van 20 september 2000 van de toenmalige Vlaamse Raad voor het Toerisme (kenmerk: Vlaamse Raad voor het Toerisme ‘Advies inzake een kaderdecreet voor toeristische logiesverstrekking’, 2000, 15 p., VRTADV-00.05).

De Vlaamse Raad pleit in haar advies voor het tot stand komen van een kaderdecreet op de toeristische logiesverstrekking. Dit kaderdecreet dient te bepalen in een algemene vergunningplicht en in basisvoorwaarden op het gebied van hygiëne, (brand)veiligheid en comfort voor ieder logiesverstrekkend bedrijf. De Vlaamse Raad is van oordeel dat de algemene vergunningplicht, bepaald in het kaderdecreet, dient gekoppeld te worden aan een meldingsplicht. Bij inbreuken op deze verplichtingen stelt de Raad voor om naast de strafrechtelijke beteugeling, te werken met administratieve boetes.

Het voorliggende voorontwerp van decreet werd intensief besproken in een hiervoor opgerichte ‘Bijzondere Werkgroep’, onder voorzitterschap van het Departement internationaal Vlaanderen, met vertegenwoordigers van de verschillende betrokken logiesvormen, beroepsorganisaties en – federaties, een vertegenwoordiger van de provinciale toeristische diensten en een vertegenwoordiger van Toerisme Vlaanderen. De leden van de werkgroep vertegenwoordig(d)en zowel binnen- als buitenlandse logiesaanbieders. De Bijzondere Werkgroep ging akkoord met de uitgangspunten van dit voorontwerp.

Daarnaast werd dit voorontwerp, naar aanleiding van de principiële goedkeuring ervan door de Vlaamse Regering, voor advies voorgelegd aan het Technisch comité van de logiesverstrekkende bedrijven tijdens de zitting van 31 mei 2007 en gunstig geadviseerd.

Het voorontwerp van decreet werd eveneens voor advies voorgelegd aan het Technisch comité van de openluchtrecreatieve verblijven tijdens de zitting van 31 mei 2007 en gunstig geadviseerd. Het Technisch comité van de openluchtrecreatieve verblijven adviseerde bijkomend dat het toeristische logies, dat vrijgesteld wordt van de vergunningplicht/meldingsplicht van dit voorontwerp (artikel 3, §2, 1° van het voorontwerp van decreet), eveneens aan minimale brandveiligheidsvoorschriften en hygiëne moet voldoen. We opteren er in deze voor dat de eigenaar of exploitant van het terrein

de burgemeester van de gemeente waar het terrein ligt, vooraf schriftelijk op de hoogte moet brengen wanneer het terrein als dusdanig (in het kader van een evenement of door georganiseerde groepen kampeerders) wordt gebruikt. De burgemeester van de gemeente waar het terrein ligt is op deze manier op de hoogte van dergelijke initiatieven en kan op basis van artikel 135 van de Nieuwe Gemeentewet optreden indien de veiligheid en hygiëne op het vrijgestelde terrein niet gegarandeerd wordt.

Het decreet en de memorie van toelichting werden in deze zin aangepast.

Beide bovenstaande Technische comités werden opgericht in uitvoering van het huidige hotel- en kampeerdecreet en hebben als taak enerzijds advies te verstrekken aan de leidend ambtenaar van Toerisme Vlaanderen over het toekennen, weigeren, schorsen of intrekken van de exploitatievergunning en anderzijds advies te verstrekken over de uitvoering van (en de wijzigingen aan) de betreffende decreten. Beide comités zijn samengesteld uit vertegenwoordigers van de 2 betreffende logiessectoren.

7 Overige informatie voor de Inspectie van Financiën

De budgettaire gevolgen van dit voorontwerp van decreet (en haar uitvoeringsbesluiten) werden/worden opgevangen in de begroting van 2007 en 2008.

Voor de implementatie (inclusief personeelsaanwervingen) en communicatie van de toen op stapel staande toeristische decreten (het reeds goedgekeurde reisbureau-decreet, dit voorontwerp van decreet betreffende het toeristische logies en het handhavingsdecreet voor de toeristische logiessector dat grotendeels zal worden opgenomen in de voorliggende regeling) werden in de begroting op allocatie DG4101B (oud programma 49.2 BA41.01) 200.000 euro extra middelen voorbehouden.

Voor de implementatie en externe vorming (sectorcampagne, info-dagen, media-gebeuren, productie van nieuwe schilden, ontwikkeling van nieuwe digitale formulieren,...) van dit voorontwerp van decreet, wordt in de begroting 2008 van Toerisme Vlaanderen additioneel 100.000 euro voorzien.

In tegenstelling tot het huidige hotel- en kampeerdecreet, voorziet dit voorontwerp geen decretale basis meer voor de jaarlijkse bijdrage van de vergunde logiesaanbieders. Dit leidt er toe dat Toerisme Vlaanderen deze inkomsten (in de begroting 2007 van Toerisme Vlaanderen geschat op 370.000 euro) ziet wegvallen. Deze budgettaire impact zal worden opgevangen binnen de begroting van Toerisme Vlaanderen.

Het wegvallen van deze jaarlijkse retributie is een duidelijke lastenverlaging voor de hotel- en de kampeersector.

Het opleggen van administratieve geldboeten (bepaald in het controle- en sanctieluik van dit voorontwerp) zal potentiële inkomsten opleveren. De inning van de administratieve geldboetes zal gebeuren voor rekening van de algemene Vlaamse begroting (en niet voor rekening van het agentschap Toerisme Vlaanderen).

Uiteraard zijn de voornoemde potentiële inkomsten niet de hoofddoelstelling van het voorliggende decreet. De betreffende inkomsten zijn louter een accessoir gevolg van een betere handhaving van de regels.

Dit voorstel heeft geen weerslag op de werking van de lokale besturen.

Een bijkomend begrotingsakkoord werd aangevraagd op 12 juli 2007 (naar aanleiding van de principiële goedkeuring van het voorontwerp van decreet door de Vlaamse Regering).

Het begrotingsakkoord werd verleend op voorwaarde dat de budgettaire consequenties van het decreet binnen de bestaande kredieten van de begroting van Toerisme Vlaanderen worden opgevangen.

Uit bovenstaande blijkt dat aan deze voorwaarde van de Vlaamse minister van Begroting wordt voldaan.

8 Samenvatting

Op vandaag beschikken alleen de hotel- en de kampeersector over een door de wetgever bepaalde exploitatiereglementering en -classificatie. Voor andere (commercieel-toeristische) logiesverstrekkers is er momenteel geen vergelijkbare vergunningplicht en classificatie bepaald, met uitzondering van een aantal gemeentelijke reglementeringen en de labeling die door diverse sectoriele of commerciële organisaties wordt toegekend.

Er mag gesteld worden dat de twee bestaande decreten momenteel in grote mate voorbij gaan aan een aantal actuele ontwikkelingen en noden binnen de logiessector. De twee naast elkaar bestaande decreten bieden daarenboven moeilijk antwoord op de huidige branchevermenging en –vervaging.

De huidige situatie verdient een bijsturing.

In deze analyse werden 4 mogelijk opties onderzocht en overwogen:

- *optie 1: nuloptie*

In een beginfase zullen de baten van deze optie vooral terecht komen bij de niet-geregelde sectoren die minder verplichtingen moeten nakomen en derhalve minder (administratieve) lasten en kosten hebben. Hier tegenover staand zal deze regeling echter deloyale concurrentie tussen en binnen deze deelsectoren in de hand werken.

Gelet op de huidige cijfers (van vraag en aanbod) en de huidige schaalparadox die zich voordoet binnen de logiessector, zal de vraag naar kleinschalig logies nog toenemen (wat zal resulteren in een verschuiving van omzetwinst, aantal overnachtingen, etc.).

Op korte termijn zullen de kosten van deze optie voornamelijk terechtkomen bij de huidige geregelde deelsectoren (de 'hotels' en de 'campings'). Echter, de consument is van deze logies zeker van de aangeboden kwaliteit. Hetzelfde geldt voor het vertrouwen van de consument in de geregelde (deel)sectoren.

Er wordt dan ook ingeschat, vanuit het oogpunt van consumenttevredenheid, dat op langere termijn de bovenstaande evolutie opnieuw zal ombuigen richting de geregelde sectoren (waar er meer zekerheid geboden wordt aan de toerist omtrent de kwaliteit via de afgeleverde vergunning). Zeker als op termijn de huidige niet-geregelde sectoren niet kunnen voldoen aan de kwaliteitseisen van de consument.

Voor de consument is het echter vaak niet duidelijk welke deelsectoren nu wel en welke niet onder een vergunningplicht vallen. Voor de consument is het derhalve niet altijd duidelijk of het aangeboden logies nu al dan niet voldoet (en/of al dan niet moet voldoen) aan de verplichte minimale exploitatienormen.

- *optie 2: zelfregulering*

Gelet op de onervarenheid van (minstens) een aantal (deel)sectoren met een doorgedreven zelfregulering, is het onwaarschijnlijk dat de logiessector meteen een grote mate van zelfregulering aan de dag kan leggen. Het is dan ook waarschijnlijk dat een aantal (deel)sectoren voor korte of langere tijd in een juridisch vacuüm terechtkomen, waarbij inbreuken (op onder meer het vlak van veiligheid) onbestraft blijven.

Door het afschaffen van de hotel- en kampeerregelgeving (en een systeem van zelfregulering in de plaats te installeren) bespaart de overheid op administratiekosten. De overheid zal hier tegenover staand minder grip en sturing hebben op de logiessector.

Het aantal logiesverstrekkende bedrijven in Vlaanderen zal in eerste instantie (zeker in een beginstadium bij een mogelijk ontbreken en/of adequaat controleren van de opgelegde verplichtingen) mogelijk toenemen. Dit aantal kan echter teruglopen, afhankelijk van de strengheid van de zelfregulering.

De baten van het afschaffen van beide decreten zullen voornamelijk terecht komen bij de grote(re) logiesverstrekkende bedrijven wiens merknaam en economische macht voldoende sterk is om minder kwalitatieve concurrenten het hoofd te bieden en een dominante rol te spelen bij het vastleggen van de zelfregulering (normen).

De kosten van het afschaffen van beide decreten zullen voornamelijk gevoeld worden door de kleine(re) logiesverstrekkende bedrijven die, door het verlies van een kwaliteitslabel, vaak op gelijke voet zullen geplaatst worden met de minder kwalitatieve aanbieders. In een systeem van zelfregulering zullen zij, gelet op hun kleinere economische macht, minder inspraak hebben in het tot stand komen van de regulering.

De belangen van de consument zullen mogelijk minder aan bod komen, gezien de regulering uitgaat van de sector, en niet van de overheid, die het algemeen belang voor ogen moet houden. Het vertrouwen van de consument in de logiessector zal mogelijk dalen.

- *optie 3: marktinstrumenten (subsidies voor kwaliteitsverbeteringen van de huidige niet-gereguleerde logiessectoren)*

De baten van deze optie zullen vooral terecht komen bij de niet-geregelde sectoren die minder verplichtingen moeten nakomen en derhalve minder (administratieve) lasten en kosten hebben. Bovendien worden aan deze sectoren subsidies toegekend. Hier tegenover staand zal deze regeling echter deloyale concurrentie tussen de betreffende deelsectoren (de niet-geregelde versus de vergunningplichtige logies) in de hand werken.

Voor de consument stijgt in principe het globale kwaliteitsniveau van de ganse toeristische logiessector. Het blijft de consument echter vaak niet duidelijk welke deelsectoren nu wel en welke niet onder een vergunningplicht vallen (en van welke sectoren hij een kwaliteitslabel – het herkenningsschild – mag verwachten).

- *optie 4: een overkoepelend decreet betreffende het (commercieel-)toeristische logies*

De baten van een overkoepelende regelgeving voor het gehele (commercieel-)toeristische logies zijn voornamelijk te situeren bij de consument: voor de consument wordt een betrouwbaar 'kwaliteitslabel' in het leven geroepen dat een duidelijk overzicht geeft van het logieslandschap (zowel qua type logies als het aangeboden comfort). Hier tegenover staat wel dat een vergunning- of aanmeldingsplicht voor de huidige niet-geregelde (deel)sectoren de concurrentie (en derhalve het aanbod) binnen deze deelsectoren mogelijk doet afnemen.

De (bonafide) logiesaanbieders hebben baat bij een betrouwbaar en onafhankelijk 'kwaliteitslabel' waardoor ze zich kunnen onderscheiden van de 'illegale' concurrentie. De sector zal eveneens voordeel hebben bij een transparante, uniforme regelgeving die tegemoet komt aan de huidige lacunes en noden.

De kosten van deze optie zullen voornamelijk gedragen worden door de logiesaanbieders die zich aan de (nieuwe) vereisten moeten aanpassen (zowel de huidige niet-geregelde deelsectoren als de huidige geregelde sectoren indien – onder voorbehoud – de huidige exploitatienormen worden aangepast).

Daarnaast zal ook de Vlaamse overheid, door de toename van het aantal te behandelen dossiers, een bijkomende kost oplopen.

Na onderzoek van de verschillende opties en de impact van deze opties op zowel de consument (de toerist), de logiessector (de logiesverstrekkende bedrijven) als de Vlaamse overheid, wordt de vierde optie als de meest geschikte weerhouden: *een overkoepelend decreet betreffende het (commercieel-)toeristische logies*.

Deze optie levert voor de consument de meest optimale en duidelijke kwaliteitsgarantie en voor de logiessector een eenduidig 'kwaliteitslabel' waardoor ze zich kunnen onderscheiden van de 'illegale' concurrentie.

Bovendien komt deze optie tegemoet aan de huidige noden van de logiessector en de lacunes in de huidige 2 logiesdecreten (mengvormen, branchevermenging, branchevervaging, ...) en aan de Beleidsnota Toerisme 2004-2009.

De gekozen optie werd afgetoetst bij vertegenwoordigers van de betrokken doelgroepen en positief geadviseerd.

9 Contactinformatie

Geert Martin
Projectleider Toerisme
Afdeling Beleid
Departement internationaal Vlaanderen
Boudewijnlaan 30 – bus 80 te 1000 Brussel
Tel +32 (0)2 553 00 80 Fax +32 (0)2 553 60 37
e-mail: geert.martin@iv.vlaanderen.be